

வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில்
தொன்மக் கூறுகளும் வெளிப்பாட்டு உத்திகளும்
(MYTHS FACTOR AND ITS EXPRESSIONS IN
VAANAMBAADI PERIOD POETRY)

[பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக் குழுவின் (SERO-UGC) நிதியுதவியுடன்
நிகழ்த்தப்பெற்ற குறுந்திட்ட ஆய்வு - MRP]

முனைவர் மா.கோவிந்தராசு

Dr. M. GOVINDARAJU

Associate Professor of Tamil

[Ref.No.:MRP-5670/2015/SERO-UGC/January-2015]

தமிழ் உயராய்வு மையம்

Department of Tamil

மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

Rajah Serfoji Government College (Autonomous)

(தேசியத் தர மறுமதிப்பீட்டுக் குழுவால் "A" தகுதி பெற்றது)

தஞ்சாவூர்-613 005

Thanjavur-613 005

சனவரி - 2020

January - 2020

முனைவர் மா.கோவிந்தராசு,
இணைப் பேராசிரியர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம்,
மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
(தேசியத் தர மறுமதிப்பீட்டுக் குழுவால் “A” தகுதி பெற்றது)
தஞ்சாவூர் – 613 005.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

நான், பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக் குழுவின் (SERO-UGC) நிதியுதவியுடன் “வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகளும் வெளிப்பாட்டு உத்திகளும்” (MYTHS FACTOR AND ITS EXPRESSIONS IN VAANAMBAADI PERIOD POETRY) என்னும் தலைப்பில் 2015 சனவரி முதல் குறுந்திட்ட ஆய்வினை (Ref.No.MRP-5760/2015/SERO-UGC/January-2015) மேற்கொண்டேன். இந்த ஆய்வில் சொல்லப்பட்ட தரவுகள் அனைத்தும் என் சொந்த முயற்சியால் சேகரிக்கப்பெற்றவையாகும். இந்த ஆய்வுத் தலைப்பில் ஒரு பகுதியோ பல பகுதிகளோ வேறு எந்தப் பட்டத்திற்காகவும் அளிக்கப்படவில்லை என்றும் இந்த ஆய்வேடு என் சொந்த முயற்சியால் எழுதப்பெற்றது என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

இடம் : தஞ்சாவூர்

நாள் :

(மா.கோவிந்தராசு)

நன்றியுரை

“வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகளும் வெளிப்பாட்டு உத்திகளும்” என்னும் தலைப்பில் குறுந்திட்ட ஆய்வு (MRP) மேற்கொள்ள அனுமதியளித்து நிதிநல்கையும் செய்த பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக் (UGC-SERO) குழுவினர்க்கு மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள அனுமதியளித்த பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், தேர்வு நெறியாளர், இயக்குநர் ஆகியோர்க்கும் நன்றி.

இந்த ஆய்வினைச் செய்வதற்கு ஊக்கமளித்து ஆலோசனைகளை வழங்கி வந்த தஞ்சாவூர் மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (குன்னாட்சி) முதல்வர்கள் முனைவர் க.அன்பு அவர்கள், முனைவர் சோ.அன்பழகன் அவர்கள், முனைவர் தி.அறிவுடைநம்பி அவர்கள், முனைவர் வெ.செந்தமிழ்செல்வி அவர்கள் ஆகியோர்க்கு உளம்நிறைந்த நன்றியும் வணக்கமும்.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் து.ரோசி அவர்களுக்கும் நன்றி. IQAC ஒருங்கிணைப்பாளர் முனைவர் பி.மாரியப்பன் (உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் விலங்கியல் துறைத் தலைவர்) அவர்களுக்கும் நன்றி.

ஆய்வுத் தலைப்பினைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலிருந்து எழுதி முடிக்கும் வரை உறுதுணையாக இருந்த தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் வெ.சத்யநாராயணன் அவர்களுக்கு நனி நன்றி.

வானம்பாடிக் கவிதைகளைத் தொகுத்த முனைவர் ஜே.மஞ்சளாதேவி அவர்களுக்கும் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்திய கவிஞர் சிற்பி அவர்களுக்கும் மிக்க நன்றி.

ஆய்வினைக் கணினித் தட்டச்சு செய்து, அழகிய கட்டமைப்பில் வழங்கிய நாகு கம்ப்யூட்டர்ஸ் நிறுவனத்தார்க்கு நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள் பல.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

இ.ப.த.ம.	- இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம்
உ.ஆ.	- உரையாசிரியர்
சூ.	- சூத்திரம்
தொ.	- தொகுதி
தொ.ஆ.	- தொகுப்பாசிரியர்
தொல்.எழுத்து.	- தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்
தொல்.சொல்.	- தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
தொல்.பொருள்.	- தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
நன்.	- நன்னூல்
நூ.	- நூற்பா
ப.	- பக்கம்
பக்.	- பக்கங்கள்
ப.ஆ.	- பதிப்பாசிரியர்
மொ.பெ.	- மொழிபெயர்ப்பாளர்
மேலது.	- மேலே குறிப்பிட்ட நூல்
NCBH	- நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்

பொருளடக்கம்

இயல்		பக்கம்
	ஆய்வு முன்னுரை	1
இயல் 1.	கவிதை நோக்கும் போக்கும்	7
இயல் 2.	வானம்பாடி இயக்கம் – பின்புலம்	40
இயல் 3.	புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்	68
இயல் 4.	வானம்பாடிக் கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்	99
இயல் 5.	வானம்பாடிக் கவிதைத் தொன்மமும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும்	142
	ஆய்வு முடிவுரை	165
	பின்னிணைப்பு	169

துணைநூற் பட்டியல்

முன்னுரை

0.0. மொழியும் பண்பாடும்

உலகில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனித்தன்மையும் சிறப்பும் உண்டு. தமிழ்மொழி மிகத் தொன்மையானது; இலக்கிய இலக்கண வளங்களைக் கொண்டது; செம்மொழித் தகுதியைப் பெற்றுள்ளது. அகத்தியம், தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், காப்பியம் எனப் பல்வகை இலக்கிய இலக்கணச் செல்வங்களைப் பெற்றிருப்பது தமிழ்மொழியாகும். பழைமை நிறைந்த தமிழ்மொழியில் பழைமையான பண்பாடுகளும் காணப்பெறுகின்றன. இந்தப் பண்பாடுகளைக் கண்டறிய வேண்டுமானால் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

இலக்கியத்தில் கருத்துப் புலப்பாட்டு உத்திகளுள் ஒன்று தொன்மம் ஆகும். தொன்மம் என்பது பழைய இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாக இருந்தது. அது காலப்போக்கில் வெளிப்பாட்டுத் திறனாக மாறிவிட்டது. தொன்மமானது பாடலின் உட்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் உள்ளுணர்வுப் பொருளைத் தரவும் உள்ளுறைப் பொருளைத் தரவும் செய்கின்றது.

இராமாயணம், பாரதம், அரிச்சந்திர புராணம், சங்க இலக்கியம், கீழ்க்கணக்கு இலக்கியம், காப்பியம் என இதிகாசம், இலக்கியம், புராணம் இவற்றில் வரும் முனிவர்கள், தலைமை மாந்தர்கள், துணைமை மாந்தர்கள் மற்றும் இவர்களின் செயல்பாடுகள் எல்லாம் தொன்மம் ஆகும். இந்தத் தொன்மம் பழைமையான இலக்கியத்திலும் புதுவகை இலக்கியத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டால் அந்தத் தொன்மக் கூறு இலக்கியத்தின் உட்கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் அல்லது உள்ளுணர்வுப் பொருளை வெளிப்படுத்தும் அல்லது உள்ளுறைப் பொருளை வெளிப்படுத்தும்.

இதிகாசம் தொடங்கி இன்று வரை மொழியில் படைக்கப்படும் படைப்புகள் அனைத்தும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றன. பண்பாடு மொழியோடும் இலக்கியத்தோடும் இயைந்து மக்கள் வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன. இந்நிலையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய புதுக்கவிதைகள் மொழியை வளர்ப்பதுடன் தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் வளர்க்கின்றன. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் காணப்பெறும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் புதுக்கவிதைகள் போராடுகின்றன.

புதுக்கவிதைகளை மணிக்கொடி, எழுத்து, கசடதபற, வானம்பாடி, பனித்துளிகள், ஐ. அ., கணையாழி முதலான சிற்றிதழ்கள் சில கொள்கைகளுடன் வளர்த்துள்ளன. இவற்றுள் 'வானம்பாடி' இதழினை நடத்தியவர்கள் வானம்பாடி இயக்கத்தினர். இவர்கள் வானம்பாடி இதழினை விலையிலா மடலாக வெளியிட்டு மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்த்தனர். விலையிலா வானம்பாடி இதழ்களில் கவிதைகளும் கவிதை மதிப்புரையும் வெளியாயின. வானம்பாடி இயக்கத்தினர் ஒரே கொள்கையை — பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியிருந்தார்கள்; மனிதநேயத்தினை வளர்த்தார்கள்; புரட்சியைக் கொண்டாடினார்கள்; புதுமையை வரவேற்றார்கள். இவர்களின் கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தத் தொன்மக் கூறுகள் மக்களின் பண்பாட்டினையும் மக்களின் பிரச்சனைகளையும் பறைசாற்றுகின்றன.

0.1. ஆய்வின் இன்றியமையாமை

கவிதைகளைப் படைத்து வெளியிடுவதற்கு ஓர் இயக்கத்தினை உருவாக்கித் தத்தம் கவிதைகள் வெளிவருவதற்கு ஓர் இதழினை உருவாக்கியவர்கள் வானம்பாடிக் கவிஞர்கள். இதழ் வெளியீட்டுச் செலவுக்குத் தத்தம் தொகையைப் பங்களித்து, இதழ்களை மக்களிடம் இலவசமாக — விலையின்றித் தந்தனர். பொருளீட்டும் முகத்தான் வணிக நோக்கில் இதழ்கள் தொடங்கும் இந்த உலகத்தில், வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் தத்தம் பொருளினைச் செலவு செய்து இதழ்களை வெளியிட்டனர் என்றால், அதில் ஏதோ ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும். அந்த நோக்கத்தினை வெளிப்படுத்த வானம்பாடிக் கவிதைகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். எனவே வானம்பாடிக் கவிதைகளை ஆய்வு செய்வது இன்றியமையாததாகிறது.

0.2. ஆய்வுத் தலைப்பு

வானம்பாடி இயக்கத்தினர் 'வானம்பாடி' இதழினை நடத்தினர். 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை 13 ஆண்டுகள் இயங்கினர். இந்தக் காலம் (1971-1983) "வானம்பாடிக் காலம்" என்று அழைக்கப்பெறுகின்றது. இந்தக் காலத்தில் 22 இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவற்றுள் வெளிவந்த கவிதையின் கருத்து, உருவம், வெளிப்பாட்டுத் திறன் ஆகியவை ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை. வெளிப்பாட்டுத் திறன் மூலம் கருத்தும் வடிவமும் புலப்படுத்தப்படும். உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, முரண், தொன்மம், அங்கதம் முதலான வெளிப்பாட்டுத் திறன்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிற்கு உத்தி என்று பெயர். இந்த உத்திகளுள் ஆய்வுக் கால எல்லை கருதித் 'தொன்மம்' மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்

கொள்ளப்பெறுகின்றது. இந்தத் தொன்மம் கருத்துப் புலப்பாட்டுக்கு எங்ஙனம் பயன்படுகின்றது என்பதை ஆராயும் வகையில் இந்த ஆய்வுத் தலைப்பு “வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகளும் வெளிப்பாட்டு உத்திகளும்” என்று அமைகின்றது. தொன்மத் திறனாய்வு மனிதவியல், உளவியல், தத்துவம், இலக்கியக் கருத்தியல் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்துக் காட்டுகின்றது.

0.3. கருதுகோள்

வானம்பாடி என்னும் பறவை என்பதே மிகத் தொன்மையானது. ஆனால் இன்றும் இருக்கின்றது. இலக்கியத்தில் வரும் தொன்மக் கூறுகள் அனைத்தும் புதுமைகளோடு ஒப்பிடும் வகையில் உள்ளன. எனவே “வானம்பாடிக் கவிதைகளில் பழைமையும் புதுமையும் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன. அந்தப் பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் இணைப்புப் பாலமாகத் தொன்மக் கூறுகள் விளங்குகின்றன” என்பதே இந்த ஆய்வின் கருதுகோள் ஆகும்.

0.4. ஆய்வின் நோக்கம்

புதுக்கவிதையின் மொழி ஆளுமைக்கும் கருத்துச் செறிவுக்கும் பயன்படும் தொன்மக் கூறுகளைப், புரட்சியை ஏற்படுத்தவும் சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவும் வானம்பாடிப் புதுக்கவிஞர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்துவதே இந்தக் குறுந்திட்ட ஆய்வின் நோக்கம் ஆகும்.

0.5. ஆய்வு அணுகுமுறை

ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வு முறையும் விளக்கத் திறனாய்வு முறையும் இந்த ஆய்வில் மேற்கொள்ளப்பெறுகின்றன.

0.6. ஆய்வு எல்லை

இருபத்திரண்டு வானம்பாடி இதழ்களில் வெளிவந்த 491 கவிதைகளுள் 176 கவிதைகள் மட்டுமே இந்தக் குறுந்திட்ட ஆய்வுக் கள எல்லையாக அமைந்துள்ளன.

0.6.1. முதன்மை ஆதாரம்

முல்லை ஆதவன், புவியரசு, சிற்பி முதலானோர் படைத்த 176 புதுக்கவிதைகள் முதன்மை ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பெறுகின்றன.

0.6.2. துணைமை ஆதாரம்

வானம்பாடிக் கவிதைகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள், திறனாய்வு நூல்கள், ஆய்வுக்கோவை, புதுக்கவிதை தொடர்பான திறனாய்வு நூல்கள், இதழ்கள், வானம்பாடி இயக்கம் மற்றும் இதழ் தொடர்பான மதிப்புரை நூல்கள் முதலான அனைத்தும் துணைமை ஆதாரம் ஆகும்.

0.7. ஆய்வு முன்னோடிகள்

1. கதிர்.மகாதேவன், தொன்மம் (Myth), செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை, 2008.
2. ஜே.மஞ்சளாதேவி, மானுடம் பாடிய வானம்பாடி, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2004.
3. ஞானி, வானம்பாடிகளின் கவிதை இயக்கம் - வரலாறும் படிப்பிணைகளும், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2011.
4. க.பஞ்சாங்கம், தொன்மத் திறனாய்வு, அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2005.

இந்த நான்கு திறனாய்வு நூல்களும் இந்தக் குறுந்திட்ட ஆய்வுக்கு முன்னோடி நூல்களாகும்.

0.8. ஆய்வில் இயல் பாகுபாடு

“வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகளும் வெளிப்பாட்டு உத்திகளும்” என்னும் இந்தக் குறுந்திட்ட ஆய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாகப் பின்வரும் ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பெற்று ஆராயப்பெறுகின்றது.

இயல் 1. கவிதை நோக்கும் போக்கும்

இயல் 2. வானம்பாடி இயக்கம் - பின்புலம்

இயல் 3. புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்

இயல் 4. வானம்பாடிக் கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்

இயல் 5. வானம்பாடிக் கவிதைத் தொன்மமும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும்

0.8.1. “கவிதை நோக்கும் போக்கும்” என்னும் முதல் இயலில் கவிதைக் கட்டமைப்பு, மரபுக் கவிதை, வசன கவிதை, புதுக்கவிதை, புதுக்கவிதை பெயர்க்காரணம், புதுக்கவிதைக்கு வேறு பெயர்கள், புதுக்கவிதையின் இலக்கணம், புதுக்கவிதை வடிவம், புதுக்கவிதை பாடுபொருள், மணிக்கொடிக் காலத்தில் புதுக்கவிதை, எழுத்துக் காலத்தில் புதுக்கவிதை, புதுக்கவிதையை வளர்த்த இதழ்கள், டான்கா கவிதை, ஹைகூ கவிதை, லிமரிக் கவிதை, கஸல் கவிதை

முதலானவற்றின் தோற்றமும் அவை சமுதாயத்தை நோக்கும் பார்வையும் காலந்தோறும் பல்வேறு மாற்றங்களை அடைந்த போக்கும் விளக்கப்பெறுகின்றன.

0.8.2. “வானம்பாடி இயக்கம் - பின்புலம்” என்னும் இரண்டாவது இயலில் வானம்பாடி இயக்கத்தின் தோற்றம், அதன் நோக்கம், வானம்பாடி இதழின் தோற்றம், அது தோற்றம்பெறப் பின்புலங்கள், கோவையின் இலக்கிய அமைப்பு – வானம்பாடி இதழ் வீறுகொண்டு எழுந்து மிகுவளர்ச்சி பெறுதல், வானம்பாடி அமைப்பு தன்னலம், அதனால் வீழ்ச்சி, சிற்பியின் இறுதி முயற்சி என்னும் கருத்துக்கள் விளக்கம் அடைகின்றன.

0.8.3. “புதுக்கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்” என்னும் மூன்றாம் இயலில் புதுக்கவிதை உத்திகள், தொன்மம், புதுக்கவிதையில் இராமன், சீதை, இராவணன், பாண்டவர், பாஞ்சாலை, கௌரவர், அகலிகை, புத்தர், கண்ணகி, மாதவி, கோவலன் முதலான தொன்மக் கூறுகள் இடம்பெற்றுப் பொருளைப் புலப்படுத்தும் முறை விளக்கம் பெறுகின்றன.

0.8.4. “வானம்பாடிக் கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்” என்னும் நான்காம் இயலில், இயற்கைத் தொன்மம், பிரளயம் உருவாதல், இராமன், சீதை, அகலிகை, கூனி, ஏகலைவன், குருச்சேத்திரம், நளன், தமயந்தி, சிவன், பார்வதி, பரமபதம், சிலுவை, ஈடன் தோட்டம், பர்தா, புத்தர், அரிச்சந்திரன், கண்ணகி, மாதவி, தாலாட்டு முதலான தொன்மக் கூறுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் பொருண்மைகள் விளக்கப்பெறுகின்றன.

0.8.5. “வானம்பாடிக் கவிதைத் தொன்மமும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும்” என்னும் ஐந்தாம் இயலில் பொதுவுடைமை, சமதர்மம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, புரட்சி செய்தல், புதுமை படைத்தல், அடிமையை நீக்குதல், பெண்ணடிமையைப் போக்குதல் முதலானவையும், ஊழல், கையூட்டு, சாலை ஆக்கிரமிப்பு இவற்றை ஒழித்தல், பெண்ணுரிமை பேசுதல், போலிக் கவிஞர்களையும், போலிப் பூசாரிகளையும் சாடுதல் முதலான சமுதாய விழிப்புணர்வுக் கருத்துக்களும் புரட்சிச் சிந்தனையும் பொதுவுடைமைத் தத்துவமும் விளக்கப்பெறுகின்றன.

ஆய்வு முடிவுரையில் இந்தக் குறுந்திட்ட ஆய்வில் கண்டறியப்பெற்றுள்ள பொருண்மைகளும் மெய்மைகளும் விளக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றைத் தொடர்ந்து, இந்த ஆய்விற்குப் பிறகு மேலாய்வு செய்வதற்கான வழிமுறைகள் காட்டப்படுகின்றன.

பின்னிணைப்பு என்னும் இறுதிப் பகுதியில் ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட முதன்மை ஆதாரங்களும் துணைமை ஆதாரங்களும் அகர வரிசையில் தரப்பெற்றுள்ளன. ஆய்வேட்டின் இறுதியில் ஆய்வுக்கோவையில் வெளிவந்த "வானம்பாடிக் கவிதைகளில் தொன்மம், சிற்பிக் கவிதைகளில் தொன்மக்கூறுகள்" என்னும் இரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இணைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இயல் 1

கவிதை நோக்கும் போக்கும்

1.0. முகவுரை

இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், கருத்து ஆகிய நான்கும் அமைந்துள்ளன. இலக்கியத்தின் வடிவம் பொதுநிலையில் உரைநடை, செய்யுள் என இரண்டு வகைப்படும். செய்யுள், பாட்டு, கவிதை, பாடல் என்னும் சொற்கள் ஒருபொருள் குறித்தனவாயினும், அவற்றுக்குள் நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு உண்டு. கவிதை, வசன கவிதை, புதுக்கவிதை, டான்கா கவிதை, ஹைகூ கவிதை, சென்ரியு கவிதை, லிமரிக் கவிதை, லிமெரைக்கூ கவிதை, கஸல் கவிதை, ஹைபுன் கவிதை எனப் பல நிலைகளில் கவிதையின் வடிவ வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் தமிழ்மொழியில் காணப்பெறுகின்றன. இவை இந்த முதல் இயலில் விளக்கப்பெறுகின்றன.

1.1. கவிதை வடிவம்

பருப்பொருள் அனைத்திற்கும் வெளிப்படையான வடிவம் உண்டு. கண்ணுக்குத் தெரியும் அனைத்துப் பொருளுக்கும் உருவம் உண்டு. கண்ணுக்குத் தெரியாதவை அருவம் ஆகும். அருவத்தையும் மொழியால் காட்சிப்படுத்த முடியும். மொழியில் படைக்கப்படும் கவிதைக்கு உருவம், உள்ளடக்கம் இரண்டும் இன்றியமையாதவை. உருவம் உள்ளடக்கத்தைச் சிறப்பிக்கும்; உள்ளடக்கம் உருவத்தைச் சிறப்பிக்க வேண்டும். ஒரே கருத்து பல வடிவங்களில் வெளிவருவதையும் காணமுடிகின்றது.

இலக்கியத்தின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் காலத்திற்கு ஏற்ப மாறுகின்றன. இந்த மாற்றத்திற்கு அரசியல், வாணிகம், குடும்பம், வறுமை, புரட்சி, போர், சமூக மாற்றம், சாதி, மதம் முதலான பல்வேறு காரணிகளும் மூலங்களாக அமைகின்றன. கல்வி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், பாலின வேறுபாடு, ஊழல், ஆணாதிக்கம், பெண்ணாதிக்கம், அதிகார ஆதிக்கம், தீண்டாமை என்பனவும் இன்றைய சூழலில் இலக்கிய உருவ உள்ளடக்கத்தில் முதன்மை பெறுகின்றன.

“கவிதை பற்றி ஆராய்ந்த மேனாட்டு அறிஞர்கள் பலரும் கவிதையைக் கரு, உரு (Content and Form) என இரண்டாகப் பிரிப்பர். கிரேக்க நாட்டுக்

கவிதையியலாளர்களும் ரோம நாட்டுப் பாவியலாளர்களும் இத்தகைய பிரிவையே தங்கள் ஆய்வில் கண்டுள்ளனர். பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் முதலியோர் கவிதையின் பெரும் உறுப்புக்களாகக் கரு, உரு என்பவற்றையே கூறிச் சென்றுள்ளனர்¹¹ எனச் ச.அகத்தியலிங்கம் கவிதை உருவாக்கத்திற்கு வடிவத்தின் இன்றியமையாமை குறித்துக் கூறுகின்றார். எனவே கவிதைக்குக் கருத்தும் வடிவமும் உயிர்நாடிகள் ஆகும்.

1.1.1. மரபுக் கவிதை

மனிதன் நாடோடியாய் வாழ்ந்த காலத்திலேயே ஓசையுடன் கூடிய பாட்டு தொடங்கிவிட்டது. நாட்டுப்புறப் பாடல் வளர்ச்சியுற்று இன்று ஏழிசைப் பண்ணாக உருவெடுத்திருக்கின்றது. பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வரையறை தோன்றியபோது, ஓசை நயத்தையும் அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை ஆகியவற்றையும் பாகுபடுத்தி, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, மருட்பா என்னும் பாவகைகளும் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்களும் உருவாக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்த அமைப்புக்குச் 'செய்யுள்' என்று பெயரிடப்பெற்றுள்ளது.

பனை ஓலையில் எழுத்தாணி கொண்டு மிக விரிவாக எழுத இயலாத காரணத்தால், 'சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்' என்னும் உத்திப்படி, இலக்கியம், மருத்துவம், வானியல், சோதிடம் முதலானவை அனைத்தும் செய்யுள் வடிவிலேயே இயற்றப்பெற்று வந்துள்ளன. எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை முதலானவற்றால் செய்யப்படுவது 'செய்யுள்' ஆகும்.

மருத்துவம், வானியல், சோதிடம் முதலான கருத்துக்களைக் கூறும் செய்யுளில் உணர்ச்சியும், கற்பனையும் அமையா. இலக்கியக் கருத்துக்களைக் கூறும் செய்யுளில் உணர்ச்சியும் கற்பனையும் அமைந்துள்ளன. உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், கருத்து ஆகிய நான்கும் அமைந்த செய்யுளில் கவிதைத் தன்மை (கவித்துவம்) இருப்பதால், அதற்குக் 'கவிதை' என்று பெயர்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, பா, ஓசை என்னும் செய்யுள் உறுப்புகளும் பா ஓசையும் வரையறையோடு அமைந்து வருவது மரபுக்கவிதை என்று வழங்கப்படுகின்றது. எழுத்து, அசை, சீர் முதலானவை வரையறையின்றி வருவது புதுக்கவிதை என்று வழங்கப்படுகின்றது. மரபினைப் பின்பற்றிப் படைக்கப்படும்

கவிதையை ‘மரபுக் கவிதை’ என்றும், மரபினைப் பின்பற்றாமல் படைக்கப்படும் கவிதையைப் ‘புதுக்கவிதை’ என்றும் மக்கள் கூறுகின்றனர்.

1.1.2. வசன கவிதை

அச்சு இயந்திரங்களும் காகிதங்களும் பயன்பாட்டுக்கு வந்த பிறகு, கருத்துக்கள் விரிவாக எழுதி வெளியிடப்பெற்றன. அவை உரைநடையாகவும் வசனமாகவும் வெளிவந்தன. உரைநடையின் வீச்சு வசனம் ஆகும். “வசனம் லோகாயத உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கவிதை மன நெகிழ்ச்சியை, மன அசைவை அடிப்படையாகக் கொண்டது”² என்று வசனத்திற்கும் கவிதைக்கும் உள்ள வேறுபாடாக ந.பிச்சமுர்த்தி கூறுகின்றார்.

வசனத்தையே கவிதைத் தன்மையுடன் படைத்தால் அது வசன கவிதையாக மாறிவிடுகின்றது. சுப்பிரமணிய பாரதியார் தம் இறுதிக்காலத்தில் படைத்த “காட்சிகள்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இன்பம், ஞாயிறு, சக்தி, காற்று, கடல், விடுதலை முதலானவை வசன கவிதைகள் ஆகும். வசன கவிதை பற்றி விளக்கும் பாலா, “ஓரளவு மரபுக் கவிதையின் சாயல் காட்டியே வசன கவிதை இயங்கியது. செய்யுள் தன்மை கொஞ்சமும் கற்பனை நயமுள்ள உரைநடை கொஞ்சமும் இணைந்து நடைபோட்டன”³ என்று மொழிகின்றார். கவிதைப் பரிணாம வளர்ச்சியில் வசன கவிதையும் இடம்பெற்றுள்ளது.

வசன கவிதை நெகிழ்ச்சியானது, இதில் பெரும்பாலான வரிகளில் தொடர் முற்றுப்பெற்றிருக்கும். மேலும் மரபின் தாக்கமும் இருக்கும். சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் வசன கவிதையே தமிழ்ப் புதுக்கவிதைக்கு முன்னோடியாய் அமைந்துள்ளது.

1.1.3. புதுக்கவிதை

மரபுக் கவிதையின் வரையறையை மீறியதும் பேச்சுக் கூறுகள், உரைநடைத் தன்மை, கவிதைத் தன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டதும் உணர்த்தும் உத்தி முறையில் புதுமையைக் கொண்டதும் புதுக்கவிதை ஆகும்.

புதுக்கவிதை செறிவானது; முற்றுத் தொடர்கள் அதிகம் இல்லாதது; அடைத் தொடர்களையும் எச்சத் தொடர்களையும் அதிகம் கொண்டது; மரபின் தாக்கம் குறைவாக இருக்கும். புதுக்கவிதை வெளிப்பாட்டு முறைக்கு எனப் புதிய உத்திகள் இருக்கின்றன. புதுக்கவிதை சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் தன்மையைக்

கொண்டது. புதுக்கவிதையில் அடி வரையறை இல்லை; உரைநடைத் தாக்கம் உண்டு.

அடிவரை இல்லாத ஆறு செய்யுள் வகைகளாகத் தொல்காப்பியர் (தொல்.பொருள்.467) நூல், உரை, பிசி (விடுகதை), முதுமொழி, மறைமொழி (மந்திரம்), கூற்றிடை வைத்த குறிப்பு ஆகியவற்றைக் கூறுகின்றார். தொல்காப்பியத்தையும் புதுக்கவிதையையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த வெ.இரத்தினமூர்த்தி, “இன்றைய புதுக்கவிதை பாட்டு என்ற செய்யுள் வகையைத் தவிரப் பிற உரைநடை, நூற்பா, வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் என்ற அடிவரை இல்லாத ஆறு செய்யுள் வகைகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது”⁴ என்று மொழிவதும் இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

“புதுக்கவிதைக்கு முதற்படி வசன கவிதை. இதிலிருந்து சுயேச்சா கவிதையாகி அடுத்தக் கட்டத்தில் புதுக்கவிதையாக ஆனதுதான் கவிதை பரிமாண மாறுதல் அல்லது திருப்பம்”⁵ என்று சி.சு.செல்லப்பா தமிழ்க் கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றார்.

உரைநடையின் வீச்சாகவும் வசன கவிதையின் தாக்கமாகவும் புதுக்கவிதை விளங்குவதால், சில புதுக்கவிதைகளில் கவிதையின் தன்மையைவிட உரைநடையின் தன்மையே மேலோங்கிக் காணப்பெறுகின்றது. மரபுக் கவிதையின் யாப்பிலக்கணத்தை மீறுவதாகக் கூறும் புதுக்கவிஞர்களில் சிலர் மொழியின் கட்டமைப்பினையே மீறியுள்ளனர்.

“இலக்கணம் என்கிற விலங்குகளிலிருந்து கவிதையைக் கஷ்டப்பட்டுக் கழற்றிவிட்டதால் கவிதை இப்போது சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறது. அந்தச் சுதந்திரம் இந்தியாவின் சுதந்திரத்தைப் போல எதிர் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது”⁶ என்று வைரமுத்து கூறுவதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

காலந்தோறும் யாப்பிலக்கணத்தை மீறி இலக்கியம் படைப்பது வழக்கமாக உள்ளது. அந்த வழக்கம்தான் புதுக்கவிதை படைப்பிலும் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

சிறியகட் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே
 சிறுசோற் றானும் நனிபல கலத்தல் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றானும் நனிபல கலத்தல் மன்னே
 என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம் எமக்கீழும் மன்னே
 அம்பொடு வேல்நுழை வழியெல்லாம் தான்நிற்கும் மன்னே
 நரந்தம் நாரும் தன்கையால்
 புலவுநாரும் எந்தலை தைவரும் மன்னே
 அருந்தலை இரும்பாணர் அகன்மண்டைத் துளையுரிஇ
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
 அஞ்சொல் நுண்தேர்ச்சிப் புலவர் நாவில்
 சென்றுவீழ்ந் தன்று அவன்
 அருநிறத்து இயங்கிய வேலே
 ஆசாகு எந்தை யாண்டுஉளன் கொல்லோ
 இனிப்பாடுநரும் இல்லை பாடுநர்க்கு ஒன்று ஈகுநரும் இல்லை
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்
 சூடாது வைகியாங்குப் பிறர்க்கு ஒன்று
 ஈயாது வீயும் உயிர்தவப் பலவே?

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலைப் பாடியவர் ஔவையார்; பாடப்பட்டவர் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைந்தபொழுது அவன் செயல்பாடுகளை எண்ணி ஔவையார் பாடுகின்றார். இந்தப் பாடல் ஒப்பாரிப் பாடல். துக்கம் தொண்டையை அடைக்கும். அதனால் ஒரே சமநிலையில் முச்சு விட இயலாது. இந்த நிலையை இந்தப் பாடலில் காண முடிகின்றது. அதனால் இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட (2) அடியும், மூன்று சீர்களைக் கொண்ட (8, 11, 14, 15) அடிகளும், நான்கு சீர்களைக் கொண்ட (1, 3, 4, 5, 9, 10, 12, 13, 16, 18, 19, 20) அடிகளும், ஐந்து சீர்களைக் கொண்ட (6, 7, 17) அடிகளும் விரவி வந்துள்ளன. ஆனால் தொடக்கமும் முடிவும் நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அடிகளாக அமைந்துள்ளன. இந்தக் கட்டமைப்பில் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஆசிரியப்பா வகை இல்லை; பிற்காலத்தில் தோன்றிய பிறகு, யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலான யாப்பிலக்கண நூல்கள் இதற்கு 'இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா' என்று பெயரிடுகின்றன.

நீரின் தண்மையும் தீயின் வெம்மையும்
 சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீரும்

சாரல் நாடன் கேண்மை

சாரச் சாரச் சார்ந்து

தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே⁸

என்னும் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா ஆறு ஆடிகளைக் கொண்டது. இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட இரண்டு அடியும், மூன்று சீர்களைக் கொண்ட இரண்டு அடியும், நான்கு சீர்களைக் கொண்ட இரண்டு அடியும் அடங்கிய இந்தச் செய்யுளை நோக்குங்கால், புதுக்கவிதையின் வடிவம் அப்படியே காணப்பெறுகின்றது.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் உரைப்பாட்டும் உரைபெறு கட்டுரையும் இடம்பெற்றிருப்பது மரபை மீறிய செயலாகும்.

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்

நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்

கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு

சுட்டாலும் வெண்மை தரும்⁹

என்னும் நான்கடி வெண்பாவில், 'ஈற்றடி முச்சீர்; ஏனைய அடி நாற்சீர்' என்னும் வெண்பாவின் விதி மீறப்பட்டுள்ளது. இந்த வெண்பா முதலடியும் மூன்றாம் அடியும் நான்கு சீர்கள் என்னும் முறையிலும் இரண்டாம் அடியும் நான்காம் அடியும் மூன்று சீர்கள் என்னும் முறையிலும் அமைந்துள்ளது.

இப்படிச் சீர் குறைந்து வரும் வெண்பாவுக்கு வீரசோழியம் 'சவலை வெண்பா'¹⁰ என்று பெயரிட்டுள்ளது.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, பரிபாடல், மருட்பா என்னும் பா வகைகளும் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்களும் உரைப்பாட்டு, உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், சிந்துப் பாடல்கள், வசனங்கள், வசன கவிதைகள், புதுக்கவிதைகள் ஆகியவையும் தமிழ்க் கவிதையுலகில் ஏற்பட்ட வளர்சிதை மாற்றங்கள் ஆகும்.

புதுக்கவிதை படைப்புகள் சில மரபுக் கவிதை இலக்கணத்தைப் பெற்றுள்ளன. புதுக்கவிதையில் எந்த மாற்றமும் செய்யப் பெறாமலே மரபுக் கவிதை வடிவத்தில் காணப்பெறும் புதுக்கவிதைகளும் இருக்கின்றன.

காதல் காதல் என்ப; காதல்

வெறியும் நோயும் அன்றே; நினைப்பின்

இறக்கம் நோக்கிப் பாயும் நீராம்;

சாதல் கவிந்த வாழ்வில்

வானம் தந்த வாம நிலவாம்.¹¹

சி.மணியின் இந்தப் புதுக்கவிதை, 'ஈற்றயலடி முச்சீர்; ஏனையடி நாற்சீர்' என்னும் யாப்பிலக்கணத்தைக் கொண்ட 'நேரிசை ஆசிரியப்பா' என்னும் மரபுக்கவிதை வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது. இக்கவிதையில் நேரிசை ஆசிரியப்பாவுக்குரிய சீரும் தளையும் அடியும் மிகச் சரியாக வந்துள்ளன.

காம வெறியரின்

கள்ள முயக்கமே

காட்டு விலங்கணைத் தற்று.¹²

தமிழன்பனின் இந்தப் புதுக்கவிதையில் எழுத்தையோ சொல்லையோ தொடரையோ மாற்றாமல், முதலிரண்டு அடியை ஓரடியாக மாற்றினால்,

காம வெறியரின் கள்ள முயக்கமே

காட்டு விலங்கணைத் தற்று

என்னும் குறள் வெண்பா வடிவம் கிடைக்கின்றது. இந்த அமைப்பில் ஈற்றடி முச்சீராயும் முதலடி நான்கு சீராயும் இருந்து, இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் காசு என்னும் வாய்பாடும் காணப்பெறுகின்றன.

காதல்

மனதில் கருத்தரிக்கும்

வந்தெதிர்க்கும் மோதலை

வென்று முறுவலிக்கும்

சாதலில் கூடிச்

சரித்திரம் கொள்ளும்

முடிவினில் பாடினால்

நீளுமே பாட்டு.¹³

சு.இளங்கோவின் இந்தப் புதுக்கவிதையில் எட்டு வரிகளும் பதினைந்து சொற்களும் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் எழுத்தையோ சொல்லையோ தொடரையோ மாற்றாமல், எட்டு வரிகளை நான்கு வரியாக நீட்டி அமைத்தால்,

காதல் மனதில் கருத்தரிக்கும் வந்தெதிர்க்கும்

மோதலை வென்று முறுவலிக்கும் - சாதலில்

கூடிச் சரித்திரம் கொள்ளும் முடிவினில்

பாடினால் நீளுமே பாட்டு

என்னும் 'நேரிசை வெண்பா' கிடைக்கின்றது. இந்தப் பாடலில் நேரிசை வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம் முழுமையும் சரியாக அமைந்துள்ளது.

மரபுக் கவிதையின் அடியை வளைத்தால் புதுக்கவிதை தோன்றுவதையும், புதுக்கவிதையின் வரிகளைச் சேர்த்து நீட்டினால் மரபுக்கவிதை தோன்றுவதையும் காணமுடிகின்றது. அதனால்தான்,

வளையட்டும் வரி

வரி வளையலாம்

ஒடியக் கூடாது

பூச்செடியின் கிளைபோல் வளையட்டும்¹⁴

என்று தமிழ்நாடன் கூறுகின்றார்.

1.1.3.1. புதுக்கவிதை பெயர்க்காரணம்

புதுக்கவிதையை 'யாப்பிலக்கணத்திலிருந்து விடுதலை' என்னும் பொருளில் 'Free Verse' என்று ஆங்கிலத்தில் அழைத்தார்கள். இது தமிழில் தொடக்கத்தில் 'வசன கவிதை' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு இலகு கவிதை, கட்டற்ற கவிதை, விடுநிலைப் பா எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அதனைத் தொடர்ந்து 'New Verse' என்று ஆங்கிலத்தில் அழைத்திருக்கிறார்கள். இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து "புதுக்கவிதை" என்று தமிழில் முதன்முதலில் பெயரிட்டு அழைத்தவர் க.நா.சுப்பிரமணியன் ஆவார்.

இதுபற்றிக் க.நா.சுப்பிரமணியன் கூறும்போது, "1959இல் நான் புதுக்கவிதை என்கிற வார்த்தையை எந்த மேதா விலாசத்துடனும் சொல்லிவிடவில்லை. New Verse என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்கிய ஒரு சொல்லைத்தான் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னேன்"¹⁵ என்கின்றார்.

"கட்டற்ற கவிதை, வசன கவிதை இந்த இரண்டையும் தமிழ்க் கவிதையின் உட்பிரிவுகளாக ஏற்கலாம். புதுக்கவிதைக்காரர்கள் எழுதும் கவிதைகளை இப்பிரிவுகளுள் அடக்கலாம். இதைவிட்டுப் 'புதுக்கவிதை' என்று அவர்கள் தனியாக ஒரு பெயர் கொடுக்கும்போதுதான் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. புதுக்கவிதை என்பது இந்த (இருபதாம்) நூற்றாண்டுக் கவிதை அனைத்தையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல்"¹⁶ என்று மீரா குறிப்பிடுவதும் இவண் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

புதுக்கவிதையைப் புதிய கவிதை, இக்காலக் கவிதை, நவீனக் கவிதை, நறுக்குகள் என்றெல்லாம் கவிஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் கூறி வருகின்றனர்.

1.1.3.1.1. புதுக்கவிதைக்கு வேறு பெயர்கள்

புதுக்கவிதை தொடக்கக் காலத்திலிருந்து பலராலும் பல பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. உரைப்பா, உரைவிடு பா, உரைக்கவிதை, வசன கவிதை, இலகு செய்யுள், இலகு கவிதை, கட்டற்ற கவிதை, யாப்பற்ற கவிதை, விடுநிலைப்பா, புதிர்க் கவிதை, நவ கவிதை, சீர்திருத்தக் கவிதை, யாப்பு மீறிய கவிதை, விலங்குகள் இல்லாத கவிதை, திறந்தவெளிக் கவிதை, பேச்சுநிலைப்பா, புரட்சிக் கவிதை, பழகுதமிழ்க் கவிதை, மின்னற் கவிதை, மீறல் கவிதை, மனமுணர் கவிதை, நறுக்குக் கவிதை, நவீன கவிதை என்னும் பல பெயர்கள் புதுக்கவிதைக்கு வேறு பெயர்களாகக் காணப்பெறுகின்றன. ஆயினும் ஒவ்வொரு பெயருக்கும் மிக நுட்பமான வேறுபாடு உண்டு. அந்தந்தப் பெயர்த் தொடரே அதனதன் பொருளைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றது.

1.1.3.1.2. தமிழில் முதல் புதுக்கவிதை

காலந்தோறும் உருவத்தாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் மாற்றம் பெற்று வரும் தமிழ்க்கவிதை மரபில் புதுக்கவிதை தோன்றியதும் ஒரு மரபே ஆகும். தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் மாற்றம் என்பதே மரபாகி வருகின்றது.

“இலக்கியம் என்பது குறிப்பிட்ட யாப்பு வகைக்குள்ளாகவோ குறிப்பிட்ட பொருள் சார்புக்குள்ளாகவோ எக்காலத்திலும் சிறைப்பட்டு நிற்பதில்லை. வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் உணர்வுக்கும் மாறியும் காலத்தின் தேவைக்கும் ஏற்ற வகையில் உருக்கொண்டு வளர்ச்சி பெறுதலே இலக்கியத்தின் இயல்பு”¹⁷ என்று ந.வீ.செய்யராமன் கூறுவதும் கவிதை உருவ உள்ளடக்கம் மாற்றம் அடைவதும் பொருத்தமாய் உள்ளன.

இன்றைக்கு உலகத் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் மிகுதியாய் வளர்ந்து வருகின்றன. பிறநாட்டு இலக்கியங்களைக் கற்பதும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. சிறுகதை, புதினம் ஆகிய இலக்கிய வகைகள் மேலைநாட்டு இலக்கியத்தின் தாக்கத்தால் தமிழில் தோன்றியுள்ளன. அவற்றைப் போலவே புதுக்கவிதையும் மேலைநாட்டுப் புதுக்கவிதையின் தாக்கத்தால் தமிழில் தோன்றியுள்ளது.

எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், எளிய பொருள் இவை பாரதியாரின் கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவை மரபுக் கவிதைகள் ஆகும். அவற்றுள் பா, பாவினம், பா ஓசை, இராகம், தாளம் முதலானவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இரவீந்திரநாத் தாகூரின் கீதாஞ்சலியையும் வால்ட் விட்மனின் “புல்லின் இதழ்கள்” கவிதைகளையும் பாரதியார் படிக்கின்றார். அவற்றின் தாக்கமாகப் பாரதியார் வசன கவிதைகளை இயற்றுகின்றார்.

“பாரதி காட்டும் காட்சிகளின் பல பகுதிகள் கவிதை ஒளி பொதிந்த சிறுசிறு படலங்களாகவே திகழ்கின்றன. ஆயினும் அவை கவிதை ஆகிவிடா. ‘வசன கவிதை’ என்னும் புதிய வடிவத்தின் ஜீவனுள்ள சித்திரங்கள் அவை”¹⁸ என்று வல்லிக்கண்ணன் கூறுகின்றார்.

தமிழில் முதல் புதுக்கவிஞர் பரமேசுவரன் பிள்ளை என்பது சுரதாவின்¹⁹ கருத்தாகும். ஆனால் அதற்கான ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

பாரதியார் வால்ட் விட்மனின் கவிதைகளைப் படித்து அவற்றைப் போல வசன கவிதைகள் படைத்ததைப் போல, ந.பிச்சமூர்த்தி வால்ட் விட்மனின் கவிதைகளையும் இரவீந்திரநாத் தாகூரின் கீதாஞ்சலியையும் பாரதியாரின் வசன கவிதைகளையும் படித்ததன் தாக்கமாக, 1934 ஆம் ஆண்டு “காதல்” என்னும் புதுக்கவிதையைப் படைக்கின்றார். அந்தக் கவிதை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

மாந்தோப்பு வஸந்தத்தின் பட்டாடை உடுத்தியிருக்கிறது

மலர்கள் வாசம் கமழ்கிறது

மரத்திலிருந்து ஆண்குயில் கத்துகிறது.

என்ன மதுரம்! என்ன துயரம்!

ஆண்குயில் சொல்லுகிறது

காதற் கனல் பெருக்கெடுத்து விட்டது

கரைகள் உடைந்து போயின

நெஞ்சத்தின் வேர்கள் கருகுகின்றன

குயிலி! காதல் நீரை வார்த்துத் தீயை அணைப்பாய்

கருகிய வேர்களுக்கு உயிரை ஊட்டுவாய்

க்காவு . . . க்காவு . . .

அடுத்த கொல்லையில் எதிர்க்குரல்
பெண்குயில் கூவுகிறது.
என்ன சோகம்! என்ன இனிமை!

பெண்குயில் சொல்லுகிறது
தனிமை உயிரைத் தணலாக்கி விட்டது
தணல் உன் குரலால் ஜ்வாலையாகிறது

என் நெருப்பு உன் நெருப்பை அணைக்குமா?
காதல் தீர்வதைவிட இக்கிளர்ச்சியே போதை
இத்துன்பமே இன்பம்

குயிலா! நெருப்பை வளர்ப்போம்
க்காவுஉ . . . க்காவுஉ . . .

காதல் தெய்வம் காற்றொலியுடன் கலந்து சொல்லுகிறது
ஒன்றுபட்டால் ஓய்வுண்டாகும் தேக்கம் உண்டாகும்
கலந்தால் கசப்பு உண்டாகும்
காதற்குரல் கட்டிப்போகும்

பிரிவினையின் இன்பம் இணையற்றது.
தெரியாமலா ஈசனும் இயற்கையும் ஓடிப்பிடிக்கிறார்கள்
தெய்வ லீலையை உரக்கச் சொல்லு
க்காவுஉ . . . க்காவுஉ . . .²⁰

இந்தக் கவிதையைத் 'தமிழின் முதல் புதுக்கவிதை' என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். ந.பிச்சமுர்த்தி எண்பத்து மூன்று புதுக்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். அவரின் முதல் புதுக்கவிதை 'காதல்' (1934); இறுதிக்கவிதை 'தேவை' (1976). அவர் 1944 முதல் 1959 வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் கவிதை படைப்பதை நிறுத்தியுள்ளார்.

பாரதியாரின் வசன கவிதையை அவரின் பரம்பரைக் கவிஞர்கள் (பாரதிதாசன் முதலானோர்) யாவரும் பின்பற்றவில்லை. 1921 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1933 ஆம் ஆண்டு வரை வசன கவிதையின் வளர்ச்சியைப் பற்றி ஒருவரும் சிந்திக்கவில்லை.

இந்நிலையில் “மாறிவரும் சமுதாய அமைப்புக்கும் அணுகுமுறைக்கும் ஏற்ப, கவிதைக் கலையிலும் ஒருவகை மாற்றம் நிகழ வேண்டுமென்பது பலரது வேட்கையாக இருந்தது; இதனால் உருவ அமைப்பைவிட, கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு முதன்மை தரவேண்டும் என்ற குரல் ஓங்கியது. எனவே புதுக்கவிதை பிறந்தது”²¹ என்று ந.வீ.செய்யாமன் செப்புவதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

“காலந்தோறும் தமிழ்க்கவிதை மரபில் ஏற்படும் மாற்றமும் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அரசியல் நிலையும் சமுதாய நிலையும் மேலைநாட்டுக் கவிதைத் தாக்கமும் உரைநடை வளர்ச்சியும் தமிழில் புதுக்கவிதை தோன்றக் காரணிகளாக இருந்துள்ளன.”²²

சி.கனகசபாபதி, ‘தமிழ்க் கவிதையில் பாரதிக்குப் பிறகு ஒரு இடைவெளி (Rift) ஏற்பட்டிருப்பதும் இலகு செய்யுள் பா முறையிலான புதுக்கவிதை தோன்றக் காரணமாகும்’²³ என்கிறார்.

அத்துல் ரகுமான், “பிரெஞ்சு, ஜெர்மனி, ஆங்கில மொழிகளில் ஏற்பட்ட புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் பாதிப்பு, தமிழில் எல்லா இலக்கியத் துறைகளிலும் ஏற்பட்ட புத்தெழுச்சி, பழைய தடங்களில் ஏற்பட்ட சலிப்பு, இலக்கியத்திற்கென்றே தோன்றிய சிற்றிதழ்களின் வலிமையான பிரச்சாரம் இவை தமிழில் புதுக்கவிதை தோன்றக் காரணமாயின”²⁴ என்கிறார்.

கா.கோ.வேங்கடராமன், “புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கு உரைநடையின் செல்வாக்கு, மரபுக் கவிதையின் செறிவின்மை, குடியரசு உரிமையால் ஏற்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வெறுப்பு, அச்சு இயந்திரம் தோன்றியமை போன்ற பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் மிகவும் இன்றியமையாத காரணம் அமெரிக்கச் செல்வாக்கே”²⁵ என்று கூறுவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழில் புதுக்கவிதை தோன்றி வெற்றி பெற்று நிலைத்து நிற்பதற்குக் காரணிகளாக ஆ.செகந்நாதன், “மேனாட்டுக் கவிதைகளைப் பயின்ற சிலர் மட்டுமே இகழ்ச்சியைப் பொருட்படுத்தாது புதுக்கவிதையில் ஈடுபட்டனர். அதன் விளைவாகப் புதுக்கவிதை வடிவம் தமிழில் நிலைபெற்றது”²⁶ என்று மொழிவதும் சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

உலகில் ‘புதுக்கவிதையின் தந்தை’ என்று வால்ட் விட்மன் அழைக்கப் பெறுகின்றார். தமிழில் புதுக்கவிதையின் தந்தை என்று ந.பிச்சமுர்த்தி அழைக்கப் பெறுகின்றார். எனினும், தமிழில் புதுக்கவிதையின் தந்தையைக் குறிப்பிடுவதில் கருத்து வேறுபாடு காணப்பெறுகின்றது.

“தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தந்தை பாரதியார் என்று கருணாநிதி குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தந்தை மு.மேத்தா என்று ப.ரவிச்சந்திரன் பேசுகின்றார். தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தந்தை பிரமிள் என்று தேவதேவன் கூறுகின்றார். எனினும் ந.பிச்சமுர்த்திதான் தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் முனைவர், முதல்வர், பிதாமகனார் என்று சி.கனகசபாபதி வலியுறுத்துகின்றார். இப்படிக் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் கால அடிப்படையில் இன்றைய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வசன கவிதைக்குப் பாரதியாரும் புதுக்கவிதைக்கு ந.பிச்சமுர்த்தியும் முன்னோடிகள் ஆவர்.”²⁷

1.1.3.3. புதுக்கவிதையின் இலக்கணம்

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயற்றுவது மரபாகும். த.சரவணத்தமிழன் (யாப்பு நூல்), ச.பாலசுந்தரம் (தென்னூல்), இரா.இராசேந்திரன் (புதுக்கவிதை இலக்கணம்) முதலானோர் புதுக்கவிதைகளுக்கு இலக்கணம் கூற முயன்றுள்ளனர். சி.கனகசபாபதி, இரா.சந்திரசேகரன், பாலா, இரா.மோகன், இரா.சம்பத், மா.கோவிந்தராசு முதலானோர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் நூல்கள் மூலம் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் கூற முயன்றுள்ளனர். மு.மேத்தா, வைரமுத்து. சி.மணி, சு.இளங்கோ, பெருங்கோவேந்தன் முதலானோர் தம் கவிதைகளில் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளனர்.

ந.பிச்சமுர்த்தி, “கருத்துக்களின் இசைவே, உணர்வின் சலனமே, கவிதா சிருஷ்டியின் ஒருமையே புதுக்கவிதையாகும்”²⁸ என்கிறார். ‘எழுத்து’ சி.சு.செல்லப்பா, “ஒட்டுமொத்தமான கருத்து அங்கக் கட்டுதான் புதுக்கவிதைக்கு அடிப்படையான இலக்கணம். இந்த அங்கக் கட்டுக்கு உதவும் வகையில் யாப்பைக் கடைப்பிடித்தும் நெகிழ்த்தும் மீறியும் புதுவிதிகள் சேர்க்கும்”²⁹ என்று செப்புகின்றார்.

யாப்புடைத்த கவிதை

அணையுடைத்த காவிரி

யாப்பற்ற கவிதை

இயற்கையெழில் இருக்க

செயற்கையணி எதற்கென்று

உடையுடன் ஒப்பனையும்

நீக்கிவிட்ட கன்னி³⁰

என்று சி.மணி புதுக்கவிதையைப் பற்றி இயம்புகின்றார். யாப்பு, இலக்கணம், எதுகை, மோனை, தூய தமிழ்ச்சொல், புலமை இவை இல்லாத ...,

கருத்துக்கள் தம்மைத்

தாமே ஆளக்

கற்றுக் கொண்ட

புதிய

மக்களாட்சி முறையே

புதுக்கவிதை³¹

என்று மு.மேத்தா மொழிகின்றார். தமிழவன், “பிற பாதிப்பால் அடி மனத்தில் தாக்குண்டு எழுகின்ற கனவுநிலை உணர்வுகளையும் எண்ண ஓட்டங்களையும் அவற்றின் நுண்ணுணர்வுகளையும் எழுச்சி அலைகளையும் யாப்பு முறைகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் இலக்கணக்காரனின் தன் மூப்பான விதிகளுக்குச் செவி சாயக்காமல் பிறந்த மேனியாகத் தருவதே புதுக்கவிதை”³² என்று விளக்குகின்றார்.

புதுக்கவிதை

என்பது

சொற்கள் கொண்டாடும்

சுதந்திர தினவிழா³³

என்று வைரமுத்து புதுக்கவிதைக்கு விளக்கம் தருகின்றார். இங்ஙனம் புதுக்கவிஞர்கள் அவரவர்க்கு ஏற்றவாறு புதுக்கவிதைக்கு விளக்கம் தருகின்றனர்.

இது

வேலி இல்லாத

காற்று

கரை இல்லாத

கடல்.

இது

செயற்கைக் கலை இல்லை.

இயற்கை எழில்.

சொல் தேனீக்கள்

சொந்த முயற்சியில்

புதைத்து வைத்திருக்கும்

தேனடைப் பொருள்³⁴

என்று சு.இளங்கோ புதுக்கவிதை பற்றிக் கூறுகின்றார். மரபுக் கவிதைகளில் எழுத்து, அசை, சீர் என்பவை எண்ணி வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் புதுக்கவிதைகளில் அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாவிட்டாலும் சொற்களுக்குள் இன, இயைபு அடிப்படையில் ஒரு வரையறை உண்டு. இவ்வாறு இயைபாக உள்ளதை இயல்பாக வரிகளாக அமைத்திருப்பதைப் பல புதுக்கவிதைகளில் காணமுடிகின்றது.

புதுக்கவிதையின் உருவம் பற்றிய இலக்கணமாகப் பின்வரும் மூன்று கருத்துக்களைப் பொன்மணி வைரமுத்து கூறுகின்றார்.³⁵

1. யாப்பிலிருந்து விடுபட்டுப் பாடுதல். ஆயினும் யாப்பிலிருந்து வேண்டியபோது விடுபட்டு, வேண்டாதபோது அகவல், விருத்தம் போன்ற யாப்பின் சாயலில் புதுப்பொருள் பாடுதல்.
2. உருவம் முதன்மைப்படுத்தப்படாமலிருத்தல், ஓசை நோக்கப்படாமல் கவிதைக்குக் கவிதை வெவ்வேறு உருவம், வெவ்வேறு ஒலிநயம் அமைதல்.
3. உணர்வுக் கூர்மையுள்ள மனத்தின் கட்டுப்படுத்தப்படாத வடிகாலாய், சொடுக்கி வீசப்பட்ட சாட்டையடியாய்க் கவிதையை அமைத்தல்.

புதுக்கவிதையின் இயல்புகளாகப் பொன்மணி வைரமுத்து கூறும் புதுக்கவிதை வரையறை, இன்றைய தமிழ்ப் புதுக்கவிதை எல்லாவற்றிற்கும் பரவலாகப் பொருந்திக் காணப்பெறுகின்றது. மக்களுக்கான கருத்துக்களை மக்கள் எளிதில் புரியும் வகையில் கவிதை படைப்பதே புதுக்கவிதையின் நோக்கம் ஆகும்.

புதுக்கவிதை சுருக்கமும் செறிவும் நுட்பமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். புதுக்கவிதையில் குறைந்த சொற்களும் நிறைந்த கருத்துப் புலப்பாடும் அமைந்திருக்க வேண்டும். புதுக்கவிதையின் உருவம் செறிவும் இறுக்கமும் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். புதுக்கவிதை வரி ஒரு தொடராக – ஒரு பேச்சு நிறுத்தமாக அமைய வேண்டும். பேச்சுச் சொற்கள், பேச்சொலி, தொனிச் சொல், தொடர் புணர்ப்பு, சொற்களைப் படமாக்கிக் காட்டுதல், கருத்துக்களைப் படிமக் காட்சியாக்கிக் காட்டுதல், சமுதாயத்தைப் படமாக்கிக் காட்டுதல், புதிய புதிய வெளிப்பாட்டு முறை முதலானவை புதுக்கவிதைக்கு இன்றியமையாதவையாகும்.

சந்தத்தின் வாயிலாகக் காது வழியே புகுந்த கவிதை மாறி, கவிதை கண்வழியே புக வேண்டும் என்ற கொள்கை தோன்றியது. அதன் வெளிப்பாடே புதுக்கவிதை ஆகும். மக்களின் சமுதாயத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்ட வேண்டும்; சமுதாயச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்; குற்றங்களை அங்கதத்தின் மூலம் குத்திக்காட்ட வேண்டும்; கருத்துக்களைக் காட்சிப்படுத்தி உணர்த்த வேண்டும்; கவிதை பன்முகப் போக்குக் கொண்டதாய் அமைய வேண்டும்; கருத்தைக் குறியீட்டால் உணர்த்த வேண்டும்; புதிய கருத்துக்களையும் புரட்சிச் சிந்தனையையும் சமத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் முதலானவை புதுக்கவிதையில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

1.1.3.4. புதுக்கவிதை வடிவம்

இலக்கிய வகை எல்லாவற்றுக்கும் வடிவம் உண்டு. ஒவ்வொன்றிற்கும் வடிவ வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. புதுக்கவிதைக்கு வடிவம் இல்லை என்பது பலருடைய கருத்தாகும். ஆனால், புதுக்கவிதைக்கு வடிவம் உண்டு; யாப்புக் கட்டுப்பாடான வடிவம் இல்லை. “மொழியால் வெளிப்படுத்தப்படுகிற எதற்கும் ஒரு வடிவம் உண்டு ... உண்டெனில் புதுக்கவிதைக்கும் வடிவம் உண்டென்பது பெறப்படுகிறது”³⁶ என்று பா.மதிவாணன் மொழிவதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

புதுக்கவிதையில் மக்களின் பேச்சுமொழிக் கூறுகளும் பேச்சுத் தொடர்களும் இடம்பெறுகின்றன; வேற்றுமொழிச் சொற்களும் விரவி வருகின்றன; ஒலிக்கூறிப்புகளும் எழுத்து வடிவம் பெறுகின்றன; கவிஞரின் உணர்ச்சி வேகத்திற்கும் பேச்சு வேகத்திற்கும் முச்சுவிட்டுப் பேசும் தன்மைக்கும் ஏற்ப வரி அமைப்புகள் கட்டமைக்கப்பெறுகின்றன. ஒரு வரியில் ஒரு சிந்தனை நிறுத்தம் இருக்கும்; அ.து ஓர் அடைத்தொடர், எச்சத்தொடர் அல்லது முற்றுத்தொடராக இருக்கும். சிந்தனைக் கருத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப, வரியின் அமைப்பு நீளமாகவோ நீளம் குறைந்தோ அமைகின்றது. அதனால் புதுக்கவிதை வரிகளில் சொற்களின் எண்ணிக்கை ஒரே அளவாக இரா.

கவிதையின் கருத்துக்கேற்ப, புதுக்கவிதை ஒரு பத்தியாகவோ பல பத்திகளாகவோ அமைகின்றது. அந்தப் பத்திகள் ஒன்றிற்கு ஒன்று பொருள் இயைபுடனும் அமையலாம்; வெவ்வேறு பொருளுடனும் அமையலாம்; இயைபில்லாப் பொருளாகவும் அமையலாம். பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு பத்தியும் பொருள் முற்றுப்பெற்ற தொடரால் முடிந்திருக்கும். பத்திகளில் வரிகளின் எண்ணிக்கை

வேறுபட்டும் இருக்கலாம்; ஒரே அளவாகவும் இருக்கலாம். சில கவிதைகளில் பத்திகள் ஒரே அளவு கொண்ட வரிகளால் அமைய வேண்டும் என்பதற்காகக் கவிஞர்கள், பத்தியின் முடிவை எச்சத் தொடராக்குவதும் அந்த எச்சத் தொடரை அடுத்த பத்தியுடன் தொடர்புபடுத்துவதும் உண்டு,

ஒவ்வொரு கவிஞரும் படைக்கும் புதுக்கவிதைகள் வடிவ வேறுபாட்டையும் மொழிநடை வேறுபாட்டையும் கொண்டுள்ளன. கவிதையின் உள்ளடக்கத்திற்கும் கவிஞரின் உணர்ச்சிக்கும் ஏற்பக் கவிதையின் உருவம் வேறுபடுகின்றது. கவிஞரின் கற்பனைக்கும் உத்திக்கும் ஏற்பக் கவிதையின் உருவம் வேறுபடுகின்றது. புதுக்கவிதை உள்ளடக்கத்திற்கேற்ற உருவத்தினைப் பெறவும் செய்கின்றது. உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் பிரிக்க முடியாது என்று திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

வரிகளை ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாக மடக்கி எழுதும் புதுக்கவிதையை, ஒழுங்குபடுத்தினால் மரபுக்கவிதை வடிவத்திற்குள் அடக்கிவிடலாம். அவ்வாறு மரபுக்கவிதை வடிவத்திற்கு ஒழுங்குபடுத்தப்படும் கவிதைகள் பெரும்பாலும் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா வடிவத்தைப் பெறும். மரபுக்கவிதை படைக்கத் தெரிந்தவர்களும் புதுக்கவிதையை மிகுதியாகப் படைப்பதால், அவற்றில் மரபின் தாக்கம் மிகுதியாக இருக்கின்றது.

புதுக்கவிதையின் வரி வரையறை, இரண்டு சீர் கொண்ட ஒருவரிக் கவிதை சிற்றெல்லையாகவும் ஐந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வரிகள் கொண்ட நெடுங்கவிதை பேரெல்லையாகவும் காணப்பெறுகின்றன.

சிறகுத் தாரகை³⁷

இது 'மின்மினி' என்னும் தலைப்பில் அமைந்த அப்துல் ரகுமானின் ஒருவரிக் கவிதையாகும். ந.பிச்சமுர்த்தியின் 'உயிர்ப்புகள்' என்னும் கவிதை 497 வரிகளைக் கொண்டதாகும்.

குறுங்கவிதையாக இருந்தால் ஒரே பத்தியாகவும் நெடுங்கவிதையாக இருந்தால் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பத்திகளாகவும் அமைந்து காணப்பெறுகின்றன. ஒரு பத்தியில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட வரிகளும் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட தொடர்களும் ஒன்று அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பயனிலைகளும் அமைகின்றன. தொடர்நிலைச் செய்யுளைப் போன்ற நெடுங்கவிதைகளும் புதுக்கவிதையாகப் படைக்கப்

பெற்றுள்ளன. சிற்பியின் 'மௌன மயக்கங்கள்' என்னும் புதுக்கவிதை இவ்வகையில் அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் நெடுங்கவிதைகளைவிடக் குறுங்கவிதைகளே மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. புதுக்கவிதைகளின் வடிவங்கள் குறுங்கவிதை, நெடுங்கவிதை, நாட்டுப்புறப்பாடல் வடிவம், சித்திரக் கவிதை, உரைக்கவிதை (பேச்சு சந்த வடிவம்) முதலான பல வடிவங்களில் காணப்பெறுகின்றன.

1.1.3.5. மணிக்கொடிக் காலம் (1933-1939)

மணிக்கொடி 1933 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17 ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. சீனிவாசன், டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம், வ.ரா. ஆகிய மூவரின் முயற்சியால் மணிக்கொடி இதழ் தோற்றம் பெற்றது. இம்மூவரிலும் சீனிவாசன் மணிக்கொடிக்கான மூலகாரணமாக அமைந்தார். இதழியல் துறையில் அதிக ஈடுபாடும் அனுபவமும் உடையவராக இருந்த சீனிவாசனே மணிக்கொடிக்கான முன் திட்டங்களை வகுத்திருந்தார்.

கம்பனின் 'செழுமணிக்கொடிகள்' என்ற தொடரைச் சீனிவாசனும், பாரதியாரின் 'தாயின் மணிக்கொடி' என்ற தொடரை வ.ரா.வும் நினைவுகூரப் புதிய இதழுக்கு 'மணிக்கொடி' என்று பெயர் வைக்கப்பட்டது. 1933-1939 ஆகிய ஆறாண்டுக் கால வாழ்வில் மணிக்கொடி தமிழ்ப் பண்பாட்டு வாழ்வின் செழுமைக்கென மிகுதியான பங்களிப்புகளைச் செய்தது. 'தமிழ் மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தின் வெள்ளி முளைப்பு' என்று மணிக்கொடி இதழ் தன்னைப் பெருமையாக அறிவித்துக் கொண்டது.

'மணிக்கொடி' இலக்கிய இதழில் ந.பிச்சமுர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன், புதுமைப்பித்தன், வல்லிக்கண்ணன் முதலானோர் புதுக்கவிதைகளை எழுதி வெளியிட்டனர். தொடக்கக்காலப் புதுக்கவிதைகள் வசனத் தன்மையையே மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தன. போகப் போகக் கவிதையில் நெகிழ்ச்சி குறைந்து செறிவு மிகுதியானது.

"ந.பிச்சமுர்த்தி 1934இல் யாப்பற்ற கவிதை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். புதியதாக எழுத வேண்டும் என்கிற எண்ணம் அப்போதே அவருக்கிருந்தது. இக்காலக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் மணிக்கொடியில் வெளியாயின."³⁸

ந.பிச்சமுர்த்தியின் முதல் புதுக்கவிதை மணிக்கொடி இதழில் 14.10.1934 அன்று வெளியானது. அதனைத் தொடர்ந்து பல புதுக்கவிதைகள் மணிக்கொடி இதழில் வெளிவந்தன. ந.பிச்சமுர்த்தியின் தொடக்ககாலக் கவிதைகள் தத்துவம் நிறைந்ததாக இருந்தன.

“மரபுடன் கொண்டிருந்த ஆரோக்கியமான பார்வைகளாலும் புதுமை காண்கிற மனவிளைவாலும் மணிக்கொடிக்காரர்கள் தமிழுக்கெனப் புதிய கவிதையைக் காண முற்பட்டனர். உள்ளடக்க உருவங்களில் புதுமையைக் கொண்ட கவிதைகளுக்கு முயன்றனர். தமது வெளி இலக்கிய அறிமுகத்தால் உலகின் நிகழ்கால இலக்கியங்களும் நடைமுறைகளும் அறியவரத் தமக்கெனக் கவிதை குறித்த பார்வைகளை வடிவமைத்துக் கொண்டனர். அவர்களின் சிந்தனையிலிருந்து கீழ்க் காண்பவற்றைக் கவிதைக் கோட்பாடுகளாக வரிசைப்படுத்த முடிகிறது.

1. கவிதை அனுபவம் சார்ந்தது. கவிதையை அனுபவித்தல் (உணர்தல்) என்பது தனிமனிதன் தொடர்பானது.
2. கவிதைப் படைப்பின் பயன் என்பது ஆன்ம விடுதலை.
3. சொற்கள், கருத்துகள் கொண்டிருக்கிற வேகமே கவிதையை நிச்சயிக்கிறது. இதுவே உணர்ச்சி எனப்படுகிறது. இவ்வுணர்ச்சியே கவிதையையும் நிச்சயிக்கிறது.
4. கவிதைக்கு எனத் தனிப்பட்ட வடிவமுண்டு. ஆனால் நிச்சயமான வடிவம் கிடையாது.
5. கவிதைக்கு ஓசை உண்டு. அது செயற்கையாகச் சொற்களை எதுகை, மோனை, சீர், தொடை இவை வர அமைக்கப்படுவதால் ஏற்படுவதல்ல. அவ்வோசை கவிதைக்குள் கருத்தின் வேகத்திற்கு ஏற்ப இயல்பாக எழ வேண்டியது.
6. கவிதைக்கு இலக்கணம் இசைந்து வரலாம். ஆனால் இலக்கணம் பொருந்தி வருவதுதான் கவிதை என்று கிடையாது. கவிதைக்கு யாப்பிலக்கண அறிவு தேவை இல்லை.
7. கவிதையின் உருவம் என்பது கருத்துகளின் இசைவால், அதனால் உண்டாகிற இசையால் ஏற்படுகிறது.
8. கவிதையின் மேலோட்டமான புறவடிவம் அதாவது வரிகளின் வடிவ அளவானது கவிஞனின் மனக்குரலையும் மௌனத்தையும் ஒட்டியதாக இருக்கும். அதற்குப் பழைய யாப்பு விதிகளைப் பொருத்திக் காணக்கூடாது.
9. மாறுதல் என்கிற நியதியோடு கவிதையும் முழுமையாக உட்பட வேண்டும்.

இக்கோட்பாடுகளால் தமிழ்க் கவிதைக்கு அது செல்ல வேண்டிய பாதை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது”³⁹ என்று க.உமாமகேஸ்வரி மணிக்கொடிக் காலக் கவிதைகள் பற்றி மொழிவது இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் சோதனை முயற்சிகளும் மணிக்கொடிக் காலத்தில்தான் நடைபெறுகின்றன. அதனால் இன்றைய புதுக்கவிதையின் உருவ உள்ளடக்கத்திலிருந்து, அன்றைய புதுக்கவிதையின் உருவ உள்ளடக்கங்கள் பெரும்பாலும் வேறுபடுகின்றன.

1.1.3.6. எழுத்துக்காலம் (1959-1970)

‘எழுத்து’ இதழ் 1959 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் சி.சு.செல்லப்பாவால் தொடங்கப்பெற்றது. “எழுத்து” முதல் இதழில் அதன் நோக்கம் குறித்துச் சி.சு.செல்லப்பா, “நடுவகையான நிறை குறை இரண்டையும் எடுத்துக்காட்டும் ஒரு கருத்து ஓட்டப்போக்கே விமர்சனம் ஆகும். இந்த அடிப்படையில்தான் எழுத்து இயங்கும். இலக்கிய அபிப்ராயம் சம்பந்தமாக மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்குக் களமாக எழுத்து அமைவது போலவே, இலக்கியத் தரமான எத்தகைய புதுசோதனைகளுக்கும் எழுத்து இடம் தரும்” என்று அதன் நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும் முதலாண்டு இதழ்களில் முதல் பக்கத்தில் அது, “புதுமை இலக்கிய மாத ஏடு” என்று தன்னை அறிவித்துக் கொள்கிறது. பின்னர், இரண்டாம் மூன்றாம் ஆண்டுகளில் “இலக்கிய விமர்சன குரல்” என்று அது தன்னை அழைத்துக் கொள்கிறது. இலக்கிய விமர்சனம், படைப்புத் துறையில் சோதனைகள் இவற்றில் அதிக அக்கறை கொண்ட மாத இதழாகத் திகழ்ந்தது.

“திரும்பத் திரும்ப, தனது தலையங்கம் முதற்கொண்ட பல பகுதிகளிலும் புதுமை, புதிய பார்வை, புதிய நோக்கம், புதிய தடம் என்று சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துகிறது. முதல் தலையங்கத்திலேயே தனது நோக்கத்தைச் சொல்லி விடுவதுபோல, எழுத்தாளர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றபோது, “புதுப்புது விதமாக நோக்கும் பார்வையும் கொண்டு வெளியிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்” என்றும், ‘சுவடு தெரிகிற தடத்திலே செல்ல மறுத்து, புதுத்தடம் போட்டுக் கொண்டு செல்லும் படைப்பாளர்களை எழுத்து வரவேற்கும்’ என்றும் தெளிவாக அறுதியிட்டுச் சொல்லுவதுபோல் அது சொல்கிறது”⁴⁰ என்று தி.சு.நடராசன் எழுத்து இதழ் குறித்துப் பேசுகின்றார்.

எழுத்து இதழில் ந.பிச்சமூர்த்தி, தருமு அருப் சிவராமு, கு.ப.ராஜகோபாலன், சி.மணி, தி.சோ.வேணுகோபாலன், பசுவய்யா, எஸ்.வைத்தீஸ்வரன், நகுலன் மற்றும் பலர் தங்கள் புதுக்கவிதைகளை எழுதினர். எழுத்து இதழ் இலக்கிய இதழாகத் திகழ்ந்தது. அதில் புதுக்கவிதை, புதுக்கவிதை பற்றிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள் முதலானவை வெளியிடப்பெற்றன. 'எழுத்து'க் காலத்தில் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை ஓர் இயக்கமாக உருவெடுத்து வளர்ந்தது. சி.சு.செல்லப்பா 'எழுத்து பிரசுரம்' என்னும் வெளியீட்டின் மூலம் 'எழுத்து' மாத இதழையும் இளங்கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்துப் 'புதுக்குரல்கள்' என்னும் புதுக்கவிதை நூலாகவும் வெளியிட்டுப் புதுக்கவிதைகளை வளர்த்தார்.

சி.சு.செல்லப்பா புதுக்கவிதை இதழ்களையும் நூல்களையும் தம் தலையிலும் தோளிலும் நெஞ்சிலும் சுமந்து சென்று மக்களிடத்தில் - வாசகரிடத்தில் சேர்த்துள்ளார். இவர் 'எழுத்து' இதழுக்காகத் தம்மையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். அதனால்தான் மு.தமிழ்க்குடிமகன் இவரைப் "புதுக்கவிதை இயக்கத்தின் செயலாளர்"⁴¹ என்று பாராட்டுகின்றார். சி.சு.செல்லப்பா புதுக்கவிஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களின் கவிதைகளைத் தன் இதழில் வெளியிட்டார். ஆனால் இவர் தன் சொந்தக் கவிதையாக ஒன்றையும் எழுதி வெளியிடவில்லை. எழுத்து இதழில் 78 புதுக்கவிஞர்கள் புதுக்கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். பெண் புதுக்கவிஞர் இரா.மீனாட்சி எழுத்து இதழ் மூலம் அறிமுகம் ஆகிறார். நா.காமராசன், சேலம் தமிழ்நாடன், மா.இளையபெருமாள் போன்றோரும் எழுத்து இதழில் புதுக்கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

சி.சு.செல்லப்பா, க.நா.சுப்பிரமணியன், வல்லிக்கண்ணன், தருமு சிவராமு. வெ.சாமிநாதன், இ.முருகையன், சி.கனகசபாபதி, ம.பழனிச்சாமி முதலானோர் புதுக்கவிதை பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகளை எழுதி எழுத்து இதழில் வெளியிட்டனர்.

"எழுத்துக் காலத்துப் புதுக்கவிதைகள், தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையான போக்கு அல்லது செல்நெறியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. நடப்பு, நடப்புப் பிரச்சனை, சமூகவுணர்வு, சமூக எழுச்சி, வாழ்தல் பற்றிய உத்வேகம், நம்பிக்கை வறட்சி, விரக்தி, வக்கிரம் முதலிய உணர்வுநிலைகளும், உத்திகளுக்கு முதன்மை, படிமம், குறியீடு, வரிகளை உடைப்பது, வார்த்தைகளுக்குப் புதிய பரிமாணம் கொடுப்பது முதலியனவும் பெரும்பான்மையான இடத்தைப் பெறுகின்ற ஒரு

போக்குதான், எழுத்துக் காலத்துப் புதுக்கவிதைகளின் போக்கு ஆகும். புதிய தடம் என்ற சொல்லாடலில், எழுத்து இந்த வகையான போக்கினையே அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறது; பதிவு செய்திருக்கிறது.”⁴²

‘எழுத்து’க் காலக் கவிஞர்கள் நடப்பியலையும் எதார்த்தத்தையும் கூறியுள்ளனர்; எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்தித்தாலும் புரட்சி, போராட்டம் முதலிய உணர்வுகளைத் தூண்டும் கவிதைகளைப் படைக்கவில்லை.

1.1.3.7. புதுக்கவிதையை வளர்த்த இதழ்கள்

தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளைத் தொடக்கக் காலத்தில் சிற்றிதழ்களே வளர்த்திருக்கின்றன. மணிக்கொடி (1933), சூறாவளி (1939), கலாமோகினி (1942), கிராம ஊழியன் (1944), அமுதசுரபி (1948), சரஸ்வதி (1955), தாமரை (1956), எழுத்து (1959), நோக்கு (1964), கணையாழி (1965), நடை (1968). கசடதபற (1970). ஞானரதம் (1970), வானம்பாடி (1971). வண்ணங்கள் (1972), பனித்துளிகள் (1973), ஐ (1973), தெருக்கூத்து (1974), தீபம், டி. தேனி, அ.ஃ., இலக்கிய வட்டம், கவிஞன், மீட்சி, அமுதசுரபி, சுபமங்களா (1991) முதலான இலக்கிய இதழ்கள் சிற்றிதழ்களாக இருந்தாலும் புதுக்கவிதைகளை வளர்ப்பதில் முதலிடம் தந்திருக்கின்றன. ‘நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்’ என்னும் பாரதியாரின் கொள்கையை மூலவாக்கியமாகக் ‘கிராம ஊழியன்’ ஏற்றுக் கொண்டது. அதனால் அந்த இதழ் கவிதைக்கு முதலிடம் தந்தது. “கைவருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்; கவிஞர் தெய்வம்; கடவுளர் தெய்வம்” என்ற பாரதியாரின் வரிகளை மூலவாக்கியமாக முகப்பில் பொறித்துக் கொண்ட ‘சரஸ்வதி’ (1955) முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் இதழாகத் திகழ்ந்தது.

சிற்றிதழ்கள் சிறந்த நோக்கத்தினைக் கொண்டவை; சிறந்த இலக்கினை அடைவதற்கு அறைகூவல்களை விடுத்தன; அவற்றை இதழின் முதல் பக்கத்திலேயே பிரசுரம் செய்தன. சான்றாக, ‘கசடதபற’ என்னும் இதழின் முதல் ஏட்டில் பிரசுரமான அறிக்கை பின்வருமாறு.

“கசடதபற சிந்திக்கிறவனுக்கு இன்றைய உலகம் விடும் அறைகூவல்களை ஏற்றுக்கொள்ள வந்திருக்கிறது. சமூகத்தின் கூட்டுப் பொறுப்பான கலாச்சாரத்தின் ஆழ அகலங்களை இலக்கியத்தில் காட்ட கசடதபற வந்திருக்கிறது . . . எதையும்

செய்யுங்கள், ஆனால் இலக்கியமாகச் செய்யுங்கள் என்று மட்டுமே கசடதபற சொல்லும்.”⁴³

ஞானக்கூத்தன், பாலகுமாரன், கலாப்பிரியா, நீலமணி, ஐராவதம் எஸ்.வைத்தீஸ்வரன், க.நா.சுப்ரமணியம், நகுலன், தருமு அருப் சிவராம், சச்சிதானந்தம், வே.மாலி, கோ.ராஜாராம், கங்கைகொண்டான், கல்யாண்ஜி, எஸ்.கே.ஆத்மாநாம் முதலான புதுக்கவிஞர்கள் கசடதபற இதழில் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சிற்றிதழ்கள் இலக்கியத்திற்கு – புதுக்கவிதைக்குப் பெரும்பங்கினை அளித்துள்ளன. கவிதை, சிறுகதை, கவிதைத் திறனாய்வு, இலக்கியத் திறனாய்வு முதலானவை சிற்றிதழ்களில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன. பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு உயரிய நோக்கங்களுக்காகத் தமிழ் இலக்கிய இதழ்கள் தொடங்கப்பெற்றுள்ளன. சான்றாக முல்லை இதழில் வெளிவந்த ஒன்றைக் கூறலாம்.

“இனித் தமிழாசிரியர்கட்குத்தான் முதலிடம். இனி அவர்களும் தலைமை ஆசிரியர் ஆகலாம். ஏன்? அவர்களே தலைமை ஆசிரியர்களாக வர வேண்டும் என்ற நிலைமையும் ஏற்படும்” (முல்லை இதழ் 7, ப.6) என்று 1945இல் எழுந்த இவ்வேண்டுகோள் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் முதல்வராக இருந்தகாலை நிறைவேற்றி, இன்று தமிழாசிரியர்கள் தலைமையாசிரியர்களாகத் திகழ்வதைப் பார்க்க முடிகிறது. முல்லை இதழின் தமிழ், தமிழாசிரியர் உயர்வு வேண்டுகோள்கள் பல பின்னாட்களில் சட்டமாகியுள்ளதை நன்றியுடன் சுட்ட வேண்டும்.”⁴⁴

எழுத்து (1959), நோக்கு (1964), நடை (1968), கவிஞன் (1969), வானம்பாடி (1971), வண்ணங்கள் (1972), பனித்துளிகள் (1973), ஐ (1973), தெருக்கூத்து (1974) முதலான இதழ்கள் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்காகவே தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. தீபம் (1965) இதழில் ந.பிச்சமுர்த்தி, நா.காமராசன், ஈரோடு தமிழன்பன், மு.மேத்தா, கலாப்பிரியா, ஜெயகாந்தன் முதலானோர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர். தமிழில் கவிதை என்றால் அது புதுக்கவிதையையே குறிக்கும் நிலை 1970களில் உருவாயிற்று. இந்நிலை உருவாகச் சிற்றிதழ்கள் பெரும்பங்காற்றியுள்ளன.

1.1.3.8. புதுக்கவிதையில் வடிவக் கோலங்கள்

புதுக்கவிதை வடிவத்தில் கவிதை மட்டும் வரவில்லை; நாடகம், பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம், புதினம், சிறுகதை, கடித இலக்கியம் ஆகிய இலக்கிய வகைகளும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ்நாடன் - தோழரே தோழரே (நாடகம்) - 1978

மு.மேத்தா - இரண்டாம் வனவாசம் (நாடகம்) - 1982

நிர்மலா சுரேஷ் - ஏசு மாகாவியம் (பெருங்காவியம்) - 2000

வைரமுத்து - கவிராஜன் கதை (சிறுகாப்பியம்) - 1990

மு.மேத்தா - சென்னை சிரிக்கிறது (சிறுகதை) - 1982

மு.மேத்தா - வெளிச்சம் வெளியே இல்லை (சிறுகதை) - 1982

1970களுக்குப் பிறகுதான் புதுக்கவிதையில் வடிவக்கோலங்கள் மலர்கின்றன. கவிதையின் தலைப்புகள் கணிதம், அறிவியல் முதலானவற்றின் சூத்திர வடிவங்களில் காணப்பெறுகின்றன.

$$\Pi = \frac{22}{7}^{45}$$

$$E = MC^2^{46}$$

அருப் சிவராமின் $E = MC^2$ என்னும் தலைப்பிலான கவிதை ஒரு விஞ்ஞானக் கவிதை என்று சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகின்றார். இந்தக் கவிதை பற்றி அவர் விளக்குவது இவண் நோக்கத்தக்கது.

“பரந்த அண்டப் பெருவெளியிலிருந்து கவிஞனின் நோக்கு அணுவின் மையத்துக்கு விரைகிறது. பிறும்மாண்டமும் பரமானுவும் எல்லாமே சக்தியின் நடனமேடை அல்லவா? ‘பொருள் சிதைந்தால் சக்தி; சக்தி குவிந்தால் பொருள்’ - இந்தப் புதிய தத்துவத்தினைக் கூர்ந்து பார்க்கிறது கவிதை.

$$\text{சக்தி} = \text{ஐடம்} \times \text{ஒளிவேகம்}^2 \quad (E = MC^2)$$

அணுக்கள் குவிந்த

ஐடப்பொருள் யாவும்

சக்தியின் சலனம்

ஒளியின் கதியை

ஒளியின் கதியால்

பெருக்கிய வேகம்

ஐடத்தைப் புணர்ந்தால்

ஐடமே சக்தி.

நம் கண்முன் பாரதியின் 'காலமாம் வனத்தில் அண்டக்கோலமா மரத்தின்மீது காளிசக்தி என்ற பெயர் கொண்ட வியப்புக் காட்சி விரிகின்றது.

இந்த அற்புதமான உண்மை - அகூர கணித வடிவில் ஐடமாகிக் கிடந்த உண்மை, 1945 ஆம் ஆண்டு ஹிரோசிமா, நாகசாகியில் சக்தியின் பிரளயமாகி வெடித்து நிரூபணம் ஆகிறது, ராபர்ட் ஓபன்ஹிமர் என்ற அணு விஞ்ஞானி 'Brighter than thousand Suns' என்ற கீதை மொழியில் வருணித்த அணுகுண்டுப் பேரொளி ஹிரோசிமாவின் இதயத்தில் பளீரிட்டது. கவிஞர் கூறுகிறார்:

1945

ஹிரோஷிமா நாகசாகி

ஐடமே சக்தி

கண்ணற்ற

சூர்யப் போலிகள்

கெக்கலித்து

தொடுவான்வரை சிதறும்

கணநேர நிழல்கள் . . .

எண்ணற்ற மானுட உயிர்களைக் கருக்கிக் குலைத்து - கதிரியக்கத்தால் தலைமுறையாக அங்கவீனர்களாக்கி - ரத்தமும் கண்ணீரும் நெருப்பு நதியில் சங்கமிக்க - மாநகரம் மண்மேடாய்ச் சுடுகாடாய்ப் பொசங்க . . . ஐன்ஸ்டீனின் சாம்யம் 'ஐடமே சக்தி' நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. மண்டை ஓடுகள் கெக்கலிக்கின்றன.

பசித்து

செத்துக் கொண்டிருக்கும்

சிவனின்

கபாலத்துக்

கெக்கலிப்பு

செய்தி பறந்தது ஐன்ஸ்டீனுக்கு. கணக்கெடுத்துப் பார்த்தோம் - உங்கள் அகூர கணிதம் ஹிரோஷிமா நாகசாகியில் நிரூபணம் ஆகிவிட்டது . . .

இசை வெளியின் சிறகு மடிந்து

கருவி ஐடமாகிறது.

பியானோவின் ஸ்ருதி மண்டலம்

வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது

உலகின் முரட்டு இருளில்
எங்கோ ஒரு குழந்தை அழுகிறது
ஐன்ஸ்டீனின் கண்ணீர்த் துளியில்
தெறிக்கிறது பரிதி.

சாதனையாகப் பிறந்த ஒரு மேதையின் விஞ்ஞானச் சிந்தனை, கண்ணீர்க் கறை படிந்த சோதனையாக முடிந்த ஒரு வரலாற்றச் சம்பவம், அருப் சிவராமின் கவிதையாகப் பூத்திருக்கிறது. ஒரு கணப் பார்வையாக ஒளிச்சிதறல்களோடு உருவாகியிருக்கும் இந்த விஞ்ஞானக் கவிதை தமிழுக்கு வரவேற்புக்குரிய ஒரு புதுமை.⁴⁷

கவிதைத் தலைப்புகள் பொருள் தராத ஒற்றை எழுத்தினாலும் சில குறிகளாலும் அமைந்துள்ளன.

- ன் -⁴⁸

?⁴⁹

கூட்டல் கணக்கு அமைப்பில் புதுக்கவிதையின் நூலும் கவிதைத் தலைப்பும் தரப்பெற்றுள்ளன.

கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள் (மீரா-நூல்)⁵⁰

குந்தி + மேரி = குப்பம்மாள் (ஏ.தெ.சுப்பையன், கவிதை)⁵¹

கவிதையின் குக்குமப் பொருளைத் தூலப் பொருளாகக் காட்டும் வடிவக் கோலங்கள் காணப்பெறுகின்றன. இரவில் பொதுவாக நினைவு அழிய பிறகு உறக்கம் வருவதைத் தி.சோ.வேணுகோபாலன்,

நினைவு

அ

ழி

ய

பின் நித்திரை⁵²

என்னும் வரி வடிவங்களில் காட்டுகின்றார். இந்த வடிவ அமைப்பில் 'அழிய' என்பதை பொதுவாகத்தான் வாசிக்க முடியும். அதனைப் போல நினைவும் மெதுவாக அழிகின்றது.

எட்டுக்கால் பூச்சி

வலை

ம் வி

கு க் ரி⁵³

இந்த வரிகள் கருத்தினை வடிவமாக்கிக் காட்டுகின்றன. சித்திரக் கவியில் கருத்துக்கும் வடிவத்துக்கும் பொருத்தம் இருக்காது. புதுக்கவிதையின் வடிவக் கோலத்திற்கும் கவிதையின் கருத்துக்கும் பொருத்தம் இருக்கின்றது. சான்று:

அலை   ஓய்   ல்லை⁵⁴
கள்   வதி

1.1.4. டாங்கா கவிதை

சப்பான் நாட்டு மரபுக் கவிதை வடிவங்களுள் ஒன்று டாங்கா (Tanka) ஆகும். இதில் ஐந்து வரிகள் இருக்கும். இந்த ஐந்து வரிகளும் முறையே 5-7-5-7-7 என்னும் எண்ணிக்கை கொண்ட அசைகளைப் (உயிர் ஒலிகள்) பெற்றிருக்கும். திருவாசகத்தில் வரும் வினா விடை அமைப்பான திருச்சாழலைப் போல, டாங்காவின் முதல் மூன்றடிகள் வினாத்தொடர் அமைப்பையும் இறுதி இரண்டு அடிகள் அந்த வினாவிற்கு விடை கூறும் அமைப்பையும் பெற்றிருக்கும். இந்த வடிவத்திலும் தமிழில் கவிதைகள் படைக்கப்பெறுகின்றன.

1.1.5. ஹைகூ கவிதை

சப்பான் நாட்டில் 'டாங்கா'விற்கு அடுத்துத் தோன்றிய கவிதை வடிவம் 'ஹைகூ' ஆகும். ஹைகூவின் வரையறை மூன்று அடிகளைப் பெற்றிருக்கும். அந்த அடிகள் முறையே 5-7-5 என்னும் அசை (உயிரொலி) எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருக்கும். ஹைகூவைத் தமிழுக்கு முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் பாரதியார் ஆவார். ஹைகூவின் முதல் இரண்டு அடிகள் ஓர் எதிர்பார்ப்பை வெளிப்படுத்தும். மூன்றாவது அடி அந்த எதிர்பார்ப்பிற்கு முடிவு கூறுவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

“முதலிரண்டு அடிகளும் சர்வ நிதானமுடன் எடுப்பு, தொடுப்பாக வந்து, மூன்றாவது அடி முத்தாய்ப்பு முடிப்பாக விழ வேண்டும் என்பது ஹைகூ நியதி”⁵⁵ என்று சு.முத்து கூறுகின்றார். ஆனால் தமிழில் படைக்கப்பெறும் பெரும்பாலான ஹைகூ கவிதைகளில் 5-7-5 என்னும் உயிரசை எண்ணிக்கை வரையறை பின்பற்றப்படவில்லை. சான்று:

உழைப்பில் முதன்மை
வாழ்க்கையில் கடைசி
உழைப்பவன் வாழ்க்கை . . .⁵⁶

ஹைகூ வடிவம் தமிழ்மொழியிலிருந்து சீனத்திற்கும் சீன மொழியிலிருந்து சப்பான் மொழிக்கும் சென்று, மீண்டும் தமிழுக்கு வந்துள்ளது என்னும் ஆராய்ச்சிக் கருத்தும் நிலவுகின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் சிந்தியல் வெண்பா வடிவத்தின் திரிந்த மாற்றமே ஹைகூ வடிவம் என்றும் கருதப்படுகின்றது. அதனால் அப்துல் ரகுமான் 'சிந்தர்' என்று ஹைகூ கவிதைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் 'அம்மை' என்னும் வனப்பிற்கும் 'சிந்தியல் வெண்பா' அமைப்பிற்கும் ஹைகூ அமைப்பிற்கும் நிறைய ஒற்றுமைகள் உள்ளன.

ஹைகூவைப் பாரதியார் 'ஹொக்கு' கவிதை என்கிறார். இதனைத் தமிழ்ப்படுத்தி அய்க்கூ, ஐக்கூ, சிந்தர், துளிப்பா, நறுக்குகள், வாமனக் கவிதை, குக்கூ, மின்மினிக் கவிதை என்னும் பல பெயர்களைக் கவிஞர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். ஹைகூ கவிதையை ஒருமுறை படித்தால் மேலோட்டமாகத்தான் பொருள் விளங்கும். அதனால் குறைந்தது இருமுறையாவது படித்தால்தான், கவிதையின் ஆழ்ந்த பொருளை உணரமுடியும். அப்துல் ரகுமான், "உலகக் கவிதை வடிவங்களிலேயே எனக்கு மிகவும் பிடித்தது ஹைகூதான்"⁵⁷ என்று மொழிவதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

1.1.6. சென்ரியு

சப்பான் நாட்டு மரபுக் கவிதை ஹைகாய் - நொ - ரெங்காவிலிருந்து தோன்றியது சென்ரியு கவிதையாகும். இது ஹைகூவைப் போல மூன்று அடிகளைக் கொண்ட கவிதையாகும். சான்று: "ஹைகூவின் அங்கத வடிவம் சென்ரியு. ஹைகூ, இயற்கை உலகில் பார்வை செலுத்துகிறது எனில் மக்கள், பொருள்கள், சம்பவங்கள் ஆகியவற்றின்மீது பார்வையைக் குவிப்பது சென்ரியு"⁵⁹ என்று தமிழன்பன் ஹைகூ கவிதையின் பாடுபொருளையும் சென்ரியு கவிதையின் பாடுபொருளையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார்.

1.1.7. ஹைபுன் - லிமரிக் - லிமெரைக்கூ - கஸல் கவிதைகள்

ஹைகூவும் அல்லாமல் சென்ரியுவும் அல்லாமல் உரைநடைத் தன்மை கொண்ட கவிதை 'ஹைபுன்' ஆகும். சென்ரியுவிலிருந்து தோன்றிய சேய்க் கவிதை 'லிமரிக்' (Limerik) என்னும் கவிதை வடிவம். இஃது ஐந்தடிகளைக் கொண்ட கவிதையாகும்.

லிமரிக் + ஹைகூ கலந்த வடிவம் லிமரைக்கூ (Limeraiiku) கவிதை வடிவம் ஆகும். இதில் 5-7-5 என்னும் அசை எண்ணிக்கை கொண்ட மூன்றடி கவிதையில் லிமரிக்கின் ஓசை கலந்து வரும்போது அது லிமரைக்கூ கவிதையாகின்றது. லிமரைக்கூ கவிதைகளில் சந்தமும் அங்கதமும் இடம்பெற்றுள்ளன. சான்று: ஈரோடு தமிழன்பனின் “சென்னிமலைக் கிளியோப்பாத்ராக்கள்” என்னும் நூலாகும்.

கவித்துவம் நிறைந்த உரைநடைக் கட்டுரையும் அதன் முடிவில் ஒரு ஹைகூவும் அமைந்தால் அதற்கு ‘ஹைபுன்’ என்று பெயர். மரபுக் கட்டுப்பாடுகள் போகப் போகக் குறைந்து ஹைகூவிலிருந்து சென்றியும், அதிலிருந்து லிமரிக்கும், அதன் வளர்ச்சியாக லிமரைக்கூவும், முன்பகுதி உரைநடையும் பின்பகுதி கவிதையும் அமைந்த ஹைபுன்னும் உருவாகியுள்ளன. ஆங்கில இலக்கியத்தின் தாக்கத்தினால் தமிழில் புதுக்கவிதை தோன்றியதுபோல, சப்பான் நாட்டு இலக்கியத் தாக்கத்தினால் தமிழில் லிமரிக், லிமரைக்கூ, ஹைபுன் முதலான கவிதை வடிவங்கள் தோன்றியுள்ளன.

‘கஸல்’ (Ghazal) அரபியில் அரும்பிப் பாரசீகத்தில் போதாகி உருதுவில் மலர்ந்து மணம் வீசும் இலக்கிய வடிவம் ஆகும். கஸல் என்றால் ‘காதலியுடன் பேசுதல்’ என்று அரபு மொழியில் பொருளாகும் . . . ‘கஸல்’ இரண்டடிக் கண்ணிகளால் ஆனது. ஒரு கண்ணிக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் கண்ணிக்கும் கருத்துத் தொடர்பு இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.⁶⁰ சான்று: அப்துல் ரகுமானின் “மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம்” (கஸல் கவிதைத் தொகுப்பு) ஆகும்.

இவ்வாறு வெளிநாட்டுக் கவிதைகளின் தாக்கத்தினால் தமிழ்மொழியிலும் வசன கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைகூ கவிதை, லிமரிக் கவிதை, சென்றியு கவிதை, கஸல் கவிதை முதலான கவிதை வகைகள் இயற்றப்பட்டு வருகின்றன.

வசன கவிதையா புதுக்கவிதையா என்று ஐயம் தோன்றும் அளவிற்கு இன்றைய புதுக்கவிதைகளில் சில காணப்பெறுகின்றன. இன்றைக்கு வசன கவிதைகளையும் புதுக்கவிதையின் ஒரு பிரிவாகவே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மீரா போன்றோரின் கருத்தாகும். இக்காலப் புதுக்கவிதைகளில் வசன கவிதையின் வரிகளும் வசன கவிதைகளில் புதுக்கவிதை அமைப்பும் கலந்து காணப்பெறுகின்றன. ஹைகூ, சென்றியு முதலான கவிதை இலக்கிய மரபினை மீறியும் தமிழில் ஹைகூ கவிதைகள் படைக்கப்பெற்று வருகின்றன.

1.2. தொகுப்புரை

காலந்தோறும் தமிழ்க் கவிதையின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கின்றன. மாற்றம் பெற்ற அவை தமிழ்க் கவிதையின் வரலாற்றில் மரபாகியுள்ளன. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் வருகையினால் மொழி, இலக்கியம், அரசியல், உணவு, உடை முதலானவற்றில் பல மாற்றங்கள் உண்டாயின. அவற்றைப் போலத் தமிழ்க் கவிதை மரபிலும் ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தாக்கம் ஏற்பட்டதால், புதுக்கவிதை தோன்றியுள்ளது. பலமொழிகளைக் கற்றறிந்த மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் வசன கவிதையானது தமிழ்ப் புதுக்கவிதைக்கு முன்னோடியாய்த் திகழ்கின்றது.

தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் உருவத்திற்கும் உருவாக்கத்திற்கும் மூலமாக ந.பிச்சமூர்த்தி விளங்குகின்றார். தொடக்கத்தில் புதுக்கவிதை எழுதியவர்கள் உருவத்திற்கே முதன்மை கொடுத்தனர். அவர்கள் கவிதைகளின் உள்ளடக்கம் மரபுக்கவிதை உள்ளடக்கமாகவும் தத்துவமாகவும் இருந்தன. தொடக்கக் காலப் புதுக்கவிதைகள் நெகிழ்ச்சியாகவும் வசன கவிதைகளாகவும் காணப்படுகின்றன.

புதுக்கவிதையில் பயிற்சியும் முயற்சியும் உடைய புதுக்கவிஞர்களின் கவிதைகள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றலுடன் செறிவாகவும் உரைவீச்சு குறைந்தும் கவிதைத் தன்மை மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன.

புதுக்கவிஞர்கள் தங்களின் தொடக்கக் காலக் கவிதைகளை வார-மாத இதழ்களில் வெளியிட்டனர். பிறகு தனிநூலாக வெளியிட்டனர். புதுக்கவிஞர்களை ஊக்கப்படுத்திய பெருமையும் புதுக்கவிதைகளை வெளியிட்டு வளர்த்த புகழும் புதுக்கவிதைகளைத் திறனாய்வு செய்து பார்த்த மகிழ்ச்சியும் இலக்கிய இதழ்களாகிய சிற்றிதழ்களையே சாரும்.

புதுக்கவிதைக்கு யாப்பிலக்கணக் கட்டுப்பாடு இல்லாததால், புதுக்கவிஞர்கள் புதுப்புது வடிவங்களில் நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளையும் பிரச்சனைகளையும் சிக்கல்களையும் தொன்மக் கூறுகளையும் தங்கள் படைப்புகளில் படைத்து வருகின்றனர். அரசியல், சமுதாயம், மொழி, வாழ்க்கை, கல்வி, பெண்ணுரிமை, சமத்துவம், வர்க்கப் போராட்டம், வறுமை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனை, முதியோர் பிரச்சனை, மாற்றுத் திறனாளிகளின் பிரச்சனை, விபத்து, நோய், வன்முறை எனப் பலதரப்பட்ட பொருண்மைகளில்

புதுக்கவிதைகளையும் ஹைகூ கவிதைகளையும் கஸல் கவிதைகளையும் புதுக்கவிஞர்கள் படைத்து வருகின்றனர். எந்த ஒரு துறையிலும் மரபு மாற்றம் என்பது வளர்ச்சியைத்தான் காட்டுகிறது. தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாய்ப் புதுக்கவிதை திகழ்கின்றது. தமிழ்க் கவிதையின் வளர்ச்சிக்கு முடிவு இல்லை ... வளரும் ... வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். அதனால் இன்றைய புதுக்கவிதை பின்னொரு காலத்தில் தமிழின் மரபுக் கவிதையாகத் திகழும் என்பது திண்ணம்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ச.அகத்தியலிங்கம், கவிதை உருவாக்கம்-2, ப.24.
2. வல்லிக்கண்ணன் (மேற்கோள்), புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.88.
3. பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, ப.107.
4. வெ.இரத்தினமூர்த்தி, தொல்காப்பிய நோக்கில் புதுக்கவிதை, ப.24.
5. சி.சு.செல்லப்பா, ஊதுவத்திப் புல், ப.39.
6. வைரமுத்து, கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி, ப.3.
7. புறநானூறு, 235.
8. யாப்பருங்கலக் காரிகை, 34 ஆவது காரிகைக்கு உரை மேற்கோள் செய்யுள்.
9. மூதுரை, 4.
10. வீரசோழியம், 130.
11. சி.மணி, இதுவரை ..., ப.112.
12. தமிழன்பன், வணக்கம் வள்ளுவ!, ப.127.
13. சு.இளங்கோ, கறுப்பு மலர்களில் செந்தேன், ப.40.
14. தமிழ்நாடன் கவிதைகள், ப.125.
15. க.நா.சுப்பிரமணியன், நபிச்சமூர்த்தி நினைவாக, தொகுதி II, ப.30.
16. மீரா, எதிர்காலத் தமிழ்க் கவிதை, பக்.28-29.
17. ந.வீ.செயராமன், புதுக்கவிதையியல், ப.10.
18. வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.13.
19. சுரதா, “எடைக்கல்”, நேயர் விருப்பம் (அப்துல் ரகுமான்), ப.7.
20. நபிச்சமூர்த்தி கவிதைகள், ப.1.
21. ந.வீ.செயராமன், புதுக்கவிதையியல், பக்.26-27.
22. மா.கோவிந்தராசு, புதுக்கவிதைக் கட்டமைப்பு, ப.37.
23. சி.கனகசபாபதி, “புதுக்கவிதையின் உருவ அமைப்பு”, இ.ப.த.ம. (1969) ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி 1, ப.124.
24. அப்துல் ரகுமான், சோதிமிகு நவகவிதை, ப.12.
25. கா.கோ.வேங்கடராமன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.339.
26. ஆ.செகந்நாதன், புதுக்கவிதை ஒரு திறனாய்வு, ப.14.
27. மா.கோவிந்தராசு, புதுக்கவிதைக் கட்டமைப்பு, ப.40.
28. வல்லிக்கண்ணன் (தொகு.ஆ.), எழுத்து - சி.சு.செல்லப்பா, ப.217.
29. சி.சு.செல்லப்பா, தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், ப.181.
30. சி.மணி, இதுவரை ..., ப.59.

31. மு.மேத்தா, ஊர்வலம், ப.86.
32. தமிழவன், இருபதில் கவிதை, ப.138.
33. வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், ப.9.
34. சு.இளங்கோ, கறுப்பு மலர்களில் செந்தேன், பக்.68-69.
35. பொன்மணி வைரமுத்து, சங்க இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைக் கூறுகள், ப.92.
36. பா.மதிவாணன், அடிவானம் நோக்கிச் சில அடிகள், பக்.40-41.
37. அப்துல் ரகுமான், நேயர் விருப்பம், ப.93.
38. க.உமாமகேஸ்வரி, கவிதை வளர்த்த மணிக்கொடி, ப.82.
39. மேலது., பக்.57-58.
40. தி.சு.நடராசன், “எழுத்து”, இலக்கிய இதழ்கள் (ப.ஆ., இ.சுந்தரமூர்த்தி), பக்.241-242.
41. மு.தமிழ்க்குடிமகன், பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள், ப.4.
42. தி.சு.நடராசன், “எழுத்து”, இலக்கிய இதழ்கள், ப.249.
43. வல்லிக்கண்ணன் (மேற்கோள்), புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.198.
44. மு.இளமுருகன், “முல்லை”, இலக்கிய இதழ்கள், ப.83.
45. கலாபரியா, மற்றாங்கே, ப.88.
46. தருமு அருப் சிவராம், " $E = MC^2$ ", கொங்குதேர் வாழ்க்கை, தொகுதி 2, ப.47.
47. இரா.மோகன் (ப.ஆ.), சிற்பியின் கட்டுரைகள், பக்.229-230.
48. கலாபரியா, மற்றாங்கே, ப.26.
49. கல்யாணஜி, புலரி, ப.9.
50. மீரா, கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள் (2001).
51. ஏ.தெ.சுப்பையன், அறைகூவல், ப.56.
52. தி.சோ.வேணுகோபாலன், மீட்சி விண்ணப்பம், ப.எ.இ.
53. நகுலன், இரு நீண்ட கவிதைகள், ப.17.
54. ஷாஜகான், பட்ட மரங்கள், ப.58.
55. சு.முத்து, தமிழில் ஹைகூ, ப.175.
56. மித்ரா, மௌனம் சுமக்கும் வானம், ப.113.
57. அப்துல் ரகுமான், “ஹைகூ ஓர் அனுபவம்”, ஜப்பானிய ஹைகூ (தமிழில் தி.லீலாவதி), பக்.75-76.
58. ஈரோடு தமிழன்பன், ஒரு வண்டி சென்றியு, மருதா வெளியீடு, சென்னை, 2001.
59. ஈரோடு தமிழன்பன், கலையா! கைவினையா!, ப.72.
60. அப்துல் ரகுமான், மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், பக்.3-5.

இயல் 2

வானம்பாடி இயக்கம் - பின்புலம்

2.0. முகவுரை

தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் தமிழ்ப் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன. மணிக்கொடி இதழ் சிறுகதை, புதுக்கவிதை, கவிதைத் திறனாய்வு முதலானவற்றை வெளியிட்டு வளர்த்தன. இவற்றில் புதுமைகள் பேசப்பட்டாலும் மரபின் தொடர்ச்சியும் காணப்படுகின்றன. 'எழுத்து' இதழில் எழுதிய கவிஞர்கள் உணர்ச்சிகளைச் சிதறடிக்காமல், ஒழுங்குபடுத்திப் புதுக்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவர்களின் கவிதைகளில் மேலைநாட்டுக் கவிதைகளின் தாக்கம், மேலைநாட்டுக் கொள்கைகளின் தாக்கம், இருண்மைப் பண்பு முதலானவை காணப்பெறுகின்றன. எழுத்துக் காலக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அகவயப்பட்டவையாகவும் தற்சார்புடையவையாகவும் மனமுறிவு, வாழ்க்கை வெறுப்பு, நம்பிக்கை வறட்சி முதலான எதிர்மறைச் சிந்தனைகளைக் கொண்டவையாகவும் விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு மாறாகத் தோற்றம் பெற்ற இதழ்தான் "வானம்பாடி" ஆகும். இந்த இதழ் ஓர் இயக்கமாகவே செயல்பட்டது. இது பற்றி இந்த இயலில் விளக்கப்படுகின்றது.

2.1. வானம்பாடி - தோற்றம்

1960-70 ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையைத் தூண்டும் திராவிடர் கழகம், அரசியலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பொதுவுடைமை இயக்கம் முதலானவை தம் கொள்கைகளை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்க்கச் சில உத்திகளைக் கையாண்டன. அவற்றுள் மேடைப் பேச்சும், இலக்கியப் படைப்பும் குறிப்பிடத்தக்கன.

மணிக்கொடி (1933-39), சூறாவளி (1939), கலாமோகினி (1942), கிராம ஊழியன் (1944), சிந்தனை (1947), தேனீ (1948), காதம்பரி (1948), சரஸ்வதி (1955) முதலான சிற்றிதழ்கள் பல புதுமைகளைச் செய்தாலும் அரசியல் கொள்கைகளை விமர்சனம் செய்தனவே தவிர, அரசியல் கொள்கையை வளர்ப்பதற்காகத் தம்மை முழுமையும் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவில்லை. கவிதைகளை வளர்த்தாலும் கவிதைகள் மூலம் குறிப்பிட்ட இயக்கத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியை வளர்ப்பதற்குச் சிற்றிதழ்கள் முன்வரவில்லை. சிற்றிதழ்கள் அனைத்தும் இலக்கியத்தை வளர்க்கவும் நாட்டு நடப்புகளை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்க்கவும் முனைப்பாய் இருந்தன.

இந்தச் சூழலில் தாமரை (1956 தொடக்கம் - இன்றும் மாத இதழாக வந்து கொண்டிருக்கிறது) என்னும் சிற்றிதழ் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்க்கும் நோக்கத்தில் தொடங்கப் பெற்று, நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. ஆனாலும் தாமரையில் அரசியல் மிகுதியாகவும் இலக்கியம் குறைவாகவும் வெளியாயின.

1959 ஆம் ஆண்டு சி.சு.செல்லப்பாவால் தொடங்கப் பெற்ற 'எழுத்து' இதழில் மேனாட்டுத் தாக்கங்கள் இருந்தன. அதனால் பல புதுமைகள் இருந்தன. புதுக்கவிதை, சிறுகதை, புதினம், இலக்கிய விமர்சனம் முதலானவற்றிற்கு எழுத்து இதழ் முன்னுரிமை கொடுத்தது. க.நா.சுப்பிரமணியம் 'இலக்கிய வட்டம்' (1963) இதழைத் தொடங்கி, இலக்கியங்களை விமர்சனம் செய்துள்ளார். நா.பார்த்தசாரதி 'தீபம்' (1965) இதழையும், கி.கஸ்தூரி ரங்கன் 'கணையாழி' (1965) இதழையும், கிருஷ்ணசாமி, ந.முத்துசாமி, சி.மணி ஆகியோர் 'நடை' (1968) இதழையும் தொடங்கிக் கட்டுரை, கதை, கவிதை, அரசியல் எனப் பன்முகப் பார்வையுடன் வெளியிட்டு வந்தனர்.

ந.பிச்சமுர்த்தி, சி.சு.செல்லப்பா, க.நா.சுப்பிரமணியம் முதலானோர் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் படைப்பதிலும் விமர்சனம் செய்வதிலும் இதழ்கள் நடத்துவதிலும் வல்லவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் நடத்திய இதழ்களுக்கும் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களுக்கும் எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதுபோல் ஓர் இதழ் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கம் கொள்கைகளைச் சார்ந்தவர்கள் எண்ணினர். இதற்குக் கோயமுத்தூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு செயல்படவும் திட்டமிட்டனர்.

"கோவை நகரம் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தமிழ் எழுச்சியும் இலக்கியத் தாகமும் அரசியல் ஈடுபாடும் கொண்ட நகரம். இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இதழியலாளரும், பிரம்மசமாஜியும், தமிழின் முதல் பயண நூலாசிரியருமான எஸ்.பி.நரசிம்மலு நாயுடு இங்கு வாழ்ந்திருந்தார். சிவக்கவிமணி, கோவைக்கிழார் முதலிய அறிஞர்களும், பெ.தூரன், ஆர்.சண்முகசுந்தரம் போன்ற எழுத்தாளர்களும் தமிழ்வளம் பரப்பிய நகரம் கோவை.

புதுக்கவிதை இயக்கம் வளரும் முன்பே இங்கு மரபுக் கவிதைப் படைப்பாளிகள் பலர் இயங்கி வந்தனர். அவர்களில் புவியரசுவும் இளமுருகும் 'தேவீ'

என்ற இதழை 1967-1968 ஆம் ஆண்டுகளில் நடத்தி வந்தனர். மரபுசார் கவிஞர்கள் நடத்தி வந்த கோவைக் கவிஞர் மன்றம், தீபம் வாசகர் வட்டத்தினின்று உருவான கோவை இலக்கியப் பேரவை, மார்க்சியப் பார்வை கொண்ட கம்பராயனின் தோழமைக் கழகம், பெரியாரிய மார்க்சியப் பாதையில் நடைபோட்ட சிந்தனைப் பேரவை, படித்த இளைஞர்களின் இயக்கமாக இருந்த பூம்பொழில் இலக்கிய வட்டம் முதலான இயக்கங்கள் வானம்பாடிக்கு முன்னோடியாக இயங்கி வந்தன.”¹

கோயமுத்தூரில் நல்ல வாசகர்களும் திறனாய்வாளர்களும் படைப்பாளிகளும் இருக்கின்றனர். 1940களிலிருந்து இன்றுவரை இலக்கிய உலகில் கோயமுத்தூர் தனிச்சிறப்பினைப் பெற்று வருகின்றது. தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையில் பல இடங்களிலிருந்தும் வந்து தங்கி இலக்கியப் பணியைச் செய்தார்கள். சான்றாகச் சி.சு.செல்லப்பா வத்தலகுண்டு (திண்டுக்கல் மாவட்டம்) என்னும் ஊரிலிருந்து சென்னைக்குச் சென்று “எழுத்து” இதழைத் தொடங்கிப் புதுக்கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றினார். ஆனால் கொங்கு நாடு இலக்கியவாதிகள் கோயமுத்தூரில் கூடி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றியுள்ளனர். அதன் விளைவாகக் கோயமுத்தூரில் ‘தேனீ’ இலக்கிய இதழ், கோவை கவிஞர் மன்றம், கோவை இலக்கியப் பேரவை, தோழமைக் கழகம், சிந்தனைப் பேரவை, பூம்பொழில் இலக்கிய வட்டம் முதலான இலக்கிய அமைப்புகள் தோன்றித் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளையும் திறனாய்வுகளையும் வளர்த்தன. அவற்றின் எச்சமாக ஸ்டாலின் குணசேகரன் என்பவரால் தொடங்கப் பெற்ற “மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை” ஈரோட்டில் இன்றும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த அமைப்பு தமிழகம் தழுவிய நிலையில் இலக்கியப் படைப்புகளையும், விமர்சனங்களையும், அறிஞர்களின் வாழ்வியலையும் மக்களிடத்தும் மாணவர்களிடத்தும் கொண்டு சேர்த்து வருகின்றது. அதன் ஒரு பகுதியாக ஆண்டுதோறும் ஈரோட்டில் “புத்தகத் திருவிழா” மிகச் சிறப்பாகப் பத்து நாட்களுக்குமேல் நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த அமைப்பு பல கருத்தரங்குகளையும் கலைநிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் மிகச் சிறந்த இலக்கியத் தொண்டர்களுக்கு விருது வழங்கித் தமிழ் அறிஞர்களைப் போற்றி வருகின்றது.

மணிக்கொடி, எழுத்து, கசடதபற முதலான இதழ்களில் வெளியான புதுக்கவிதைகளின் பொருண்மையை ஒருசாரார் ஏற்கவில்லை. மேற்குறித்த இதழ்களில் முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும் படைப்புகள் வெளியிடவில்லை. சமத்துவம், பொதுவுடைமைப் படைப்புகளும் காணப்பெறவில்லை. இவற்றை

வெளியிட்டு மக்களிடம் சென்று சேர்ப்பதற்காக ஓர் இயக்கத்தையும் இதழையும் தொடங்க வேண்டும் என்று ஒருசாரார் சிந்தித்தார்கள். அவர்களின் சிந்தனை வெற்றி பெற்றதே “வானம்பாடி” இயக்கமும் இதழும் ஆகும்.

வானம்பாடி இயக்கத்தில் புவியரசு, இளமுருகு, ஞானி கி.பழனிச்சாமி, சுந்தரம், அக்கினிபுத்திரன் (கனல் மைந்தன்), முல்லை ஆதவன், கங்கை கொண்டான், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், மு.மேத்தா, மீரா. சக்திக்கனல், தமிழ்நாடன், நித்திலன் முதலானோர் வானம்பாடி இயக்கத்தினைத் தொடங்குவதற்குத் திட்டமிட்டனர். வானம்பாடி இயக்கம் சார்பில் ‘வானம்பாடி’ இதழினைத் தொடங்கித் தங்கள் கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் வெளியிட முனைந்தனர். அதன் விளைவாக, 09.10.1971 அன்று “வானம்பாடி” முதல் இதழ் கோவையிலிருந்து வெளியிடப் பெற்றது.

“கோவைக் கவிஞர்களின் கூட்டமைப்பிற்கு வானம்பாடி என்று பெயர் சூட்டியவர் இளமுருகு. தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் நாற்றிசையிலும் பறந்து பார்க்கலாம் என்று வானம்பாடி, இதழ் வடிவம் பெற்ற வானம்பாடி மானுடம் பாடும் வானம்பாடி ஆயிற்று. வானம்பாடிக்கு ‘மானுடத்தை அணிவித்தவர் கவிஞர் சிற்பி’² என்று தமிழ்நாடன் கூறுகின்றார்.

புவியரசு, இளமுருகு, சிற்பி, ஞானி முதலானோர் வானம்பாடி இயக்கம் தொடங்குவதற்கு எடுத்த முயற்சியின் பயனாக 1971 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 9 ஆம் நாள் கோவை செஞ்சிலுவைச் சங்கக் கட்டடத்தில் வானம்பாடி முதல் இதழ் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. அந்த விழாவிற்குத் தமிழறிஞர் ம.ரா.போ.குருசாமி தலைமை ஏற்றார்.

வானம்பாடி இயக்கம் தன் கொள்கைகளைக் கவிதை வடிவத்தில் வெளியிட “வானம்பாடி” என்னும் இதழைத் தொடங்கியது. பிறகு, அந்த இயக்கம் சமூகச் சிந்தனையுள்ள எழுத்தாளர்களின் இயக்கமாகவும் கவிதைப் படைப்பாகவும் உருவானது.

2.1.1. வானம்பாடி - பின்புலம்

இந்தியத் திருநாடு வெள்ளையர்களிடமிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக விடுதலை இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய மக்கள் சமுதாயத்தில் பல சிக்கல்களிலிருந்து விடுபடும் பொருட்டு பல இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பாரதி இயக்கம், திராவிட இயக்கம், பொதுவுடைமை இயக்கம், பெண் விடுதலை இயக்கம், ஆன்மீக இயக்கம், நாத்திக இயக்கம், தலித் விடுதலை இயக்கம் எனப் பல அமைப்புகள் சமுதாய மக்களின் வளர்ச்சிக்காக அரும்பணியாற்றி வருகின்றன. இவற்றைப் போலப் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை வளர்த்து சமத்துவம் பேண வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் எழுந்த இயக்கம்தான் “வானம்பாடி” இயக்கம் ஆகும். வானம்பாடி தோற்றத்தின் பின்புலம் பற்றிப் படைப்பாளர்களும் திறனாய்வாளர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அவற்றுள் சிலவற்றை இங்குக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் வானம்பாடி உருவான பின்புலத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

“வானம்பாடியை ஓர் இயக்கமாகத்தான் கொண்டு வந்தோம். இயக்கம் தானே ஒழிய இதழ் அன்று. இயக்கத்தின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தத்தான் இதழ். இயக்கம் என்பது எந்த வகையில் என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் இலக்கிய இயக்கம்தான். கட்சியோடு அதற்குத் தொடர்பில்லை. ஆனால் கட்சி அனுதாபிகள் அதற்குள் இருந்தனர்”

- இளமுருகு.

“இயக்கம் என்று முதலில் சொல்லவில்லை. வானம்பாடிகள் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். விமர்சனக் கூட்டங்களும் கவிதை ஆய்வுகளும் தொடர்ந்து நடந்தன. கவிதையில் என்னென்ன செய்திகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற பிரச்சனைகள் எங்களுக்கு வந்தன. அவற்றை எங்களுக்குள் விரிவாகப் பேசிக் கொண்டோம். பல திசைகளில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றாலும், நாளுக்கு நாள் ஒருமுகப்பட்ட சில போக்குகள் உருவாயின. அந்த வடிவத்தில் பத்திரிகை என்பது வந்தது. முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் அநேகமாக எட்டு அல்லது ஒன்பது இதழ்கள் முடிகின்றவரை ஒருமுகத் தன்மை என்பது மேலோங்கியிருந்தது என்று நான் நினைக்கிறேன். இதனை இயக்கம் என்று சொல்லலாம். நாங்கள் இப்படிப் பெயர் வைத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் இயக்கம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். இயக்கமாக அடுத்த கட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய சூழல் வந்த

போது, அது ஒரு மாதிரியாகச் சிதைந்துவிட்டது. சிதைந்த பிறகு கடைசியாகப் புவியரசு, சிற்பி போன்றவர்களின் கைக்கு அந்தப் பத்திரிகை போனது.”

- கோவை ஞானி

“வானம்பாடி ஓர் இயக்கம்தான். இயக்கத்திற்கான ஓர் இதழாகத்தான் அது வெளிவந்தது. அதாவது கவிதை இயக்கம் மாத்திரம் அல்ல. அதற்குப் பின்னால் ஒரு சமூகப் பிரக்ஞை உள்ள எழுத்தாளர்களுடைய இயக்கமாகத்தான் அது தொடங்கியது.”

- சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

“வானம்பாடி இயக்கத்தினர் ஆரம்பத்தில் பாரதியின் கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றனர். பிறகு காலப்போக்கில் விமர்சனங்களும் விவாதங்களும் நிகழ்ந்தன. மார்க்சியத் தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் சமுதாயப் பிரச்சனைகளைக் கண்டு கவிதையாக்குவது என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த நிலைமையில் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவாளர்களாக ஒவ்வொருவரும் மாறுபட்டாலும் சமுதாயச் சீர்கேடுகளையும் அவலங்களையும் எதிர்த்துக் கவிதை படைப்பது என்ற பொதுக் கண்ணோட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. கட்சி சாராத மார்க்சியக் கண்ணோட்டம் உடையவர்களும் ‘வானம்பாடி இலக்கிய வட்டத்தில்’ இருந்தார்கள். மார்க்சிய ஈடுபாடு இல்லாதவர்களும் இந்த அமைப்பில் இருந்தார்கள். ஆகவே, அன்றைய சூழலில் சமுதாய அவலங்களை எதிர்த்துக் குரல் கொடுப்பது என்பதில் ஒவ்வொருவருக்கும் பொதுக் கருத்தே இருந்தது. இந்த அடிப்படையில் வானம்பாடி ஓர் இயக்கமாகவே செயல்பட்டது.”

- சி.ஆர்.இரவீந்திரன்

“வானம்பாடி ஒரு கவிதை இயக்கம்; மனித நேயத்தை மண்ணில் வளர்க்க மழையாய் பெய்த இயக்கம்”

- சக்திக்கனல்

“இதழாலும் உறவாலும் மானுட நேயத்தாலும் உருவான வானம்பாடி இயக்கம்.”

- பிரபஞ்சன்

“சோர்ந்து போய், ஒரு தொய்வு ஏற்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில் கவிதைக்கு என்று இயக்கமாக இருந்தது, அநேகமாக வெற்றிகரமான இயக்கமாக இருந்தது வானம்பாடிதான். மணிக்கொடிக்கும் வானம்பாடிக்கும் இருந்த வித்தியாசமே இதுதான். மணிக்கொடி இதழாகத்தான் இருந்தது.”

- மீரா.

1960களில் கோயமுத்தூரில் சிறப்பாக இயங்கி வந்த பூம்பொழில் இலக்கிய வட்டம், புதிய தலைமுறை திங்களிதழ், சிந்தனைப் பேரவை முதலானவை சோர்வு கொண்டு பின்தங்கிய நிலையில் செயல்பட்டன. மேற்குறித்த அமைப்புகளில் சமுதாயச் சிந்தனையுடனும் பொதுவுடைமைப் பார்வையுடனும் எழுதிய படைப்பாளர்களின் கூட்டு முயற்சியும் வானம்பாடி தோற்றத்திற்குப் பின்புலமாகும்.

2.2. வளர்ச்சி

வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் சமூகச் சிந்தனையுடையவர்களாக விளங்கினர். தங்கள் படைப்பின் கவிதைகள் வெளிவருவதற்காகவே வானம்பாடி இயக்கத்தினர் வானம்பாடி இதழை வெளியிட்டனர். இவர்களின் கவிதைகளில் உணர்ச்சி ஓங்கிக் காணப்படுகிறது. ஒவ்வோர் இதழின் முகப்புப் பக்கத்திலும் எழுச்சிமிகு மேற்கோள் கவிதைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பாரதியார், வால்ட் விட்மன், டி.எஸ்.எலியட் முதலானோரின் கவிதை வரிகள் வானம்பாடி இதழின் முகப்புப் பக்கத்தில் காணப்படுகின்றன. வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் கவிதையைக் காதலியாக எண்ணினர். அதனால் அவர்களின் கவிதைகளில் உயிரும் உணர்வும் பயன்மிக்கதாய் இருக்கின்றன. இதே நிலையில், சமுதாயத்தில் காணப்படும் உயர்வு தாழ்வுகளை மாற்றும் கருவியாக - சமத்துவத்தை உருவாக்கும் கருவியாகக் கவிதையைப் பயன்படுத்தினர்.

முதல் இதழ் பாரதியார்க்கும் சமுதாயச் சிந்தனையுள்ள கவிஞர்களுக்கும் படையலாக அறிவிக்கப்படுகிறது.

புதிய அறத்தின் புதிய யுகத்தைப் பாடி

தானே ஒரு யுகமாகியும் நிலைத்த

பாரதி மறைந்து ஐம்பதாண்டுகளும் மறைந்தன.

ஆனால் அவனது கல்விப் பயணமும் பணிப்பயணமும்

நிற்கவுமில்லை மறையவுமில்லை

.....

‘யுகம்தோறும் நான் அவதரிக்கிறேன்’ என
முன்னொரு அவதாரத்தில் சொல்லிப் போனவன்
இந்த யுகத்தின் மறுவிடியலுக்காக வானம்பாடிகளாக
அவதரித்திருக்கிறான்.

வானம்பாடிகளின் விசுவப் படையல்கள்
சாதாரணக் கண்களுக்கு எளிதாகப் புரியாது.
எந்தக் கண்கள் சமுதாய வீதிகளில்
தோழமையை விரும்புகின்றனவோ
எந்த இதயங்கள் வாடிய முகங்களைக்
கண்டபோதெல்லாம் விம்மித் துடிக்கின்றனவோ
எந்த ஆத்மாக்கள் மனித வாழ்வின் பரிபூரண
இன்பங்களுக்காகச் செயலாற்றுகின்றனவோ

அந்தக் கண்களுக்கு
அத்தகு இதயங்களுக்கு
அத்தகைய ஆத்மாக்களுக்கு
இந்தப் படையல்களின் நோக்கும் போக்கும்
விளைவும் பயனும் புலனாகும்
அவர்களுக்கே இம்மடல்கள் படையலாகின்றன³

என்று வானம்பாடிக் கவிஞர் முல்லை ஆதவன் எழுதுகின்றார். முதல் இதழுக்கு
‘கூடுகள் திறக்கின்றன’ என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

வானம்பாடிகளின் கவிதைகள் ஒடுக்கப்பட்டோரின் வாழ்வியலையும் அடிதட்டு
மக்களின் பிரச்சனைகளையும் அழுத்தமாகப் பேசின.

ஓ! என் தோழரே!
ஒப்பற்ற
அந்த மனிதாபிமானக் கவிதையை
நம்மில் யார் பாடப் போகிறோம்?⁴

என்று மு.மேத்தா வினா எழுப்பி, பாடும் உணர்வைத் தூண்டுகின்றார்.

“வானம்பாடியின் வரவால் நிகழ்ந்த ஆக்கபூர்வமான விளைவுகள் பல. மன உளைச்சல்கள் மட்டுமல்ல - மனித சமுதாயத்தின் துயரங்களும் விடுதலையும்கூடக் கவிதைக்குரிய பாடுபொருள்கள் ஆகும் என்று வானம்பாடி தெளிவுப்படுத்தியிருக்கிறது.

எண்ணற்ற இளம்படைப்பாளிகள் வானம்பாடியின் மூலம் உந்துசக்தி பெற்று வளரக் களம் அமைத்துத் தரப்பட்டது. தமிழகம் முழுவதிலும் சிற்றிதழ் இயக்கம் வலுப்பெற அந்நாளில் வானம்பாடி வரலாற்று மையமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது.

புதுக்கவிதையின் வாசகர் வட்டம் விரிந்து விசாலப்படுவதற்கு வானம்பாடி காரணமாக இருந்துள்ளது. புதுக்கவிதை எதிர்ப்பாளர்களாக இருந்த பலரை யோசிக்க வைத்தது வானம்பாடி. இதன் வாசகர் வட்டத்தில் இந்தியா முழுவதிலும் தேர்ந்த தமிழ்ப் படிப்பாளிகள் இருந்தனர். . . . புதுமைக்கு மணிக்கொடியும் எழுத்தும் விதை தூவின என்றால் நாற்றுப் பாத்திக்குக் காவல் இருந்தது வானம்பாடி.

எதிர்நிலை வகித்த ‘கசடதபற’ குழு படைப்பாளிகளையும் சமூக உள்ளடக்கத்தை நோக்கி நகர்ந்து வரத் தூண்டி இருக்கிறது என்பதும்கூட வானம்பாடியின் ஒரு பங்களிப்பு எனலாம்”⁵ என்று சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் வானம்பாடி இதழ் ஆற்றிய சமுதாயப் பணிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வானம்பாடி இதழ்களில் வெளியான கவிதைகளில் சமூக உணர்வு வீரியம் மிக்கதாய் இருந்தது. கவிதைக் கருத்தில் அழுத்தமும், செறிவும் இருந்தன. ஒருவரின் கவிதையைத் தரத்தில் முந்த வேண்டும் என்று மற்றொருவர் போட்டிபோட்டுக் கவிதை படைத்தனர். மணிக்கொடி, எழுத்துக் காலக் கவிதைகளிலிருந்து வானம்பாடிகளின் கவிதைகள் மாறுபட்டு விளங்கின. வானம்பாடிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை வானம்பாடியின் கவிதை இயல் என்று சொல்லும் அளவுக்கு அவை சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டன. இந்த நாட்டை ஆளப்போகும் அதிகாரத் தோரணையில் கவிதைகள் இயற்றப்பட்டன. நிகழ்கால ஆட்சி சரியில்லை. அதனால் புதிய ஆட்சியை உருவாக்குவோம் என்று வானம்பாடிகள் கவிதைகளை இயற்றினர்.

இரவிலே வாங்கினோம்

இன்னும்

விடியவே இல்லை⁶

என்று வானம்பாடி ஒன்பதாம் இதழில் எ.அரங்கநாதன் இந்தியத் திருநாட்டின் சுதந்திரத்தைக் கேலி செய்கின்றார்.

1975 ஆம் ஆண்டு வானம்பாடி இயக்கமும் இதழும் பலரின் கூட்டு முயற்சியால் நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டது. 1921 ஆம் ஆண்டு மறைந்த பாரதியார், இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு 26 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே,

ஆடுவோமோ - பள்ளுப் பாடுவோமே

ஆனந்த சுதந்தரம் அடைந்து விட்டோம் என்று

ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே⁷

என்று எதிர்காலத்தை இறந்த காலத்தில் கூறியதைப் போல, வானம்பாடிகள்,

நாங்கள் வானத்தை

மண்ணுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோம்

மண்ணின்மீது எழும் புழுதிகளில்

பயணம் செய்கிறோம்

நாங்கள்

இந்த நாட்டையே

வென்று விட்டோம்

இப்போது நடப்பது

எங்கள் இராச்சியந்தான்⁸

என்று எழுதுகின்றனர்.

வானம்பாடிகளின் கவிதைகள் உண்மையை உணர்ச்சியோடு வெளிப்படுத்தின. புரட்சியான சிந்தனையும் முற்போக்குச் சிந்தனையும் வானம்பாடிக் கவிஞர்களிடத்தில் முழுமையாக இருந்தன. அதனால் வாசகரின் உள்ளத்தை உடனே கவிதைகள் ஈர்த்தன. அந்தக் காலகட்டத்தில் வானம்பாடிகளின் கவிதைகளைத் தவிர, பிற கவிதைகளுக்கு வாசகர்கள் முன்னுரிமை தரவில்லை. மற்ற இதழ்கள் விலைக்கு விற்கப்பட்ட சூழலில் 'வானம்பாடி இதழ்' விலையின்றி வழங்கப்பட்டதும் அதன் கவிதை வீச்சும் வாசகர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கின.

உழைக்கும் இனத்தவர் மேம்படு மாண்பை

உரத்த குரலில் பாடுகிறேன் - அந்த

உழைப்பைச் சுரண்டி வளர்ந்திடும் புன்மையை

உள்ளம் குமுறியே சாடுகிறேன் . . .

அடக்கப்படுகிற இனத்தின் எழுச்சியை

ஆர்வம் ததும்பிடக் காட்டுகிறேன் - இங்கே

வெடிக்க இருக்கும் புரட்சிக்கு என்னுடை
வீதம் நெருப்பையும் மூட்டுகிறேன் . . .

**‘நீள்புவிச் சொத்து பொதுமையே’ என்ற
நிகரமைக் கொள்கையைப் போற்றுகிறேன் - வெறும்
ஆள்வலியாலே உலகை வளைத்திடும்
ஆதிக்கச் சாத்தானைத் தாக்குகிறேன்⁹**

என்று எழில் முதல்வன் பாடும் கவிதை வானம்பாடி இயக்கத்தின் நோக்கத்தைக் காட்டுகின்றது. இந்த நோக்கம் நிறைவேற அனைத்து வானம்பாடிக் கவிஞர்களும் முனைப்பாகச் செயல்பட்டனர். இவர்களின் செயல்பட்டால் வானம்பாடி இயக்கமும் இதழும் வளர்ச்சி பெற்றன.

வானம்பாடிகளின் வரலாறு பற்றிய கட்டுரையில் ஞானி, அக்கினி குறிப்பிடுவதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும். “ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் குறியீடாக வானம்பாடி சிறகடிக்கத் தொடங்கியது. வானம்பாடிக் கூட்டங்கள் மாதந்தோறும் நடந்தன. பின், வானம்பாடி-விலையிலாக் கவிமடல் வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்றனர். இந்த இதழுக்கு ஏற்பட்ட சமூக அங்கீகாரம் இலக்கிய இயக்கமாகச் செயல்பட ஏற்றதோர் சூழலைத் தோற்றுவித்தது.

மாதந்தோறும் இலக்கியப் பிரச்சனைகள் பற்றித் தவறாமல் ஆய்வரங்குகள் நடைபெற்றன. தமிழ்க் கவிதை அந்தரத்தில் திரிசங்காய் இருப்பது சரியல்ல. துரிதகதியில் மாறிவரும் உலகச் சூழலின் சூழலில் தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் கலாச்சார, அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இவ்வியக்கம் சரிவரத் தெரிந்து கொள்ளாமல், தன் காலடியை முன்வைக்கக் கூடாது. அதுவும் யுகத்தின் மீது சுவடுகள் பதிக்க விரும்பும் வானம்பாடிகள் இதனைத் தம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்வது அவசியம். பிறமொழி இலக்கிய அறிமுகம் நம்மை வளர்க்கும். இவை தவிர, தன்னைத் தான் சுய விமர்சனம் செய்து கொள்ளாமல் தான் வளர இயலாது.

இந்த அடிப்படைகளின்மேல் வானம்பாடி இதழின் கட்டுமானங்கள் நடந்தன. ஆய்வரங்குகளின் கவிதைப் படையல்களும் விமர்சனங்களும் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன. கலை இலக்கிய கருத்தோட்டங்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டன. வானம்பாடிகளின் வரலாற்றில் இது முதல் போக அறுவடையின் காலம். மரபிலிருந்து

புதிய மரபிற்குப் பலர் தவழ்ந்து வந்ததும், சிலர் தாவி வந்ததும் கலைக் கண்ணோட்டத்துடன், சமூகப் பிரக்ஞையுடன் மிகச் சிறந்த கவிதைகள் படைக்கப்பட்டதும், கவிதைத் துறைக்கே அதிகம் தொடர்பில்லாத பலர், இதன் பொது ஈர்ப்பால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டதும் கவிதை, புலவர்களின் செய்யுள் கட்டிலிருந்து விடுபட்டு மக்களின் அரவணைப்பில் மகிழத் துடித்ததும் முற்போக்கு எண்ணத்துடன் எண்ணற்ற விலையிலாக் கவிமடல் வெளிவந்ததும் - இயக்கங்கள் ஆங்காங்கு அணி திரளத் தொடங்கியதும் - தனிமனித வாதத்துக்கெதிரான சமூக யதார்த்தவாதம் தன் தத்துவ பலத்தோடு வியூகம் அமைத்ததும் இந்தக் காலத்தில்தான்.”¹⁰

2.3. உச்சநிலை

வானம்பாடி இயக்கத்தினர் சமூக வளர்ச்சிக்காவும் சமுதாய மாற்றத்திற்காகவும் கவிதை மழையைப் பொழிந்தனர். இந்த மழையால் சமூகப் பயிர் நன்கு வளர்ந்து பயனளித்தது. வானம் இன்னோர்க்கு என்னாது எல்லோர்க்கும் இலவசமாக மழையைப் பொழிவது போல, இவர்களும் கவிதை இதழினை இலவசமாகவே மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்த்தனர். இந்நிலை தொடர்ந்து ஐம்பதாண்டுகள் செயல்பட்டிருந்தால் தமிழ்நாட்டின் வரலாறு மாறியிருக்கும். அந்த அளவிற்கு வானம்பாடி இயக்கத்தினர் முனைப்புடன் செயல்பட்டனர்; கவிதைகளை உணர்ச்சி பொங்க எழுதினர்; கருத்து விவாதங்களும் விமர்சனங்களும் காரசாரமாய் நிகழ்ந்தன; கவிஞர்களின் ஒற்றுமை ஓங்கியிருந்தது. அவர்கள் ஒற்றுமையாய் இருந்ததால்தான் கவிதை இதழுக்குப் பொறுப்பாளர்களாக எல்லோரும் மாறி மாறிச் செயல்பட்டனர்.

வானம்பாடி முதல் இதழினை முல்லை ஆதவனும் அக்கினிபுத்திரனும் இணைந்து வெளியிட்டனர். புவியரசும் அக்கினிபுத்திரனும் பொறுப்பேற்று இரண்டாம் இதழிலிருந்து ஏழாம் இதழ் வரை வெளியிட்டனர். புவியரசும் கங்கை கொண்டானும் இணைந்து எட்டாவது இதழினை வெளியிட்டனர். புவியரசும் அக்கினிபுத்திரனும் இணைந்து ஒன்பதாம் இதழினை வெளியிட்டனர். இவர்கள் வானம்பாடி இதழின் முகப்புப் பக்கத்தில் புரட்சிகரமான சிந்தனையைத் தூண்டும் மேற்கோள் கவிதை - வாசகங்களைத் தந்தனர். இந்த மேற்கோள் கவிதைகள் உலகம் தழுவிய நிலையில் இருந்தன. “வானம்பாடி” வானில் உச்சநிலையைத் தொடுவதற்கு வானம்பாடிகளின் கவிதைகள் அமைந்தன. அதற்கு உந்து சக்தியாய்ப் பாரதியார். டி.எஸ்.எலியட், மாயகாவஸ்கி, ராபர்ட் ஃப்ராஸ்ட், லியோ டால்ஸ்டாய் முதலானோர் கவிதைகள்

மேற்கோள்களாய்த் தரப்பட்டிருந்தன. வானம்பாடி ஐந்தாம் இதழின் முகப்பில் பாரதியாரின் வசன கவிதை,

மின்னலைப் பாடுவோம் வாருங்கள்!
 நமது விழிகளிலே மின்னல் பிறந்திருக!
 நமது நெஞ்சிலே மின்னல் விசிறிப் பாய்க!
 நமது வலக்கையிலே மின்னல் தோன்றுக!
 நமது பாட்டு மின்னலுடையத்தாகுக!
 நமது வாக்கு மின்போல் அடித்திருக!¹¹

என்பது மேற்கோளாகத் தரப்பட்டிருந்தது. ஒன்பதாம் இதழ் அட்டை முகப்பில் பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி கவிதை வரிகள் மேற்கோளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. 'இப்போது நான் அமைதியாயிருப்பினும் காலம் ஒருநாள் வரும். அப்போது நீ என்னைக் கேட்பாய்' என்னும் கருத்துடைய,

**Though I sit down now
 The time will come
 when you will hear me**

- Benjamin Disraeli

என்னும் பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலியின் கவிதை வரிகள், 'புரட்சிகள் ஒருநாள் வெடிக்கும்' என்னும் உட்கருத்தினைக் குறியீடாய் வெளிப்படுத்துகின்றன. வானம்பாடிகளின் எதிர்காலம் இந்தப் புரட்சியை மையமாய்க் கொண்டு அவர்கள் நிகழ்காலக் கவிதைகளைப் படைத்தனர். இவை வானம்பாடிக் கவிஞர்களை ஒற்றுமையுடன் ஓங்கச் செய்ததுடன், வாசகர்களையும் புரட்சிப் பாதைக்கு அழைத்துச் சென்றன.

**நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
 இமைப்பொழுதும் சோரா திருத்தல்¹²**

என்று பாரதியார் கூறி, இம்முன்றையும் தருமாறு விநாயகரிடம் வேண்டுகின்றார். மாயகாவஸ்கி கவிதைகளை ஆயுதமாகக் கூறுகின்றார். இவர் சமுதாயத்தைத் திருத்துவதற்கான - புரட்சி செய்வதற்கான நல்ல ஆயுதம் கவிதை என்பதை,

**Songs are our weapons, our power of powers,
 Our gold - our voices, just hear us sing!**

- Mayakovsky

என்று கவிதை படைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதை வரிகள் வானம்பாடி பத்தாம் இதழின் தலையங்கப் பக்கத்தில் மேற்கோளாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

வானம்பாடிக் கவிஞர்கள், தங்களையும் தங்கள் கொள்கைகளையும் உணர்ச்சிமிக்க கவிதைகளாய்த் தந்தனர். இந்த உணர்ச்சிமிக்க கவிதைகள் வாசகர்களிடம் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன. ஜீவஒளி என்னும் கவிஞர் “என்குரல்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கவிதை வானம்பாடி மூன்றாம் இதழில் வெளியானது. அது பின்வருமாறு:

எங்கே -

மரணத்தின்

கிலுகிலுப்பைச் சத்தம்

எலும்பு வாய்க்காலில்

ஜில்லிட்டுப் பாய்கிறதோ . . .

எங்கே -

மதமென்னும்

விலைமாதின் மோகினிச் சிரிப்பு

நரம்பு நூலில்

ஜிவ்வென்றுப் படர்கிறதோ . . .

அங்கே -

என்குரல் எரிசரமாய்

ஊடுருவிக் கிழிக்கட்டும்!

ஏ. . . மனிதனே!

இருட்டுலகின் மயக்கம்

உனக்கெதற்கு . . . ?

இமைப்பொழுது வாழ்ந்தாலும் . . .

ஒருகோடி மின்னல்

மின்ன வேண்டும்!

ஓ! அதுதான்

அதுதான் மனித வாழ்க்கை!¹³

இந்தக் கவிதை ‘ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு’ என்னும் பழமொழியையும், ‘எத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தோம் என்பது பெரிதன்று; வாழ்ந்த காலத்தில் என்ன தொண்டு செய்தோம் என்பதுதான் பெருமை’ என்னும் அரிய கருத்தினையும் உள்ளடக்கிக் காட்டுகின்றது.

“வானம்பாடிகளின் வரலாற்றிலிருந்து ஒன்றைக் கண்டறிந்து சொல்லலாம். வானம்பாடிகளின் கவிதை இதழ்களின் எண்ணிக்கை 22. பதினான்காம் இதழிலிருந்து சிற்பி கவிதை இதழுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார் . . . வானம்பாடி முதல் இதழ் 1971 அக்டோபரில் வெளிவந்தது. அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிப் பார்க்கிறபொழுது இக்கால இடைவெளியில் வெளிவந்த எட்டு இதழ்கள் குட்கும வானம்பாடி இயக்கம் என்ற ஆதாரத்தில் வெளிவந்தன. தீவிரமான விவாதங்கள் இக்காலத்தில்தான் நடைபெற்றன. கவிதை என்றும் தத்துவம் என்றும் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியம் என்றும் இக்காலத்தில் நிறையப் பேசப்பட்டன. வானம்பாடிகளின் ஆக்கக் காலம் என இதைத்தான் குறிப்பிட வேண்டும். வானம்பாடிகளுக்குள் ஆற்றல் திரண்ட காலம் இதுதான். முரண் இயக்கம்தான் இந்த ஆற்றலுக்கும் தனித்துவ விரியத்திற்கும் காரணம்.”¹⁴ இவ்வாறு ஞானி வானம்பாடியின் உச்சநிலை குறித்துப் பேசுகின்றார்.

சிற்பி தலைமையில் புவியரசு, அக்கினிபுத்திரன், ஞானி, கங்கை கொண்டான், மு.மேத்தா ஆகிய ஐவரும் குழுவாக இருந்து, வானம்பாடி பத்தாம் இதழ் முதல் பதினமூன்றாவது இதழ்வரை நான்கு வானம்பாடிக் கவிதை இதழ்களைச் சிறப்பாக வெளியிட்டனர். இப்படிச் சிறப்பாகக் கவிதைக் கணைகளை ஏவும் வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் அனைவரும் மானுடத்தைப் பாடினார்கள்; மானுட வளர்ச்சிக்காகக் குரல் கொடுத்தார்கள். இவர்களின் குரலில் பொதுவுடைமைப் பேச்சும் மார்க்சியத் தத்துவமும் வர்க்கப் போராட்டமும் எதிரொலித்தன. பாரதியார், பெரியார், பாரதிதாசன் இவர்களின் பண்பாட்டு அரசியல், புரட்சிச் சிந்தனை இவற்றின் எழுச்சியின் பரிணாம வளர்ச்சியாக வானம்பாடி இயக்கம் உச்சநிலையை அடைந்தது. வானம்பாடியின் பத்து இதழ்களிலேயே அதன் உச்சநிலை தெரிந்தது. “வெளிச்சங்கள்” (1973), “இந்திரா இந்தியா” (1975), “சினேக புஷ்பங்கள்” (1976) ஆகிய மூன்று நூல்களும் வானம்பாடி இயக்கம் சார்பில் வெளியிடப் பெற்றன. இம்மூன்று நூல்களும் பலருடைய படைப்பின் தொகுப்புகள் ஆகும். இந்த நூல் வெளியீடும் வானம்பாடியின் உச்சநிலை வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.

2.4. வீழ்ச்சி

“மிக நெருங்கிய நண்பர்கள்தாம் பகைவர்களாக மாறுவார்கள்” என்பது தத்துவம். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் புரட்சிச் சிந்தனையையும் பொதுவுடைமையையும் சமத்துவத்தையும் முன்னிறுத்திக் கவிதைகளைப் படைத்து வந்தனர். வானம்பாடி இயக்கத்தில் குழுப்பூசல் உண்டானது. அதனால் ஞானி, சிற்பி முதலானோர் கருத்து

வேறுபாட்டுடன் செயல்பட்டனர். ஒருவர் கருத்தினை மற்றொருவர் மறுத்தனர். வானம்பாடி இதழ் ஒன்று முதல் ஒன்பது வரை வெளிவந்த காலத்தில் வானம்பாடி இயக்கம் கட்டுக்கோப்பாக இருந்தது. பத்தாம் இதழ் தொடங்கி இருபத்திரண்டாம் இதழ்வரை வெளிவந்த காலத்தில் இயக்கத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றிவிட்டன. பதினான்காம் இதழ் தொடங்கி இருபத்திரண்டாம் இதழ் வரை சிற்பி தலைமையேற்று வெளியிட்டுள்ளார். வானம்பாடி இதழ்கள் வெளிவந்த நிலையை இரண்டு கட்டமாகச் சிற்பி பகுத்துக் கூறுகின்றார்.

“முதல் கட்டம் என்பது ஒரு கட்டுக்கோப்பான இயக்கமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு கவிதையும் விவாதிக்கப்பட்டு, விமர்சனம் செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அச்சானது. படைப்பாளர்களும் திறனாய்வாளர்களும் மறுபடியும் மறுபடியும் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டார்கள். இதில் இருக்கின்ற திறனாய்வாளர்கள் மார்க்சியத் திறனாய்வாளராக இருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்த விஷயம். ஞானி, ஜனகந்தரம் போன்றவர்கள் மார்க்சியத் திறனாய்வாளர்களாக இருந்து செயல்பட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு வாய்க்காலைத் தண்ணீர் போவதற்குச் செதுக்கிவிட்டு அதில் இடையூறாக இருப்பதை எல்லாம் நீக்க வேண்டும் என்பது மாதிரியான ஒரு சில திருப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். அது, சில வேளைகளில் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்ததாகப் பட்டபோது, அதில் இரு பிரிவினைகள் ஏற்பட்டன. ஏழு, எட்டு இதழ்களுக்குப் பின்னால், இந்த மனப்பான்மை அதிகரித்தது. பிறகு வானம்பாடியைத் தனியாகவே ஒருவர் தயாரிக்கிறதுங்கற மாதிரிப் பொறுப்பைக் கொடுத்தார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது அவரவர் விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு ஏற்றபடி கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்ற ஒரு கருத்தும் அதற்குள் வந்தது. இதனிடையே இந்த இயக்க வேறுபாடுகள் அதிகமாகப் போய் இரண்டாகப் பிளந்தது. இரண்டாகப் பிளந்ததற்குப் பிறகு வந்த இதழ்களுக்கும், முன்னால் வந்த இதழ்களுக்கும் அடிப்படையில் உள்ள வேறுபாடு என்பது, மார்க்சியக் கருத்து என்பதில் வந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் கவிதைகளை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது, எப்படி வெளியிடுவது என்பதில் இரண்டிலும் வித்தியாசம் இருந்தது.

இரண்டாவது, பிறமொழிக் கவிதைகளை அதிகமாக வெளியிடுவது, சமகாலத்தினுடைய மற்ற படைப்பிலக்கியங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைக் கணித்துப் பார்ப்பது என்பதெல்லாம் மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது முன்னால். பின்னால், தனிநபர் அடிப்படையில்,

அவர்கள் வளர்ந்திருக்கின்ற வளர்ச்சியை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதனை ஓர் இலக்கிய இதழாகக் கொண்டு வந்தோம். அதனை வானம்பாடி இயக்க இதழ் என்பதைவிட, வானம்பாடி இயக்கத்தினுடைய சாராம்சத்தை எடுத்துக் கொண்ட இலக்கிய இதழ் என்று சொல்வதுதான், பிற்கால இதழ்களைப் பொறுத்தவரை சரியாயிருக்கும்.”¹⁵ கோவை ஞானி, வானம்பாடியின் தொடக்கம் ஒரு வெடிகுண்டு போலச் செயல்பட்டது என்கிறார்.

வானம்பாடியின் தொடக்கக்கால இதழ்கள் தத்துவார்த்த அடிப்படையில் செயல்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து வரும் இரண்டாம் கட்ட இதழ்கள் தனிமனிதப் போட்டிகளாகக் காட்சியளித்தன. தொடக்கக்கால இதழ்களில் கவிதைக்கு முதலிடம் தரப்பெற்றது. இறுதிக்கால இதழ்களில் கவிஞர்களுக்கு முதலிடம் தரப்பெற்றது. தொடக்கத்தில் வானம்பாடி ஓர் இயக்கமாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது. முடிவில் அஃது ஓர் இதழாக மட்டுமே செயல்பட்டிருக்கிறது.

2.4.1. வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள்

வானம்பாடியின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக, அந்த இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள் குறிப்பிடுவனவற்றை இங்குச் சுட்டிக் காட்டலாம். “கலைக்கக் கோருவது திறனாய்வு. கவிஞன் தன்னைக் கலைத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறான். கலைத்துக் கொண்டால்தான் பயணம் தொடரும் என்கிறான் திறனாய்வாளன். அப்பொழுதுதான் பார்வைகள் விரியும் என்கிறான் திறனாய்வாளன். படைப்பின் சுகமே பெரிது என்ற நிலையில் படைப்பாளியைத் திறனாய்வாளனால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்கிறான் கவிஞன். கவிஞனின் இயக்கத்தைப் பின்தொடர்வதுதான் திறனாய்வாளனின் பணி என்கிறான் கவிஞன். இப்படி ஒரு முரணநிலை வரும்பொழுது கவிஞன் வழி தனி, திறனாய்வாளன் வழி தனி என்ற பிரிவு நேர்கிறது. நேரக் கூடாத பிரிவு இது. வானம்பாடிகளுக்குள் இத்தகைய பிரிவுதான் நேர்ந்தது. சமூக உணர்வை மையப்படுத்தி அதன் ஆதாரத்தில் எழுந்த கவிதை உணர்வில் வானம்பாடிகள் மிதந்தார்கள். தமக்குள் செயல்பட்ட சமூக உணர்வை மார்க்சிய உணர்வோடு சேர்த்துப் பார்க்கிறபொழுது தமக்குள் புனித உணர்வு கண்டார்கள் . . . இவர்களின் பார்வைக்குள் எள்ளல் தொனி ஒரு முக்கியமான கூறு. எள்ளல் உணர்வை எதிரிகளை நோக்கிச் செலுத்தினார்கள். மரபுக் கவிஞர்களை நோக்கியும் புதுக்கவிதையாளர்களை நோக்கியும் செலுத்தினார்கள் . . . எள்ளல் உணர்வை தமக்குள்ளும் இவர்கள் செலுத்திப் பார்த்திருக்க வேண்டும்”¹⁶ இங்ஙனம் ஞானி கூறுகின்றார்.

“எல்லா இயக்கங்களும் சிதறிப் போனதற்கு என்ன காரணமோ அதுதான் இதற்கும் காரணம். மிகக் கூர்மையானதாகவும் வேகமாகவும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்ததால் பெரிய கவனிப்பைப் பெற்றது. எனவே அதில் முக்கியஸ்தர்களாயிருந்த ஒவ்வொருவரும் தான்தான் அதில் பெரிய புள்ளி என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்தனர். எல்லோரும் பங்கு கொண்டு நடத்தக் கூடிய இயக்கம் என்கிற பார்வை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைய ஆரம்பித்தது. கட்சி ரீதியாகச் சிந்திக்க வேண்டும் என்பது போன்ற ஒரு பலவந்தம் திறனாய்வாளர்களின் மூலமாக இந்த இயக்கத்திலிருந்த படைப்பாளிகளுக்கு ஏற்பட்டதாக உணர்ந்தோம். மார்க்சியம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டோமே தவிர CPI, CPM, ML போன்ற பார்வைகளைத்தான் சித்தரிக்க வேண்டும். அந்தக் கட்சி கருதக் கூடிய விசயங்களைத்தான் சொல்ல வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினார்களோ இல்லையோ, என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அப்படி ஒரு கருத்து ஏற்பட்டது. நம்நாட்டு அரசியல் இயக்கங்களிடையே இரு கூறுகள் வளர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன. திலகர், கோகலே என்று இரண்டு இயக்கமிருந்தது. பின்னால் பார்த்தால் காந்தியும் போசும் - இப்படி நிதானஸ்தர்களும் தீவிரவாதிகளும் என்ற நிலை எப்போதுமே இருந்துள்ளது. இலக்கியத்திலும் இது போன்ற பார்வை வளர்ந்ததென்று சொல்ல வேண்டும். மார்க்சியவாதிகளுக்கிடையேயும் நிதானஸ்தர்களும் தீவிரவாதிகளும் உண்டு . . .

இரண்டாவது காரணம், அதற்குள்ளே தனிமனித வாதம் என்பது தலைதூக்கியது. அவர்களுக்குள்ளேயும் நமக்குத்தான் மார்க்சியம் தெரியும், இவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது என்ற கருத்தும் இருந்தது. நான் (சிற்பி), புவியரசு, மேத்தா, கங்கை கொண்டான் எல்லோரும் ஓர் அணியில் இருந்தோம். மேத்தாவிற்கும் கங்கைக்கும் உள்ளே சில முரண்பாடுகள் இருந்தன. மற்றவர்கள் இயக்கம் என்ற கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்கினவர்கள் என்று சொல்லலாம். மற்றவர்களைவிடத் தான் பெரிய படைப்பாளி என்ற எண்ணம் மேத்தாவிற்கு எப்போதுமே உண்டு. அதனால் இயக்கம் என்பது தன் தனித்தன்மைக்கு இடையூறாக நினைத்தாரோ என்று தோன்றுகிறது. அதனால் மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி வர வேண்டும் என்ற கருத்தை வேறுவிதக் காரணங்களைச் சொல்லி வற்புறுத்தினாரோ என்று இப்போது நினைக்கத் தோன்றுகிறது. தத்துவம் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் தத்துவம் பற்றிய கண்ணோட்டங்கள் வித்தியாசப்பட்டன¹⁷ என்று சிற்பி தம் அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார்.

“அக்கினிபுத்திரன் நான்கு காரணங்களை முன் வைக்கின்றார். அவை,

1. தீவிர அரசியல் நிலைப்பாட்டைச் சிலர் பின்பற்ற, அறவே அரசியல் நிலைப்பாட்டைச் சிலர் மறுத்தனர்.
2. மனிதாபிமானமா? போர்க்குணமிக்க மனிதாபிமானமா?
3. கலை பிரச்சாரம் செய்யலாமா? செய்யலாம். ஆனால் கலையாக என்பது ஒரு குழுவின் வாதம். பிரச்சாரம் இல்லாமல் கலை ஏது? எது பிரச்சாரம் எது கலை என்பதை யார் தீர்மானிப்பது? எனது கலை உனக்குப் பிரச்சாரம் - சரி, ஆனால் எனது பிரச்சாரம் உனக்குக் கலை என்ற ஆளும் வர்க்க நிலைப்பாட்டை - ஆளப்படும் வர்க்கக் கலை இலக்கிய நிலைப்பாடு ஆக்க முற்பட்டபோது பிளவு தவிர்க்க முடியாதது என்பதை இரு சாரரும் உணர்ந்தனர்.
4. அறிவியல் + ஒழுக்கம் பற்றிய விதிகளை எந்த அளவுக்குப் பின்பற்றலாம்? ஒரு கோப்பையிலே என் குடியிருப்பு என்ற கண்ணதாசனின் கோட்பாட்டை ஏற்றதிலும், எதிர்த்ததிலும் மு.மேத்தா × அக்கினி இருவருக்கும் தகராறு. . .

நெருக்கடி நிலை இந்திராகாந்தியால் (1975) பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பேயே கவிதை இயக்கத்திற்குள் ஒரு நெருக்கடி நிலை பிரகடனப்படுத்தப்படுகிறது. இந்திராகாந்தியைச் சிவத்தம்மா என்று சொல்கிறார் புவியரசு. மாறுதலைக் கொண்டு வருகிற ஒரு காளியம்மாவாகப் பராசக்தியாகப் பார்க்கிறார் புவியரசு. ஆனால் நாங்கள் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. அதேபோலச் சிற்பி அவர்கள் அவர் சார்ந்திருக்கக் கூடிய சி.பி.ஐ. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்திராகாந்தியை, ஒரு புரட்சிகர சக்தியாகப் பார்க்கக் கூடிய ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறது . . .

அரசியல் கவிதையை ஒரு பிரச்சாரமாக மாற்றிவிடுமோ என்ற ஓர் அச்சம் சிற்பிக்கும் புவியரசுக்கும் இருந்தது. அந்த அச்சம் நியாயமானதுதான். அது தப்பு என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதனைச் சரிசெய்து கொண்டு போகக் கூடிய கடமை நம்மிடம் இருக்கிறதே தவிர, நாம் அந்த அரசியலையோ இகழ்வது சரியல்ல. . .”¹⁸

வானம்பாடி இயக்க வீழ்ச்சிக்குச் சி.ஆர்.இரவீந்திரன் தன் அனுபவ கருத்துக்களைக் காரணங்களாக மொழிகின்றார். அவை: “வானம்பாடி-இதழ் விமர்சனத்தில் இரண்டு கண்ணோட்டங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. ஒன்று மார்க்சியப் பார்வை. இன்னொன்று கலையம்சப் பார்வை. மார்க்சியப் பார்வையில் அரசியல்

கண்ணோட்டம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. கலையம்சப் பார்வையில் வாழ்வியல் சாரம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் ஒரு சாராகப் பிரிய வேண்டிய நிலைமை தவிர்க்க முடியாமல் உருவாகியது. இந்தப் பிரிவிற்குப் பிறகு வானம்பாடி-வாழ்வியல் சாரத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து வெளியாகிறது. . . கருத்துக்களால் ஒவ்வொருவரும் மாறுபட்ட போதிலும் எல்லாக் கவிஞர்களுமே இன்றுவரை நண்பர்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள். சிதைந்தது இயக்கமானாலும் சேர்ந்திருப்பவர்கள் நண்பர்கள்.”¹⁹

இளமுருகு கூறும் கருத்து பின்வருமாறு: “சிதைந்தமைக்குத் தனிமனிதக் காரணம் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். தத்துவ வகைப்பட்ட காரணம் என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். வாழ்க்கையில் அவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய தத்துவத்தோடு அது இணைய வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். இரண்டாவது காரணம், விமர்சனம் பற்றியது. எங்களுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் விமர்சனமும் படைப்பும் கைகோர்த்துப் போகலும் என்பது. சில பேர் விமர்சனமே வேண்டாம்; படைப்பாளியைவிட விமர்சகன் பெரிய இவனல்ல. அவனுக்கு என்ன தெரியும் - படைக்கிறதே இல்லை. அவன் ஆக்கிய சோற்றினைச் சாப்பிடறவன்தானே; அவனுக்கு என்ன தெரியும் என்ற எண்ணப் போக்கும் காரணமாயிருந்திருக்கலாம்.”²⁰

வானம்பாடி இயக்க வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் தனிமனித Eco மோதல்கள்தாம் என்று கலாப்பிரியா கூறுகின்றார். இவருக்கு எதிராக வானம்பாடி இயக்க வீழ்ச்சிக்குக் காரணம், தனிமனிதக் காரணங்கள் Eco அல்ல; அவர்கள் சார்ந்திருந்த கட்சி இயக்கத்தின் பிளவுதான் காரணம் என ஜன.சுந்தரம் செப்டிகின்றார். ஈரோடு தமிழன்பன், வானம்பாடிகளின் பிரிவுக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணம் அவர்கள் அரசியலை எதிர்கொள்ளாதலில் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகள் ஆகும் என்கிறார். தமிழ்நாடன் “இந்திரா-இந்தியா’ நூல் வெளியிட்ட போது அரசியல் பிளவு உறுதியானது. சிற்பி, மேத்தா, புவியரசு, பாலா, தமிழ்நாடன், சி.ஆர்.இரவீந்திரன், சக்திக்கனல், தேனரசன், தி.க.சிதம்பரநாதன் முதலானோர் ஓரணியாகவும், ஞானி, அக்கினி புத்திரன், ஆதி முதலானோர் மற்றோர் அணியாகவும், ஜன.சுந்தரம், இளமுருகு வேறோர் அணியாகவும் செயல்படத் தொடங்கியதால் வானம்பாடி இயக்கம் பிளவுப்பட்டு வீழ்ச்சியை நோக்கிச் சென்றது.

தற்புகழ்ச்சி, தற்பெருமை, தன்முனைப்பு, கடுமையான விமர்சனம், மார்க்சியத்துள் பிளவுகள், இந்திய அரசியல் (அவசரகால நிலை) என்னும் பல

காரணங்களால் வானம்பாடி வீழ்ச்சியடைந்தது. ஒற்றுமை போனது; வேற்றுமைகள் வந்தன; இயக்கம் வீழ்ந்தது; ஏமாற்றம் வந்தது. திரை உலகமும் வானம்பாடி வீழ்ச்சிக்கு மறைமுகக் காரணமாய் இருந்துள்ளது.

வானம்பாடி இதழ் 10 இல், “நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ இயங்கி வருகின்ற எந்த அரசியல் கட்சிகளுடனும் - அந்தரங்கமாகவோ பகிரங்கமாகவோ அரசியல் ரீதியான தொடர்பு எங்களுக்குக் கிடையாது. இதனை மிக வன்மையாகவும் உறுதியாகவும் உரத்த குரலில் அறிவிக்க விழைகின்றோம்” என்னும் அறிவிப்பும், வானம்பாடி இயக்கத்தில் யார் யார் நீக்கப்பட்டார்கள் என்னும் பட்டியல் சிறு துண்டறிக்கையும் வெளியாயின. இங்கு அரசியல் சார்ந்தவர்களும் இயக்கத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களும் தனியே செயல்படத் தொடங்கினர். வானம்பாடிக்கு எதிராக ‘வேள்வி’ என்னும் இதழையும் தொடங்கினர். இதனால் வானம்பாடி பலவீனம் அடைந்தது; வீழ்ச்சியை நோக்கிச் சென்றது.

வானம்பாடியின் வீழ்ச்சி குறித்து ‘வேள்வி’ முதல் இதழில் கருத்து வெளியிடப் பெற்றது. அது பின்வருமாறு. “வானம்பாடிக்கு கவிதை மண்டலத்தில் தன்னைச் சிறந்த கவிஞனாகத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லையே என்ற அரிப்பால் - பிறரைச் சொரிய முற்பட்டதால் எழுந்த மனஸ்தாபங்கள் . . . முன்திட்டப்படி, சில குழப்பங்களைத் தீர்த்துவிட்டு 1972 டிசம்பரில் காந்திப் பூங்காவில் (கோயமுத்தூர்) சிற்பி தலைமையில் நடந்த கூட்டம் வானம்பாடி இயக்க வரலாற்றின் தொடக்க முனையாக இருந்தது. வானம்பாடி கவிதை இயக்கமாகவே இருக்க வேண்டும். இதில் விமர்சகர்களுக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்துக்கள் மறுக்கப்பட்டு, வானம்பாடியை - இலக்கிய இயக்கமாக மாற்ற வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. . . 1973 சனவரியில் செயல்படத் தொடங்க வேண்டிய இயக்கம் ஐவரில் மூவரின் ஒத்துழைப்பின்மையால் தடைப்பட்டது. இயக்கமானால் இதழ் தம் வசம் இல்லாது போகும் என்பதால் - இயக்கத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு இதழைத் தம்வசப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினர். வானம்பாடி வி.சி.எஸ். காலனி ஏகாதிபத்தியத்திற்குள் முடக்கப்பட்டது . . . தொடர்ந்து மூன்று மாதங்களாக இதழ் வெளிவராமல் இயக்கத்தின் லட்சியங்களை அநாதைகளாக அலையவிட்டனர். கடிதத் தொடர்புகள் விடுபட்டுப் போயின. வானம்பாடி ஆய்வரங்கங்களைப் புறக்கணித்தனர். கோஷ்டி சேர்க்கும் மனப்பான்மை அதிதீவிரமாகியது. . . . பத்தாவது இதழில் தம் முத்திரைகளைச் சிதைத்துக் கொண்டனர்.”²¹

2.5. சிற்பியின் முயற்சி

வானம்பாடி இயக்கத்தின் வீழ்ச்சியால் வானம்பாடி இதழை நடத்துவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. எனினும் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தினார். எதிரணியினர் இந்த இயக்கத்திலிருந்து விலகியதோடு, வேறு இதழ்களில் விமர்சனமும் செய்தனர். சிற்பி தம்மைச் சார்ந்தவர்களிடமிருந்து கவிதைகளைப் பெற்று வானம்பாடி இதழினைத் தொடர்ந்து நடத்தினார். சிற்பி பணியாற்றுவது பொள்ளாச்சியில்; வானம்பாடி இதழ்ப் பணி கோவையில். அதனால் வானம்பாடி இதழினைக் கோவையிலிருந்து தம் சொந்த ஊரான ஆத்துப் பொள்ளாச்சிக்கு மாற்றிக் கொண்டு, தம் இல்லத்திலிருந்தே வானம்பாடி இதழினை நடத்தினார். இருப்பினும் குடும்பம், பணி, இலவச இதழ், பிறர் ஒத்துழைப்பின்மை முதலான காரணங்களால் வானம்பாடி 22 ஆவது இதழுடன் நிறுத்தப்பட்டது. வானம்பாடி இயக்கத்தில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒருவகையில் சிறப்புக்குரியவர்கள்.

ஞானியும் ஜன.சுந்தரமும் மார்க்சியர்கள். புவியரசு, இளமுருகு இருவரும் புதுக்கவிஞர்கள். சிற்பி, அக்கினி புத்திரன், மேத்தா, மீரா ஆகிய நால்வரும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள். பாலா ஆங்கிலப் பேராசிரியர். முல்லை ஆதவனும் சி.ஆர்.இரவீந்திரனும் இலக்கிய மாணவர்கள். நா.காமராசனும், பா.செயப்பிரகாசமும் இலக்கியப் புரட்சியாளர்கள். சக்திக்கனல் மரபுக் கவிஞராகவும் கங்கை கொண்டான் கலைஞராகவும் விளங்கினர். கலாப்ரியா வங்கிப் பணியாளர். இவர்கள் சேர்ந்து இயங்கிய இயக்கத்தில் பிரிவு வந்தது புதுக்கவிதைக்கு ஏற்பட்ட சோதனையாகும். நல்ல சாதனையைப் படைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இவர்களின் தொடக்கக் கால செயல்பாடுகள் நாட்டினை ஆளும் நிலைக்கு வந்தது. இது தொடர்பாக மு.மேத்தா, “வானம்பாடிகள் மட்டும் ஒற்றுமையாக மேலே மேலே பறப்போமானால் நாம் அமரும் கூடு தமிழகத்தின் அரியணையாக இருக்கும். நல்லாட்சி ஒன்றை நடத்திக் காட்டலாம் நாம்” என்று மொழிவதும் இவண் நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

வானம்பாடி இயக்கத்தின் தலைநகர் கோவையாக இருந்தாலும் அந்த அமைப்பில் இருந்தவர்கள் தமிழகம் தழுவிய நிலையில் காணப்பட்டார்கள். ஞானி கோவை; மு.மேத்தா பெரியகுளம்; மீராவும் பாலாவும் சிவகங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள்; தமிழ்நாடன் சேலத்தைச் சார்ந்தவர்; ஈரோட்டைச் சார்ந்தவர் தமிழன்பன்; சிற்பி பொள்ளாச்சிக்கு அருகில் உள்ள ஆத்துப் பொள்ளாச்சியைச் சார்ந்தவர்; கலாப்ரியா திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்; தமிழவன் கன்னியாகுமரியைச் சேர்ந்தவர்.

இவர்கள் தமிழ் - புதுமை - பொதுவுடைமை, புரட்சி இவற்றில் ஒன்றுபட்டு செயலாற்றினார்கள். பலரும் பல காரணங்களால் பிரிந்து போனாலும் சிற்பி தம் சொந்த பொறுப்பில் சொந்த வீட்டில் வானம்பாடி இதழ் வெளியிடும் பணியை இறுதியாகச் செய்தார். அவருடைய முயற்சியும் 22ஆவது இதழுடன் முடிந்துவிட்டது.

வானம்பாடிக் கவிதைத் தொகுப்பு இதழ்கள் மொத்தம் 22 வெளிவந்துள்ளன. இந்த 22 இதழ்களிலும் 491 கவிதைகளும் கவிதை நூல் மதிப்புரைகளும் சில விமர்சனக் கட்டுரைகளும் நேர்காணலும் அச்சாகி வெளிவந்துள்ளன.

1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் ஈழத் தமிழர்களுக்காக விடுதலைப் புலிகள் போராட்டம் தீவிரம் அடைந்தது. அதனால் சிற்பி வானம்பாடி இருபத்திரண்டாவது இதழினை - இறுதி இதழினை இலங்கைச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டார். இந்த இதழில் இலங்கைக் கவிஞர்கள் எம்.ஏ.நு.மான், சண்முகம் சிவலிங்கம், அ.யேசுராசா, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், ஹம்சத்வனி முதலானோர் எழுதிய கவிதைகளும் வெளியாயின. இந்த இதழில் “இலங்கை எளிகிறது” என்னும் தலைப்பில் ப.சிதம்பரநாதனின் கவிதை வெளியாகியுள்ளது. ஈழத் தமிழர் போராட்டத்தை ஆதரித்து “இனி நான் புயலாவேன்” என்னும் தலைப்பில் சிற்பி கவிதை படைத்து வானம்பாடி 22 ஆம் இதழில் வெளியிட்டுள்ளார். அந்தக் கவிதையை முழுமையாக இங்குக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது தகும்.

புத்தர் பிரானின்

சொல்லுக்குச் சமாதிகட்டி

பல்லுக்கு விழா எடுக்கும்

கபட மகாவம்சக் குருமார்கள் . . .

தமிழ் உடல்மீது

துப்பாக்கிக் கத்தி முனைகளால்

சிங்கள ரத்தச் சித்திரம்

எழுதிக் களிக்கும்

ஆணவ ராணுவம் . . .

நிர்வாணக் கதறல் வீறிட

தமிழ் இளம் பூக்கள்

விம்மிய உயிரின் அலறலைச்

சங்கீத அணுக்களாய் ரசித்து எக்களித்த
மானுடக் கயமை . . .

கொழும்புத் தெருக்களில்
தலைமுறைகளாக ரத்தம் உறிஞ்சிய
தேயிலைக் காட்டு மலை மேடுகளில் -
முள்முருங்கைச் செம்பூ உதிரும்
கிடுகு வேலிகளின் ஓரத்தில் -
இனவெறிப் பகைப்புக்கை நெருப்பில்
எலும்பும் தசையும் எரிய
ஊதி ஊதிக் குளிர் காய்ந்த
கோணல் அரசு . . .

சர்வாதிகாரங்கள்
தமக்குத் தாமே எழுதிக் கொள்ளும்
கடைசி அத்தியாயம்
இலங்கையில் தொடக்கம்
படம் விரித்தாடும்
பாதகங்களுக்கு
இப்படித்தான் இனி
சவ அடக்கம்!

நீலக் கடற்கரை மணல்வெளிகளில்
குருதி ஊற்றுக்கள் கொப்பளித்தபோது
ஓலமிட்டமுத கடலிடம்
காற்று ஓங்காரமிட்டு உரைத்தது:
அழுகையை நிறுத்து
இனி நான் புயலாவேன்
சீறும் புலியாவேன்!

மண்ணின் புதல்வர்கள் தம்
சத்தியம் சுடர்விடும் கண்கள்
ரத்தத் தூளாய் உதிர்க்கப்பட்ட போது

புனிதமாய் மடியேந்திய
பூமி சொல்லிற்று:
பொறுமையின் தாழ்கள்
நொறுங்கின
விடுதலை நாட்கள்
நெருங்கின.

சட்டங்கள்
ஆயிரங்கால
மொழிப்பயிர் மேயுமோ?
துப்பாக்கிகள்
துப்பும் மரணத்தால்
வைரம் பாய்ந்த
உணர்வுகள் தேயுமோ?
தூக்குக் கயிறுகள்
குரல்வளையை இறுக்குவதால்
சுதந்திரத்தின்
கீதங்கள் ஓயுமோ?

சரித்திரத்தின்
தீட்சண்யப் பார்வையில்
ஈழத்தின் தளைகள் தெறிக்கும் -
தெறித்தே தீரும்!
அலைகடற்கப்பால்
ஒரு புதுச்சொர்ண ரேகை
உதிப்பதல்லாது
வேறென்ன நேரும்?²

2.6. இறுதிப் பயணம்

வானம்பாடி இயக்கத்தினர் பிளவுபட்டனர். வானம்பாடி இதழுக்குக் கவிதை வரவு குறைந்தது. விலையிலா இதழாக நடத்துவது தனி ஒருவரால் இயலாத செயல். வானம்பாடி இதழ்கள் 14 முதல் 22 வரை சிற்பியின் பொறுப்பில் வெளிவந்தன. சிற்பி பொறுப்பேற்று வந்த இதழ்களுக்கும் அதற்கு முன்பு வந்த இதழ்களுக்கும் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. பதினான்காம்

இதழில், முகப்புப் பக்கத்தில் மேற்கோளை எடுத்தாளாமல், தன் கருத்தினையே சிற்பி எடுத்தாண்டுள்ளார். இதழில் கவிதைக்கு ஏற்ற ஓவியம், புகைப்படத்திற்கேற்ற கவிதை, பேட்டி கண்ட கலைஞரின் புகைப்படம் முதலானவை இதழின் அட்டையில் இடம்பெற்று, வாசகரின் மனத்தைக் கவர்ந்தன.

என்னும் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் கோவையிலிருந்து விடுபட்டு, ஆத்துப் பொள்ளாச்சி சிற்றூரிலிருந்தே வானம்பாடி இதழ்களை வெளியிட்டு வந்தார். இவர் பொள்ளாச்சியில் அரசு உதவி பெறும் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணியையும் பார்த்துக்கொண்டு, வானம்பாடி இதழையும் வெளியிட்டு, அந்த இதழ்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டிய பணியையும் செய்யும்பொழுது பல நிலைகளில் தொய்வு ஏற்பட்டது. ஓர் இயக்கம் நடத்திய இதழினை - ஒரு குழுவினர் நடத்திய இதழினை - தனி ஒருவர் நடத்துவது அரிய செயல் என்பது வெள்ளிடைமலை. அதனால், வானம்பாடியின் இறுதிப் பயணம் இலங்கைச் சிறப்பிதழாய் வெளிவந்த இருபத்திரண்டாம் இதழாகும்.

வானம்பாடி இதழ்கள் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை தம் கொள்கைகளை உணர்ச்சியுடனும் வீரியத்துடனும் அச்சமின்றியும் வெளியிட்டு வந்துள்ளன. 1971 ஆம் ஆண்டுத் தொடங்கி, 1983 ஆம் ஆண்டு நிறைவு பெற்றது. முதல் இதழில் பாரதியாரின் கவிதையும், இறுதி இதழில் பெ.சுந்தரம் பிள்ளையின் மனோன்மணியம் நாடகக் கவிதை அடிகளும் மேற்கோள்களாகத் தரப்பெற்றுள்ளன.

இன்று நீர்

சிந்தும்

ரத்தம் ஓர்

துளியும்

நின்று யுகம் பலவும்

நிகழ்த்துமே

என்னும் மனோன்மணிய நாடகத்தில் வரும் கூற்று, வானம்பாடி இறுதி இதழில் மேற்கோளாகத் தரப்பட்டதற்கும், இந்த இதழ் இலங்கைச் சிறப்பிதழாய் வந்ததற்கும், 1983 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்த இதழின் காலத்தில் இலங்கையில் ஈழத்தமிழர் போராட்டம் நடந்து வந்ததற்கும் மிகப் பொருத்தமாய்த் திகழ்கின்றது. இது முப்பதாண்டுகளைக் கடந்தாலும் இன்னும் அந்தச் சிக்கல் தீரவில்லை. இதற்கு அரசியல், பொருளாதாரம், இனம் முதலானவை காரணிகளாக இருக்கின்றன. இஃது எளிதில் நடந்துவிடாது.

“வர்க்கங்களை முழுமையாக ஒழிப்பதற்குச் சுரண்டல்காரர்களைத் தோற்கடித்தால் மட்டும் போதாது. உற்பத்திச் சாதனங்களின்மீது உடைமையாளர்களுக்கு இருக்கும் உரிமைகளை ஒழித்தால் மட்டும் போதாது. உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனி உடைமையை முழுவதும் ஒழிக்க வேண்டும். நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசங்களை ஒழிக்க வேண்டும். உடல் உழைப்பாளிகளுக்கும் மூளை உழைப்பாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை ஒழிக்க வேண்டும். இக்கடமைகளை நிறைவேற்ற நீண்ட காலம் ஆகும்”²³ என்னும் லெனின் கருத்தும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

2.7. தொகுப்புரை

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை உலகில் ‘வானம்பாடி இயக்கம்’ குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். 1971 ஆம்ஆண்டு முதல் 1983 ஆம் ஆண்டு வரை பதின்மூன்று ஆண்டுகளில் இருபத்திரண்டு இதழ்களை விலையின்றி வெளியிட்டு மக்களிடத்தில் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்டு சேர்த்த பெருமை வானம்பாடிக் கவிஞர்களைச் சாரும். மக்கள், அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், வர்க்கப் போராட்டம், இனப் போராட்டம், மொழிப் போராட்டம் என்னும் பன்முகப் பாடுபொருள்களை மையப்படுத்தி, கவிதைகளைக் கவிஞர்கள் படைத்துள்ளனர். மணிக்கொடி, எழுத்து, கசடதபற, நடை, மீட்சி முதலான இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகளைவிட, வானம்பாடியில் வெளிவந்த கவிதைகள் தனித்துவமும் வீரியமும் மிக்கதாய்க் காணப்பெறுகின்றன. வானம்பாடி இதழ்கள் தொடர்ந்து ஐம்பதாண்டுகள் தொடக்கத்தைப் போலவே வீச்சுடன் வெளிவந்திருந்தால், தமிழ்ப் புதுக்கவிதை உலகில் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கும். அரசியலிலும் சமுதாயத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம். “வானம்பாடி”, இலக்கிய இதழ்கள், ப.358.
2. தமிழ்நாடன், ஒரு வானம்பாடியின் இலக்கிய வானம், ப.8.
3. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், பக்.1-4.
4. மேற்படி நூல், ப.8.
5. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம். “வானம்பாடி”, இலக்கிய இதழ்கள், பக்.366-367.
6. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.189.
7. பாரதியார் கவிதைகள், “சுதந்திரப் பள்ளி”, ப.207.
8. ஞானி, வானம்பாடிகளின் கவிதை இயக்கம் - வரலாறும் படிப்பினையும், ப.128.
9. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், பக்.48-49.
10. வல்லிக்கண்ணன் (மேற்கோள்), புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்.221-222.
11. பாரதியார் கவிதைகள், “காட்சி”, ப.599.
12. பாரதியார் கவிதைகள், “விநாயகர் நான்மணி மாலை”, ப.11.
13. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.52.
14. ஞானி, வானம்பாடிகளின் கவிதை இயக்கம் - வரலாறும் படிப்பினையும், ப.104.
15. ஜே.மஞ்சளாதேவி (சிற்பியுடன் பேட்டி), மானுடம் பாடும் வானம்பாடி, பக்.44-45.
16. ஞானி, வானம்பாடிகளின் கவிதை இயக்கம் - வரலாறும் படிப்பினையும், பக்.108-109.
17. ஜே.மஞ்சளாதேவி (மேற்கோள்), மானுடம் பாடும் வானம்பாடி, பக்.64-65.
18. மேற்படி நூல், பக்.67-68.
19. மேற்படி நூல், பக்.68-69.
20. மேற்படி நூல், ப.69.
21. மேற்படி நூல், பக்.77-78.
22. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், பக்.434-436.
23. நா.வானமாமலை (மேற்கோள்), மார்க்சிய சமூகவியல் கொள்கை, ப.53.

இயல் 3

புதுக்கவிதைகளில் தொன்மம்

3.0. முகவுரை

உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதுமைகளைப் படைத்து வரும் புதுக்கவிதைகள், கவிதையின் வெளிப்பாட்டுத் திறன்களிலும் பல புதுமைகளைச் செய்து வருகின்றன. 'எதனைச் சொல்கிறோம் என்பதனைவிட, எப்படிச் சொல்கிறோம் என்பது முக்கியம்' என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இலக்கியத்திற்கு உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், கருத்து என்னும் நான்கும் தேவை என்பது எந்த அளவுக்கு முக்கியமோ, அந்த அளவிற்கு வெளிப்பாட்டுத் திறன் முக்கியம். வெளிப்பாட்டுத் திறனை வெளிப்படுத்தும் முறை என்றும் உத்தி என்றும் திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். புதுக்கவிதைகள் வளர்ந்து வெற்றி பெற்று வருவதற்கு முதன்மைக் காரணமாய் இருப்பது கவிதையில் காணப்படும் வெளிப்பாட்டுத் திறன் ஆகும். எனவே, புதுக்கவிதை உத்திகளையும் அவற்றுள் தொன்மம் பெறுமிடம் பற்றியும் இந்த இயல் விளக்குகின்றது.

3.1. புதுக்கவிதை உத்திகள்

தொல்காப்பியர் நூலின் உத்திகளாக 'நுதலியதறிதல்' முதலான முப்பத்திரண்டினைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவை நூலுக்குரிய நடையியல் உத்திகளாகும். ஆனால் புதுக்கவிதைகளில் ஒவ்வொரு கவிதையையும் சொல்லும் முறையில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் உணர்ச்சி, கருத்து, சொல்லும் முறை முதலானவை வேறுபடுகின்றன.

சொல்லும் முறையே உத்தி யாகும்¹

என்பது புதுக்கவிதை இலக்கணமாகும். இது நடையியலோடு பொருந்தி வருகின்றது. புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் எழுதிய பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரம், புதுக்கவிதை உத்திகளையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கற்றவர் மற்றவர் இருசா ராரும்

தெற்றென அறிந்த தமிழோ டயல்மொழிச்

செறிவுடைச் சொற்களான் கவிதைக் கருப்பொருட்

கேற்ற படிமக் குறியீடு தேர்ந்து

தெளிவும் சுருக்கமும் திகழும் உத்தியொடு

ஓசை அடிதொடை சீர்வரை வின்றிச்

சொல்லமைப் போசையுள் ளடக்க உருவும்

உவமம் உருவகம் தற்குறிப் பேற்றம்
 பிறிது மொழிதல் குறிப்பு சிலேடை
 இல்பொருள் உவமம் நுட்ப மாகிய
 அணிநயம் நுண்ணிதின் பொதிய நுகர்வோர்
 துணிதற் கரிய தொகுபொருட் புணர்ப்பும்
 அங்கதம் பிசியெனும் நெறியான் இடியெனத்
 தாக்கமும் மின்போல் பளிச்செனும் உணர்ச்சியும்
 நீர்வீழ்ச்சி யைப்போல் கருத்துப் பாய்ச்சலும்
 தீப்போல் உறைப்பும் தோன்றப் பல்வகை
 முன்னமொடு கிளப்பது புதுப்பா வாகும்.²

புதுக்கவிதை உத்திகளை இரா.இராசேந்திரன் ஆறு வகைகளாகப் பகுத்துக் காட்டுகின்றார்.

உத்தி தானே
படிமம் குறியீடு அங்கதம் மீமெய்ம்மை
முரணை தெளிவென இருமு வகைத்தே³

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதற்கும், ஒன்றினைக் கூறி, அதன்முலம் வேறொன்றினை உணர/புரிய வைப்பதற்கும் உத்தி பயன்படுகின்றது. கருத்துக்களைச் சொல்லும் முறையில் புதுக்கவிதை பல சாதனைகளைப் படைத்துள்ளது. புதுக்கவிஞர்கள் உத்திக்குச் சிறப்பிடம் தந்துள்ளனர்.

ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு வகையான உத்தி இருக்கின்றது. உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, முரண், அங்கதம், தொன்மம், இரட்டுற மொழிதல், உரையாடல், இலக்கணை, திரும்பக் கூறல், கதை கூறல், நாட்டுப்புறக் கூறுகள், இருண்மை, வினா விடை உத்தி, வருணனை உத்தி, கடிதமுறை உத்தி, சொல் அடுக்கி வருதல், தொடர் அடுக்கி வருதல், நாடக உத்தி, மேற்கோள் காட்டல், சொற்களைச் சிதைத்தல், வரிகளை வளைத்தல், அதிர்வூட்டல் (திடுக்கிடல் உத்தி), அறிவியல்-கணிதக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தல், பிறமொழிக் கலப்பு உத்தி, பேச்சுமொழிக் கலப்பு உத்தி, பழங்கதைக் கூறுகளைக் கலக்கும் உத்தி, நகைச்சுவை, அழகியல், இயற்கை ஆளுமை, செயற்கை ஆளுமை முதலானவை புதுக்கவிதைகளில் உத்திகளாகக் காணப்பெறுகின்றன. புதுக்கவிதை உத்திகளை வரையறை செய்ய இயலாத அளவுக்கு, அதன் பயன்பாடு மிகுந்துள்ளது. புதுக்கவிதை உத்திகள் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றன. இதனைக் கேலி செய்யும் வகையில்,

கட்டுரை நடையாடிக்

கவிதைக்குப் பொருள்தேடி

.....

வளைத்துச் சிதைத்திட்டான்

வளைவெல்லாம் உத்தியென்றான்

இலக்கியம் செய்வதென்றால்

எளிதில்லை எழுத்தாளா...⁴

என்று பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி) கூறுகின்றார்.

“கவிதையில் உள்ள சொற்கள் தம் நேர்ப்பொருளை இழந்து, படிப்பவனின் மனத்தில் புதிய எண்ண அலைகளை – அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தவல்ல வகையில் அமைக்கும் ஒரு தொழில்நுட்பமே உத்தி”⁵ என்று வெ.இரத்தினமூர்த்தி உத்திக்கு வரையறை கூறுகின்றார்.

புதுக்கவிதையின் உருவத்துடனும் உள்ளடக்கத்துடனும் ஒன்றிக் காணப்படுவது உத்தியாகும். கவிதையின் உருவத்தில் கவிஞனின் மொழிப் பயன்பாடாகிய வடிவ அமைப்பும் கவிதையின் உள்ளடக்கத்தில் கவிஞனின் சூழலுக்கு ஏற்ப நுவுல்பொருளைப் படைக்கும் ஆளுமையும் அனுபவமும் வெளிப்படுகின்றன. கவிஞனின் மொழித் திறமையும் ஆளுமையும் உத்தியைச் சிறப்பாகக் கையாள உதவுகின்றன. எனவே, கவிஞன் கவிதையின் மொழிநடையைச் செம்மையாகப் பின்பற்ற வேண்டியதாகிறது. கருத்தினை வாசகர் மனத்தில் நிலைநிறுத்த வேண்டுமெனில் கருத்தினை உணர்த்தும் முறையான உத்தி சிறப்பாக அமைய வேண்டும். புதுக்கவிஞர்கள் உத்திக்குச் சிறப்பிடம் தந்துள்ளதால், புதுக்கவிதை தனி ஓர் இலக்கிய வகையாக உருவாகி வளர்ந்து வருகின்றது.

உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, முரண், அங்கதம், தொன்மம், இருண்மை, சொற்சிதைவு என்று கவிதை முழுமையும் உத்திகளைக் கையாளும் போது, கவிதையின் கருத்து பன்முகத் தன்மையுடன் பயன் உள்ளதாய் இருக்க வேண்டும். கவிதையில் கருத்தல்லாமல் வெறும் உத்திகளை மட்டும் பின்பற்றுவது கவிதையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றாது. பயனுடைய கருத்தினைச் சிறந்த உத்தியால் நல்ல நடையுடன் கூறுவதே வேண்டற்பாலது.

பயனற்ற கருத்தினைப் புதிய புதிய உத்திகளில் கூறும் புதுக்கவிஞர்களைச் சி.இ.மறைமலை, “உத்திகளில் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டுக் கருத்தில்லாமல்

கவிதை எழுத முனைவோர். உயிரற்ற வார்த்தைக் குவியல்களைப் புதிய கோலங்களில் அளிப்பதையே தமது பணியாக எண்ணி நிறைவுறுகின்றனர்”⁶ என்று சாடுகின்றார்.

புதுக்கவிதையின் உருவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் சிறப்பாக அமைப்பதும் ஆக்குவதும் வெளிப்படுத்துவதும் உணர்த்தும் முறையாகிய உத்திகளே ஆகும். உத்திகள் கவிஞரின் மொழி ஆளுமையைக் காட்டுகின்றன.

3.1.1. தொன்மம்

‘தொல்’ என்னும் வேர்ச்சொல் ‘பழமை’ என்னும் பொருளை உணர்த்துகின்றது. ‘தொல் + மை’ தொன்மை என வந்தது. தொன்ம் + அம் = தொன்மம் ஆகியது. தொன்மை, தொன்மம் என்பன தொழிற்பெயர்கள். தொல்காப்பியர் காலத்தில் தொன்மம் என்பது செய்யுள் உறுப்பாகவும் செய்யுளாகவும் இருந்தது.⁷

தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே⁸

என்று தொன்மம் குறித்து தொல்காப்பியர் விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

“தொகைச் சூத்திரத்துள், ‘ஆறுதலையிட்ட அந்நாலைந்தும்’ (தொல். செய்.1) எனக் கூறு செய்து நிறீஇப், பின்னர் எட்டுறுப்புக் கூறினானன்றே? இவை அவற்றோடொத்த இலக்கணத்தை அன்மையான்; என்னை? அவை (26) ஒரோ செய்யுட்கே ஓதிய உறுப்பாகலானும், இவை (8) பல் செய்யுளுந் திரண்டவழி இவ்வெண்வகையும் பற்றித் தொடுக்கப்படுமெனக் கூறப்பட்டதாகலானும் என்பது” என்று செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கினைப் பேராசிரியர் இரண்டுவகைப் பண்புடையவை எனக் கூறுகின்றார். பல செய்யுளுந் திரண்ட வழி வரும் எட்டுள் தொன்மை ஒன்றாகும்.

“தொன்மையாவது உரையொடு பொருந்திப் போந்த பழமைத்தாகிய பொருண்மேல் வருவன. அவை இராம சரிதமும்; பாண்டவ சரிதமும் முதலாகியவற்றின்மேல் வருஞ்செய்யுள்” என்று இளம்பூரணரும்,

“தொன்மையென்பது உரைவிராஅய்ப் பழமையவாகிய கதைப்பொருளாகச் செய்யப்படுவது. அவை பெருந்தேவனாராற் பாடப்பட்ட பாரதமும், தகடூர் யாத்திரையும் போல்வன” என்று பேராசிரியரும் தொன்மைக்கு விளக்கம் தருகின்றனர்.

நச்சினார்க்கினியர் பேராசிரியரின் உரையை ஒத்து எழுதி, மேலும், “சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்படும்” என்கிறார்.

நாட்டில் வழங்கும் பழைய கதைகளையும் வரலாறுகளையும் பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பெறும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்கள் தொன்மை என்னும் வனப்பு அமைந்த இலக்கியங்கள் ஆகும். உரையொடு புணர்தல் என்பது நெடுங்காலமாகப் பலராலும் சொல்லப்பட்டு வழங்கி வருவதாகும்.

‘தொன்மை’ என்னும் சொல் தொல்காப்பியர் காலத்தில் இதிகாசம், புராணம், காப்பியம் முதலானவற்றைக் குறித்தாலும், இப்பொழுது ‘பழைமை’ என்னும் பொருளை மட்டும் உணர்த்துகின்றது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட அனைத்தையும் பழைமை என்னும் தொன்மைக்குள் அடக்கிவிடலாம். ஆனால் தொன்மத்தின் தொன்மை எல்லையைக் கி.மு.100,000 முதல் கி.மு.40,000 வரை என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தொன்மை நிகழ்வுகள் தனி ஒருவரின் உள்ளத்திலிருந்து எழுந்தவை அல்ல. மக்களின் கூட்டு எண்ணத்திலிருந்து பிறந்தவை; பிறந்த எல்லாத் தொன்மைகளும் நிலைபெறவில்லை, சிறந்தவை மட்டுமே இன்றும் நிலைபெற்று பேசப்படுகின்றன. தொன்மை உளவியலோடு தொடர்புடையது. தொன்மை இலக்கியத்தோடு தொடர்புடையது. தொன்மை ஓர் இலக்கிய வகையாகவும் விளங்குகிறது. அரிஸ்டாட்டில் தொன்மத்தை இலக்கியத்தின் ஆன்மா என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றைய காலத்தில் இதிகாசம், புராணம், பழைய காப்பியம், பழைய நூல்கள், மதக்கோட்பாடுகள் முதலானவற்றைப் பழைமையானது தொன்மையானது என்னும் பொருளில் ‘தொன்மை’ (Myth) என்னும் சொல்லாட்சி கையாளப்படுகின்றது. .பிரை என்பார் எல்லா இலக்கிய வகைகளும் தொன்மத்திலிருந்தே தோற்றமுற்றன என்கிறார். எனவே புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திலும் தொன்மத்தின் பங்கு உண்டு. புதுக்கவிதையில் கவிஞர் தாம் கூற வந்த கருத்தினை - இன்றைய பிரச்சனையைப் பழைய நிகழ்ச்சிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார். அந்தக் காட்சிகளே தொன்மை என்னும் உத்தியாகும்.

இராமாயணம், பாரதம், பதினெட்டுப் புராணங்கள், நான்கு வேதங்கள், பகவத்கீதை, விவிலியம், திருக்குர்ஆன், சங்க இலக்கியம், இரட்டைக் காப்பியம், கடையெழு வள்ளல்கள் எனப் பலவாறான பழைமைகளும் புதுக்கவிதையின் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குப் பயன்படுகின்றன. கவிஞர்கள் கூற வந்த கருத்திற்கு ஏற்ப,

தொன்மக் கருத்தினை அப்படியே பயன்படுத்தியும் மாற்றிக் கூறியும் புதுப்பொருளை விளைவித்தும் வேறுபடுத்தியும் தம் கவிதைகளில் கையாளுகின்றனர். தொன்மம் புதுக்கவிதைகளில் குறியீட்டுக்கும் முரணுக்கும் அங்கதத்திற்கும் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. புதுக்கவிதைகளில் தொன்மம் தனித்தும் செயல்படுகின்றது. எனவே, புதுக்கவிதை உத்திகளில் தொன்மமும் இடம்பெறுகின்றது.⁹

“எஸ்.எச்.ஹூக் என்பார் தொன்மங்களைச் சடங்குத் தொன்மங்கள் (Ritual Myths), மூலத் தொன்மங்கள் (Origin Myths), மரபுத் தொன்மங்கள் (Cult Myths), பெருமிதத் தொன்மங்கள் (Prestige Myths), அழிவுத் தொன்மங்கள் (Eschatological Myths) என்று ஐந்து வகையாகப் பிரிப்பார். பெரும்பாலும் தொன்மங்கள் மனிதன், விலங்கு, தாவரம் ஆகியவற்றின் தோற்றம் பற்றியும் மனிதன் எவ்வாறு இப்பொழுது உள்ள நிலைக்கு இறப்பு, பால் உணர்வு, பலவகையான சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றிற்கு ஆட்பட்டனவாக வந்து சேர்ந்தான் என்பன பற்றியும் விளக்குகின்றன (பா.மருதநாயகம், “தொன்மத் திறனாய்வு ஒரு விளக்கம்”, தொன்மத் திறனாய்வு (க.பஞ்சாங்கம்), ப.6).

தொன்மத்தின் சிறப்பினைச் சி.கனகசபாபதி, “பழம்புராணம் செத்து மடிந்த உருவமல்ல; வெறுங்கூடான மிச்சமல்ல. பழங்கதைகள் உலகத்தைக் காணப் பூர்வீக மனிதன் முதலில் கொண்ட ஆர்வங்கள், மனிதனின் மிகப் பழைய வெளியீட்டு முறை இது. இம்முறை பழைய மனிதனது ஆன்ம வேட்கைக்கு உந்துதல் கொடுத்தது. தலைமுறை தலைமுறையாகச் சமூக ஒற்றுமையின் உறவுக் கட்டை ஏற்படுத்தியது”¹⁰ என்று விளக்குகின்றார்.

ந.பிச்சமூர்த்தியின் ‘உயிர்மகள்’¹¹ என்னும் கவிதை, புராணங்களில் வரும் அகலிகையின் வரலாற்றை விளக்கிக் கூறுவதாகும். 497 வரிகள் கொண்ட இக்கவிதை ஒரு குறுங்காவியம் போல் காட்சியளிக்கின்றது. மேலும் ந.பிச்சமூர்த்தியின் ‘வழித்துணை’ என்னும் கவிதை தொன்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது குறித்து ந.பிச்சமூர்த்தி கூறும்போது, “என்றோ நமது புராணங்களில் படித்த ஒரு கதை இதற்கு ஆதாரம், கதையின் கருவை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டேன். கருவுக்கும் உருவுக்கும் இடைப்பட்ட சப்த தாதுக்கள் என்னுடையவை”¹² என்கின்றார். இப்படித் தொன்மத்தைக் கவிஞர் தம் பார்வையில் கவிதை முழுமையையும்

விளக்குவதும் புதுக்கவிதையில் உண்டு. கவிதையின் ஒரு பகுதியில் ஒரு கருத்தினை விளக்குவதற்கும் தொன்மத்தைப் பயன்படுத்துவதும் உண்டு.

நாட்டு நடப்பு, அரசியல், இனம், மொழி, சமூகச் சிக்கல், காதல், கொள்கை, கேலி, பழித்தல் எனப் பல கருத்தினையும் புதுக்கவிதை மூலம் விளக்குவதற்குத் தொன்மம் உத்தி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தொன்ம நிகழ்வுகள் படிமமாகவும் குறியீடாகவும் அங்கதமாகவும் காட்டப்படுகின்றன. ரிச்சர்ட் சேஸ் (Richard Chase) என்பார் தொன்மமே கவிதை என்று பெருமையாகப் பேசுகின்றார்.

தன் சாதியில் மணமகன் கிடைக்காத ஒரு பெண், சாதிக் கட்டுப்பாட்டினால் வேறு சாதிக்குள்ளும் புக முடியாமல் முதிர்கன்னியாகிவிட்டாள். அவள் தன் வேதனைக் குரலை,

ஜாதிச் சிலுவையில் என்

தங்க தேகத்தை

அறைந்து போனது யார்?³

என்னும் வினாவின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றாள். இங்குச் “சிலுவை” என்பது விவிலியத்தில் வரக் கூடியது; இயேசுநாதரைச் சிலுவையில் வைத்து ஆணியால் அடித்து, பல துன்பங்களுக்குப் பிறகு அவரின் உயிரினைப் பிரித்தது. சிலுவை என்பது துன்பத்திற்குக் குறியீடு. இஃது ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு நிகழ்ந்ததால் தொன்மம் ஆகிறது. “ஜாதி” துன்பத்தைத் தருகிறது என்பதற்குச் “சிலுவை” என்னும் தொன்மத்துடன் இணைத்து “ஜாதிச் சிலுவை” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தொன்மக் குறியீடு ஆகும்.

இன்றைய அரசாட்சியில் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு உள்ளது. ஆனால் ‘பிறவாப் பெரியோன்’ என்றும் ‘ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்’ என்றும் பேசப்படும் சிவபெருமான் தன் மனைவியாகிய பெண்ணுக்கு ஐம்பது விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு தந்துள்ளார். இந்தப் புராண நிகழ்வு என்று நடந்தது என்பதனை அறியமுடியாத அளவுக்குத் தொன்மையானது. இந்தத் தொன்மத்தை ஒப்பிட்டுக் காட்டி,

அரசு

முப்பத்து மூன்று சதவிகிதம்

சிவபெருமான்

ஐம்பது சதவிகிதம்

**நான் உனக்கு ஒதுக்கியதோ
நூறு சதவிகிதம்¹⁴**

என்று காதலன் காதலியிடம் பேசுகின்றான்.

இராமாயணத்தில் வரும் இராமன் ஏகபத்தினி நோன்பு உடையவன். 'இந்தப் பிறவியில் இரண்டு பெண்களை மனத்தினாலும் தொடமாட்டேன்' என்னும் கொள்கையுடையவன். இராமனின் மனைவி சீதையை விரும்பித் தூக்கிச் சென்று இலங்கை அசோகவனத்துள் இராவணன் சிறை வைத்தான். சீதையின் அனுமதி கிடைக்காததால் இராவணனின் எண்ணம் ஆசை நிறைவேறவில்லை. இராமன் சீதையை மீட்கக் கடலில் பாலம் அணை கட்டினார் என்பவையெல்லாம் ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு நிகழ்ந்த இதிகாசச் செய்திகள், அன்றைய இராமனைப் போலவோ சீதையைப் போலவோ உறுதியான மனத்துடன் இன்றைக்குக் கணவனோ மனைவியோ இல்லை என்பதைக் க.நா.ச. அங்கதத்துடன் கூறுகின்றார். ஆனால் இராவணன் மட்டும் மாறாமல் இன்று பலர் இருக்கின்றனர். இந்த அங்கதத்திற்குத் தொன்ம நிகழ்வினைச் சுட்டிக்காட்டிக் கவிதை படைத்துள்ளார். கவிதையின் தலைப்பு 'இன்னொரு ராவணன்' ஆகும். அந்தக் கவிதை,

**இன்னொரு ராவணன் தோன்ற வேண்டும்
இன்றுள்ள ராவணர்கள் - ராவணர்களுக்கு
என்றுமே பஞ்சமில்லை - சினிமா வில்லன்களாக
லங்கைக்குப் போகும் வழியிலேயே காரியத்தை
முடித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். "ஐயகோ
என் பெண்மையைக் குலைத்து விட்டார்களே" என்று
கதறும் சீதைகளைப் பார்த்து அனுதாபப்
படுபவர்கள் போல இன்றைய ராவணர்கள்
கூட்டத்தோடு கோவிந்தா போட்டு விளம்பரம்
தேடுகிறார்கள். ராமனின் அணையைக் கட்ட
முன்னேற்றம் என்கிற பெயரால் அவர்களே
உதவுகிறார்கள். ராமனின் வரவை
எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் சீதைகளும்
இன்று இல்லை. அவன் இல்லாவிட்டால்
இவன் - இருவரும் அரசர்களே என்று
திருப்தியுற்று விடுகிறார்கள்.
ராமன் ராமனாகவும் ராவணன் ராவணனாகவும்**

சீதை சீதையாகவும் இருக்க ஒரு
 லங்கைத் தெம்பு வேண்டும் இன்று
 லங்கையே லங்கையாக இல்லையே!
 எப்படி ராமனும் சீதையும் ராவணனும்
 தோன்றுவார்கள்? தோன்றினாலும்
 தெரிந்து சொல்லும் வால்மீகிகள் எங்கே?¹⁵

ஈரோடு தமிழன்பன் “ஈத்து உவக்கும் இன்பம்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். அதில் கடையெழு வள்ளல்களின் கொடைத் தன்மையைப் புதுக்கவிதை வடிவில் தந்து, ஈட்டிய பொருளை எடுத்துக் கொடுப்பதே வாழ்க்கை என்று விளக்கமளிக்கின்றார். முல்லைக்குத் தேரினை வழங்கிய பாரி, மயிலுக்குப் போர்வை வழங்கிய பேகன், ஓளவையாருக்கு நெல்லிக்கனி வழங்கிய அதியமான் இவர்களின் செயல்களை ஈரோடு தமிழன்பன் ஈத்துவக்கும் இன்பத்திற்குச் சான்றுகளாய்க் கூறுகின்றார்.

தேரில் அன்று
 பயணம் போனபோது அடைந்ததைவிட
 அதிக இன்பத்தை,
 அதை முல்லைக் கொடிக்கு நிறுத்திவிட்டு
 நடந்தபோது பெற்றான் பாரி!

அன்று நின்றிவிட்ட தேர்
 கால காலமாய்க் கவிதைக்குள்ளும்
 நமக்குள்ளும்
 ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது!

சங்கப்பாட்டின் மாரிக்கால நாள்களுக்குள்
 நான் நடுங்கும் போதெல்லாம்
 போர்வையோடு பேகன்
 வருகிறான் என்முன்.

ஈர இழைகளால் நெய்யப்பட்டிருந்தும்
 அந்தப் போர்வை இந்த நாள்வரை
 இற்றுப் போகவில்லை!
 ஆடும் மயில்கள் அத்தனையும்

அதற்கு உத்தரவாதம்.

மரணவிலக்கு மாத்திரை

அருநெல்லி என

அறிந்திருந்தும்

தமிழ் ஓளவைக்கு அதனைத் தந்தான்

தான் உண்ணாமல் அதியன்.

ஓளவையும் வாழ்கிறாள்

அதியனும் வாழ்கிறான்

இடையில் இருந்து அந்த ஈகையும்

இன்னும் வாழ்கிறது.

உள்வாங்கிய மூச்சை

உடனே வெளிவிடுவது போல்

ஈட்டிய பொருளை

எடுத்துக் கொடுப்பதே வாழ்க்கை.¹⁶

மனிதன் மனிதனை மதிக்க வேண்டும். ஆனால் மனிதனை மிதிக்கிறான்; மதத்தை வளர்க்கிறான். மதம் மனிதத்தை வளர்க்கச் சொல்கிறது; ஒருவர்க்கு ஒருவர் உதவி செய்து வாழச் சொல்கிறது. பல மதத்தினரும் வாழும் நாட்டில் தத்தம் மதக்கொள்கையை வீட்டில் வைத்துக் கொண்டாட வேண்டும்; வீட்டுக்கு வெளியே மக்களிடத்தில் மனிதத்தைக் கொண்டாட வேண்டும். இதற்காகத்தான் சான்றோர்கள் அரும்பணியாற்றுகின்றார்கள்.

அன்பு, பாசம், சகோதரத்துவம், சமத்துவம், உதவி மனப்பான்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, பொறுத்தருளும் மனப்பான்மை, மனிதர்களை மதித்தல், தொண்டு மனப்பான்மை, இயன்றளவு அறம் செய்தல், அறம் செய்ய இயலாத நிலையிலும் பிறருக்குத் தீமை செய்யாமை, மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் முதலானவை மனிதருக்கு இன்றியமையாதவையாகும். இவை இருந்தால் மனிதம் வளரும். ஆனால் இவற்றைப் பற்றிச் சிறிதளவும் சிந்திக்காமல் ஊரை அடித்து உலையில் போடும் மனிதர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்தப் போக்கினைப் புதுக்கவிதைகளில் தொன்மங்களின் வாயிலாகக் கவிஞர்கள்

கண்டிக்கின்றனர். “மனிதனைத் தேட மார்க்கம் என்ன?” என்னும் தலைப்பில் ஈரோடு தமிழன்பனின் கவிதையில் சில பகுதிகளை இங்குச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

இறைவனைத் தேட

மதங்கள் மார்க்கங்கள் என்றால்

மனிதனைத் தேட

என்ன மார்க்கம்?

.....

இராமன்

இராவணர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்து

கொண்டான்

சரயூ வெள்ளத்தில்

தருமத்தின் பிணங்கள்.

.....

மனிதமே

மனிதனுக்கு இயற்கையானது....

மதம் செயற்கை.....

வீட்டுக்குள்ளே மதம்!

வெளியே மனிதம்

மனிதம் மட்டுமே!

போதியாகத்தில் - மனிதனுக்காகப்

புத்தன்

அரசு போகங்களையே

ஆகுதி யாக்கினான்.

சுமந்த சிலுவையிலிருந்து

ஏசு

மனிதனுக்காகத் தனது

காயங்களையே

கனிகளாக்கி உதிர்த்தார்.

முகம்மது - தன்னைத்
 தாக்கிய கற்களும் மனிதத்துக்காகப்
 பூக்களைக்
 கர்ப்பந்தரிக்கச் செய்தார்.

அன்று அலைந்த இராமாநுசர்
 மனிதனுக்காகத்
 தனது பாதங்களையே உருக்கிப்
 பாதை போட்டார்!

இன்று போதி மலர்களில் சீழ்
 கல்வாரிகளில்
 கண்ணீர் அருவி!

.....

இனங்களை, வகுப்புகளை,
 சாதிகளை
 ஈன்றெடுத்தவை சமயங்களெனில்,
 அவற்றின்
 கர்ப்பப் பைகளைக் கத்தரித்தெறிவோம்!¹⁷

என்று கவிஞர் பெருங்கோபத்துடன் பேசுகின்றார். இன்றைய நிலைமை இப்படித்தான் மாறி வருகின்றது. இவ்வாறான போக்கு மனித சமூகத்துக்கு எதிரானது. மனித நேயமும் மத நல்லிணக்கமும் மக்கள் அனைவரிடத்தும் இருக்க வேண்டும். கடந்த காலத் தொன்மங்கள் மனிதத்தை வளர்த்தன. நிகழ்கால வன்மங்கள் மனிதத்தை அழிக்கின்றன.

சாதி, மத பேதங்களால் காதல் கருகிவிடுகின்றது. காதலின் சிறப்பினைக் கூறுவதற்கும் கவிஞர்கள் தொன்ம உத்தியைக் கையாளுகின்றனர்.

தினமும்
 சந்திக்கிற
 இத்தனை முகங்களில்
 எனக்கான முகம்
 எது

என்று

நீ

பிறந்ததிலிருந்தே

நான்

உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அரிச்சந்திரனைப் போல்

எனக்கு மட்டுமே

உன்னை

அடையாளம் தெரியும்.

தமயந்தியைப் போல்

என்னை மட்டுமே

தேர்ந்தெடுக்க

உனக்கும் தெரியும்....¹⁸

அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி வரலாறும், நளன் தமயந்தி வரலாறும் இதிகாசக் காலத்திற்கும் முற்பட்டவை. சந்திரமதி கழுத்தில் அணிந்திருக்கும் தாலி அவளுடைய கணவன் அரிச்சந்திரனுக்கு மட்டுமே தெரியும்; வேறு யாருக்கும் தெரியாது. அரிச்சந்திரனைப் போல இங்குக் காதல் தலைவன். பல பெண்களிடமிருந்து தலைவியை வேறுபடுத்தி அடையாளம் காண்பவன்.

நாடு, நகரம், உடன்பிறப்பு, மனைவி, தான் என அனைத்தையும் சூதாட்டத்தில் தோற்றுப்போய்ச் சோர்ந்த நிலையில் இருந்த தருமனுக்கே ஆறுதல் தரும் வரலாற்றுக் கதையாக நளன்-தமயந்தி வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது. தமயந்தியின் சுயம்வரம் நிகழ்ந்தபோது, நளனைப் போலவே இந்திரன் முதலான தேவர்கள் பலரும் உருவம் மாறி சுயம்வர மண்டபத்தில் நின்றனர். உண்மை நளன், போலி நளன் என்பதைக் கண்டறிய தோழிமார்களால் இயலவில்லை. தமயந்தி மட்டுமே உண்மையான தன் காதலன் நளனைக் கண்டறிந்தாள். தமயந்தியைப் போலத் தலைவிக்குத் தலைவனை அடையாளம் காணத் தெரியும். இப்படி இருப்பதுதான் உண்மைக் காதல். இதனைத் தொன்மக் காட்சிகள் மூலம் ராஜ முருகுபாண்டியன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இன்றைக்கு இயற்கை மாசடைந்து வருகின்றது. இயற்கைக்கு அடிப்படை மண்ணும் மரங்களும், மண்ணிலகில் வாழும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் காற்று தேவை. உயிர்வாழத் தேவையான உயிர்வளியை (ஆக்சிஜனை) உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்கூடம் மரங்கள் ஆகும். உயிரினங்கள் ஒன்றினை ஒன்று சார்ந்து வாழ்கின்றன. பல்லுயிரினப் பெருக்கத்திற்கு அடிப்படையாய் இருப்பது தாவரம். மரம், செடி, கொடிகள் முதல் மனிதர்கள் வரை உயிரினங்களின் வாழ்விற்கு முதல் அடிப்படை உயிரினமாய்த் திகழ்வன தாவரங்கள் ஆகும். உணவு, உடை, உறைவிடம், அறிவு என அத்தனைக்கும் பேருதவியாய்த் தாவரங்கள் திகழ்கின்றன. மரத்தின் சிறப்பினை ராஜ முருகுபாண்டியன்,

மரத்திற்குக்
கீழேதான்
மனிதன்
மனிதனாகிறான்.

போதிமரம்
புத்தனைத் தந்தது.....

சிலுவை மரம்
இயேசுவைத் தந்தது.

தூக்குமரம்
பகத்சிங்கைத் தந்தது.

உன்வீட்டு வேப்ப மரமோ
ஒரு
கவிஞனையே தந்திருக்கிறது.

வீட்டுக்கு வீடு
மரம் வளர்ப்போம்¹⁹

என்று பாடுகின்றார். புத்தர், இயேசு என்னும் தொன்மங்கள் மூலம் இங்கு மரத்தின் பெருமை பேசப்படுகின்றது.

1970களில் ஒருநாள் மதுரையில் இலவசச் சேலைகள் வழங்கப்பட்டன. சேலையைப் பெறுவதற்குப் பொதுமக்கள் கூட்டமாய் இடித்துக் கொண்டு சென்றபோது, கூட்ட நெரிசலில் பலர் உயிர்விட்டனர். இந்நிகழ்வினை மகாபாரதத்தில் வரும் பாஞ்சாலியுடன் தொடர்புபடுத்தி மு.மேத்தா கவிதை படைத்துள்ளார்.

மதுரையில் ஒருநாள்
 புல்லாங் குழல்கள்
 புலம்பியது தெரியுமா?
 கூட்டங் கூட்டமாய்ப்
 பாஞ்சாலிகள்
 இலவசச் சேலைக்கு
 இடிபட்ட போது –
 நெரிசலில் சிக்கி
 நினைவிழந் தார்களாம்
 உயிர்ச் சித்திரங்கள்
 உயிர் விட்டார்களாம்!²⁰

என்று நாட்டு நடப்பினைக் கூறுவதற்குத் தொன்ம உத்திமூலம் பாஞ்சாலியைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள்’ என்பது கம்பராமாயணத் தொடர். இங்கு இராமனையும் சீதையையும் குறிக்கும். முன்னோர் மொழியைப் பொன்னேபோல் போற்றிய மு.மேத்தா, காதல் தோல்விகளின் காரணம் என்ன? என்னும் வினாவிற்கு விடையாக,

அண்ணலும் நோக்கினான்
 அவளும் நோக்கினாள்
 இரண்டு பேரையும்
 அடித்து நொறுக்குவதற்கு
 அப்பன் காரணம்
 நோக்கினான்²¹

என்று கவிதை வடித்துள்ளார். ஹைகூ கவிதைகளிலும் தொன்ம உத்தி பின்பற்றப்படுகின்றது. ஒரு ஹைகூ கவிதைக்குப் பல பொருள் புலப்படும். அதனை வாசிக்க வாசிக்கப் புதுப்புதுப் பொருள் வெளிப்படும்.

கண்ணன் குழல் மெலிதாய்
கோபியர் உறக்கம் ஆழமாய்
கோபத்தில் தவளைகள்²²

குருவி அழைத்தும் சலனமற்று
விழிதிறவாப் புத்தர்
அறம்தேடி அலுப்பு.²³

தாரகை முன்மொழிய
பின் வாடைக் காற்று
வசந்தம் விதைக்கும் புத்தர்.²⁴

“புத்தமனம்”²⁵ என்னும் தலைப்பில் 36 வரிகளைக் கொண்ட கவிதையைத் தியானு படைத்துள்ளார். இதில் மனித மனத்தின் இயல்பினைக் கூறி, அதன்பிறகு மனம் பக்குவம் அடைந்த பிறகு புத்த மனமாக மாறுகிறது என்னும் கருத்து உணர்த்தப்படுகிறது. மரங்கள் குறைந்து வருதல், மழையின்மை முதலான இயற்கை சார்ந்த பிரச்சனைகளையும் தீண்டாமை பிரச்சனைகளையும் புத்தர் ஞானம் பெற்ற போதி மரத்தையும் சிறையில் காலந்தாழ்த்தித் தந்த தண்ணீரை அருந்தாமல் மானத்துடன் உயிர்விட்ட சேரன் கணைக்கால் இரும்பொறையையும் அறிவுமதி “கடைசி மழைத்துளி” என்னும் கவிதை நூலில் பதிவு செய்து, அவற்றின் வாயிலாக வறட்சி, தீண்டாமை, மானம் முதலான பொருண்மைகளை விளக்குகின்றார்.

நா.முத்துநிலவன் “ஜெயஜே! ஜெயஜெயஜே!!” என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள கவிதையில் தொன்ம நிகழ்வுகளை இக்காலத்துடன் ஒப்பிட்டு அங்கதத் தொனியில் காட்டுகின்றார்.

எதிரிகளை வணங்கி
கிருஷ்ணனைக் குறிபார்க்கும்
அர்ச்சனர்கள்.

துச்சாதனன் பதற
பாஞ்சாலியை உரிக்கும்
பாண்டவர்கள்.

கோவலனை எதிர்த்து
பாண்டியனிடம் நீதி கேட்கும்
கண்ணகியர்.

தியாகிகள் பதற
துரோகிகள் செலுத்தும்
அரசியல்.

தந்தைக்குச் சாராயம் தந்து
பிள்ளைக்குச் சத்துணவு போடும்
திட்டங்கள்.....²⁶

உட்பகை கூட இருந்தே குழிபறித்தல், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுதல், நன்மை செய்வதுபோல் நடத்து தீமை செய்தல், சிறிய மீனைப் போட்டு பெரிய மீனைப் பிடித்தல் முதலான நயவஞ்சனைகளும் சூழ்ச்சிகளும் இன்றைய காலத்தில் மக்களிடம் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றன. இவற்றைச் சாடுவதற்காக நா.முத்துநிலவன் தொன்ம நிகழ்வுகளை முரண் அமைப்பில் தந்து கவிதை படைத்துள்ளார். 1980களில் பல பள்ளிக் கூடங்களில் வகுப்பறை பற்றாக்குறை. அதனால் சில வகுப்பு மாணவர்கள் மரத்தடியில் அமர்ந்து, ஆசிரியர்களிடம் பாடம் படித்தனர். இதனை,

போதி மரத்தடியில்
புத்தருக்கு ஞானம்!
புளிய மரத்தடியில்
மாணவர்க்குப் பாடம்!

இதுவே—
எங்கள் கிராமத்து
ஞானபீடம்!²⁷

என்று நா.முத்துநிலவன் அன்றைய புத்தருக்கும் இன்றைய மாணவர்க்கும் அறிவு கிடைத்த இடம் மரம் என்பதைக் கூறுவதுடன், பள்ளிகளில் வகுப்பறைகள் பற்றாக்குறையையும் பதிவு செய்கின்றார். இவர், “ஸ்ரீராமன் விண்ணப்பம்” என்னும் தலைப்பிலமைந்த கவிதையில் ஸ்ரீஇராமரே கம்பரிடம் பேசுவதுபோல் எழுதியுள்ளார்.

கோடை விடுமுறைக்குப் பிறகு பள்ளிகள் சூன் முதல் வாரத்தில் திறக்கப்படுகின்றன. பள்ளிச்சீருடை, புத்தகம், பள்ளிக்கட்டணம் முதலான பணச் செலவுகளுக்குப் பெற்றோர்கள் துன்புறுகின்றனர். மாணவர்கள் புத்தகச் சமை முட்டையைத் தாங்கித் துன்புறுகின்றனர். துன்பத்திற்குத் தொன்மக் குறியீடாகச் சிலுவை பல இடங்களில் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றது. “ஐனாதிக்கம்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்த நெல்லை ஜெயந்தா,

பள்ளிகள்

உயிர்த்தெழும்

பெற்றோர்கள்

அறையப்படுவார்கள்!

பிள்ளைகள்

சிலுவை சுமப்பார்கள்²⁸

என்கிறார். முயன்றால் முடியாதது இல்லை. துன்பத்தைக் கண்டு துவளாமல் இருந்தால், துன்பம் துவண்டுவிடும். அதற்குத் தன்னம்பிக்கை வேண்டும். துன்பத்தையும் இன்பமாக மாற்றலாம். ‘சிலுவை’ என்னும் தொன்மக் குறியீடு துன்பம் என்னும் பொருளிலேயே கையாளப்படுகின்றது. இந்தக் கருத்தினை ஆரூர் தமிழ்நாடன்,

மானுடத்திற்கு மலர்களின் மொழியில்

ஈரக் கவிதைகள் எழுதிப் பாடலாம்?

தன்னம் பிக்கைத் தணல்நமக் கிருந்தால்

சிலுவைகள் கூடச் சிறகுக ளாகும்²⁹

என்று பாடுகின்றார். மேலும் இவர், களவுக்காலக் காதலியிடம் கொஞ்சிப் பேசுகின்ற பொழுதுகூட, பகவத்கீதை, விவிலியம், திருக்குர்ரான் என்னும் தொன்மங்களைக் கையாளுகின்றார்.

கன்னிநிலா உன்னழகைக்

கைதாக்கி நானெனது

சின்னவிழிக் குள்ளே

சிறை வைத்தேன்!

– சின்னவளே!

என்சிறையில் நீயும்

இருப்பதால், நானுன்

பொன்சிறையில் வாழ்வேன் புகுந்து!

என்பைபிள் உன்றன்

இளம் பார்வை! பேரமுதே

என் கீதை உன்றன்

இசை வார்த்தை!

- உன்றன்

திருவிழிதான் என்றன்

திருக்குர்ரான்! காதல்

கருங்குயிலே நீயின்பக் காடு!³⁰

இந்தத் தொன்மக் காட்சி உரையாடலில் மதநல்லிணக்கம் இருப்பது கவிதைக்கும் கருத்துக்கும் சிறப்பினைத் தருகின்றது.

இந்தியத் திருநாட்டில் பல மதங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியா மதச் சார்பற்ற நாடு. எனவே மக்கள் அனைவரும் வீட்டில் தத்தம் மதக்கொள்கையையும் வெளியில் மதநல்லிணக்கத்தையும் பின்பற்றி வருகின்றனர். இந்தியாவில் மதக்கலவரத்தைவிடச் சாதிக் கலவரமே மேலோங்கி நிற்கிறது. அதிலும் குறிப்பிட்ட சாதியினரைத் தொடக்கூடாது என்னும் தீண்டாமை இருந்தது. இந்தத் தீண்டாமை ஒரு பாவச்செயல்; ஒரு மனிதக் குற்றச் செயல் என்று அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றிச் சாதியில் உயர்வு தாழ்வு கூடாது என்று நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. எனினும் எங்கோ ஒரு மூலையில் சாதிப் பிரச்சனைகள் வந்துகொண்டுதாம் இருக்கின்றன.

மகாத்மா காந்தியடிகள், அண்ணல் அம்பேத்கர், தந்தை பெரியார் முதலானோர் சாதியை ஒழிப்பதற்கு அரும்பாடுபட்டனர். எனினும் சாதிப் பாகுபாடுகளையும் அவற்றால் வரும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் மக்கள் இன்னும் முழுமையாக விடவில்லை. சாதிக் கட்சிகளும் சாதிச் சங்கங்களும் இன்னும் தோன்றிக் கொண்டுதாம் இருக்கின்றன. சாதியை ஒழிக்க மகாகவி பாரதியார். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் முதலானோர் தத்தம் கவிதைகள் மூலம் அரும்பணியாற்றி, மக்களிடம் விழிப்புணர்வினை உண்டாக்கியுள்ளனர். சாதி ஒழிப்புக்குப் புதுக்கவிஞர்களும் தம் பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றனர். சீதைகள் - அகலிகைகள் இவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்தத் தொன்ம மாந்தர்களை நிகழ்காலத் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு உதவுமாறு துரை.வசந்தராசன் அழைப்பு விடுக்கின்றார்.

அரிசனச் சீதைகளின்

அக்கினிப் பிரவேசங்கள்

அடிக்கடி நடந்தும்சூட

அந்த -

அபலைச் சீதைகளின்

களங்கம் மட்டும் ஏன்

மீண்டும் மீண்டும் மீண்டும்

அரங்கேற்றப் படுகிறது?

அவர்களை -

எட்டி யுதைக்கின்ற

கால்களில் ஒன்றேனும்

ராமனுடைய காலாக இருக்காதோ?

அந்த -

அரிசன அகலிகைகளுக்குச்

சாப விமோசனம் கிடைப்பதற்கு.

ஓ.....

அவனுடைய கால்கள் கூடவா

அவர்களைத்

தீண்டக் கூடாது?¹

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு இங்கு அகலிகை, சீதை, இராமன் ஆகிய தொன்ம மாந்தர்கள் உவமையாகவும் உருவகமாகவும் குறியீடாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

சிலப்பதிகாரத்தை இளங்கோவடிகள் இயற்றியுள்ளார். தான் அரசியலுக்கோ ஆட்சிக்கோ வரக்கூடாது என்பதற்காக அவர் துறவறம் மேற்கொண்டார். இஃது அந்தக் காலம். இன்றைய துறவிகள் ஒரு கடல் தீவை விலைக்கு வாங்கித் தம் நாடாக அறிவிக்க முயலும் நிகழ்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தச் சூழலில் இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் இளங்கோவடிகள் வந்தாலும் இந்த அரசியலில் ஈடுபடுவார்; ஈடுபட்டவர் 'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவதாஉம்' என்று பாடமாட்டார் என்று இன்றைய புதுக்கவிஞர் பாடுகின்றார். சு.இளங்கோ இயற்றிய அந்தப் புதுக்கவிதை "சேரனா? சேரான்" என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு

அறம் கூற்றாவதாஉம்

உரைசால் பத்தினிக்கு

உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்

ஊழ்வினை உறுத்து வந்து

ஊட்டும்

இப்படியாகச் சிலம்படித்த

இளங்கோவை அழைப்போம்

“வா!

நீ என்னதான் துறந்தாலும்

எல்லாவற்றையும் மறந்தாலும்

அரசு குடும்பத்துப் பிறப்பு தானே

அதனால், நகர்சோதனை செல்”

மாறுவேடத்தில்

மாநகர சோதனைக்குச் சென்று வந்தபின்

மறுபடியும் பாடினான் இப்படி:

அரசியல் பிழைப்போர்க்கு

அறம் கூத்தாவதாஉம்

உடைசால் பட்டினிக்கு

உலுத்தோர் வியத்தலும்

தீ வினை வகுத்து

பொருள் ஈட்டலும்.³²

பழங்காலத்தில் துறவிகள் அனைவரும் உண்மைத் துறவிகளாக வாழ்ந்து காட்டினார்கள். இந்த இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் பெரும்பாலான துறவிகள் போலித் துறவிகளாக வாழ்ந்து சமுதாயத்தைக் கெடுக்கின்றனர். புத்தர் துறவறம் பூண்டார்; புத்த மதம் தோன்றியது. இன்று உலகமெல்லாம் புத்தரின் புகழ் பேசப்படுகின்றது. இளங்கோ துறவறம் பூண்டார்; சிலப்பதிகாரம் படைக்கப் பெற்றது; தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியமாகவும் முத்தமிழ்க் காப்பியமாகவும் திகழ்கின்றது. இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டில் துறவறம் பூண்டவர் சிறை செல்கிறார்; ஆயுள்காலத் தண்டனை பெறுகின்றார்; தூக்கிலிடப்படுகின்றார்; மக்களால் வெறுத்து ஒதுக்கப்படுகின்றார்; மது, மாது, போதைக்கு அடிமையாகின்றார். அப்படிப்பட்ட சாமியார்களைக் கவிஅரங்கன் தன் “சாமிகளே போல்வர் கயவர்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதையில் சாடுகின்றார்; புத்தர் சொல்லாத போதனைகளையா இந்தப் போலிச் சாமியார்கள் கூறப் போகிறார்கள் என்னும் வினாவையும் தொடுக்கின்றார்.

கலாச்சாரத்தை நாறடிக்கும்

விபச்சார சாமியார்கள்

தவச்சாரம் பூண்டதெல்லாம்
மனச்சோரம் மறைக்கத்தான்

.....

போதி மரத்தான்
புகலாத போதனையா?
ஆழ்ந்து தோய்ந்த ஆழ்வார்கள்
நயந்த அன்பின் நயன்மார்கள்
பக்திச்சுவை தோய்ந்த
பல்வகைப் பாசரங்கள்
புண்ணிய பூமியின்
திண்ணிய நெறிகள்
கண்ணியக் குறைவு ஏன்?
மரம் கோணலாம்
மனம் கோணலாமா?³³

பன்னிரு ஆழ்வார்களும் 63 நாயன்மார்களும் பகராத பக்தி நெறியை இனி யார் விள்ளப் போகிறார். விள்ளுவது போல் சொல்லும் சாமியார்கள் போலியானவர்கள். இந்தப் போலிச் சாமியார்களால் தமிழ்நாட்டுக்கும் தமிழினத்துக்கும் மானக்கேடு. சாமியார்களுக்கு மனத்தூய்மை மிகவும் தேவையாகும்.

தொன்மத்தில் புத்தர் கொள்கை புகழ் வாய்ந்து காணப்படுகின்றது. புத்தர் அறிவு பெற்ற இடம் போதி மரம். எனவே போதி (அரச) மரமும் புகழ் பெற்றது. புத்தரையும் போதி மரத்தையும் உடன்பாட்டுப் பொருளுக்குப் பயன்படுத்திக் கவிதை படைப்பதைப் போலவே, எதிர்மறைப் பொருளுக்கும் பயன்படுத்திக் கவிதை படைக்கின்றனர்.

மனிதன் தவறான வழிகளில் உடலைக் கெடுத்துக் கொண்டு மருத்துவமனைக்குச் செல்கின்றான். உயிருக்குப் போராடும்போது, இனி அந்தத் தவற்றினைச் செய்யக் கூடாது என நினைப்பான். மருத்துவமனையில் உடல்நிலை சரியாகி வீட்டுக்கு வந்தவுடன் மீண்டும் அந்தத் தவற்றினைச் செய்வான். இப்படிப்பட்ட மனிதனை ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி “புத்தனைத் தொலைத்த போதி” என்னும் தலைப்பிலான கவிதையில் கண்டிக்கின்றார்.

இந்தப் போதிமரத்துக்கு உண்டு

உயிர் வாசனை

கொழுப்பு கொக்கரிப்பு
 பந்தா பகட்டு
 அறைகூவல் ஆர்ப்பாட்டம் ஆணவம்
 துடிக்கும் ரத்தம்
 வெடிக்கும் கௌரவம்
 சகலமும்
 மருத்துவ வாசனை முன்
 மகுடி நாகம்
 .....
 ஐ.சி.யு. செல்கையில்
 ஸீயூ சொல்கையில்
 மனசு மரிக்கும்
 மறுசந்திப்பு உண்டா? என.....

ஒருமுறை நுழைந்தால்போதும்
 நோய்த் தாழ்வாரத்தில்
 ஏழேழ் பிறவிக்கும்
 கண்திறக்கும் ஞானம்

வீடு திரும்பிவிட்டாலோ
 மறுபடியும்
 முருங்கை ஏறும் வேதாளம்.....

மீதிப் பயணத்தில்
 போதி வாசனை மறைய
 பித்தன் முளைப்பான்
 புத்தனைப் புதைத்து.³⁴

புத்தர் போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்றது போல், தீய பழக்கமுடையோர் மருத்துவமனையில் ஞானம் பெற்றாலும், அந்த ஞானம் வீடு திரும்பியதும் அழிந்துவிடுகிறது. அவன் மீண்டும் தீய பழக்கத்திற்குப் பித்தன் ஆகின்றான்.

விவிலியத்தில் (பைபிள்) உலகம் தோன்றிய நிகழ்வு, மக்கள் தோன்றிய நிகழ்வு முதலானவை இயம்பப்படுகின்றன. ஆண் ஆதாம், பெண் ஏவாள். ஆதாமுக்கு

ஆப்பிள் தந்தது - ஆதாம் ஆப்பிளைக் கடித்தார் - தம் ஆடையில்லாத் தோற்றம் நாணத்தைத் தோற்றுவித்தல் - ஆதாம் ஏவாள் புணர்ந்து குழந்தைப்பேறு உண்டாக்குதல். இவை விவிலிய வரலாறு, இந்த வரலாறு சார்லஸ் டார்வினின் உயிரினப் பரிணாமக் கோட்பாட்டுக்கு முரணானதாக இருந்தாலும், மக்களுள் ஒருசாரார் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

ஆதாம் ஏவாள் மறைக் கருத்தினை எஸ்.தேன்மொழி மீள்பார்வை செய்கின்றார்.

ஏவாள் வெளியே வா
கதவுகளுக்குப் பின்னால் தேவன்
உன்னதங்களினால் உனக்கு
ஆடை நெய்து கொணர்ந்திருக்கிறேன்.
ஆதாமுக்குக் கடிக்கக் கொடுத்தது
ஆப்பிள் அல்ல - அடிமை விடுதலை
பகுத்தறிவு ஜுவாலையில்
முதலில் சுட்டுக்கொண்டது நீதான்
புரட்சியின் முன்னைக்கு முந்தைய வித்து.

இன்று
ஏதேன் தோட்டம் தேவன்களுக்குப் பயப்படாத
பூனைகளால் நிரம்பியுள்ளது.
மந்தையில் பல ஆடுகள் வழி தவறிவிட்டன.
சில ஆடுகளும் சிறையாய் நினைத்துக் கொள்கின்றன.

ஏதோ ஒரு குறுகுறுப்பில் சொல்கிறேன்
அடுத்த படைப்புலகில்
ஏவாள் ஆடைகட்டிப் படைக்கப்படுவாள்
தண்டனைகள் திருத்தப்பட்டதாய்
இருக்கக் கூடாது.³⁵

ஏவாள் விவிலியத்தின்படி ஆடையின்றி இருத்தல் - பெண் ஆடையின்றி இருப்பதைப் பெண்ணியம் மறுத்தல் முதலான கருத்துக்கள் இந்தக் கவிதை மூலமாகப் பதிவு செய்யப்பெறுகின்றன. தொன்ம நிகழ்வு, தொன்மைக் கதைமாந்தர் முதலானவற்றைக் கவிதைக்குத் தலைப்பாக அமைத்தும் கவிதை எழுதுகின்றனர். “ஆதாமின்

மாலைநேரத் தகிப்பு”,³⁶ “அட்சயப் பாத்திரம்”³⁷ ஆகிய தலைப்புகளில் ச.விசயலட்சுமி கவிதை படைத்துள்ளார். ஆனால் இந்தத் தொன்மம் ஒரு குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வால்மீகி, இராமன், இராவணன், விபீடணன் முதலான இதிகாசத் தொன்ம நிகழ்வுகளும் கதைமாந்தர்களும் புதுக்கவிதையில் கையாளப்படுகின்றன.

வாடி நின்ற நீ

வால்மீகி ஆனாய்³⁸

வேணுகானம்

வேண்டாத பேச்சு

விதண்டாவாதம்

விபீஷண வேஷம்

விற்பனை யாகுமே³⁹

நளாயினியைத்

தெரியாத

நவ நாகரிகப் பெண்ணே...⁴⁰

இங்கு வால்மீகி, விபீடணன், நளாயினி ஆகிய தொன்ம மாந்தர்களின் குணங்களும் செயல்களும் நிகழ்காலக் கதைமாந்தரோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன.

மாலதி மைத்ரி, குட்டி ரேவதி முதலான பெண்ணியக் கவிஞர்கள் தொன்ம மாந்தர்களைத் தம் அன்றாட வாழ்வியலோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றனர். கடவுளாயினும் அவர்களையும் மனிதருக்கு ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களுக்கு உட்படுத்திப் பார்க்கின்றார்கள்; ஆணாதிக்கம், பெண்ணடிமை இவற்றை மனிதர்களிடம் பார்ப்பதுபோல், கடவுளிடமும் பார்த்து, மனம், உடல், பேச்சு இவற்றினைக் கடவுளின் நிலைப்பாட்டோடு அணுகிக் காட்டுகின்றார்கள். மனிதப் பெண்களுக்கு மாதந்தோறும் தோன்றும் மாத விலக்கினை மாலதி மைத்ரி, ‘விலக்கப்பட்ட குருதி 1, விலக்கப்பட்ட குருதி 2’ என இரண்டு தலைப்பில் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். முதல் கவிதையில் அர்த்தநாரீஸ்வரியாகிய பார்வதி தேவியையும், இரண்டாம் கவிதையில் மதுரை மீனாட்சியம்மையையும் குறிப்பிட்டுப் பேசுகின்றார். முதல் கவிதை பின்வருமாறு:

கருவறை இருளுள்
 தனது ஒற்றைக்கால் கடுக்க நிற்கிறாள்
 அர்த்தநாரீஸ்வரி
 சித்திரையின் வெம்மை குமையும்
 தாழிட்ட கற்சிறைக்குள்

வெடித்து வழியும் கருமுட்டைக் கசிவு
 யோனியில் பிசுபிசுக்க
 கசகசப்பில் நெளியும் சக்தியைத்
 தனது ஒற்றை வலக்கண்ணால்
 முறைக்கிறான் சிவன்

குருதி நெடி பரவ
 மீதி உடலை நினைவில் சுமந்தபடி
 கீழிறங்கும் பாதிப் பாம்பைப்
 பிடித்திழுத்து இரத்தத்தைத்
 துடைத்தெறிகிறாள்.

வழக்கம்போல் இல்லாமல்
 பெரும்பாடாகச் சாயும் உதிரத்தால்
 இன்று மிகுந்த அலுப்பை உணருகிறாள்
 தன் உடலைச் சற்று ஆசுவாசப்படுத்த
 சிவனை விலகிப்போகச் சொல்கிறாள்
 சரிபாதி யானவன் நிலைகுலைகிறான்
 தனது பாதியுடலுடன்
 மூன்று நாட்களுக்கு எப்படி வாழ்வது
 ஒப்பந்தத்தை மீறக்கூடாது என்கிறான்.

நீயின்றி நானில்லை என்றபடி
 வலது கரத்தால் இறுக்க அணைக்கிறான்
 என் கால்களை நீட்டி நான் அமர வேண்டும்
 என் உடலுடன் நான் உறங்க வேண்டும்
 இடது கரத்தால் சிவனைப் பிய்த்தெறிந்துவிட்டு

தனது பழையபீடத்தின் வெற்றிடத்தில்
வந்தமர்கிறாள்.

பிரகாரச் சுற்றுப்பாதை எங்கும்

ஒற்றைக் காலடியின்

இரத்தத் தடங்கள்.⁴¹

இங்குச் சிவன், அர்த்தநாரீஸ்வரி என்னும் தொன்மங்கள் குறியீடாக வந்துள்ளன. தொன்மக் குறியீடுகள் நிகழ்காலத் துன்பம், வறுமை, உடல்சோர்வு, ஆணாதிக்கம், பெண்ணடிமை, பெண் உடல்மொழி முதலானவற்றைப் புலப்படுத்துகின்றன. ஒரு பொருளை ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு பார்வையில் பார்ப்பது இயல்பாகும். ஆன்மீகவாதியும் பெண்ணியவாதியும் சிவபெருமானையும், பார்வதிதேவியையும் வெவ்வேறு கோணங்களில் நோக்குகின்றனர். இந்த நோக்குப் புதுக்கவிஞர்களிடம் மிகுதியாய் உள்ளது.

“நமது இலக்கியங்களில் இராமாயண, மகாபாரதக் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள், நிகழ்ச்சிகள், கருத்துக்கள் பல உள்ளவாரும் வேற்றுருவம் பெற்றும் வரக் காணலாம். இராமன், பரதன், இலக்குவன், குகன், அனுமன், இராவணன், வீடணன், கும்பகருணன், சீதை, தருமன், வீமன், விசயன், கர்ணன், பாஞ்சாலி ஆகியோர் வெவ்வேறு குணநலன்களின் பிரதிநிதிகளாக அவற்றின் மூல படிவங்களாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தின் தலையாய பாத்திரங்களான கண்ணகி, மாதவி, கோவலன் ஆகியோரின் மாற்றுருவங்களையும் நமது கவிதைகளிலும் கதைகளிலும் காணலாம்.

தொன்மங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கற்பகத் தருவும் காமதேனுவும் திரிசங்கு சொர்க்கமும் அமுதசுரபியும் இலக்கியங்களில் அல்லாமல் பாமர மக்களின் உரையாடல்களிலும் இடம்பெறல் காணலாம். அவர்கள் விறலுக்கு வீமனையும், அறத்துக்குத் தருமனையும், நேர்மைக்கு இராமனையும், கற்புக்குச் சீதையையும் கண்ணகியையும், வள்ளண்மைக்குக் கர்ணனையும் மூலப் படிவங்களாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இராவணனை நல்லவனாகவும், இராமனை இரக்கமற்றவனாகவும், கைகேயியை நல்லவளாகவும், வீடணனைத் துரோகியாகவும் காட்டும் கவிதைகளும் கதைகளும் இத்தொன்மங்களின் செல்வாக்கையே காட்டுகின்றன. தமிழ்க் கடவுளெனக் கருதப்படும் முருகனின் வீரச் செயல்களும்

செல்வாக்குடைய தொன்மங்களாகும்”⁴² என்று பா.மருதநாயகம் உரைப்பதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை முதலான இயற்கை அமைப்புகளும் கடவுள், பேய், மரம், பாம்பு, மதத்தலைவர்கள், ஞாயிறு, நிலா, விண்மீன், ராகு, கேது முதலான அனைத்தும் தொன்மங்கள் ஆகும். இந்தத் தொன்மங்கள் நாட்டுக்கு நாடு, மொழிக்கு மொழி வேறுபட்டும் ஒன்றுபட்டும் காணப்பெறுகின்றன. சில குறியீடுகளும் படிமங்களும் தொன்மங்களாய் விளங்குகின்றன. தேவர், அரக்கர் இவர்களின் செயல்பாடுகளும் தொன்மக் கூறுகளாய்த் திகழ்கின்றன. காலங்காலமாய் ஒரு நிகழ்வினைத் தொடர்ந்து மக்கள் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பயன்படுத்தி வந்தாலும் அதுவும் தொன்மமாகக் கருதப்படுகின்றது. நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் தொன்மங்கள் மிகப் பலவாய்த் தெரிகின்றன.

“மரமும் பாம்பும் தொன்மங்களில் பேரிடம் பெற்றன. மரத்தில் கடவுள் வாழ்வதாகத் தொன்மங்கள் உண்டு. ‘ஆலமர் செல்வன்’ என்ற வழக்கினைச் சங்கத் தமிழில் காணலாம். குருந்தை மரநிழலில் குரு வடிவாய்த் தோன்றிய கடவுள் மணிவாசகருக்கு அனுபூதி அளித்தது மரங்கள் தொன்மத்தில் பெறும் பேரிடத்தைத் தெள்ளிதின் சுட்டும். ‘ஆலமர் கடவுள்’ என்றால், ஆலமரத்தின் அடியில் உள்ள கடவுள் என்று பொருள் அன்று; ‘அமர்’ என்ற சொல், சங்கத் தமிழில் ‘விருப்பம்’ என்ற பொருளில் வரும்; ஆலமரத்தை விரும்பி உறையும் கடவுள் என்றே பொருள்கோடல் சாலப் பொருந்தும். புத்தர் போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்றமையைக் குறிப்பிடல் மரங்கள் மனித வாழ்வில் கொண்ட தொடர்பினை நன்கு காட்டும்; மனிதர்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே இந்நிலவுலகில் மரங்கள் இருந்தன. தொன்மைக்குத் தொன்மை எனப்படும் ஆதாம் ஏவாள் கதை இதை மெய்ப்பிக்கும். இத்தொன்மத்தில் மரம் கனிதருதல் (GARDEN OF EDEN) என்பது நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பாலமாய் அமைந்து படிமம் ஆதலைக் காண்கிறோம். பாம்பு அறிவின் கூர்மைக்கு அல்லது தீமை ஆற்றும் சாத்தானுக்கும் படிமமாவதைக் காணலாம்”⁴³ என்று கதிர்.மகாதேவன் தொன்மம் குறித்துச் சில சான்றுகள் காட்டியமையும் சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

3.2. தொகுப்புரை

இலக்கிய வகைமைகள் காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்று வளர்ந்து வருகின்றன. இவற்றின் கருத்துப் புலப்பாட்டுத் திறனுக்கு உத்திகளின் பங்கு அளப்பரியது. உத்திகளுள் 'தொன்மம்' என்பது தனி இடத்தைப் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகின்றது. புதுக்கவிதைகளின் கருத்துப் புலப்பாட்டுத் திறனில் வெளிப்படைப் பொருளை அல்லது புதைபொருளை விளக்கவும் உடன்பாட்டுப் பொருளை அல்லது எதிர்மறைப் பொருளை விளக்கவும் தொன்ம நிகழ்வுகள் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. புதுக்கவிஞர்கள் தம் நாடு, இனம், மொழி என்னும் குறுகிய வட்டத்தைத் தாண்டி, உலகளாவிய பார்வையில் தொன்ம நிகழ்வுகளைக் கையாளுகின்றனர். தொல்காப்பியர் காலத்தில் 'தொன்மம்' இலக்கியப் பிரிவாக இருந்தாலும் அந்நிலை இக்காலத்தில் இல்லை. புதுக்கவிதைகளில் தொன்மம் உத்தியாகப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. அகலிகை, போதிமரம், சிலுவை முதலான தொன்மங்கள் நேரடிப் பொருளை விளக்கும் பொருட்டு தனிக்கவிதையாக அல்லது தொடர்நிலைக் கவிதையாகப் படைக்கப் பெறவில்லை. மாறாகக் குறிப்புப் பொருளை, எதிர்மறைப் பொருளை, குறியீட்டுப் பொருளை உணர்த்தும் வகையில் புதுக்கவிதைத் தலைப்பும் புதுக்கவிதை நூல் தலைப்பும் கவிதைப் படைப்பும் காணப்பெறுகின்றன. தொன்மப் படிவங்களை இன்றைய மார்க்சியப் பார்வையிலும் பெண்ணியப் பார்வையிலும் தலித்தியப் பார்வையிலும் பெரியாரியப் பார்வையிலும் காந்தியப் பார்வையிலும் புதுக்கவிஞர்கள் நோக்குகின்றனர். ஒரே தொன்மப் படிமத்தைப் புதுக்கவிஞர்கள் வெவ்வேறு பார்வையில் நோக்குவதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. அதற்கு அவர்களின் சிந்தனையும் கொள்கையும் சார்ந்திருக்கும் இயக்கமும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இரா.இராசேந்திரன், புதுக்கவிதை இலக்கணம், 154.
2. ச.பாலசுந்தரம், தென்னூல், 524.
3. இரா.இராசேந்திரன், புதுக்கவிதை இலக்கணம், 155.
4. சி.சு.செல்லப்பா (தொ.ஆ.), புதுக்குரல்கள், ப.23.
5. வெ.இரத்தினமூர்த்தி, தொல்காப்பிய நோக்கில் புதுக்கவிதை, ப.37.
6. சி.இ.மறைமலை, புதுக்கவிதை: முப்பெரும் உத்திகள், ப.234.
7. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், 310.
8. மேற்படி நூல்., 538.
9. மா.கோவிந்தராசு, புதுக்கவிதைக் கட்டமைப்பு, ப.163.
10. சி.கனகசபாபதி, பாரதியும் பிறரும் பிச்சமூர்த்தியும் பிறரும், ப.131.
11. ந.பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள், பக்.44-60.
12. மேற்படி நூல்., ப.146.
13. வைரமுத்து, இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல, ப.76.
14. அப்துல் ரகுமான், மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், ப.36.
15. க.நா.சு., கவிதைகள், ப.37.
16. ஈரோடு தமிழன்பன், வணக்கம் வள்ளுவ!, பக்.116-117.
17. ஈரோடு தமிழன்பன், நடை மறந்த நதியும் திசை மாறிய ஓடையும், பக்.89-95.
18. ராஜ முருகுபாண்டியன், என்றும் உன்..., ப.19.
19. மேற்படி நூல்., ப.38.
20. மு.மேத்தா, ஊர்வலம், பக்.30-31.
21. மேற்படி நூல்., ப.88.
22. நா.விச்வநாதன், முள்ளில் அமரும் பனித்துளி, ப.29.
23. மேற்படி நூல்., ப.37.
24. மேற்படி நூல்., ப.44.
25. தியானு, ஒரு கூடை ஒரு கோடிப் பூக்கள், பக்.381-382.
26. நா.முத்துநிலவன், புதிய மரபுகள், ப.13.
27. மேற்படி நூல்., ப.19.
28. நெல்லை ஜெயந்தா, திணை மயக்கம், ப.48.
29. ஆரூர் தமிழ்நாடன், சிறகுகளாகும் சிலுவைகள், ப.40.
30. மேற்படி நூல்., ப.101.
31. துரை.வசந்தராசன், குற்றங்களே தீர்ப்பு எழுதினால், ப.43.

32. சு.இளங்கோ, கறுப்பு மலர்களில் செந்தேன், ப.94.
33. கவிஅரங்கன், கவிஅரங்கன் கவிதைகள், பக்.187-188.
34. ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, முத்தங்கள் தீர்ந்துவிட்டன, பக்.89-90.
35. எஸ்.தேன்மோழி, துறவி நண்டு, ப.31.
36. ச.விசயலட்சுமி, எல்லா மாலைகளிலும் எரியுமொரு குடிசை, ப.26.
37. மேற்படி நூல்., ப.42.
38. திரிசடை, பனியால் பட்ட பத்து மரங்கள், ப.1.
39. மேற்படி நூல்., ப.11.
40. மேற்படி நூல்., ப.12.
41. மாலதி மைத்ரி, நீலி, பக்.66-67.
42. பா.மருதநாயகம், “தொன்மத் திறனாய்வு ஒரு விளக்கம்”, தொன்மத் திறனாய்வு (க.பஞ்சாங்கம்), பக்.21-22.
43. கதிர்.மகாதேவன், தொன்மம், பக்.21-22.

இயல் 4

வானம்பாடிக் கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள்

4.0. முகவுரை

வானம்பாடி இயக்கம் இருபத்திரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த இருபத்திரண்டு கவிதைத் தொகுப்புகளும் விலையிலா இதழ்களாக வழங்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் புதுக்கவிதைகளும் புதுக்கவிதை நூல் மதிப்புரைகளும் சில கட்டுரைகளும் ஒரு நேர்காணலும் சில துணுக்குக் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. வானம்பாடியினரின் கவிதைகள் மொத்தம் 491. இவற்றுள் 176 கவிதைகள் இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பெறுகின்றன. இந்தப் புதுக்கவிதைகளுள் 87 கவிதைகளில் தொன்மக் கூறுகள் உள்ளன; 25 கவிதைகளின் தலைப்புகளே தொன்மக் கூறுகளாய் அமைந்துள்ளன. இந்தக் கவிதைகளுள் வரி வரையறை சிற்றெல்லை 03 வரிகள்; பேரெல்லை 566 வரிகள் ஆகும்.

வேதம், இராமாயணம், மகாபாரதம், காப்பியம், புராணம், நாட்டுப்புறத் தெய்வம், மதம், தேவர், சித்தர். முனிவர், கடையெழு வள்ளல், நீதி இலக்கியம், இயற்கை, நிறம், மன்னர், புலவர், நாகரத்தினம், பேய், பிசாசு, நவக்கிரகம், பாரதமாதா, தத்துவவாதி, சடங்குகள் முதலானவை இந்திய மண்ணில் காலங்காலமாய் பேசப்பட்டும், எழுதப்பெற்றும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவை மக்களின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் நேர்ப்பொருளை உணர்த்தவும் மறைப்பொருளை உணர்த்தவும் குறியீட்டுப் பொருளை உணர்த்தவும் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. வானம்பாடிக் கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள இந்தத் தொன்மக் கூறுகளை இந்த இயல் விளக்குகின்றது.

4.1. இயற்கை

மண், மலை, மழை, அருவி, கடல், எரிமலை, வளி, விண் இன்ன இயற்கை அமைப்புகளாகும். தொன்மத்தை நிரூபித்துக் காட்ட இயலாது. அதனைப் போல, இயற்கை அமைப்புகளையும் முழுமையாக நிரூபித்துக் காட்ட இயலாது. இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் வகையில் பின்வரும் கருத்து காணப்பெறுகின்றது.

“தெளிவான அறிவு ஆராய்ச்சிக்கு உட்படும் இயற்கை அறிவியல் (Natural Science) துறைகளில் காணப்படும் “இயற்கை ஒழுங்கு பற்றிய” நம்பிக்கைகூட ஓர்

அனுமானமே (Inference). இயற்கை அறிவியல் துறைகள், இந்த 'அனுமானத்தை'ச் செய்முறைகளின் மூலம் முழுமையாக மெய்ப்பித்துக் காட்டி விட்டதென்றால், உண்மையாகவே அவை தங்கள் களத்தில் ஆய்ந்து முடித்துவிட்டன என்றாகிவிடும்.”¹ இவ்வாறு க.பஞ்சாங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.

மலையினது மாட்சிமையைப் பற்றிப் பவணந்தி முனிவர்,

அளக்க லாகா அளவும் பொருளும்

துளக்க லாகா நிலையும் தோற்றமும்

வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையும் மலைக்கே²

என்று விளக்கம் அளிக்கின்றார். இவ்வளவு சிறப்புமிக்க மலைகளில் மிகப்பெரியது இமயமலையாகும். இமயமலையும் எவரெஸ்ட் சிகரமும் இந்தியாவுக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன. அதேநேரம், எரிமலைகள் இந்தியாவில் இல்லாமையும் சிறப்பாகும்.

ஈரோடு தமிழன்பன், “நாம்” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய புதுக்கவிதை வானம்பாடி மூன்றாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இந்தக் கவிதையில் வானம், இடி, சூரியன், கடல், உலகம், இமயமலை, எரிமலை எனப் பல இயற்கைத் தொன்மங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் ஆற்றலினை வெளிப்படுத்திக் காட்ட இந்த இயற்கைத் தொன்மங்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

வானத்தைக் கீறியே

வைகறைகள் பறித்தெடுப்போம்!

மோனக் குரலுக்குள்

முழங்கும் இடி விதைப்போம்!

சூரியனைக் கண்களால்

சுட்டுப் பொசுக்குவதும்

ஆர்க்கும் கடலலையை

அடக்குவதும் நமக்கியலும்!

நமது சிறகசைப்பில்

ஞால நரம்பதிரும்!

இமயப் பறவைகள் நாம்!

எரிமலையின் உள்மனம் நாம்!

அக்கினிக் காற்றிலே

இதழ்விரிக்கும் அரும்புகள் நாம்!

திக்குகளின் புதல்வர்கள்!³

இந்தக் கவிதை 31 வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கவிதையில் வானம்பாடிக் கவிஞர்களை 'நாம்' என்று தன்மைப் பன்மையில் சுட்டுகின்றார். கவிதையின் முடிப்பில், "நாமெல்லாம் . . . பாய்ந்து செல்லும் / அஞ்சாத / அமிலநதியின் / அலைப்படைகள்?" என்று சுட்டுவதிலிருந்து வானம்பாடிக் கவிஞர்களை யாரும் இடர முடியாது; தொட முடியாது; அவர்கள் அமிலம். அவர்களின் ஒற்றுமையே அமிலநதியாகும்.

வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்கு நிகரானவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. இந்த எண்ணத்திலேயே அவர்களின் கவிதை வெளிப்பாடு காணப்பெறுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக,

நான் ...

மண்ணில்தான் நிற்கிறேன்!

ஆனாலும்

வானத்தின் தோலைக் கிழித்துக்

காலுக்குச் செருப்பாகப் போட்டுக்கொள்ளும்

வல்லமை எனக்குண்டு!

புயல் ...

என் விசிறி!

பூமியை

நடுநடுங்க வைக்கும்

பூகம்பம் - எனக்கு

ஊஞ்சல் விளையாட்டு!

இடியோசை ...

என்னைத்

துயில் நீங்க வைக்கும்

திருப்பள்ளி எழுச்சியின்

இன்னிசை!⁴

என்று மு.மேத்தா முழங்குவதைக் குறிப்பிடலாம்.

4.1.1. பிரளயம்

இயற்கையைப் பற்றி இருவகைக் கருத்துக்கள் உள்ளன. 1. தொன்றுதொட்டு வரும் மரபுக் கருத்து அல்லது சமயக் கருத்து 2. அறிவியல் நோக்கு (அல்லது) பகுத்தறிவுக் கண்ணோட்டம். பல பொருள்கள் கண்ணுக்குத் தெரியும். பல பொருள்கள் கண்ணுக்குத் தெரியா. கண்ணுக்குத் தெரியாப் பொருள்களை உய்த்துணர்ந்து, அவற்றைப் பற்றி முன்னோர்கள் பல கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். உலக ஒடுக்கம் அல்லது அழிவினைப் பிரளயம் என்று கூறுகின்றனர். பிரளயம் என்பது தொன்மம் ஆகும். பிரளயம் என்பதற்கு அபிதான சிந்தாமணி பின்வருமாறு விளக்கம் அளிக்கின்றது.

“பிரளயம் - இது உலக ஒடுக்கம்; இது நித்தியம்; நைமித்திகம், பிராக்கிருதம், ஆத்யந்திகம் எனப்படும். இதில் நித்யம் - நாள்தோறும் ஆத்மாக்கள் சிரமபரிகாரத்தின் பொருட்டுக் கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சுழுத்தி முதலிய அவத்தை. நைமித்திகம் - பிரமதேவனுக்கு ஒருநாள் முடிந்த இராத்திரி காலத்தில் உண்டாகும் உலக ஒடுக்கம். பிராக்ருதம் - பிரமனுக்கு விதித்த ஆயுட்காலத்தின் முடிவில் உண்டாம் பிரளய ஒடுக்கம். ஆத்யந்திகம் - பிரமதி தேவர்களையும் மற்ற சராசரங்களையும் அழிக்க எழுந்த சர்வசம்மாரம். மனுஷ்ய மானத்தால் சதுர்யுகம் ஆயிரம்முறை திரும்பின் பிரமனுக்கு ஒரு பகல், அவ்வாறே இரவுமாகும். அத்திவாராத்ரம் கூடியது ஒருநாள். அந்த நாளின் தொடக்கத்தில் சிருட்டி; அத்தினம் முடிவில் சங்காரம். இது தினப் பிரளயம். அந்தத் தினம் 360 ஆயின் பிரமனுக்கு ஒரு வருடம். அந்த வருடம் பரார்த்தசங்கியை ஆனபிறகு பிரகிருதி வரையில் சங்காரம். மீண்டும் அந்தப் பரார்த்தகாலம் ஆனபின்பு பிரகிருதியிலிருந்து குணாதித்துவங்கள் சிருட்டிக்கப்படும். இவ்வகை சிருட்டி சங்கார காலத்தின் அளவு திவிபரார்த்தமாகும். இந்தப் பிரகிருதிவரையில் சம்மாரமே, அவாந்தர சம்மாரமாம். இந்தத் திவிபரார்த்த காலமும் பரார்த்தமான பின்பு மாயாதத்வத்திலும், மகா மாயையிலும் தத்வசம்மாரம் செய்யப்படும். அதுதான் மகாசம்மாரம் எனப்படும். பரார்த்தம் ஒன்று முதல் பத்து கொண்டது. பத்து கொண்டதாக ஏற்பட்ட ஸ்தானங்களில் இருபதாவது ஸ்தானம் பரார்த்த சங்கியை.”⁵

வானம்பாடிக் கவிஞர் புவியரசு “ஒரு கவிஞனின் சிலுவைப்பாடு” என்னும் தலைப்பில் எழுதிய 254 வரிகளைக் கொண்ட நீண்ட கவிதையின் இறுதியில்,

இதோ!

மேற்கு வானம்

இரத்தச் சிவப்பாய் ...

ஒடுங்கள்!

ஒரு பிரளயம் வரப்போகிறது!⁶

என்று கவிதையை முடிக்கின்றார். இந்தக் கவிதையில் முதலாளித்துவம் ஒடுக்கப்படும், பொதுவுடைமை எங்கும் பரவும் என்னும் குறிப்புப் பொருளினை முன்வைக்கின்றார். உலக ஒடுக்கம் / அழிவு என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடப்பது. இது பற்றிய கருத்தும் யுகம் ஆகும். இது நிரூபிக்க இயலாதது. அதனால் இது தொன்மத்துள் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

4.2. இதிகாசம்

இந்தியாவில் இதிகாச நூல்கள் இராமாயணமும் மகாபாரதமும் ஆகும். இவற்றின் காலம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாகும். வடமொழியில் வால்மீகி முனிவர் இராமாயணத்தையும் வேதவியாசர் மகாபாரதத்தையும் எழுத்து வடிவில் நூலாக்கம் செய்தனர். இவை நூலாக்கம் பெறும் முன்பே, இவற்றின் கதைப்போக்கும் கதைமாந்தர்களும் மக்களிடத்தில் வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அதனால் இவற்றின் தோற்றம் எப்பொழுது என்பதை அறிய முடியா வகையில் தொன்மை வாய்ந்தவை இதிகாசங்கள் ஆகும். இந்தியத் தொன்மங்களுள் இராமாயணமும் பாரதமும் முதன்மை இடத்தைப் பெறுகின்றன. இதிகாசங்களில் வசிட்டரும் விசுவாமித்திரரும் தொன்மங்களின் நாயகர்களாய் விளங்குகின்றனர்.

4.2.1. இராமாயணம்

திருமாவின் இராம அவதாரத்தினை வடமொழியில் வால்மீகியும் தமிழ்மொழியில் கம்பரும் காப்பிய இலக்கியமாகப் படைத்துள்ளனர். வால்மீகி இராமாயணத்தைத் தழுவியும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைச் சிதைக்காமலும் கம்பர் இயற்றிய இராமகாதையைப் போல, இந்தியாவில் வேறு மொழிகளிலும் இராமாயணம் படைக்கப் பெற்றுள்ளது. புதுக்கவிஞர்கள் தம் படைப்பில் கூற வந்த கருத்தினைத் தொன்ம உத்தியின் மூலம் விளக்குவதற்கு, இராமாயணக் கதைக்கூறுகளையும் கதைமாந்தர்களையும் கையாண்டுள்ளனர். இராமன், சீதை, இராவணன், கூனி, அகலிகை, மிதிலை, இலக்குவன் முதலான தொன்மக் கூறுகள் வானம்பாடிக் கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

4.2.1.1. இராமன்

சீதை தலைக்கற்புடையவள். அசோகவனத்தில் இராவணனால் சிறையிலடைக்கப்பட்டிருந்த சீதையைக் காப்பாற்றியது அவளுடைய கற்புத்திறனாகும். இராமனை எதிர்த்துப் பேசாத சீதையைத் தீயில் இறங்கி வரச் சொன்னபோதும், அந்தத் தீயிலிருந்து அவளைக் காப்பாற்றியது அவளுடைய கற்புத் திறனாகும். கர்ப்பினியான சீதையைக் கானகத்தில் தனிமையில் விட்டபொழுதும் அவளைக் காப்பாற்றியது அவளுடைய கற்புத் திறனாகும். இங்குச் சீதை ஒரு தொன்மம் ஆகும். கற்பு என்பது தொன்மக் குறியீடு ஆகும். இந்நிகழ்வுகளை எடுத்துக் கொண்டு, கதைமாந்தர் சீதையின் குணத்தை மாற்றி, இராமனை எதிர்த்துப் பேசுவதாகக் கவிதை படைக்கப்படுகின்றது. சுந்தரம் என்னும் வானம்பாடிக் கவிஞர் எழுதிய “அகப்பட்டுக் கொண்டாயா?” என்னும் தலைப்பிலான கவிதை வானம்பாடி நான்காம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இந்தக் கவிதையில் ஒரு பகுதி:

மிதிலையில் என்பொருட்டு

வில்லொடித்து

ஈழத்தில் எனக்காக

வீரப்போர் புரிந்த நீ ...

புதிதாகப் பெற்ற

அதிகார லட்சுமியை

அனுபவிப்பதற்காக

நிறைமாத கர்ப்பினியான

என்னை ... மறுபடியும்

கானகம் துரத்தினாயே ...!?

ஆளும் அரசனுக்கு அரசியைவிட, ஆட்சி அதிகாரமே முதலிடம் வகிக்கிறது. இது ஏகபத்தினி விரதம் கொண்ட இராமனிடமும் இருந்தது என்பதைப் புதுக்கவிதை புலப்படுத்துகின்றது.

இராமன் கர்ப்பினி சீதையைக் கானகத்தில் தனிமையில் விட்டு வந்ததற்குக் காரணம், இராமனின் ஒற்றர்கள் கூறிய ஓர் ஏழை வண்ணான் வார்த்தைகள் ஆகும். இராமாயணத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய ஏழாவது காண்டம் உத்தரகாண்டத்தில் கர்ப்பினி சீதை கானகம் சென்று லவகுசா என்னும் சேய்களை ஈன்றாள் எனும் செய்தி உளது.

4.2.1.2. சீதை

வானம்பாடி ஆறாவது இதழில் அறிவன் படைத்த “ஜானகி புலம்பல் ...?” என்னும் கவிதை வெளிவந்துள்ளது. இந்தக் கவிதையில் சீதை இராமனை விமர்சனம் செய்கிறாள்.

அந்த இராவண சம்ஹாரம்
முடிந்து ...
ஆரண்ய வாசமும்
அக்கினிப் பிரவேசமும்
முடிந்ததே ...
ஏ ... லட்சுமணா ...!
வனம் பார்க்கவென்று
ரதம் ஏறச் சொல்லி,
எனை அழைத்து வந்து
இந்த நட்ட நடுநிசியில் ...
இருண்ட காட்டில் ...
கர்ப்பினி என்னை
நிர்க்கதியாக விட்டுப் போகக்
கட்டளையிட்ட
அந்த சீதா ராமனின்
புத்தியை ஆள்பவன்
இன்று ஒரு வண்ணானா?!

இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் வனவாசம் சென்றபோது, இராமனின் காலணிகளை அரியணைமீது வைத்து, பரதன் ஆட்சி புரிந்தான். ‘செருப்புடன் ஒரு பேட்டி’ என்னும் தலைப்பில் கவிதேவ் எழுதிய கவிதை வானம்பாடி ஏழாம் இதழில் வெளியாகியுள்ளது. பிரமுகர் வீட்டுச் செருப்புக்குக் கூட பேட்டி அளிக்கும் தகுதிகள் உண்டு என்று கூறும் கவிதேவ், செருப்பிடம் பல வினாக்களை எழுப்புகின்றார். இறுதியாக,

தீவிரமாக நீங்கள்
எதைப் பற்றியாவது
சிந்திப்பதுண்டா?

என்று கேட்கின்றார். அதற்குக் காலணி,

உண்டு!

சில தேசங்களையும்

சில ஆட்சிகளையும்
 பார்க்கும் போது
 மீண்டும் நாங்களே
 சிம்மாசனம் ஏறிவிடலாமா என்று
 யோசிப்பதுண்டு!

என்று பதிலுரைக்கின்றது. “மீண்டும்” என்னும் சொல்? முன்னரே கோசல நாட்டில் காலணி சிம்மாசனத்தில் இருந்ததை உணர்த்துகின்றது. நாட்டில் ஊழல் பெருகிவிட்டதால் மீண்டும் ஆட்சியில் அமரலாமா என்று தீவிரமாகச் சிந்திப்பதையும் உணர முடிகின்றது.

4.2.1.3. அகலிகை

கௌதம முனிவரின் மனைவி அகலிகை. அகலிகையின் அழகில் மயங்கிய இந்திரன், பூனை வடிவில் அகலிகை வீட்டில் நுழைந்து கௌதம முனிவரைப் போல் வடிவெடுத்து அகலிகையுடன் புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வெளியேறுகிறான். கௌதம முனிவர் கண்டறிந்து, இந்திரனையும் அகலிகையையும் சபிக்கின்றார். அகலிகை கல்லாகின்றாள். கல் வடிவில் கிடக்கும் அகலிகைமீது இராமன் காலடி பட்டதும் அவள் மீண்டும் அகலிகை வடிவத்தை அடைவாள் என்று கௌதம முனிவர் சாபவிமோசனம் தருகின்றார். இந்நிகழ்வுகள் தொன்மங்கள் ஆகும். இந்தத் தொன்ம அகலிகையைப் படைப்பாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்கேற்பப் பல கோணங்களிலும் படைத்துள்ளனர்.

வானம்பாடி ஏழாம் இதழில் கோவை ஞானி, “கல்லிகை” என்னும் தலைப்பில் 566 வரிகளைக் கொண்ட நீண்ட கவிதையைப் படைத்துள்ளார். இருபத்திரண்டு வானம்பாடி இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள கவிதைகளில் இதுவே மிகுதியான வரிகளைக் கொண்ட நீண்ட கவிதையாகும். அகலிகை கல்லாய் மாறிய நிலையிலும் அகலிகை தன்னை நினைத்துப் பார்க்கும் நிலையிலும் இந்தக் கவிதைக்கு ஞானி ‘கல் + (அக)லிகை = கல்லிகை’ எனப் பெயரிட்டுள்ளார். அகலிகையின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, திருமணம், முதலிரவு, இந்திரனின் ஆசை, நள்ளிரவில் இந்திரன், கௌதம முனிவர் சாபம், சாபவிமோசனம், காலம் கழிதல், இராமன் வருகை ஆகிய நிகழ்வுகளையும் அவற்றை நிகழ்கால மக்களோடு ஒப்பிடும் ஞானி கவிதை படைத்துள்ளார். கவித்துவத்தின் இடையிடையே தத்துவங்களையும் ஞானி புலப்படுத்தியுள்ளார். இந்தக் கவிதையின் கடைசிப் பகுதியை ஞானி,

ஆதிக்கக் கோட்டையை அசைத்து நொறுக்கி
 அதன்பாறை இதயத்தைப் படிவெனப் பிளந்து
 சுரண்டல் பிசாசின் தொல்லையிலிருந்து
 உலகைக் காக்கும் உத்தமன்
 அதோ ... வருகிறான் ...

என்னை நோக்கி நெருங்கிவரும் அவனது
 பாதமென்மலர் பட்ட கணத்தில்
 என் ஆன்மா சிலிர்த்தெழுகிறது ...
 சிலிர்த்தெழுந்து ...!

விண்ணையும் மண்ணையும் தம்வசமாக்கி
 வேதம் விரித்த முனிவனையும்
 வீரம் பயின்ற இந்திரனையும்
 தமக்குள் செரித்துக்கொண்டு
 உலகம் பொது என உரக்க முழங்கி
 உழைக்கும் கரங்களை உயர்த்திச் செல்லும்
 அந்தக் கோடி மனிதர் கூட்டத்தில்
 என் ஆன்மா
 முக்தி நோக்கி முன்னேறுகிறது ...¹⁰

என்று முடிக்கின்றார். ஊழல், சுரண்டல் என்னும் தீய செயல்களிலிருந்து உலகத்தினைக் காக்க இராமன் வருகிறான். அகலிகை அருகில் இராமன் வரும்பொழுது, அவனின் பாதம் (கல்லிகை) அகலிகைமீது பட்டவுடன் கல் உருவம் மாறி, அகலிகை உருவமாய் வெளிப்படுகிறாள்; சிலிர்த்தெழுகின்றாள். எழுந்தவள் சாபம் இட்ட கணவனையும் சாபம் இடக் காரணமாக இருந்த இந்திரனையும் தமக்குள் செரித்துக் கொள்கிறாள். “உலகம் பொது” என முழங்கும் மக்க்கூட்டத்தில் தானும் ஒருத்தியாய் நின்று, உரக்க முழங்குகிறாள். அவள் ஆன்மா மட்டும் முக்தியடைய பயணம் செய்கின்றது. இங்குக் கவிஞரின் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை உட்படுத்திக் காட்டுகின்றார்.

வானம்பாடிக் கவிஞர் இளமுருகு, வானம்பாடி ஏழாம் இதழில் “விடைபெறுகிறேன்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள கவிதையில், அகலிகை போன்ற பெண்கள் வடிக்கும் கண்ணீரைத் துடைக்கப் போவதாகக் கூறுகின்றார்.

தவசி கௌதமன்
 இந்திரன் போகப்
 பொய்மை உறவிலும்
 கல்லாய்ச் சமைந்த
 அகலிகைப் பெண்கள்
 வடிக்கும் கண்ணீர்
 துடைக்கப் போகிறேன்

காலம் அழைக்கிறது

அதோ காலம் அழைக்கிறது.¹¹

கம்பராமாயணத்தில் பாலகாண்டம் அகலிகைப் படலத்தில் அகலிகை வரலாறு கூறப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியம் பரிபாடல் பத்தொன்பதாம் பாடலில் இந்திரனாகிய பூனை, அகலிகை, கௌதம முனிவர், கல்லாக மாறிய அகலிகை ஆகிய சித்திர உருவங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திருக்குறளில் இந்திரன் பற்றிய குறிப்பும், திருக்குறள் உரை விளக்கத்தில் இந்திரன் அகலிகை பற்றிய குறிப்புகளும் காணப்பெறுகின்றன. சுப்பிரமணிய முதலியார் (1857-1946) அகலிகையின் வரலாற்றினை 'அகலிகை வெண்பா' என்னும் நூலில் விளக்குகின்றார். நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் அகலிகையின் அழகு, இந்திரனின் சூழ்ச்சி, அகலிகை கற்பிழத்தல், கௌதம முனிவரின் சாபம், அகலிகை கல்லாதல், இந்திரன் உடம்பெல்லாம் யோனியாதல் முதலானவை கதைகளாகவும் பாடல்களாகவும் வழங்கப்பெறுகின்றன. சிறுகதை, புதினம், புதுக்கவிதை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களிலும் அகலிகை பற்றிய நிகழ்வுகள் பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ளன. பெண்ணியம் சார்ந்த பதிவுகளிலும் அகலிகை இடம்பெற்று, புதுமையையும் புரட்சியையும் வெளிப்படுத்தப் படைப்பாளர்களுக்கு இன்றியமையாத மாந்தராகத் திகழ்கின்றார். படைப்பாளர்கள் தங்கள் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குத் தொன்ம மாந்தர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். காலந்தோறும் தொன்மம் இலக்கியப் படைப்புகளில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

4.2.1.4. கூனி

கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டம் மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் கூனியின் வரலாறும் குணமும் சொல்லப்படுகின்றன. கூனியின் இயற்பெயர் — மந்தரை. முதுகு கூனியிருந்ததால் 'கூனி' என்னும் காரணப்பெயர் உருவாயிற்று. இவள் உடலால் கூன் என்பதொடு உள்ளத்தாலும் கூனியாவாள். இராமனைக்

காட்டுக்குப் பதினான்கு ஆண்டுகள் அனுப்புவதற்கு இவளே மூலகாரணமாவாள். அதனால்தான் கம்பர்,

சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூனி¹²

உள்ளமும் கோடிய கொடியாள்¹³

என்று கூனியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். நாட்டுப்புறவியலில் “குடிக்கெடுத்த கூனி” என்னும் சொல்வடை வழங்கப்படுகின்றது. தீமையின் விளைவுக்குக் கூனி ஒரு தொன்மக் குறியீடாகும்.

வானம்பாடி ஏழாம் இதழில் ஈரோடு தமிழன்பன் “அடையாளம்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதையில் கூனி என்னும் தொன்மக் குறியீடு வினா விடை அமைப்பில் கையாளப்பெற்றுள்ளது.

காந்தி கண்ட இராம ராஜ்யத்தில்

கூனி உண்டா?

கூனி உண்டு. ஆனால்

நிமிர்ந்திருப்பாள் - யாருக்கும்

அடையாளம் தெரியாது.¹⁴

கூனி அனைவரின் கண்ணுக்கும் அடையாளம் தெரிவாள். ஆனால் கூனியைப் போலக் குணமுள்ளவர்கள், நிமிர்ந்திருப்பதால் அடையாளம் தெரிவதில்லை. இக்காலத்தில் உறவாடிக் கெடுப்பவர்களும் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவவர்களும் நல்லவர்களைப் போல நடிக்கும் நயவஞ்சகர்களும் அழுக்காறு உடையவர்களும் புறங்கூறுபவர்களும் உருவத்தில் உயர்வாய் - உள்ளத்தில் கீழ்மையாய் இருப்பவர்களும் மிகுதியாய் உள்ளனர். கூனிக்குச் சமமானவர்கள். ஆனால் கூனியை அடையாளம் காண்பதுபோல், இவர்களை அடையாளம் காண்பதரிது. மகாத்மா காந்தியடிகளைச் சுட்டுக் கொன்றவனும் கூனிதான். ஆனால் காந்தியடிகளைச் சுடுவதற்கும் முன்பு, கையில் துப்பாக்கி ஏந்திச் சென்ற அவனை யாராலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள இயலவில்லை. இப்படி அன்றுமுதல் தொன்றுதொட்டு கூனியைப் போலச் செயல்படுபவர்கள் இன்னும் இருக்கின்றார்கள். அதனால் அனைவரும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வை இந்தக் கவிதை உணர்த்துகின்றது.

4.2.2. மகாபாரதம்

மன்னர் குலம். அண்ணன் தம்பி. பங்காளிகளுக்குள் ஏற்படும் போர். பொறாமையால் வந்த போர் பாரதப் போர் ஆகும். தருமன், வீமன், அருச்சுனன்,

நகுலன், சகாதேவன் ஆகிய ஐவரும் பஞ்சபாண்டவர்கள். துரியோதனன் முதலான நூற்றுவரும் கௌரவர்கள். பஞ்சமா பாதகங்களுள் ஒன்று சூது. கௌரவர்களின் அழுக்காறும் சகுனியின் சூதும் சேர்ந்து பஞ்சபாண்டவர்களை நாடு, நகரம், உடைமை, உயிர்மை என அனைத்தையும் அடிமையாக்கின. முதலில் சூது வென்றது. பிறகு சூதினை அறம் வென்றது. இஃது இயற்கை. இதனை அர்ச்சுனன் கூற்றாகப் பாரதியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

“தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும்

தருமம்மறு படிவெல்லும்” எனுமியற்கை

மருமத்தை நம்மாலே உலகங் கற்கும் ...¹⁵

இக்கருத்திற்கிணங்க, சூதில் தோற்ற பாண்டவர்கள், இறுதியில் குருச்சேத்திரப் போரில் வெற்றி பெற்று இழந்த அனைத்தையும் பெற்றனர்.

4.2.2.1. ஏகலைவன், குருச்சேத்திரம்

மகாபாரதத்தில் வரும் வேடன் ஏகலைவன். மகாபாரதப் போர் நடந்த இடம் குருச்சேத்திரம். ஏகலைவன் என்பவனை ஏகலைவன் என்றும் அழைப்பர். இவனைப் பற்றி அபிதான சிந்தாமணி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“ஏகலவனுக்கு ஒரு பெயர் ஏகலைவன். (இவன்) ஒரு வேடன்; துரோணர் வில்வித்தை சீடர்களுக்குக் கற்பிப்பதை அறிந்து அவரிடத்துச் சென்று அவரை வில்வித்தை கற்றுக் கொடுக்கும்படி கேட்க, அவர் மறுத்தனர். பிறகு வேடன் துரோணரைப் போல் உருச்செய்து அவ்வுருவத்தைக் குருவாகக் கொண்டு வில்வித்தை முழுமையுங் கற்றுக் குருதட்சணை கொடுக்கத் துரோணர் முன்பு சென்று கேட்க, அவர் இவனுக்கு அந்த வித்தைகள் பலியாதிருக்க வேண்டி இடது கைப்பெருவிரல்தனைக் கேட்டனர். அவ்வகையே வேடன் கொடுத்துப் பாரத யுத்தத்திற்கு முந்திக் கிருஷ்ணனால் கொலை செய்யப்பட்டான். (இவன்) ஹிரண்யதனுவன் புத்ரன் வேடன்.”¹⁶

பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் குருச்சேத்திரம் என்னும் இடத்தில் பதினெட்டு நாட்கள் போர் நடைபெற்றது. வடஇந்தியாவில் சரசுவதியாற்றங்கரையில் உள்ள ஊர் குருச்சேத்திரம் ஆகும்.

ஏகலைவனும் குருச்சேத்திரமும் படைப்பாளர்களுக்குத் தொன்மக் கூறுகளாய் விளங்குகின்றன. வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் புரட்சி செய்பவர்கள்; பொதுவுடைமையைப்

பேசுபவர்கள். தங்கள் பணி சமூகப்பணி என்று அறைகூவல் விடுப்பவர்கள். அவர்களுள் ஒருவராகிய சிதம்பரநாதன்,

எங்கோ இருக்கிற
குருவை நினைத்து
வித்தைகள் பழகும்
ஏகலைவன்கள்
எங்களில் இங்கே
எவரும் இல்லை.

இந்தச் சமூகமே
எங்கள் குரு.
ஏனென்றால்
எங்கள்
குருகேஷத்திரமும்
இங்கேதான் இருக்கிறது¹⁷

என்று கவிதை படைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதை வானம்பாடி 13 ஆவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது. சமுதாயத்தில் நடக்கும் சிக்கல்களும் செயல்களும் கவிஞர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கின்றன. இந்தச் சமுதாயப் பிரச்சனைகளுக்காகக் கவிஞர்கள் போராடுவதும் இங்கேதான்.

4.3. மரம்

இந்தியாவில் சைவம், வைணவம், காணாபத்தியம், கௌமாரம், சமணம், பௌத்தம், சீக்கியம் எனப் பல மதங்கள் இருக்கின்றன. மதங்களுக்கும் தொன்மங்களுக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகள் உள்ளன. மதங்களின் படிமங்கள் தொன்மம் எனும் மொழி வாயிலாகக் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. தொன்மத்தை விட்டுவிட்டு மதத்தைத் தனியே பிரித்துப் பார்க்க இயலாது. மக்களுக்கு ஒழுக்கங்களைப் போதிப்பது மதம். தொன்மம் மதத்தின் வாயிலாக மக்களுக்கு அடிப்படை நியதிகளைக் கற்பிக்கின்றது.

“உலகில் பெரும்பான்மையான தொன்மங்களுக்குத் தலைவன் தேவைப்பட்டிருக்கிறான். சாதாரணமாகத் தொன்மத்தின் தலைவன் ஏதோ ஒரு புதுமையை நிறுவியவனாகவே இருப்பான். புதுமைகள் பற்பல வகைகளில் செய்யப்படுகின்றன ...

ஏசு, புத்தர், நபி, வள்ளுவர் போன்றோர் இப்புவிமீது புதியதொரு காலத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் அவர்கள் வாழ்வை ஒட்டிப் பல தொன்மங்கள் உருவாயின.

மகாவீரர், புத்தர், ஏசு, நபி முதலானோர் புதிய சமயங்களைத் தோற்றுவித்தனர், அவர்தம் வாழ்வையும் அவர்களுக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய அடியார்களின் வாழ்வையும் ஒட்டிப் பற்பல தொன்மங்கள் தோன்றின.”¹⁸

4.3.1. சைவம்

சைவ மதத்தின் இறைவன் சிவபெருமான்; இறைவி பார்வதிதேவி. இவர்களின் புதல்வர்கள் கணபதி, முருகன். கணபதியைக் கடவுளாகக் கொண்ட மதம் காணாபத்தியம். முருகனைக் கடவுளாகக் கொண்ட மதம் கௌமாரம். சிவனடியார்களுக்கு நாயன்மார்கள் என்று பெயர். நாயன்மார்கள் அருளிய பதிகங்களின் தொகுப்புக்குப் பன்னிரு திருமுறைகள் என்று பெயர்.

மகள் அம்மாவிடம் கூறுவதுபோல் ப.கங்கைகொண்டான் கவிதை படைத்துள்ளார். வானம்பாடி ஏழாம் இதழில், “சில நைலான் கனவுகள் எரிகின்றன ...” என்னும் கவிதையில் பார்வதி பரமசிவம் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. மகள் தாயிடம் பேசும்போது,

எனது குழந்தைக்கு

நீ பாட்டியாகும் போதாவது

அம்மா!

அன்புக்குரிய அப்பாவி அம்மா!

அவனுக்கு

உன் கதைகளேதும் சொல்லாதே!

காலம் தந்த

கடைசிப் பிள்ளையைக்

கட்டுச்சோறு கட்டிக்கொடுத்து

காட்டு வழியே

தனியே அனுப்பி

ஆலமரத்தினடியிலவன்

தூங்கினால் ...

பார்வதி சகிதம்

பரமசிவம் தோன்றிக்

கேட்கும் வரங்கள்
கேளெனக் கேட்கும்
கதைகளேதும் ...
சொல்லாதே அம்மா!

வாரியணைத்து
வாழ்த்துக்கள் சொல்லிநீ
வாழ்ந்ததைச் சொல்லு!
வாழ்க்கையைச் சொல்லு!!

உனது கதைகளும்
எனது கனவுகளோடு
எரிந்து முடியட்டும்!¹⁹

என்று தாயின் வறுமைக் கதையையோ, பரமசிவனிடம் பார்வதி கேட்கும் வரத்தையோ தன் பிள்ளையிடம் சொல்லாதே! இவையெல்லாம் என்னோடு எரிந்து முடியட்டும் என்று மகள் கூறுகின்றாள். குடும்பக் கதைகளோடும் வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களோடும் மதமும் மதம் சார்ந்த தொன்மக் கூறுகளும் பின்னிப் பிணைந்து பேசப்படுகின்றன.

வானம்பாடி இருபதாவது இதழில் “இது எங்கள் கிராமம்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதை வெளிவந்துள்ளது. இதனைப் படைத்தவர் சிற்பி. அவரின் ஊரில் இருக்கும் கணபதி கடவுளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

பன்றிகள் மேய்ச்சலிடும் பக்கத்தில்
உருக்குலைந்து
கற்பூரம் எரிந்தெரிந்து கரிந்த
பெருச்சாளி முகம் பார்த்து நொந்து
ஆற்றுத் துறையில்
நீராடிக் கரையேறும்
ஈர உலாக் கண்டபடி
விழித்திருக்கும் விநாயகப்பெருமான்.²⁰

4.3.2. வைணவம்

வைணவ மதத்தின் இறைவன் திருமால்; இறைவி திருமகள். திருமால் பத்து அவதாரங்களை எடுத்துள்ளார். திருமாலின் அடியவர்கள் ஆழ்வார்கள் ஆவர். ஆழ்வார்கள் அருளிய பாசுரங்களுக்கு நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என்று பெயர். திருமாலுக்குப் பிடித்த மாதம் மார்கழி. இந்த மாதத்தில் ஏகாதசி திதியன்று திருமால் கோவில்களில் பரமபதம் சொர்க்கவாசல் திறக்கப்படும். அதனால் வைகுண்ட ஏகாதசி என்று பெயர். பரமபத சொர்க்கவாசல் திறப்பதை மக்கள் கண்டு களித்தால் சொர்க்கம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

பரமபதம் என்பது நன்மையைக் குறிக்கும் தொன்மக் குறியீடு ஆகும். ஆனால் அழுக்காறு உடையவர்கள் நன்மையை அடைய விடாமல் தடுப்பார்கள். நாட்டில் பலர் தீய எண்ணங்களுடன் வாழ்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களை அழிக்க வேண்டியும் சிற்பி “சர்ப்ப யாகம் ...” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதை வானம்பாடி ஒன்பதாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

இந்தக் கவிதையில் தீமைகளை அழிக்க யாகம் செய்வதாகவும் அந்த யாகத்திற்குச் “சர்ப்ப யாகம்” என்று பெயர் வைத்திருப்பதாகவும் கூறுகின்றார். முள்ளினை முள்ளினால் எடுப்பது போல, நச்சுப் பாம்புகளை விரட்ட சர்ப்ப யாகம் செய்கின்றார். கவிதை வீச்சாகவும் முன்னிலை விளியாகவும் அமைந்துள்ளது. திருமால் ஆதிசேடன் பாம்பணையில் பள்ளிகொண்டிருப்பார் என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பரம பதத்துச்
 சோபான படம்
 எங்கள் தேசம்
 அதில்
 கட்டங்கள் தோறும்
 நச்சுப் பாம்புகள்
 காத்துக் கிடக்கின்றன!
 ... ..
 புறப்பட்ட திசைக்கே
 விரட்டி யடிக்கும்
 இருட்டுத் தாரைகளே!
 பரமபதத்தின்

தடத்தை மறைக்கும்
திருட்டுச் சாரைகளே!

....

பரம பதத்தை
ஒருநாளும் நீர்
அடைந்திட விடமாட்டீர்!

... ..

எங்கள் சர்ப்பயாகத்தில்

....

அந்த
எரிதழற் சாம்பலில்

ஒரு

பரம பதத்தை

எங்கள்

சிரம பதத்தால்

சிருஷ்டிப்போம்

நாங்கள்!²¹

வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் குரல் எப்பொழுதும் ஒங்கியே ஒலிக்கின்றது. இந்தியத் திருநாட்டைக் காக்க வேண்டும். காவலுக்கு இடையூறு தருபவர்களை அடியோடு அழித்துவிட வேண்டும். ஆக்கப்பூர்வமான பல படைப்புகளைப் படைத்திட வேண்டும். அவற்றைப் படைக்கும் பொறுப்பினை வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் ஏற்றிருக்கிறார்கள். வீட்டையும் நாட்டையும் அரசையும் நல்வழிப்படுத்தி உயர்த்திடுவதே வானம்பாடிகளின் தொண்டு ஆகும்.

4.3.3. கிறித்துவம்

இயேசுநாதர் தம் கொள்கைகளைச் சீடர்களின் உறுதுணையோடு மக்களிடத்தில் பரப்பி வந்தார். அவரின் கொள்கைகளால் கிறித்துவ மதம் உருவாயிற்று. இயேசுநாதரின் இறுதிநாள் சிலுவையைச் சுமத்தல், அடிவாங்குதல், வசைமொழி கேட்டல், கல்வாரி மலைக்குன்றில் சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்று பல இன்னல்களை அனுபவித்தாலும் இறுதிவரை தம் கொள்கையிலிருந்து மாறவே இல்லை. தாம் மக்களுக்கு உபதேசித்தவற்றையெல்லாம் தாமே பட்டும் அனுபவித்தும் செய்தும் காட்டினார். தம்மைச் சிலுவையில் வைத்து கை, கால்களில் ஆணிகொண்டு அடித்துக் குருதி பீறிட்டு வருகின்றபோதும், தம் உயிரைப் போக்கும்

அவர்களுக்காக ஆண்டவரிடம், “பிதாவே! இவர்கள் அறியாமல் செய்யும் இப்பிழையை மன்னியும், நான் மன்றாடுகின்றேன்” என்று வேண்டினார்.

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண

நன்னயம் செய்து விடல்²²

என்னும் வள்ளுவர் வாக்குக்கு இணங்க இயேசுநாதர் வாழ்ந்தார். இவரால் தோற்றம் பெற்ற கிறித்துவ மதத்தில் சிலுவை என்பது தொன்மக் குறியீடாகும். சிலுவையின் மூலம் படைப்பாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் படைப்புகளில் உணர்த்துகின்றனர். கிறித்துவத்தில் சிலுவை தலையாய தொன்மக் குறியீடாய்த் திகழ்கின்றது.

ப.கங்கைகொண்டான் வானம்பாடி ஆறாம் இதழில் “இசையின் திரிபு இடி என்றால் ...?” என்னும் தலைப்பில் கவிதை எழுதியுள்ளார். அந்தக் கவிதையில் உலகம், நாடு, சமூகம் எனப் பல கோணங்களில் பேசுகின்றார். அங்ஙனம் பேசும்பொழுது,

எங்களைச் சொல்லாலடிப்பவர்களே!

வேசியைக் கல்லாலடித்தவர்களுக்கு

ஏசுகிறிஸ்து இயம்பிய மொழியைத்

திருப்பிச் சொல்கிறோம்!

‘உங்களில் எவரொருவர்

பாவம் செய்யாதவரோ ...’

அப்படி

எவரேனும் இருப்பாரேயானால் ...

அவர்கள் எங்களை மன்னிக்கட்டும்!

அழவும் திராணியற்ற எம்மைச்

சிரிக்கச் சொல்லி

இறைவனைத் தரிசிக்கும்

இகலோகக் கடவுள்களே!

நாங்கள் ரொம்பவும் ஏழைப்பெண்கள்

எங்களுக்குப்

புத்தன்புராக்களே அவதாரங்கள்!²³

என்று முடிக்கின்றார். ஏழைப் பெண்களின் பேச்சுக்கு இயேசுநாதரின் அறவுரையை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார்.

துக்கம், துன்பம், சோகம், இன்னல், வருத்தம், வறுமை, பொறுமை எனப் பலவற்றிற்குப் பல கோணங்களில் 'சிலுவை' என்னும் தொன்மக் குறியீடு பயன்படுத்தப்பெறுகின்றது. தமிழவன் வானம்பாடி பத்தாம் இதழில் "உன்னைப் பார்த்ததால் நிகழ்ந்தது" என்னும் தலைப்பிலான கவிதையைப் படைத்துள்ளார். அதில் 'சிலுவையைத் தொன்மக் குறியீடாய்ப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.' இருபத்தைந்து வரிகளைக் கொண்ட அந்தக் கவிதையில் சில வரிகள்:

முகக்கனவில் இருள்கண்டு

கொண்டிருந்தாய்

இருள்விரிய துக்கம்

உதித்தது உனக்கு

சிலுவை வரைந்தபடி அழுதாய்

பூத்த ரகஸ்யங்கள்

உன்னை மறைத்தது; உனக்கு

விழிபடித்தது வறுமை

வேதனை திறந்தது சாவு அவலம் ...²⁴

கிறித்தவர்கள் ஆண்டவரிடம் வேண்டுகின்றபொழுது 'பிதா சுதன் பரிசுத்த ஆவியின் பெயராலே ஆமென்' (தந்தை மகன் தூய ஆவியின் பெயராலே ஆமென்) என்று சொல்வார்கள். கிறித்துவத்தில் 'பாவ மன்னிப்பு' ஒரு முக்கியமானது. வண்ணநிலவன் "விடுதலை" என்னும் கவிதையை வானம்பாடி பத்தாம் இதழில் எழுதியுள்ளார். சூழ்நிலையால் குற்றம் இழைத்தவர்கள் ஆண்டவரிடம் மன்னிப்பு கேட்பார்கள். உடலால் பாவச் செயல் செய்வதும் உள்ளத்தால் பாவச்செயல் செய்வதும் உண்டு. ஐம்புலன்களும் கள்ளத்தனமானவை. அதனால்தான் திருமூலர் "கள்ளப் புலனைந்தும்" என்கிறார். வண்ணநிலவன் கவிதையில் உடல் தவறு இழைக்கவில்லை. கட்புலன் மட்டும் தவறிழைக்கின்றது.

கண்ணகி, நிவேதிதா முதலானவர்கள் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் ஐம்புலன்களாலும் தாய்மையானவர்கள்; தீமை செய்யாதவர்கள். அவர்களைப் போல அனைவராலும் வாழ முடியாது. இந்தப் பெண்கள் பேசுவதுபோல் கவிஞர் எழுதுகின்றார்.

பிதாவே

எங்களுக்கு மன்னியும்

எங்கள் உடல்களை

அனுமதிக்காமல் போனாலும்
எங்களுடைய கண்களை
அனுமதித்திருக்கிறோம்.

அவைகள் -

விபச்சாரம் செய்கின்றன.

என்ன செய்வது?

நாங்கள் 'நிவேதிதா'க்கள் அல்லவே

எங்கள் கன்னிமைகள் இன்னும்

தொடப்படாமலிருக்கும்போது

கண்கள் திருட்டுத்தனமாய்

விபசாரம் செய்துவிடுகின்றன.²⁵

இயேசுநாதர் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர். எல்லோரிடத்திலும் அன்பும் கருணையும் காட்டுபவர். ஏழைகளுக்காகவும் பாவிகளுக்காகவும் இரக்கப்படுபவர். ஆடுகளைத் தூக்கிக் கொஞ்சி அடைக்கலம் தருபவர். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட நபரை உலகில் காண இயலவில்லை. ஆடுகளைத் தூக்குகிறார்கள் - ஏடை பார்த்து விலைக்கு வாங்கி, ஆட்டுக்கறியை விற்கின்றார்கள். ஆடுகள் இயேசுநாதரிடம் வேண்டுவதுபோல், சிதம்பரநாதன் "நாங்கள்" என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். இதில் இன்றைய நாட்டு நிலைமையை ஆடுகள் இயேசுநாதரிடம் கூறுகின்றன. இந்தக் கவிதை வானம்பாடி பதினெட்டாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

திசை தெரியாது

திரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்

இறைவா! எங்களுக்கு

நல்ல மேய்ப்பனைக் கொடு

அவன் ஒரு சுத்த

சைவனாகவும் இருக்கட்டும்

எங்களைக்

கைகளில் தூக்கிக்கொண்ட

கர்த்தரே!

உம்மைப் போலவே
 கசாப்புக் காரனும்
 எங்களைத் தூக்கிக்கொள்கிறான்
 எதற்குத் தெரியுமா?
 அடைக்கலம் கொடுப்பதற்கல்ல
 எங்களின்
 எடைக்கனம் பார்ப்பதற்காக

கைகளில்
 தூக்கிக் கொள்பவரையெல்லாம்
 கர்த்தராகவே கருதிடும்
 எங்கள் குட்டிகளுக்கும்
 ஆண்டவரே!
 எப்போது நீ
 புத்தியை
 வழங்குவாயோ?⁶⁶

இந்தக் கவிதையில் இயேசுநாதர், ஆட்டுக்குட்டி, அடைக்கலம் என்பவை தொன்மங்கள் ஆகும். இன்றைக்கு யாரையும் நம்ப முடியவில்லை. முதியவர்களே ஏமாற்றப்படும்போது, அனுபவம் இல்லாத இளைஞர்கள் எளிதில் ஏமாற்றப்படுகின்றார்கள். வேலியே பயிரை மேய்ந்த கதையாய், ஆடு வளர்ப்பவனே – மேய்ப்பவனே ஆட்டினைக் கொண்டு தின்கிறார்கள். அசைவம் உண்பவர்கள் மிகுதியாகிவிட்டார்கள். இந்தச் செய்திகள் குறியீடு ஆகும். பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிப்போர்களே இன்று மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இந்த விவரம் தெரியாமல் இளைஞர்கள் விளம்பரங்களிலும் ஆடம்பரங்களிலும் வீண் செலவுகளிலும் காலத்தைக் கழிக்கின்றார்கள். இவர்களை அடைக்கலமாக ஏற்றுக்கொள்ள யாரும் முன்வருவதில்லை. இவர்களுக்குப் பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் சான்றோர்களும் நல்லறிவினைப் புகுத்த வேண்டும். எல்லோரையும் நம்பி எந்தச் செயலிலும் ஈடுபட முடியவில்லை. நல்லவர்களைப் போல் நடப்பவர்களே நாட்டில் மிகுதியாய் உள்ளனர் எனப் பன்முகக் கருத்துக்களையும் இந்தத் தொன்ம உத்தியின் மூலம் சிதம்பரநாதன் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஈடன் தோட்டத்தில் ஆதாம், ஏவாள் தோன்றி, உலகில் மக்களினம் உற்பத்தியானதாக விவிலியம் கூறுகின்றது. அறிவுக் கனியைத் தின்னக் கூடாது

என்ற கட்டளையை மீறித் தின்றதால் இந்த விளைவு உண்டானதாக வேதம் கூறுகின்றது. இந்நிகழ்வினைத் தொன்ம நிகழ்வாகக் கொண்டு சுந்தரம்,

ஈடன் தோட்டத்திலே

நான் பறித்துக் கொடுத்த

அறிவுக் கனியைத் தின்றதும்

என்னையே

அடிமையாக்கினாயே ...

நினைவிருக்கிறதா?'

என்று வினவுகின்றார். இங்ஙனம் ஈடன் தோட்டம், அறிவுக்கனி, இயேசுநாதர், சிலுவை, ஆட்டுக்குட்டி, இன்னன கிறித்துவ மதத்தின் தொன்மங்களாக உள்ளன. இவற்றைப் படைப்பாளர்கள் தம் கருதுகோளுக்குத் தகுந்தவாறு அமைத்துக்கொண்டு, கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இன்ப நிகழ்வுகள், குறியீடுகள் இவற்றைவிடத் துன்பமான, சோகமான நிகழ்வுகளே அனைவரின் உள்ளத்தை ஈர்க்கக் கூடியவை. கிறித்துவ மதத்தில் சிலுவைக் குறியீடு தொன்மத்தினை உணர்த்தும் சிறந்த கூறாகும். இன்றைக்கு உலகில் பெரும்பாலான நாடுகளில் கிறித்துவத்தின் கொள்கைகள் பரவியுள்ளன.

4.3.4. இஸ்லாம்

முகமது நபிகள் நாயகம் தோற்றுவித்த இஸ்லாம் சமயம் அரபுநாடுகளில் கோலோச்சுகின்றது. பிற நாடுகளிலும் இஸ்லாம் மதத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆடவர் எனில் தலையில் தொப்பி, மகளிர் எனில் முகத்திற்குப் பர்தா என இஸ்லாம் மதத்தினர்க்கு எனத் தனி அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு மதத்திலும் காணப்படும் சிறப்பு அடையாளங்கள் சிறந்த அறிவுக் கூர்மையானவையாக இருக்கும். மதங்களில் கூறப்படும் விதிமுறை, பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தும் அறிவியல் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டவையாகும். இஸ்லாம் மதத்தின் மறைநூல் திருக்குர்ஆன் ஆகும்.

“ஆல்பெர்ட் ஐன்ஸ்டீன் அறிவியல் அல்லாத மதம் முடவனைப் போன்றதாகும். மதம் இல்லாத அறிவியல் குருடனைப் போன்றதாகும் எனக் கூறியிருக்கிறார் ...

குர்ஆன் அறிவியலின் நூல் (Book of Science) அல்ல. மாறாக, அது அத்தாட்சிகளின் நூல் (Book of Signs) ஆகும். இந்த நூலில் ஆறாயிரத்திற்கும் அதிகமான அத்தாட்சிகள் அதாவது ஆயத்துகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள்

ஏறக்குறைய ஓராயிரம் ஆயத்துள் அறிவியலொடு தொடர்புடையதாய்த் திகழுகின்றன.”²⁸

தேவையில்லாதவற்றைப் பார்க்கக் கூடாது. காற்றில் உள்ள மாசு நாசியில் புகக்கூடாது. இவை போன்ற பல காரணங்களுக்காக இஸ்லாம் மதப் பெண்கள் ‘பர்தா’ அணிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். இந்தப் ‘பர்தா’ ஒரு தொன்மக் குறியீடு ஆகும். படைப்பாளிகள் தம் கருத்தினை வெளிப்படுத்த பல்வேறு உத்திகளைக் கையாளுகின்றார்கள். வரதட்சணை முதலான காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள், தெருவில் உலாவும் வாலிபர்களுக்குப் ‘பர்தா’ போடச் சொல்கிறார்கள். ‘பர்தா’ போடும் பாலினத்தையே மாற்றிக் காட்டுகிறார் வண்ணநிலவன். ‘விடுதலை’ என்னும் கவிதையின் ஒரு பகுதி:

நாங்கள்

ஒளிந்திருந்து பார்த்த

ஜன்னலடிகள்

கங்கை நீரால் கழுவும் முன்பாக

தெருவில் போகிற

வாலிபர்களுக்கு

முடிந்தால்

‘பர்தா’ போடுங்கள் -

எங்களுக்கல்ல.²⁹

இந்தக் கவிதை வானம்பாடி பத்தாம் இதழில் வந்துள்ளது. ‘பர்தா’ போட வேண்டியவர்கள் இஸ்லாமியப் பெண்கள். ஆனால் இங்குப் பொதுநிலையில் மதம் சார்ந்திராமல் பெண்கள் பேசுகிறார்கள். ‘வீட்டினுள் இருந்து கொண்டு சன்னல் வழியாகத் தெருவில் பார்த்தோம். வரதட்சணை பிரச்சனையால் எங்கள் நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. இனி எங்களை எந்த ஆண்களும் பார்க்கக் கூடாது; நாங்களும் வாலிபர் முகத்தைப் பார்க்கக் கூடாது’ என்று பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் வெகுண்டு பேசுகின்றார்கள். இந்த உரையாடலியம் படைப்பாளின் சிந்தனைத் திறனில் தோன்றியதாகும்.

4.3.5. பௌத்தம்

கௌதம புத்தரால் உருவாக்கப்பெற்ற மதம் பௌத்தம் ஆகும். சாதிப் பாகுபாடு, வர்க்கப் பாகுபாடு முதலான மனிதப் பேதங்களை அகற்றுவதற்காகப் பாடுபட்டவர் புத்தர். இந்தியத் திருநாட்டில் உருவான இந்த மதம் உலகெங்கும்

பரவியுள்ளது. மாவீரன் அலெக்சாண்டர் தம் இறுதிக் காலத்தில் புத்த மதத்தைத் தழுவினார். உயிர்களைக் கொல்லக் கூடாது, பேராசை இருக்கக் கூடாது, ஆணும் பெண்ணும் சமமானவர் முதலான நல்லறங்களைப் போதித்தவர் புத்தர் பெருமான். இவருக்கு ஞானம் கிடைத்த இடம் போதிமரத்தடி. போதி மரம் என்பது தமிழகத்தில் காணப்பெறும் அரச மரமாகும். இது மரங்களுள் அரசன். இந்தக் கருத்து அறிவியல் முறைப்படிப் பொருந்தி வருகின்றது.

புத்தரையும் அவர் ஞானம் பெற்ற போதி மரத்தடியையும் படைப்பாளர்கள் தொன்மங்களாகக் கூறி, அவற்றின் மூலம் பல கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மணிமேகலை மணிபல்லவத் தீவில் புத்தபீடிகையை வலம் வந்து வணங்கி முற்பிறவியை அறிந்து கொண்டாள். புத்தர்பிரானின் திருவருளால் கோமுகிப் பொய்கையில் அட்சயப் பாத்திரத்தினைப் பெற்றாள். இதுபோன்ற நிகழ்வுகளைத் தற்கால நிகழ்வுகளோடு படைப்பாளர்கள் ஒப்பிட்டு, படைப்பாளர்கள் தாங்கள் கூற வரும் கருத்தினை – குடும்பத்தை – நாட்டை – அரசியலை விளக்கிச் செல்கின்றனர்.

வானம்பாடி ஐந்தாம் இதழில் “பீடிகை” என்னும் தலைப்பில் ப.கங்கைகொண்டான் கவிதை படைத்துள்ளார். அந்தக் கவிதை (53 வரிகளைக் கொண்டது) பின்வருமாறு:

நான்

போன பிறவியில்

நாராயண நாமம் ஐபிக்கும்

தரித்திரனாய்த்தான்

திரிந்திருப்பேன்.

இதை

நரைத்திருக்கும் மயிரின்

நரைக்குள்ளே உயிரை

வரித்திருக்கும் தந்தையின்

வரலாறு

உறுதிப்படுத்தும்.

....

எனக்கு எதற்கு

முக்காலம் உணர்த்தும்
 புத்தபீடிகை தரிசனம்?
 வருங்காலம் காட்டும்
 வகையிலொரு பீடிகை
 இருக்கிறதோ?

நான் படித்த
 பட்டப் படிப்பு
 வெட்டியாகாமல்
 வேலையிலமர்வதைக்
 காட்டக்கூடியதாய் ...

அறுபதுகளின் இறுதியில்
 அன்றாடம் பாடுபடும்
 அருமைத் தந்தை
 கட்டாய ஓய்வுபெறுவதைக்
 காட்டக் கூடியதாய் ...

பட்டினியின்றி
 எல்லோரும் சமமாய்
 இருக்கும் உலகத்தை
 இயம்பக் கூடியதாய் ...

கண்காட்சி சாலையிலே
 கடவுளர்க்கிடம் தந்து
 கணக்கற்ற கூட்டம்
 கண்டு களிப்பதைக்
 காட்டக் கூடியதாய் ...

வருங்காலம் காட்டும்
 வகையிலொரு பீடிகை
 இருக்கிறதோ?

நாவலந் தீவினில்
 நான் அலைகின்றேன்
 அறுபது கோடி
 ஆபுத்திரர்களோடு!
 மாதவிக்குப் பிறக்காத
 மணிமேகலைகளோடு!

30

ப.கங்கைகொண்டான் இந்தியத் திருநாட்டில் (1971 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி) உள்ள அறுபதுகோடி மக்களுக்கும் எதிர்காலம் நல்லதாய் அமைந்திருக்கிறதா? என்பதைக் காட்டும் பீடிகையைத் தேடுகின்றார். இதற்காக நாவலந் தீவி முதலான பல இடங்களிலும் அலைந்து தேடுகின்றார். தனக்காக மட்டும் இல்லாமல் மக்கள் அனைவரும் படிக்க வேண்டும், படித்தவர்கள் வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுச் சமமாக வாழவேண்டும், மக்களிடத்தில் பசிபட்டினி இருக்கக்கூடா. இந்த நல்ல நிலைமைகள் வருங்காலத்தில் கிடைக்குமா? பழைமையைக் காட்டிப் பயனில்லை. எதிர்காலத்தைக் காட்டினால் அதற்கேற்பத் தம்மை – தம் வாழ்வினை அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்னும் பல கருத்துக்களைப் ‘பீடிகை’ என்னும் தொன்மம் மூலம் விளக்குகின்றார். அறுபது கோடி மக்களையும் ஆபுத்திரர்களாய்ச் சுட்டுகின்றார். இந்தியப் பெண்கள் அனைவரையும் ‘மணிமேகலைகள்’ என்கிறார். இதுதான் சமத்துவம்; இதுதான் பொதுவுடைமை.

இலங்கையில் சிங்களர்கள் பலரும் பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்; புத்தர் பெருமானின் கொள்கைகளைக் கொண்டவர்கள். ஆனால் உயிர்களைக் கொல்லக் கூடாது; சாதி, இனப் பாகுபாடு பார்க்கக்கூடாது என்னும் புத்தரின் கொள்கையைப் பின்பற்றவில்லை. இதனைக் கண்டு வெகுண்டெழுந்த சிற்பி, “இனி நான் புயலாவேன்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை எழுதியுள்ளார்.

புத்தர் பிரானின்
 சொல்லுக்குச் சமாதிகட்டிப்
 பல்லுக்கு விழா எடுக்கும்
 கபட மகாவம்சக் குருமார்கள் ...

தமிழ் உடல்மீது
 துப்பாக்கிக் கத்தி முனைகளால்
 சிங்கள ரத்தச் சித்திரம்

எழுதிக் களிக்கும்

ஆணவ ராணுவம் ...

.....

சர்வாதிகாரங்கள்

தமக்குத் தாமே எழுதிக்கொள்ளும்

கடைசி அத்தியாயம்

..... 31

இந்தச் சிற்பியின் கவிதை வானம்பாடி இருபத்திரண்டாவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

4.4. புராணம்

“திரிசங்குவின் புத்திரன் அரிச்சந்திரன். இவன் வருணனை நோக்கி எனக்குப் புத்திரசந்ததி நேருமேல் அக்குமரனைப் புருஷப் பசுவாகக் கொண்டு உன்னைத் திருப்தி செய்விக்கிறேன் எனக் கூறி அவ்வகை உதித்த குமரனை யாகப்பசுவாக்காதிருந்தனன். தந்தையின் செய்கையுணர்ந்த குமரன் தன்னிலை உணர்ந்து பயந்து காட்டில் வசித்தனன். பின்பு வருணன் அரிச்சந்திரனுக்கு மகோதர நோயுண்டாக்கினன். தந்தை மகோதரத்தால் பீடிக்கப்படுகிறானென வினவற்று நகர்நோக்கி வருகையில், இந்திரனால் வனத்தில் ஆறு வருஷம் தடைபட்டு அந்த ஆறாம் வருஷக் கடைசியில் அசிகிரதன் என்பவனிடத்தில் சுனச்சேபனை விலையாகக் கொண்டு தந்தைக்கு அளித்தனன்.

அரசன் சுனச்சேபனை யாகப்பசுவாக்கி வருணனைத் திருப்தி செய்வித்தனன். குமரன் தந்தையை வருணகோபத்தாலுண்டாகிய மகோதரத்தினின்றும் நீக்கினன். ஒருமுறை தெய்வ சபையில் இந்திரன், தேவர் முதலியவரை நோக்கிப் பூமியில் சத்தியந் தவறாதவன் யார் எனக் கேட்கையில் வசிட்டர் எழுந்து என் சீடன் அரிச்சந்திரன் சத்தியந் தவறாதவன் என்றனர். இதைக் கேட்ட விச்வாமித்திரர் எழுந்து அப்படியாயின் அவனைப் பொய் சொல்விக்கிறேன் என்று சபதஞ் செய்து கொண்டு பூமியில் அயோத்தியையடைந்து அரிச்சந்திரனைக் கண்டு யாகஞ் செய்ய வேண்டி மிகுந்த திரவியங்கேட்டு அவன் கொடுக்கப்பெற்று அவனிடமே அதனை வைத்துச் சென்றனர்.

சிலநாள் கழித்து விச்வாமித்திரர் அரிச்சந்திரனிடம் வந்து அவன் பூமியைத் தானமாகப் பெற்றுத் தாம் முன்பு வைத்துப் போன பொருளினுக்கும் வட்டி கேட்க

அரசன் காசிநகர் சென்று மனைவியையும் குமரனையும் வேதியனுக்கு விற்றுத் தான் புலையனுக்கு அடிமைப்பட்டு விச்வாமித்திரருக்குப் பொருளை அளித்தான். விச்வாமித்திரர் அரசனை இவ்வளவு துன்பப்படுத்தியும் பொய் பிறவாமை கண்டு அரிச்சந்திரன் குமரன் தர்ப்பை கொய்யுங்காலையில் பாம்பு கடித்திறக்கச் செய்தனர். இதனைக் கூடச் சென்ற பிள்ளைகளால் அறிந்த தாய் தன் குமரனைத் தேடிச் சென்று மயானத்திட்டுத் தன் புருஷனைக் கண்டு, அவன் சொற்படி வேதியரிடம் ஈமக்கடன் பெற்றுவரத் திரும்புகையில் மாலையால் விச்வாமித்திரர் காசியரசன் புத்திரனைக் கொலை செய்வித்து வழியில் எறியச்செய்தனர். அந்தக் காசியரசன் புத்திரனைத் தன் புத்திரனென்று உணர்ந்து பார்க்கையில் அரசன் காவலர் கடுகிப் பிள்ளையைக் கொன்றாளெனப் பிடித்துச் சென்றனர். அரசன் இவளிடத்துக் குற்றக்குறி காணாதிருந்தும் மந்திரியர் சொல்லால் கொலை செய்விக்கக் கட்டளையிட்டனன். காவலர் சந்திரமதியைக் கொலை செய்யும்படி அரிச்சந்திரரிடம் கொடுக்க அரிச்சந்திரன் வெட்டச் செல்லுகையில் தேவர் முதலியோர் சூழத் திரிமூர்த்திகள் தரிசனம் தந்து குமரனை எழுப்பி அரிச்சந்திரனுக்கு வேண்டிய வரமளித்து விச்வாமித்திரன் சபதப்படி அவனது தபத்தையும் வாங்கித் தந்தனர்.”³²

உலகில் பொய் சொல்லாத ஒரே நபர் அரிச்சந்திரன். பொய் சொல்லாத காரணத்திற்காகத் தன் மனைவி சந்திரமதி, மகன் லோகிதாசன், நாடு, நகரம், பொருள் என அனைத்தையும் அரிச்சந்திரன் இழந்தார். தன் மகன் இறந்தபொழுதும் கடமையில் தவறாமல், கால்பணம் முழுத்துண்டு பெற்றுக்கொண்ட பிறகு அடக்கம் செய்ய அனுமதித்தார். இந்தத் தொன்ம நிகழ்வினை அரிச்சந்திர புராணத்தில் வீரகவிராயர் விளக்குகின்றார். இதனைச் சுட்டிக் காட்டிய வானம்பாடிக் கவிஞர் சிபி, “நவீன அரிச்சந்திரர்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார்.

கால் பணமும்

முழுத் துண்டும்

கொடுத்தால்தான்

அரிச்சந்திரன்

சுடலையில்

இடம் கிடைக்கும்.

முழுத் துண்டு

கிடைத்தால் போதும்

சிதை மேடையிலும் ஏறச்

செந்தமிழ்க் கவிகள்

க்யூ

வரிசையில்

தயார்!³³

இலவச வேட்டி சேலைகளுக்கு மக்கள் ஆசைப்படுகின்றனர். அவற்றினைப் பெறும்போது கூட்டமாய் இருந்தால், வரிசையில் நிற்பதும் கூட்டநெரிசலில் இடிபாடுகளுக்கு இடையில் நசங்கி இறப்பதும் உண்டு. 1970களில் இதுபோன்ற நிகழ்வு மதுரையில் நடைபெற்றுள்ளது. கவிஞர்களும் மேடைப்பேச்சாளர்களும் மேடையில் வீற்றிருக்கும்போது அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்துவதும் சிறப்புச் செய்வதும் மரபு. ஆனால் சில செந்தமிழ்க் கவிஞர்கள் முழுத்துண்டுக்காகவே மேடையில் ஏற வரிசையில் காத்திருக்கிறார்கள். இந்நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகச் சிபி மேற்படி கவிதையைப் படைத்துள்ளார்.

“இந்தியப் பராணங்களில் திருமால் அவதாரங்கள் எல்லா மொழிகளிலும் பேசப்படுகின்றன.”³⁴

4.5. காப்பியம்

காப்பியங்களில் வரும் கதைகள் அனைத்தும் பலநூறு ஆண்டுகள் மக்களிடத்தில் வாய்மொழிக் கதைகளாகப் பேசப்பட்டு, பின்னரே எழுத்து வடிவம் பெற்றுள்ளன. அதனால் காப்பியங்களில் வரும் நிகழ்வுகளும் மிகப் பழையவை. எனவே இவை தொன்மங்களாகத் திகழ்கின்றன. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி, உதயகுமார காவியம் எனக் கூறப்படும் காப்பியங்களில் வரும் நிகழ்வுகள், கதைகள் அனைத்தும் தொன்மங்கள் ஆகும்.

4.5.1. சிலப்பதிகாரம்

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார். தமிழில் படைத்த முதல் காப்பியம் இதுவாகும். கோவலன், கண்ணகி வரலாற்றினைக் காப்பியமாகப் படைத்துள்ளார். ஆனால் கோவலன், கண்ணகி கதை காப்பிய வடிவம் பெறுவதற்கு முன்பே, மக்களால் செவிவழிச் செய்தியாகக் கூறப்பட்டு வந்துள்ளன. அதன் தாக்கம், கோவலன், கண்ணகி பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

எரிமருள் வேங்கை கடவுள் காக்கும்
 குருகார் கழனியின் இதனைத் தாங்கள்
 ஏதி லாளன் கவலை கவற்ற
 ஒருமுலை அறுத்த திருமா உண்ணி³⁵

என்று நற்றிணை மருதன் இளநாகனார் பாடலில் குறிப்பிடப்படும் நிகழ்வு சிலப்பதிகார கண்ணகியின் செயலுடன் ஒன்றுபட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தில் இதிகாசத் தொன்மங்கள் உவமை மூலமும் ஒப்பிடுதல் மூலமும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. “கோவலன் புகார் நகரை விட்டு நீங்கி மதுரை மாநகர்க்குக் கண்ணகியுடன் புறப்படுகிறான். அவன் புகார் நகரம் விட்டு நீங்கிய நிலையில், அந்நகரம் இராமனைப் பிரிந்த அயோத்தி போலப் பெரிதும் கலங்கி வருந்தியதாகக் கௌசிகன் என்னும் அந்தணன் கூற்றில் வைத்து,

பெருமகன் ஏவல் அல்லது யாங்கணும்
 அரசே தஞ்சம்என் றருங்கான் அடைந்த
 அருந்திறல் பிரிந்த அயோத்தி போலப்
 பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பேது உற்றதும்³⁶

என்று இளங்கோ பாடுவர். அதுமட்டுமின்றி மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்ட கோவலன், வழியிற் கவுந்தியடிகள் என்னும் சமணத்துறவியைக் கண்டு வணங்குகிறான். தனக்கு நேர்ந்த தாங்க ஒண்ணாத் துயரநிலையைக் குறிப்பிட்டு வருந்துகிறான். அவ்வமயம் கவுந்தியடிகள் ‘இராமன் தந்தையின் கட்டளைப்படி கானகம் சென்று, அங்கே தன் மனைவியாகிய சீதையினை இராவணன் குழ்ச்சியால் இழந்து வருந்தி பலவகை இன்னல்களை அடைந்தனன் என்றால் நம்போல் மனிதர்கள் எம்மாந்திரம்’ என்று ஊழின் வலிமையை ஒப்பிட்டு நோக்கி,

தாதை ஏவலில் மாதூன் போகிக்
 காதலி நீங்கக் கடுந்துயர் உழந்தோன்
 வேத முதல்வர் பயந்தோன் என்பது
 நீ அறிந்திலையோ? நெடுமொழி அன்றோ?³⁷

என்று கூறியது, தொன்மக்கூறு புகுத்தப்பட்ட கோவலன் கண்ணகி கதைக்குத் தொன்மத்தில் தலைசிறந்து இந்தியா முழுமையும் விளங்கும் இராமாயணத்தைப் பயன்படுத்துதல் சிறந்த இலக்கிய உத்தி. சிலப்பதிகாரத்தை இந்தியத் தொன்மங்களின் வரிசையில் சேர்க்க இளங்கோவடிகள் திட்டமிட்டார் என்பதை வஞ்சிக் காண்டத்தில் காணலாம்.³⁸

வானம்பாடிக் கவிஞர்களும் சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் கோவலன், கண்ணகி, மாதவி, கற்பு முதலான தொன்மங்களைச் சுட்டிக்காட்டித் தங்களின் கருத்துக்கேற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“அகப்பட்டுக் கொண்டாயா ...?” என்னும் கவிதையில் சுந்தரம், கண்ணகி கோவலனிடம் பேசுவதுபோல் ஒரு பகுதியைப் படைத்துள்ளார்.

மாதவியிடம்
செல்வம் இழந்து
பாண்டியனிடம்
என் சிலம்போடு
உன் உயிரையும்
ஒரு சேரப் பறிகொடுத்து
மதுரைத் தெருக்களில்
என்னைத் தலைவிரி கோலமாக
அலைய வைத்தாயே ...!³⁹

கோவலனை எதிர்த்துப் பேசாதவள் சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி. ஆனால் சுந்தரம் கூறும் கண்ணகி கோவலனை எதிர்த்துப் பேசுகிறாள். ‘கற்பு’ என்றாலே கண்ணகிதான் சான்றாய்க் கூறப்படுகின்றாள். ஆனால், கற்பினை இழந்து திருமண மண்டபம் கட்ட காசு ஈட்டும் பெண்? அந்தத் திருமண மண்டபத்திற்குக் “கண்ணகி கல்யாண மண்டபம்” என்று பெயர் சூட்டுகின்றாள். இதனைத் தமிழன்பன், “நிதி வசூல்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதையில் கூறுகின்றார்.

ஏன் நீ
விபச்சாரம் செய்கிறாய்?
என்று கேட்டனர் அவளை.
அவள்,
கண்ணகி கல்யாண மண்டபக்
கட்டிடத்திற்கு
நிதி வசூல் செய்கிறேன் என்றாள்.⁴⁰

வரதட்சணையால் திருமணம் ஆகாத பெண்கள் உள்ளனர். அவர்கள் காலமெல்லாம் கன்னிப் பெண்களாய் இருப்பதும் உண்டு, மனித வயிற்றுக்குப் பசி ஏற்படுவது இயல்புபோல், மனிதப் பருவங்களுக்கு ஏற்பப் பலவகைப் பசிகள் ஏற்படும். அவற்றுள் ஒன்று காதல் உணர்வு. உயிரினங்களுக்குப் பாலுணர்வு என்பது இயல்புக்கம் ஆகும். அது இல்லையென்றால்தான் குறைபாடாகக் கருதப்படும். பருவ

வயதில் பாலுணர்வுக்குத் திருமணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால், கள்ளத்தனமாய்ச் செயல்படத் தூண்டும். இக்கருத்தினை மையமாகக் கொண்டு, வண்ணநிலவன் “விடுதலை” என்னும் கவிதையில் ஒரு பகுதியை,

சனாதனிகளே
சீக்கிரமாய் எங்களை
வரதட்சணையிலிருந்து
விடுதலை செய்யுங்கள்
இல்லையேல்
நாங்கள்
மாதவியாகப் போகிறோம்
வாழ்த்த வேண்டாம்
சும்மா இருங்கள்⁴¹

என்று கன்னிப் பெண்கள் பேசுவதுபோல் படைத்துள்ளார். கன்னிப் பெண்களுக்குத் திருமணம் ஆகாத நிலையில் வயது முதிர்வு அடைந்து அவர்கள் முதிர்கன்னிகளாய் மாறுகின்றனர். அவர்களில் ஒருசாரார் ஆண் சமூகம்மீது வெறுப்பு கொள்வதும் உண்டு. சிலர் சமுதாயச் சேவைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிலர் உலகினையே வெறுத்து வாழ்கின்றனர். சிலர் வேசிகளாகப் போகவும் விரும்புகின்றனர். இங்கு இறுதியில் கூறப்பட்ட பெண்கள் பேசுவதுபோல் மேற்குறித்த கவிதை அமைந்துள்ளது. இதற்கு ‘மாதவி’ என்னும் தொன்மப் பாத்திரத்தைக் கையாளுகின்றார்.

4.6. நாட்டுப்புறக் கூறுகள்

உலக மொழிகளுள் இலக்கியம், கோட்பாடு முதலானவையும், மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், திருவிழாக்கள், சடங்குகள் முதலானவையும் மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்தும் வாய்மொழியிலிருந்தும் தோன்றியவையாகும். மிகப் பழங்காலத்தில் தோன்றிய வாய்மொழி இலக்கியம், பழக்கவழக்கம் முதலானவை காலந்தோறும் செம்மையாகி, இப்போது சிறந்து விளங்குகின்றன. தாலாட்டு, ஒப்பாரி, சடங்கு, திருவிழா, மந்திரம், குலதெய்வ வழிபாடு, தீமிதித்தல் எனப் பல நாட்டுப்புறக் கூறுகளை வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் கையாண்டு கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

4.6.1. தாலாட்டு

தால் + ஆட்டு = தாலாட்டு. தால் - நாக்கு. நாக்கினை ஆட்டிப் பாடும் பாட்டிற்குத் தாலாட்டு என்று பெயர். இது குழந்தைகளை உறங்க வைக்கப் பாடும் பாட்டாகும். இந்தப் பாட்டு மக்களினம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இருந்து

வருகின்றது. இது தொன்மம் ஆகும். இந்தத் தொன்ம உத்தியைப் பயன்படுத்தி வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் தங்கள் கருத்தினையும் சமுதாயச் சிக்கல்களையும் பதிவு செய்கின்றனர். இவர்கள் தூங்காத தாலாட்டு, இன்னும் ஒரு தாலாட்டு, தாலாட்டு கேட்காத தொட்டில்கள், நங்கா ... என்னும் தலைப்புகளில் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

உதிர்கின்ற

இன்றைய சருகுகளுக்காய்

உருகிய வண்ணமே

தளிர்க்கின்ற நாளைக் கொழுந்துகட்கு

நான் தாலாட்டிசைக்க இயல்கிறது⁴²

என்று தேனரசன் பாடுகின்றார். வானம்பாடி இதழ் பன்னிரண்டில் வெளிவந்த “தூங்காத தாலாட்டு” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்த சக்திக்கனல், வறுமை நிலையை உருக்கமாய்ப் பாடுகின்றார்.

ஆராரோ ஆராரோ

அம்மா நீ கண்ணுறங்கு

ஊரே உறங்குகையில்

உனக்கென்ன கண்விழிப்பு?

ரேஷன் கடை வரிசை

நின்றுநின்று கால்கள் ரண்டும்

ஊசியாய்க் குத்துதம்மா

உத்தமியே கண்ணுறங்கு.

ஊசியாய்க் குத்திடினும் - உன்

உலர்ந்த வயிற்றுக்குக்

காசில்லை பால்வாங்க - என்

கண்ணகியே கண்ணுறங்கு!

அரிசி உலை கொதிக்கும் - உன்

அம்மா மனம் கொதிக்கும்

அம்மா மனம் கொதித்தால்

அகிலமெல்லாம் தீப்பிடிக்கும்!

அகிலமெல்லாம் தீப்பிடித்தே
 அக்கினியாய்ப் பற்றுக்கையில் - உன்
 ஓருயிரும் வேகாதோ?
 உத்தமியே கண்ணுறங்கு!

வறட்டியிலே தீ மூட்ட
 வானமெல்லாம் நெருப்பெரியும்
 வானத்திலே எரிநெருப்பு - உன்
 வயிற்றிலுமா எரிகிறது?

.....
 பசித்தால் அழு மகளே!
 பாசம் வந்தால் நான் அழுவேன்
 பாசத்தால் தாய் அழுதால்
 பாவிகளின் வாழ்வழியும்

பாவிகளின் வாழ்வழிந்தால்
 பச்சைவயல் கதிர்பிடிக்கும்
 பச்சைவயல் சிரிக்க வைக்க - என்
 பாக்கியமே கண் வளராய்!

.....
 பள்ளிப் படிப்பெதற்கு - உனக்குப்
 பாட்டெதற்கு? கதை எதற்கு?
 பாட்டு கதை கேலி எல்லாம்
 பாக்கியவான் வாழ்வினுக்கு.

பாட்டு கதை சொன்னாலும் - உன்
 பசி அடங்கப் போவதில்லை
 பாட்டி கதை சொல்கிறேன் - நீ
 பசிமறந்து தூங்கிவிடு!⁴³

பெண்குழந்தையைப் பெற்ற தாய் தன் குடும்பம், வறுமை, வயிற்றெரிச்சல், பசிக்கும் வயிறு, பெண்ணின் கண்ணீர் தீயவரை அழித்தல் முதலான பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி, அவற்றையெல்லாம் தன் குழந்தையிடம் கூறுவதுபோல் தாலாட்டு அமைந்துள்ளது. பொதுவாகத் தாய் வறுமை நிலையில் இருந்தாலும், தன்

குழந்தையைச் செல்வ மகனே, ராசாவே, மன்னவரே, உத்தமரே என்றும் செல்வமகளே, ராசாத்தியே, ராணியே, உத்தமியே, குலக்கொழுந்தே என்றும் உயர்த்திக் கூறித் தாலாட்டுவதுதான் மரபு. ஆனால் நாட்டின் நிலைமையை மக்களிடத்தில் கூறுவதற்குக் கவிஞர் தாயின் தாலாட்டினைப் பயன்படுத்திக் கவிதை படைக்கின்றார். வறுமையிலும் பசியிலும் இருக்கும் குழந்தைக்குத் தூக்கம் வராது. அதனால்தான் கவிஞர் “தூங்காத தாலாட்டு” என்று தலைப்பிட்டுள்ளார்.

ஒருபக்கம் வறுமை வாட்டுகிறது. மற்றொரு பக்கம் ஊழல் பெருக்கெடுக்கிறது. கறுப்பு பணம் ஆடம்பரச் செயல்களைச் செய்கிறது. குறுக்கு வழியில் பொருள் ஈட்டுபவர்கள், நாட்டுக்கு வரி கட்டுவதில்லை. வருமான வரிக்கணக்கில் சேர்க்காத கறுப்புப் பணத்தால் ஒவ்வொருவரும் மன்னரைப் போல் திகழ்கின்றார். உழைத்த பணத்தினைக் கொண்டு ஓரளவு உயர்வு இருக்கும். கறுப்புப் பணத்தினால் அளவுக்கு மீறிய உயர்வு இருக்கும். நாட்டில் நடக்கும் ஊழலால் கையூட்டால் பெருகும் கறுப்புப் பணத்திற்கு “இன்னும் ஒரு தாலாட்டு” என்னும் கவிதையைத் தேனரசன் படைத்துள்ளார். இது வானம்பாடி பதின்மூன்றாவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது. கவிஞர் கறுப்புப் பணத்தினைக் “கரு’மனி’யே” என்று விளிக்கின்றார். ‘கறுப்பு Money’ என்பதனையே கரு ‘மனி’ என்கிறார்.

கண்ணே கரு’மனி’யே

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு!

எண்ணுக்கு அடங்காத

இருப்பேநீ கண்ணுறங்கு!

ஈசன் துணையிருக்க

எம்பெருமான் பார்த்திருக்க ...

பூசை யறையில்லல்லோ

புதையலே உன்படுக்கை!

பொழுது முகங்கண்டால்

பொல்லாங்கு நேருமிண்ணு

முழுது முனையிருட்டில்

முடி வைத்துக் காத்திருக்கோம்!

வீதிக்கு நீ வந்தா
 வெகுசனங்க கண்ணுப்படும்.
 நீதி யுனைக்கண்டா
 நீட்டுர மாகிவிடும்.

பாட்டாளி மார்களது
 பச்சைரத்தப் பால்வாங்கி
 ஊட்டி வளர்க்கையிலே
 உனக்கென்ன வந்ததடி?

நீ கேட்டா

தங்கத்தால் பிஸ்கோத்து!
 டாலரினால் லோலாக்கு!
 மங்காத வைரமணி!
 உனக்கு
 மஸ்தானாய் வெளிச்சரக்கு!

வருமான வரி அத்தை
 மாபாவி கொள்ளிக்கண்
 ளரிய உனைப்பார்த்தாள்
 என்றா கலங்குகிறாய்?

அவளைச் சரிசெய்வார்
 ஆடிட்டர் உன்மாமன்
 கவலை யொதுக்கிவிட்டுக்
 கண்முடி நீயுறங்கு -

உன்னுடைய ராசாங்கம்!
 உன்னுடைய மந்திரிமார்!
 என்ன குறையுனக்கு?
 எப்படியோ கண்ணுறங்கு ...⁴⁴

செல்வந்தர்கள் சிலர்க்குக் குழந்தைப்பேறு இல்லை. ஏழைகள் பலர்க்கு எண்ணற்ற குழந்தைகள் பிறக்கின்றனர். திருமணம் ஆன ஓராண்டுக்குள் கர்ப்பமாகாவிட்டால், அந்தப் பெண்ணைப் பலர் ஏசுவார்கள்; மலடி என்பார்கள். அதே நேரத்தில் திருமணம் ஆகாமல் கள்ளக்காதலில் அல்லது களவுக் காதலில் ஈடுபடும் பெண்கள் கர்ப்பமாகிவிடுகின்றனர். கன்னிப்பெண் கர்ப்பப்பெண்ணாகிக் குழந்தையைப் பெற்று, குப்பைத் தொட்டிகளில் போட்டுச் செல்கின்றனர். அந்தக் குப்பைத் தொட்டியில் கிடக்கும் குழந்தை பசியால் அழும்; தூக்கமின்றி அழும்போது தாலாட்டு பாடுவார் யாருமில்லை. இந்நிகழ்வினை மு.மேத்தா “தாலாட்டுக் கேட்காத தொட்டிகள்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை எழுதியுள்ளார். இது வானம்பாடி பத்தாவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

கனவுகளின் நூலிழையால்

கைராட்டை சுற்றுகிறாள்

தங்கத் துகளெடுத்துத்

தரைமெழுகிப் பாடுகிறாள்

. . . . .

வாலிபத்தின் பூங்கொத்தில்

வருடல்கள்

தாலிகட்டும் முன்புசில

தரிசனங்கள்

வேலியிலா இளநிலத்தில்

விதைகள் ...

. . . . .

பன்னீர் மரக்கிளையில்

பாசஇலை உதிர்காலம்

கண்ணீர் மரவயிற்றில்

கர்ப்பஇலை உதயம் . . .

வெற்றிலையால் உதட்டு

விளிம்பைச் சிவப்பாக்கித்

துப்பிவிட்டுப் போன

துரைமகனோ வரவில்லை

மாதக் காலண்டர்
 மார்பில் கனம்குறைய
 மாது மணிவயிற்றில்
 மடியில் கனம்வளர
 . . . . .
 தன்னந் தனிப்பறவை
 தாய்ப்பறவை யாகிவிட . . . .
 ஆல மரத்தடியில்
 ஆளுயரக் குப்பைத்தொட்டி
 ஆளுயரக் குப்பைத்தொட்டி
 அழுகின்ற குரல்கேட்கும் . . . .
 . . . . .
 தூக்கி வளர்ப்பதற்குத்
 தோள்பலத்தை நம்பாமல்
 தூக்கி எறிந்துவிட்ட
 துயரக் குரல்கேட்கும்!⁴⁵

இவ்வாறு நாட்டு நடப்பு, மக்கள் பிரச்சனைகளைக் கூறுவதற்குத் தாலாட்டும் ஒரு தொன்ம உத்தியாயப் பயன்படுகின்றது.

4.6.2. சடங்கு

மனித வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பல்வேறு சடங்குகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பிறந்த குழந்தைக்குப் பதினாறாம் நாளில் புண்ணியதானச் சடங்கு, சிறுபிள்ளைப் பருவத்தில் காதணிச் சடங்கு, பெண்பிள்ளையின் பூப்பு நீராட்டு விழாச் சடங்கு, திருமணச் சடங்கு, கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு வளையல் காப்பு விழாச் சடங்கு, குழந்தை பிறந்த பிறகு பெயர்கூட்டு விழா, (முதுமையில்) இறந்தவர்களுக்கு ஈமச்சடங்கு எனப் பல சடங்குகள் மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றிக் காணப்பெறுகின்றன. இந்தச் சடங்கு முறைகள் இனத்திற்கு இனம் வேறுபடுகின்றன. இந்தச் சடங்கு முறைகள் அனைத்தும் மக்களின் நம்பிக்கையைச் சார்ந்தவையாகும்.

“மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பலவித நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கக் காண்கிறோம். நம்பிக்கைகளே மனித வாழ்வின் இயக்குகின்றன என்று கூறுமளவிற்கு அவன் வாழ்வில் பெரும் பங்கு வகிப்பதையும் காண்கிறோம்.

மனித வாழ்வில் நம்பிக்கைகள் என்று தோன்றின என்று திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது. எனினும், மக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் இந்நம்பிக்கைகள் தொடர்ந்து வருவதைக் கூர்ந்து நோக்கின் இதனைச் சமுதாயப் பண்பாட்டின் உணர்ச்சிக் கூறுகளின் தொகுதி எனக் கூறலாம். காரண காரியத் தொடர்புகளுக்கு உட்பட்டுச் சான்றுகளின் வாயிலாக நிறுவ முடிவதை நம்பிக்கை என்றும், சான்றுகளின் அடிப்படையிலோ, காரண காரியத் தொடர்பின் வாயிலாகவோ விளக்க முடியாதவற்றை மூடநம்பிக்கை என்றும் வகைப்படுத்துவர். மனித வாழ்வில் காணப்படும் நம்பிக்கைகளுக்குக் காரணம் அறியமுடிகின்றது. தனிமனித நம்பிக்கை காலப்போக்கில் சமுதாய நம்பிக்கையாக மாற்றம் பெறுவதுண்டு⁴⁶ என்று க.சக்திவேல் கூறுவதும் இவண் நோக்கத்தக்கதாகும்.

வேள்வி வளர்த்தல், தீ மிதித்தல், மந்திரம் ஓதுதல் முதலான சடங்குகளை வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் தங்கள் கருத்துப்போக்கிற்கு ஏற்ப அமைத்துக் கவிதை படைத்துள்ளனர். அக்கினிபுத்திரன் “சத்தியமேவ ஜயதே” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். இந்தக் கவிதை வானம்பாடி மூன்றாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் ஒரு பகுதி வருமாறு.

ஓ ... எங்கள் தாயகமே!

அக்கினி வளர்த்து

ஆகுதியைச் சொரிந்து

மந்திரங்கள் ஒலிக்க

வேள்வியைத் தொடர்க!

மானிடம் வெல்லும்

வரத்தைக் கொள்க!

சத்தியம் வெல்லும்

நித்தியம் பெறுக!

ஓ ... எங்கள் பாரதமே!

அந்த வரத்தின் மகிமையினால்

காலமும் சமூகமும் கூடிப்

பிறப்பிக்கும்

நிறைப் பிரசவ மழலைகள்,

மண்ணின் பூக்களாய்

பூமியின் பிரளயங்களாய்

காலத்தின் வசந்தங்களாய்
அவதரிக்கும் வரையில் ...

அக்கினி வளர்த்து

ஆகுதியைச் சொரிந்து

மந்திரங்கள் ஒலிக்க

வேள்வியைத் தொட...L...ர்...க...⁴⁷

இங்ஙனம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு வரம் கேட்பதற்குக்கூட, வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் அக்கினி வளர்த்தல், நெய் சொரிதல், மந்திரம் ஓதுதல் முதலான சடங்குகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்தச் சடங்கு முறைகள் எப்பொழுது யாரால் தொடங்கப் பெற்றன என்பதனை அறிய இயலவில்லை. அந்த அளவிற்கு இதிகாசக் காலத்திற்கும் முன்பே இந்தச் சடங்கு முறைகள் இருப்பதால் இவற்றைத் தொன்மங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

4.7. தொகுப்புரை

இந்தியாவில் இதிகாசம் முதலானவை தொன்மங்களாகும். மக்களினம் தோன்றி முந்நாறு மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மக்களினம் தோன்றிய அந்தக் காலத்திலிருந்து மக்கள் வாழ்வியலில் காணப்படும் அத்தனையும் தொன்மங்கள் ஆகும். மனித இனம் தோன்றுவதற்கு முன்பே தோன்றிய பஞ்சபூதங்களும் தொன்மங்கள் ஆகும். இவற்றைப் படைப்பாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் நேரடியாகக் கூறி விளக்குவன குறைவாகும்; மறைமுகமாக அல்லது குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தவே கவிஞர்கள் மிகுதியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். சில தொன்ம நிகழ்வுகளைக் கவிஞர்களுள் சிலர் கேலியும் செய்கின்றனர்.

வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் நேர்ப்பொருளிலும் குறியீட்டுப் பொருளிலும் அங்கதப் பொருளிலும் தொன்மக் கூறுகளைக் கையாண்டுள்ளனர். நாடு, அரசியல், தொண்டு, ஊழல், குடும்பம், வறுமை, கல்வி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், வரதட்சணை, முதிர்கன்னி, கற்பு, விலைமகளிர், போலி மனிதர், கொள்கைக்கும் செயலுக்கும் வேறுபாடு, பெண்ணியம், வர்க்கப் போராட்டம், சமதர்மம், பொதுவுடைமை, தாலாட்டு, ஒப்பாரி, சடங்கு எனப் பல பொருண்மைகள் தொன்மங்களின் மூலம் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

இராமன், சீதை, கூனி, ஏகலைவன், குருச்சேத்திரம், சிவன், பார்வதி, விநாயகர், முருகன், பரமபதம், சிலுவை, புத்தபீடிகை, கோவலன், கண்ணகி, மாதவி எனத் தொன்மக் கதைமாந்தர்கள் வானம்பாடிக் கவிஞர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள்மூலம் பல நடப்பியல் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. க.பஞ்சாங்கம், தொன்மத் திறனாய்வு, ப.41.
2. நன்னூல், 28.
3. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.39.
4. மேலது., ப.65.
5. அபிதான சிந்தாமணி, பக்.1138-1139.
6. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.184.
7. மேலது., ப.67.
8. மேலது., ப.120.
9. மேலது., ப.163.
10. மேலது., ப.160.
11. மேலது., பக்.132-133.
12. கம்பராமாயணம், அயோத்தியா காண்டம், 141.
13. மேலது., 174.
14. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.164.
15. பாரதியார் கவிதைகள் (பாஞ்சாலி சபதம்), ப.518.
16. அபிதான சிந்தாமணி, ப.279.
17. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.242.
18. கதிர்.மகாதேவன், தொன்மம், ப.23.
19. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், பக்.130-131.
20. மேலது., ப.377.
21. மேலது., பக்.190-192.
22. திருக்குறள் 314.
23. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.111.
24. மேலது., ப.202.
25. மேலது., ப.209.
26. மேலது., ப.342.
27. மேலது., ப.67.
28. ஜாகிர் நாயக், விஞ்ஞான ஒளியில் குர்ஆனும் பைபிளும், பக்.47-48.
29. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.209.
30. மேலது., பக்.82-83.
31. மேலது., ப.434.

32. அபிதான சிந்தாமணி, பக்.86-87.
33. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.336.
34. கதிர்.மகாதேவன், தொன்மம், ப.49.
35. நற்றிணை, 216:6-9.
36. சிலப்பதிகாரம், 13:63-66.
37. மேலது., 14:46-49.
38. கதிர்.மகாதேவன், தொன்மம், பக்.80-81.
39. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.67.
40. மேலது., ப.164.
41. மேலது., ப.210.
42. மேலது., ப.225.
43. மேலது., பக்.227-228.
44. மேலது., பக்.246-247.
45. மேலது., பக்.204-205.
46. சு.சக்திவேல், நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, ப.189.
47. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.54.

இயல் 5

வானம்பாடிக் கவிதைத் தொன்மமும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும்

5.0. முகவுரை

வானம்பாடிக் கவிதைகளில் பல தொன்மங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. காற்று, மழை, எரிமலை, நாகம், கருடன், நிலா, இந்திரன், அகலிகை, பிரும்மா, தீ, கற்பு, மதம், சடங்கு, தாலாட்டு, நிறம், அரிச்சந்திரன் எனப் பல தொன்மக் கூறுகள் வானம்பாடிக் கவிதைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் நேர்ப்பொருளை உணர்த்துவதோடு பிறிதொரு பொருளையும் உணர்த்துகின்றது. வானம்பாடிக் கவிதைத் தொன்மக் கூறுகள் சமதர்மம், புரட்சி, புதுமை படைத்தல், பொதுவுடைமை, அடிமையை ஒழித்தல், வறுமையை ஒழித்தல், தீண்டாமையை ஒழித்தல், போலி மனிதர்களைப் புடம்போட்டுக் காட்டுதல், உயர்வு தாழ்வினை ஒழித்தல் என்னும் பல கருத்தியல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவற்றை இந்த இயல் விளக்குகின்றது.

5.1. வானம்பாடியின் நோக்கம்

வானம்பாடியின் அடிப்படை நோக்கம் நாட்டில் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும்; சமதர்மம் பேணப்பட வேண்டும்; பொதுவுடைமை மலர வேண்டும்; முதலாளித்துவம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; அதற்காகப் பல புரட்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பனவாகும். சமுதாயத்தில் காணப்பெறும் இழிவான செயல்களை அகற்ற வேண்டும். அதற்குக் கவிதையைக் கருவியாகக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக அமைக்கப்பெற்ற வானம்பாடி இயக்கம் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்கு மிகப்பெரும் ஆற்றல் உள்ளன என்று கூறுகின்றனர். ஈரோடு தமிழன்பன், “நாம்” என்னும் தலைப்பில் கவிதை படைத்துள்ளார். அதில்,

வானத்தைக் கீறியே

வைகறைகள் பறித்தெடுப்போம்!

மோனக் குரலுக்குள்

முழங்கும் இடி விதைப்போம்!

சூரியனைக் கண்களால்

சுட்டுப் பொசுக்குவதும்

ஆர்க்கும் கடலலையை

அடக்குவதும் நமக்கியலும்!

நமது சிறகசைப்பில்

ஞால நரம்பதிரும்!

. . . . .

நாமெல்லாம் . . .

பாய்ந்து செல்லும்

அஞ்சாத

அமில நதியின்

அலைப்படைகள்!¹

என்கிறார். இந்தக் கவிதை வானம்பாடி மூன்றாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. வானம்பாடி இயக்கத்தினர் கம்யூனிசம் என்று கூறப்படும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்களின் கவிதைகளை ஆராய்ந்தால் பெரும்பாலும் சமதர்மமும் பொதுவுடையுமே வெளிப்படும்.

பள்ளமும் மேடும்

சமப்பட வேண்டுமெனில்

எந்தக் கண்ணன்

இங்குப் பிறந்தால்

தர்ம ராஜ்யம்

ஸ்தாபிக்கப்படும்?²

என்று ப.கங்கைகொண்டான் வினா எழுப்புகின்றார். இங்குக் 'கண்ணன்' என்னும் தொன்மப் பாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த வினாவிற்கு விடையளிப்பது போல், மேடு பள்ளம் நீங்கிடப் புரட்சி வரும் என்று எழில்முதல்வன் கூறி, அதனால் பாடி ஆடுவதாகக் கூறுகின்றார்.

வரப்போகும் சோஷ லிஸ்புரட் சிக்கு

வடிவம் கொடுக்கவே பாடுகிறேன் - அது

தரப்போகும் இன்பச் சுவர்க்கத்தை எண்ணியே

'தத்தா தை'யென ஆடுகிறேன்!³

இங்குச் 'சுவர்க்கம்' என்னும் தொன்மம் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. உலகில் சமதர்மம் உண்டாகிவிட்டால், சொர்க்கமாய்த் திகழும். சொர்க்கத்தில் இன்பமே எந்நாளும்; துன்பமில்லை. நோய் நொடி, வறுமை, உயர்வு தாழ்வு என எந்தப் பாகுபாடும் இல்லை. சமுதாயத்தில் இருக்கும் மேடுபள்ளத்தினைச் சரிசெய்யும்போது சில சிக்கல்கள் வரும். இதனைக் 'கடல்' என்னும் தொன்மம் கொண்டு பாலா விளக்குகின்றார்.

ஏகாதி பத்தியத்தின் ஏதேச்சாதி காரமாகக்

கடல்

இன்னும் தன் எல்லைகளை விஸ்தரிக்கிறது.

அலைகளோ

தங்கள் மேடுபள்ளங்களைச் சமப்படுத்துவதற்காக

நாளும் சப்தமிடுகின்றன.⁴

முதலாளித்துவம் கடல். ஆனால் அலைகள் சமதர்மத்துக்காகப் போராடிக் கொண்டுள்ளன. தேனரசன் சமதர்மத்தைத் தேவதை என்கிறார். வானுலகில் வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவை கிடைக்கும். தேவலோகத்தில் வாழும்பெண் தேவதை. இந்தத் தேவதையொடு சமதர்மத்தை ஒப்பிட்டு,

சமதரும தேவதையே

நவயுகத்தின் நாயகியே

எண்ணங்கள் சிலிர்க்க

உனக்கோர்

இதயாஞ்சலி.

ஏகாதிபத்தியங்களைச் சங்காரஞ் செய்த

ரத்த யுத்தங்கள் முடிவுக்கு வந்த

பிறகுதான் நீ

பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டாய்⁵

என்று சமதர்மம் வெற்றிபெற்றதையும் ஏகாதிபத்தியம் அழிக்கப்பட்டதையும் தேனரசன் செப்புகின்றார்.

“தொழிலாளர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிறகு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் இன்றும் கூட்டுறவு அமைப்புகள் முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகின்றன. ஆனால், தொழிலாளர்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி, உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தேசவுடைமை ஆக்குவதற்கு மாற்றாகக் கூட்டுறவு அமைப்புகளை மட்டும் முன்வைப்பது அப்பட்டமான பிற்போக்குத்தன்மை வாய்ந்த செயல்பாடாகும்.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட, திட்டமிட்ட, பொருளாதாரத்துக்கு மாற்றாக டையட்ரிச் கூட்டுறவை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலப்புப் பொருளாதாரத்தை முன்மொழிகிறார். இலத்தீன் அமெரிக்காவில் தொழிற்சங்க இயக்கமானது தொழிலாளர்களின் சொந்த

அனுபவத்தின் மூலமாக இன்று சோசலிசத்தை நோக்கிய திசைவழியில் செல்வதைக் காட்டுகிறது.”⁶

5.2. புரட்சி

மணிக்கொடி இதழ், எழுத்து இதழ் இவற்றில் வெளிவந்த கவிதைகளில் புதுமைகள் இருக்கின்றன; புரட்சிகள் இல்லை. வானம்பாடி இதழில் வெளிவந்த கவிதைகளில் புதுமைகளும் புரட்சிகளும் போராட்டமும் இருக்கின்றன. வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் புரட்சி சாதாரண புரட்சியன்று; உலகையே மாற்றும் வல்லமை படைத்த புரட்சியாகும். இவர்களால் ஆட்சி மாற்றம், பண்பாட்டு மாற்றம் எல்லாம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். இவர்களின் புரட்சியை ‘நெருப்புப் புரட்சி’ என்று அப்துல் ரகுமான் குறிப்பிடுகின்றார்.

நெருப்புப் புரட்சி

யாகங்களில்

நெய்யை இலைகள்

சொரிகின்றன ...!⁷

இங்கு ‘யாகம்’ என்னும் தொன்மம் மூலம் புரட்சியைப் புலப்படுத்துகின்றார். இயற்கையை மாற்றும் ஈடுஇணையற்ற ஆற்றல் தங்களிடம் இருப்பதாக வானம்பாடிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். அனைவரின் உள்ளக் கிளர்ச்சியைத் தூண்டி, அவர்களின் ஆற்றலைச் சொடுக்கி விடுகின்றனர். மக்களை விளித்துப் பாடுகின்றனர்.

ஏ . . . மக்களே! என்னிடம் வாருங்கள்!

நான்

மணலையே கயிறாய்த் திரித்துத் தருவேன் ...

ஏ . . .! மக்களே! என்னிடம் வாருங்கள்!

நான்

வானத்தையே வில்லாய் வளைத்துத் தருவேன்

.....

காலைப் பனித்துளிகளை வாரியெடுத்து

வேல்நுனியிலும் கூரிய

அம்புகளாய் மாற்றித் தருவேன்!

வாருங்கள்! தோழரே! வாருங்கள்!⁸

என்று சிற்பி பாடுகின்றார். இந்தக் கவிதைப் பகுதி வானம்பாடி ஐந்தாவது இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் மணல், வானம், பனித்துளி முதலான இயற்கைத் தொன்மக் கூறுகள் கையாளப்பெற்றுள்ளன.

பூட்டிய இரும்புக் கூட்டின் கதவு

திறக்கப்பட்டது சிறுத்தையே வெளியில் வா!⁹

என்று பாரதிதாசன் அழைக்கின்றார். வானம்பாடிக் கவிஞர் புவியரசு அடிமையாய் இருந்தது போதும். புறப்படு! புரட்சி செய்! புலியே எழுக! என்கிறார்.

எத்தனைக் காலம் இருளிற் கிடப்பது

இதற்கோர் முடிவிலையா?

சத்தியம் வெல்லும் சமயம் வாய்த்தது

புலியே எழுந்திரடா!¹⁰

இக்கவிதை வானம்பாடி ஐந்தாம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் இருள், சத்தியம் ஆகிய தொன்மக் கூறுகள் வந்துள்ளன. வானம்பாடிக் கவிஞர் புவியரசு மேலும் பல புரட்சிகளைச் செய்வேன் என்கிறார். இயற்கையையே மாற்றிக் காட்டுவேன் என்கிறார்.

குழலைக் கொடுங்கள் ஊதுகிறேன்!

அனலைப் புனலாய் மாற்றுகிறேன்!¹¹

என்று புவியரசு பாடுகின்றார். இங்குக் குழல், அனல், புனல் ஆகிய தொன்மக் கூறுகள் வந்துள்ளன. இங்குப் பிடல் காஸ்ட்ரோ என்னும் புரட்சியாளர் பற்றிய செய்தியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“1953 ஜூலை 25 நள்ளிரவு! சிபோனி பண்ணையில் பிடலும் அவரது ஆதரவாளர்களும் போர்க்கோலம் பூண்டனர். 500க்கும் மேற்பட்டோர் பயிற்சி பெற்றிருந்த போதிலும், போருக்குப் புறப்படத் தகுதியான நிலையில் 165 பேரே இருந்தனர் .....

மொன்கடா இராணுவ முகாம் 15 ஏக்கர் பரப்பளவில் முக்கோண வடிவில் இருந்தது. இதற்கு மூன்று வாசல்கள் இருந்தன. இதற்குள் வீரர்கள் பயிற்சி பெறும் மைதானம், ஆயுதக் கிடங்கு, வீரர்களின் குடியிருப்புகள், ஒரு மருத்துவமனை ஆகியவை இருந்தன. இந்த முகாமுக்குள் மொத்தம் 400 இராணுவ வீரர்களும், ஏராளமான ஆயுதங்களும் இருந்தன .....

மூன்று பிரிவினரும் முகாமுக்குள் நுழைந்த பிறகு, ஆயுதக் கிடங்குக்குச் சென்று அதைக் கைப்பற்றுவது, இராணுவ தளபதிகளைக் கைது செய்வது பற்றி பிடல் எல்லோருக்கும் விளக்கினார். தாக்குதல் தொடுப்பது பற்றிப் பாடம் நடத்தி முடித்த பிடல், “வெற்றி அல்லது வீரமரணம்” என்றார். புரட்சிப்படை வீரர்கள் அனைவரும் ஆவேசமாக அதை ஆமோதித்தனர்.”¹² கியூபாவைப் புரட்சிப்படை வீரர்கள் போரிட்டு ஆட்சி மாற்றத்தினைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் .:பிடல் காஸ்ட்ரோவின் பங்களிப்பு மிகுதியாகும்.

5.3. புதுமை

“புதியன விரும்பு”¹³ என்று பாரதியார் பாடுகின்றார். வானம்பாடிக் கவிஞர்களும் தங்கள் படைப்புகளில் பல புதுமைகளைப் படைத்துள்ளனர். சிற்பி,

எங்கள் சர்ப்பயாகத்தில்
 சிறியது குறியது
 பெரியது நெடியது
 பூ நாகம் முதல் பொறிநாகம் வரை
 எரியும் - எரியும்!
 கரியும் - கரியும்!
 அந்த
 எரிதழற் சாம்பலில்
 ஒரு
 பரமபதத்தை
 எங்கள்
 சிரமபதத்தால்
 சிருஷ்டிப்போம்
 நாங்கள்!¹⁴

என்று உலகினையே மாற்றி புதுமை படைக்கப்போவதாகக் கூறுகின்றார். இதில் நாகம், யாகம், பரமபதம் என்னும் தொன்மக் கூறுகள் வந்துள்ளன. இவற்றின் மூலம் தங்கள் புதுமைப் படைப்பு பற்றிக் கூறுகின்றார்.

மலரப் போகின்ற ஒளிமயமானதொரு பொற்காலம்
 கனவுகளிலேயே மூழ்கிப் போகாமல், அரும்பிக்
 கொண்டிருக்கும் புதுயுகத்தின் ஆசார வாசலிலே
 பூபாளம் பாடிக் கொண்டிருக்கும் வானம்பாடியை
 இனி மாதந்தோறும் காணுவீர்கள்!¹⁵

என்று வானம்பாடிகளின் புதுமையைப் பற்றி முல்லை ஆதவனும் பாலை நிலவனும் விளம்புகின்றனர். இதில் கனவு, யுகம் என்னும் தொன்மக் கூறுகள் வந்துள்ளன.

மண்ணில் விண்ணின் புதுமைகள் காட்டி
 மனிதரைத் தேவர் ஆக்குகிறேன்!¹⁶

என்று புவியரசு அற்புதப் புதுமைகளைப் படைப்பேன் எனப் பாடுகின்றார். இதில் மண், விண் என்னும் தொன்மக் கூறுகள் கையாளப்பெற்றுள்ளன.

உன்னுடைய பாடல்

என் விழியோரக் கனல்நீரின் பிறும்மா.¹⁷

இது முல்லை ஆதவனின் கவிதைப் படைப்பு. உலகத்தையும் உலக உயிரினங்களையும் படைக்கும் கடவுள் பிறும்மா. பாடலே பிறும்மா. பாடல் மூலமே பல புதுமைகளைப் படைக்கலாம் என்பது வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் நம்பிக்கையாகும்.

புரட்சியாளர் பிடல் காஸ்ட்ரோவைப் பற்றிய மேலும் ஒரு செய்தி இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “மக்களைக் கவரும் விதமாகப் பிடல், “ஆறு அம்சத் திட்டம்” என்ற பெயரில் கியூபாவில் தான் செய்யவிருக்கும் புரட்சித் திட்டங்களைச் சிறு பிரதிகளாக அச்சிட்டு, அவற்றை மக்களிடம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

அதில், “நிலமற்ற கூலித் தொழிலாளிகளுக்கு இலவசமாக நிலம் வழங்கப்படும் என்ற அவரது அறிவிப்பு, வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்த 80 சதவிகித கியூப மக்களின் நெஞ்சில் நிலைத்து விட்டது. இந்த ஒற்றை அறிவிப்பின் மூலமாகவே கியூபாவைத் தன் பிடியில் கொண்டு வந்து விட்டார்.”¹⁸

5.4. சிவப்பு நிறம்

ஒவ்வொரு நிறமும் ஒவ்வொரு குறியீட்டுப் பொருளை உணர்த்துகின்றன. வெண்மை நிறம் சமாதானத்தைக் குறிக்கின்றது. பசுமை நிறம் செழுமையைக் குறிக்கின்றது. சிவப்பு நிறம் கோபத்தையும் வேகத்தையும் புரட்சியையும் குறிக்கின்றது. கறுப்பு நிறம் கோபத்தையும் எதிர்ப்புக் குரலையும் குறிக்கின்றது. வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் பொதுவுடைமைவாதிகள். எனவே அவர்களின் கவிதைகளில் சிவப்பு நிறம் மிகுதியாய்க் கையாளப்பெற்றுள்ளது. இதனால் ஏனையவர்கள் அச்சப்பட்டனர். இதனைச் சக்திக்கனல்,

எழுதும் என் விரலில் சிவப்புமை கண்டால்

ஏனோ படபடப்பு?¹⁹

என்னும் பாடலடிகள் மூலம் தெரிவிக்கின்றார். சிவப்பு நிறம் ஒரு தொன்மக் கூறாகும். மு.மேத்தா,

நம்

கரங்களின் உழைப்பைக்

காலம் அலட்சியப்படுத்தும்போது

நிறங்களில் சிவப்பையே

நாம்
 நிச்சயிக்க முடியும்!
 . . . . .
 இருட்டு வானத்தில்
 நாம்
 சிவப்புப் பறவைகள்!²⁰

என்று பாடுகின்றார்.

யந்திரயுகத்தின் மையிருளில்
 மனித மனச் சூனியத்தில்
 சிவப்புப் பறவை அலறுகிறது . . .²¹

என்று ரவீந்திரன் பாடுகின்றார்.

இதய வேள்வியின்
 எரிகனலாகவும்
 புதிய யுகத்தின்
 புலர் விடிவாகவும்
 சிவந்திருந்த
 என் அங்கியை
 என்ன செய்தீர்கள்?

சிவப்பைக் கண்டால்
 உங்களுக்கு
 அத்தனை அச்சமா?²²

என்று புவியரசு கேட்கின்றார். சிவப்பு நிறம் புரட்சிக்கும் பொதுவுடைமைக்கும் வெகுளிக்கும் குறியீடாகும். கவிஞர்கள் தங்களின் புரட்சி, புதுமை, பொதுவுடைமை இவற்றையுணர்த்துவதற்குச் சிவப்பு நிறத்தைக் கையாளுகின்றனர். இதனை உணர்த்த புவியரசு,

இதோ!
 மேற்கு வானம்
 இரத்தச் சிவப்பாய்!²³

என்கிறார். நிறங்களுள் அனைவர்க்கும் பிடித்தமானது சிவப்பு நிறம் ஆகும். ஆனால் இது தொன்மக் கூறாய்ப் பாடல்களில் வரும்போது, இடத்திற்கு ஏற்பப் பொருண்மைகளைக் காட்டுகின்றது. வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் சிவப்பு நிறம் என்பதனை தொன்மக் கூறாய்ப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். வானம்பாடிகளுக்கு

நிறக்குறியீடு சிவப்பாகும். சிவப்பு புரட்சியையும் போராட்டத்தையும் புலப்படுத்துகின்றது.

5.5. அடிமையை நீக்குதல்

மனிதனுக்கு மனிதன் அடிமையாய் இருக்கக் கூடாது. பண்ணையார்களுக்குத் தொழிலாளிகள் அடிமையாய் இருப்பதை வானம்பாடிகள் எதிர்த்தனர். சமத்துவம், பொதுவுடைமை மலர வேண்டுமெனில் அடிமை ஒழிய வேண்டும். தொழிலாளர் அடிமை, பெண்ணடிமை முதலானவற்றை நீக்குவதற்கு அனைவரும் ஒன்றுபட வேண்டும். அனைவரும் கல்வி கற்றாலே அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து விடலாம்.

ப.கங்கைகொண்டான், “எந்தக் கண்ணன் இங்குப் பிறந்தால் . . .? என்னும் கவிதையில் பேய்மழையின் கொடுமையிலிருந்து தப்பிக்க கோவர்த்தன மலையைக் கண்ணன் குடையாகப் பிடிக்க வேண்டும் என்று பாடுகின்றார்.

**பேய்மழைக் கரங்களின்
பிணைப்பறுக்க வேண்டுமெனில்
எந்தக் கண்ணன்
இங்குப் பிறந்தால்
கோவர்த்தனங்கள்
குடையாகும்?²⁴**

இதில் பேய், கோவர்த்தன மலை தொன்மக் கூறுகளாய் வந்துள்ளன.

வியட்நாம், கியூபா நாடுகள் அடிமைத்தளையில் வாடியபோது அவற்றிற்காக வானம்பாடிகள் குரல்கொடுத்தனர். வியட்நாம் அடிமையிலிருந்து நீங்கியதை ‘அது’ என்னும் தலைப்பில் ஞானி கவிதை படைத்துள்ளார். அது என்பது வியட்நாம் நாட்டைக் குறிக்கின்றது.

**தீயினால் சுட்டெரித்தேன் ...
குண்டுகளால் நிலம் பிளந்தேன் ...
விஷவித்துக்களை எங்கும் தூவினேன்
பாறைகளுக்கிடையில்
அமுத ஊற்றுக் கிளம்பியது!
நிலம் குளிர்ந்தது ...
விஷம் விலகியது ...
சோலை எழுந்தது ...**

அது ...

வியட்நாம்!²⁵

இந்தக் கவிதையில் நிலம், தீ, அமுதஊற்று, சோலை முதலான தொன்மக் கூறுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அடிமைத்தளை ஒழிய வேண்டும். சமத்துவமும் பொதுவுடைமையும் மலர வேண்டும். அதற்கு அனைவரும் மனிதராய் மாறி, மனிதனை மனிதன் மதிக்க வேண்டும். இதனைப் புவியரசு,

உடனே நீங்கள்

மனிதராய் மாறினால் ...

அன்புடன் நாங்கள்

மருத்துவம் பார்ப்போம்!²⁶

என்கிறார்.

5.6. வறுமையை ஒழித்தல்

உணவு, உடை, உறைவிடம் இம்மூன்றும் குறையின்றி நிறைவாக இருந்தால் மக்கள் வளமுடன் வாழ்கிறார்கள் என்று பேசுவார்கள். இவற்றுள் குறையிருந்தால் மக்கள் வறுமைக்கோட்டுக்கும் கீழே இருக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். அடிப்படை வசதி கிடைக்காத நிலையிருந்தால் அது 'வறுமை' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. திருவள்ளூர் வறுமையின் கொடுமையை 'நல்குரவு' என்னும் அதிகாரத்தில் விளக்குகின்றார்.

அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்

பிறன்போல நோக்கப் படும்²⁷

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்

கொன்றது போலும் நிரப்பு.²⁸

வறுமையால் உயிரிழந்தவர்கள் பலர் உள்ளனர். வறுமையின் கொடுமையை,

நாங்கள் பசியை

விரட்டுவது எப்படித் தெரியுமா?

பட்டினி கிடந்து!

நாங்கள் நோயை

ஒழிப்பது எப்படித் தெரியுமா?

செத்துத் தொலைந்து²⁹

என்று தமிழவன் பாடுகின்றார். உறைவிடத்தைப் பற்றிக் கூறும் ஜீவஒளி,

எங்க குடிசை என்னைக்குமே

இருட்டாத்தா இருந்திச்சு ...

எங்களுக்கு வேண்டியது

ஒரே ஒரு மெழுகுவத்திதான்!³⁰

என்கிறார். மனைவியின் மாங்கல்யமான தாலியைக் கூட அடகு வைத்து வாழவேண்டிய நிலையில் வாழ்க்கை வறுமையானது. இதனைத் தமிழன்பன்,

மாங்கல்ய மகிமையை

மனைவி அறிவாள்

மணாளன் அறிவான்

இவர்கள் இருவரைவிட

மார்வாடியே அதிகமாயறிவான்!³¹

என்று வருத்தமுடன் பாடுகின்றார். குழந்தைக்குப் பால் வாங்கவும் பணமில்லாத வறுமை நிலை இருக்கின்றது. இதனைத் தாலாட்டில் தாய் பாடுவதுபோல் சக்திக்கனல்,

ஊசியாய்க் குத்திடினும் - உன்

உலர்ந்த வயிற்றுக்குக்

காசில்லை பால்வாங்க - என்

கண்ணகியே கண்ணுறங்கு!³²

என்று கதறிப் பாடுகின்றார். வீடு இல்லை. விளக்கு இல்லை. பால் இல்லை. படிப்பு எப்படி வளரும். பசி மயக்கத்தால் கைகால் நடுங்கும். இதனை வின்கோ ஜேகப்,

என் கண்ணே!

இரவல் திண்ணையில்

நீ படிக்க

சொந்த நிலா வெளிச்சம்!

கைகால் அசைத்து

செல்வர் குழந்தை நடப்பதுபோல்

உனக்கும் இருக்கும்

பசிமயக்கம் - கைகால் நடுக்கம்³³

என்று பதிவு செய்கின்றார். இப்படி உண்ண உணவின்றி இருக்க இடமின்றி படிக்க வெளிச்சமின்றி இருக்கும் மக்கள் உழைத்து உழைத்து ஓடாய்த் தேய்கின்றனர். இவர்களின் நிலைமையை,

என் தாயகத்தின் கோடானுகோடி
 தரித்திர நாராயணர்களின் ரத்த வியர்வையில்
 . . . . .
 அந்த அப்பாவிகள், ஓட்டிய வயிரும்
 உட்குழிந்த கன்னங்களும் எலும்புப் பந்தலுமாய்
 நிற்பதற்குக் காரணமானவரும் ....
 அவர் கரங்களின் சோற்றைத் தட்டிப்பறித்து
 அவர்களை வயிற்றிலடித்துப் பொத்தல் குடிசைச்
 சிறையில் தள்ளியவரும் ....
 இன்னாரென்பதை நான் அவர்களுக்கு
 இனங்காட்டிக் கொண்டிருக்கையில் ....
 அதனால் அவர்கள் விழிகள் திறந்து
 பார்க்கத் தொடங்குகையில் ...
 நான் நெருப்புக் கவிதைகள் எழுதினேன் ...³⁴

என்று புவியரசு கவிதை எழுதும் சூழலைக் குறிப்பிடுகின்றார். வறுமையைச் சுட்டுவதற்குக் கவிஞர்கள், மாங்கல்ய மகிமை, நிலா வெளிச்சம், தரித்திர நாராயணர்கள் என்னும் தொன்மக் கூறுகளைக் கையாண்டுள்ளனர். இவர்களின் கவிதைகள் விழிப்புணர்வு தந்து, வீடுதோறும் நிலவும் வறுமையை விரட்டும் என்னும் நம்பிக்கை வானம்பாடிக் கவிஞர்களிடம் இருந்தது.

5.7. ஊழலை ஒழித்தல்

உலகில் ஊழலும் கையூட்டும் பெருகி வருகின்றன. இவற்றை ஒழித்தால்தான் உழைப்பும் நேர்மையும் ஓங்கி வளரும். இவற்றிற்காக வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் தங்கள் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளனர். தேனரசன் “இன்னும் ஒரு தாலாட்டு” என்னும் கவிதையில் கறுப்புப் பணத்தினைப் பட்டியலிடுகின்றார். கறுப்புப் பணத்தையும் வெள்ளைப் பணமாகத் தணிக்கையாளர்கள் சரிசெய்து விடுகின்றார்கள்.

வருமான வரி அத்தை.
 மாபாவி கொள்ளிக்கண்
 எரிய உனைப் பார்த்தாள்
 என்றா கலங்குகிறாய்?

அவளைச் சரிசெய்வார்
 ஆடிட்டர் உன்மாமன்

கவலை யொதுக்கிவிட்டுக்

கண்மூடி நீயறங்கு ...³⁵

இங்கு மாபாவி கொள்ளிக்கண், தாலாட்டு என்னும் தொன்மக் கூறுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

5.8. தீண்டாமை ஒழிப்பு

இந்தியாவில் சாதி பேதங்களால் தீண்டாமை என்னும் பெருங்குற்றம் இருந்துள்ளது. இதனை ஒழிக்க அரசாங்கம் முயன்று செயல்பட்டுள்ளது. தீண்டாமை ஒரு பாவச்செயல்; மனிதனை மனிதன் நேசிக்க வேண்டும். ஆனால் உழைப்பவன் தீண்டத்தகாதவனாகக் கருதப்படும் நிலைமை இந்தச் சமுதாயத்தில் காணப்பெறுகின்றது. இதனைத் “தீட்டு” என்னும் கவிதையில் கொ.ச.பலராமன்,

கோவில் தாழ்வாரத்தில்

கோடை மழைக்கு ஒதுங்கினேன்

பட்டர் என்னைத்

‘தீட்டு ஒதுங்கடா’ என்றார்.

அந்தக் கோவிலின்

சொர்க்க வாசலுக்கு

வாணம் தோண்டியவனின்

பேரன் நான்!³⁶

என்று பேசுகின்றார். கோவில், மழை, தீட்டு, சொர்க்கவாசல் ஆகிய தொன்மக் கூறுகள் இந்தக் கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

5.9. பெண்ணியம்

பெண்ணின் உரிமை, நலம் முதலானவற்றைப் பேசுதலும் அவற்றை ஆராய்தலும் பெண்ணியம் ஆகும். பெண்ணியத்திற்குப் பின்வருமாறு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

“பெண்ணியம் அனைத்து வகைப் பெண்களுக்கும் உரிமை வேண்டுவது. ஆண், பெண் சமத்துவ உரிமைகள், பெண்கள் தாம் மேற்கொள்ளும் அனைத்துவகை வாழ்க்கை முறைகளுக்கும், பணிகள் அனைத்திற்கும் உரிமையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது.

பெண்களின் உரிமையைப் பறித்து அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அனைத்தையும் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் அனைத்தையும் நீக்குதல். பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டி, அவர்களை ஒன்றுபடுத்தித் தம் உரிமைக்குப் போராடுதல், இயக்க ரீதியாக ஒன்றுபடுதலும் போராடுதலும் ஆகும்.

பெண்களுக்குப் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுதல், ஆணாதிக்கத்தை அடையாளம் கண்டு அதனை எதிர்த்தல், பெண்களின் மீதான அனைத்துவகை ஒடுக்குமுறைகளையும் ஆராய்ந்து அதனைப் போக்குவதற்கான தீர்வுகள், விடுதலை பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல், சுருக்கமாகச் சொன்னால் பெண்களின் நலனைப் போற்றுதலும் அதனை அடைதலும் அடைந்தவற்றைக் காத்தலும் ஆகும்.”³⁷

பெண்கள் காலங்காலமாய்ச் சபிக்கப்பெற்றவர்கள் என்று பெண்ணியவாதிகள் பேசுகின்றனர். மலையாள வயலார் ராமவர்மா கவிதையைத் தமிழில் சிற்பி மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்தக் கவிதை வானம்பாடி 18ஆவது இதழில் வெளியாகியுள்ளது. அதில் ஒரு பகுதி.

அழு, அழு, நீ அழு ...

அழுகின்ற குழந்தைக்கே பால் கிடைக்கும்

நொந்து உருகும் நெஞ்சுக்கே நீதி கிடைக்கும் (அழு)

சீதையும் ஊர்மிளையும் பிறந்த நாள்முதல்

சபிக்கப்பட்டவர் பெண்கள்

எத்தனை ரேணுகைகள் அகலிகைகள்

எத்தனை சகுந்தலைகள்

நித்திய விம்மல்கள் பூமியின்

துக்க நினைவுகள் ஆனார்.

தெய்வமும் மனிதனும் பிறந்த நாள்முதல்

விலக்கப் பட்டவர் பெண்கள்.

அவர்களின் பழி வெறி அக்கினியாகும்!³⁸

“ஜானகி புலம்பல் ...?” என்னும் கவிதையைப் படைத்தவர் அறிவன். இதில் இராமனின் அறிவினை விமர்சனம் செய்கின்றார்.

இருண்ட காட்டில்

கர்ப்பினி என்னை

நிர்க்கதியாக விட்டுப்போகக்
கட்டளையிட்ட
அந்தச் சீதா ராமனின்
புத்தியை ஆள்பவன்
இன்று ஒரு வண்ணானா?''

ஆணுக்குப் பெண் அடிமையாய் இருந்த சீதை, ஊர்மிளை, ராமன் முதலான தொன்மக் கூறுகளின் குணம், செயல் முதலியவற்றை வானம்பாடிப் படைப்பாளிகள் மாற்றியமைத்துப் பெண்ணியம் பேசுகின்றனர்.

5.10. சாலை ஆக்கிரமிப்பு

இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் ஏரி, குளம், சாலை, பொதுவிடம் முதலானவை மக்களால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்படுகின்றன. ஏரி, குளங்களைத் தூர்த்து தனியார்கள் கட்டடங்களைக் கட்டுவதும், அரசாங்கங்கள் மருத்துவமனை, பேருந்து நிலையம் அமைப்பதும் நடைபெற்று வருகின்றன. சாலையோரங்களில் அந்தந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய விநாயகர், முருகன், அன்னை மரியாள், நபிகள் நாயகம் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு கோவில், ஆலயம், மசூதி ஆகியவற்றை அமைக்கின்றனர். மக்கள் தொகைப் பெருக்கமும் வாகனங்களும் பெருகிவரும் சூழலில், சாலைப் போக்குவரத்திற்கு இடையூறுகளாய் ஆங்காங்கே சாலைக் கடவுள்கள் காட்சியளிக்கின்றனர். இவற்றினை வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் கண்டிக்கின்றனர்.

சாலைக் கடவுள்களே! நடுச்
சாலைக் கடவுள்களே!
வழியில் தடையாய் முள்ளைப் பரப்பி
வளர்ந்து நிற்கும் கள்ளிகளே!

மாதா கோவிலாய் ... மசூதித் தலமாய் ...
அரச நிழலில் அமர்ந்தவன் இல்லமாய் ...
மாரியாய்க் காளியாய் ... மாதவன் கோயிலாய்
எங்கோ மூலையில் இருந்த நீங்கள் -
எங்கள் வழிகளில் ஏன் முளைக்கின்றீர்?
....
வாகன அலைகள் மோதும் சாலையில் ...
மனித நதிகள் சங்கமத் துறையில்

நாளும் புதிதாய் முளைத்துக் கிளைக்கும்
 நகரச் சாலை நந்திகளே!
 ஊரூர் தோறும் விரியும் உறவுப்
 பாதைகள் தடுக்கின்றீர்! பார்வை சுருக்குகிறீர்!
 உங்கள் வாசலில் ஒவ்வொரு நொடியும்
 சக்கரங்களில் சிக்கி நொறுங்கி
 மூளை சிதறி, இரத்தம் பீறிட
 பூத்த கனவுகள் நெஞ்சோடு போக
 இறந்தவர் தொகைதான் எத்தனை? எத்தனை?⁴⁰

என்று இளமுருகு வினவுகின்றார். இந்தக் கவிதையில் கோவில், மசூதி, நந்திகள், கனவுகள் ஆகிய தொன்மக் கூறுகள் கையாளப்பெற்றுள்ளன. இவற்றின் மூலம் சாலையோரங்களில் கடவுள் சிலைகள் வைப்பதைக் கவிஞர் கண்டிக்கின்றார்.

5.11. பெண் கொடுமை

ஆணும் பெண்ணும் சமம். எனினும் பெண்ணைக் கொடுமை செய்வதும் பெண்ணிடம் வன்புணர்ச்சியில் ஈடுபடுவதும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. உடல், மனம், பணம் முதலியவற்றால் பெண் அடிமையாக்கப்படுகின்றாள் அல்லது கொடுமைப்படுத்தப் படுகின்றாள். எனவே பெண்ணிய ஆய்வுகள் தோன்றி, அந்தக் கொடுமைகளை அம்பலப்படுத்துகின்றன.

“பெண்ணிய இலக்கியத் திறனாய்வு, தந்தை வழிச் சமூகத்தின் பாரம்பரியக் கூறுகளை, ஆணாதிக்கக் குரலை விரித்துரைக்கிறது. அச்சமூகத்தில் அவர்களின் ஆதிக்க உணர்விற்குப் பெண்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையை, ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பாலியல் சார்ந்த பிரச்சனைகளில் பெண்களின் பாலியல் பலாத்காரம் பற்றிய சித்திரவதைகளை முன் வைப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறது. இத்துடன் பாலியல் கொள்கை பெண்களின்மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையினை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அரசியலிலும் பெண்கள் நசுக்கப்பட்டிருப்பதையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவது போன்ற பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டது பெண்ணிய இலக்கியத் திறனாய்வாகும்.”⁴¹

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் பெண்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்து கவிதை படைத்துள்ளனர். விலைமகளிர், வன்புணர்ச்சி நிலைமைகளில் பெண்களின் உடலும் உள்ளமும் படும் பாட்டைக் கவிஞர்கள்

படைப்பாக்கம் செய்து, அந்தக் கொடுமைகளை ஒழிக்க அனைவரும் முன்வர வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்.

காசால் ...

நிலாமகள்

மாதவியாய்

விலைபோனாள்

ஓர் நாள்.⁴²

இது தமிழ்நாடன் கவிதையில் ஒரு பகுதி, இங்கு நிலா என்னும் தொன்மக் கூறும் மாதவி என்னும் தொன்மப் பாத்திரமும் விலைப்பெண்டிர் நிலைமையை உணர்த்த வந்துள்ளன. விபச்சாரம் செய்து நிதி சேர்த்து கண்ணகி திருமண மண்டபம் கட்டும் நிலைமையைத் தமிழன்பன் “நிதிவசூல்” என்னும் தலைப்பிலான கவிதையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்திரன் உருவம் மாறி அகலிகையைப் புணர்ந்தான். செய்தியறிந்த கௌதம முனிவர் இந்திரனையும் அகலிகையையும் சபித்தார். சாபத்தால் அகலிகை கல்லானாள்; இந்திரன் உடம்பெல்லாம் ஆயிரம் பெண்குறிகள் தெரிந்தன. இந்திரனுக்காகத் தேவர்கள் வேண்டியதால், இந்திரன் உடம்பில் ஆயிரம் கண்கள் மற்றவர்க்குத் தெரியும். இந்திரன் காமுகத் தன்மையைப் பல கவிஞர்கள் பல கோணங்களில் படைத்துள்ளனர்.

இரவின் மாதவம் முதிரட்டும்!

இந்திரன் ஆதனம் அதிரட்டும்

இந்தக் காமுக வண்டுகளின்

சிறகினை முறியுங்கள்!⁴³

என்று அப்துல் ரகுமான் வலியுறுத்துகின்றார். புராண காலத்தில் நடந்த வன்புணர்ச்சி இன்றும் தொடர்கிறது.

“வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக வீட்டை விட்டு வெளியே சென்று ஊதியம் ஈட்டக் கூடிய பெண்கள் பாலினக் கொடுமை என்கிற விலையைக் கொடுத்தே தீர வேண்டியுள்ளது. பெரும்பாலான பெண்கள் தமக்கு இழைக்கப்படும் பாலினக் கொடுமைகள் பற்றி வெளியில் சொல்வது கிடையாது. ஏனெனில் பாலின வன்கொடுமைகளை இந்தச் சமுதாயம் எவ்வாறு நோக்குகிறது; அற்பத்தனமாக்கியுள்ளது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தே இருக்கின்றனர். கோணல்புத்தி படைத்த ஆண்களின் நடத்தையைப் புறக்கணித்ததால்,

அலட்சியப்படுத்தினால் பெண்கள் பல சிக்கல்களைத் தவிர்க்கலாம் என அவர்களை நம்பச் செய்துள்ளனர் அல்லது அவர்கள் நம்புகின்றனர் ...

பாலினக் கொடுமையின் விளைவுகளாவன: உடல் ரீதியான தொந்தரவுகள், உணர்வுப்பூர்வமான தொல்லைகள், தற்கொலைகள், உடலுறவுத் தாக்குதலால் விளையும் ஆபத்தான நிலை, திட்டமிடாக் கருவுறுதல், பால்வினை நோய்கள்.”⁴⁴ இவ்வாறு பெண்கள் பல நிலைகளில் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர்.

5.12. போலிகள்

இலக்கணத்திலே ‘எழுத்துப்போலி’ உண்டு. மக்களிலும் போலிகள் பலர் உள்ளனர். திருவள்ளுவரும்,

மக்களே போல்வர் கயவர் ...⁴⁵

தேவர் அனையர் கயவர் ...⁴⁶

என்கிறார். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் போலி மதவாதிகளையும் போலிப் பூசாரிகளையும் போலிக் கவிஞர்களையும் சாடுகின்றனர்.

இலங்கையிலே புத்த மதத்தினைப் பின்பற்றும் சிங்களர்கள் புத்தரின் கொள்கைக்கு எதிராகவே செயல்படுகின்றனர். இவர்களுக்குச் சிற்பி,

புத்தர் பிரானின்

சொல்லுக்குச் சமாதிகட்டி

பல்லுக்கு விழா எடுக்கும்

கபட மகாவம்சக் குருமார்கள் ...

தமிழ் உடல்மீது

துப்பாக்கிக் கத்தி முனைகளால்

சிங்கள ரத்தச் சித்திரம்

எழுதிக் களிக்கும்

ஆணவ ராணுவம் ...

நிர்வாணக் கதறல் வீறிட

தமிழ் இளம் பூக்கள்

விம்மிய உயிரின் அலறலைச்

சங்கீத அணுக்களாய் ரசித்து எக்களித்த

மானுடக் கயமை ...⁴⁷

என்று சாட்டையடி தருகின்றார்.

பூசாரிகள் தம் மீது இறைவன் ஏறி இறைவாக்கு அருள்வார். மக்களும் நம்பிக்கையோடு செயல்படுவர். ஆனால் பூசாரி வேடத்தில் செயல்படுபவர்கள் மது அருந்துவதும் பரத்தையர் ஒழுக்கமும் கொண்டவராய்க் காணப்பெறுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட போலிப் பூசாரிகளைச் சு.தருமராசு சுட்டிக் காட்டுகின்றார். மக்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்று பதிவு செய்கின்றார்.

ஊரில்

மாரியம்மன் திருவிழா ...

சக்திப் பூவோடு

நாளும்

சாமிக்கு எடுப்பது

சாமியப்பன் உரிமை

ஆற்று மணலில்

அக்கினி வளர்த்து

அருள் வர

அவரே ஓடு தூக்குவார்

.....

மாரி பூவோடு

கோயிலை அடைந்து

சக்தி கம்பத்தில்

சட்டியை வைத்ததும்

சாமியப்பன்

மாயமாய் மறைவார் ...

அம்மன் கோயில்

பின்புறம் சேரியில்

ஆராயி குடிசையில்

சாமியப்பனுக்கு

மறுபடியும்
 அருள் வரும்
 ஆராயி கொடுக்கும்
 சாராயத்திலும்
 கதகதப்பான
 அணைப்பிலும்!

சாமியப்பன்
 நிஜமாய்
 சாமிக்கே அப்பன்!⁴⁸

இறைவனையே ஏமாற்றுபவர்கள் மக்கள். போலி மதவாதிகளும் போலிப் பூசாரிகளும் இருக்கின்றனர். இவர்களைக் கவிஞர்கள் வசைபாடினாலும் கவிஞர்களுள்ளும் சில போலிக் கவிஞர்கள் இருக்கின்றனர்.

முழுத் துண்டு
 கிடைத்தால் போதும்
 சிதை மேடையிலும் ஏறச்
 செந்தமிழ்க் கவிகள்
 க்யூ
 வரிசையில்
 தயார்!⁴⁹

என்று போலிக் கவிஞர்களைச் சிபி இகழ்கின்றார். மக்கள் இப்படிப் போலிகளாய் இருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் பேராசையும் தற்புகழ்ச்சியும் ஆகும். தற்புகழ்ச்சிக்காகப் பலர் விளம்பரங்கள் செய்வதும் உண்டு. இதனை,

ஆனால் இப்போதெல்லாம்
 சாமிகளைவிட சாமியாடிகளுக்கே
 ஊடக வெளிச்சத் தீவட்டிகள் அதிகம்.
 அதனால்
 மக்கள் தலைகளில் அடித்து மிரட்டி
 ஆட்டப் பார்க்கிறார்கள்!⁵⁰

என்று ம.இராசேந்திரன் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

5.13. தொகுப்புரை

வானம்பாடி இயக்கத்தினைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த பல்வேறு தொன்மக் கூறுகளைக் கையாண்டுள்ளனர். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் தம் நோக்கத்தினை வெளிப்படுத்த இயற்கையையும் திருமால் அவதாரங்களையும் இந்திரன் முதலான தேவர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்; கண்ணகி, மாதவி, அகலிகை முதலான பெண் தொன்ம மாந்தர்களைக் கொண்டு எதிர்மறைப் பொருளையும் உடன்பாட்டுப் பொருளையும் விளக்குகின்றனர். பொதுவுடைமை, சமதர்மம், புதுமைகள் எனப் பல கருத்துக்களை விளக்குவதற்குக் கவிஞர்கள் தொன்மக் கூறுகளைக் கையாண்டுள்ளனர். சிவப்பு நிறம் தொன்மக் குறியீடாய்ப் பொருளுணர்த்துகின்றது.

ஊழல், கையூட்டு, தீண்டாமை, வறுமை, பெண்ணடிமை, வன்புணர்ச்சி முதலானவற்றை ஒழிப்பதற்குக் கவிஞர்கள் வீறுகொண்டு எழுந்து கவிதை படைத்ததில் தொன்மக் கூறுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சமுதாயக் கொடுமைகளைக் களையவும், சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவும் கவிதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. பொது இடங்களைப் பேண வேண்டும், போலியானவர்களைக் கண்டறிந்து உலகிற்குக் காட்ட வேண்டும் என்னும் ஆராய்ச்சியிலும் கவிதைகளின் கருத்துக்கள் முன்னிற்கின்றன. மொழி, நாடு, இனம் கடந்து ஒரே உலகம், யாவரும் மக்கள், உலகம் அனைவர்க்கும் பொது என்னும் கருத்தியல் வெளிப்பாடும் தொன்மங்களின் மூலம் வானம்பாடிக் கவிதைகளில் காணப்பெறுகின்றன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், பக்.39-40.
2. மேலது., ப.25.
3. மேலது., ப.49.
4. மேலது., ப.251.
5. மேலது., ப.269.
6. ஆலன் உட்ஸ் (தமிழில்: இரா.சிசுபாலன்), சோசலிசமும் மார்க்சியமும் - ஒரு லத்தீன் அமெரிக்க உரையாடல், ப.14.
7. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.30.
8. மேலது., பக்.79-80.
9. பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப.225.
10. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.96.
11. மேலது., ப.5.
12. அழகிரி பாண்டியன், புரட்சியாளர் பிடல் காஸ்ட்ரோ, பக்.51-53.
13. பாரதியார் கவிதைகள் (புதிய ஆத்திசூடி, 69), ப.300.
14. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.192.
15. மேலது., ப.3.
16. மேலது., ப.5.
17. மேலது., ப.6.
18. அழகிரி பாண்டியன், புரட்சியாளர் பிடல் காஸ்ட்ரோ, ப.105.
19. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.21.
20. மேலது., பக்.7-8.
21. மேலது., ப.19.
22. மேலது., ப.176.
23. மேலது., ப.184.
24. மேலது., ப.24.
25. மேலது., ப.117.
26. மேலது., ப.104.
27. திருக்குறள், 1047.
28. மேலது., 1048.
29. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), வானம்பாடிக் கவிதைகள், ப.62.
30. மேலது., ப.118.

31. மேலது., ப.164.
32. மேலது., ப.227.
33. மேலது., ப.243.
34. மேலது., ப.60.
35. மேலது., ப.247.
36. மேலது., ப.95.
37. இரா.ரெங்கம்மாள், சி.வாசுகி, **பெண்ணியம் அனுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும்**, பக்.10-11.
38. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), **வானம்பாடிக் கவிதைகள்**, ப.341.
39. மேலது., ப.120.
40. மேலது., ப.63.
41. செ.சாரதாம்பாள், **பெண்ணிய உளப் பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும்**, ப.9.
42. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), **வானம்பாடிக் கவிதைகள்**, ப.175.
43. மேலது., ப.43.
44. கு.ம.இராமாத்தாள், **பெரியாரியப் பெண்ணியம்**, பக்.23-24.
45. **திருக்குறள்**, 1071.
46. மேலது., 1073.
47. ஜே.மஞ்சளாதேவி (தொ.ஆ.), **வானம்பாடிக் கவிதைகள்**, ப.434.
48. மேலது., பக்.324-325.
49. மேலது., ப.336.
50. ம.இராசேந்திரன் (ப.ஆ.), **கணையாழி**, மலர்:50, இதழ்:10, சனவரி 2020, ப.4.

ஆய்வு முடிவுரை

உலக மொழிகளுள் பழைமைக்குப் பழைமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் விளங்குவது தமிழ்மொழியாகும். தமிழில் கவிதையின் தோற்றம் எப்பொழுது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத அளவிற்குத் தொன்மக் காலத்திலேயே செய்யுள் வழக்கு இருந்திருக்கிறது. காலந்தோறும் கவிதையின் உருவ உள்ளடக்கங்கள் மாறிக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. சங்க காலத்தில் ஆசிரியப்பா வடிவம் மிகுதியாகவும் ஏனைய பா வகைகள் குறைவாகவும் அமைந்துள்ளன. அப்பொழுது காதலும் வீரமும் மிகுதியாகப் பேசப்பட்டன. அவை அகத்திணையாகவும் புறத்திணையாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. சங்கம் மருவிய காலத்தில் வெண்பா வடிவம் மிகுதியாகப் படைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் அறக்கருத்துக்கள் மிகுதியும் பதிவாகியுள்ளன. காப்பியங்களில் தொடர்நிலைச் செய்யுளாக ஆசிரியப்பாக்களும் விருத்தப்பாக்களும் அமைந்துள்ளன. சிற்றிலக்கியங்களில் விருத்தப்பாக்கள் மிகுதி. பக்திப்பாடல்களிலும் விருத்தப்பாக்கள் மிகுதி.

பாரதியார், பாரதிதாசன், வெ.இராமலிங்கம்பிள்ளை, வாணிதாசன், முடியரசன் முதலானோர் கவிதைகளில் மொழி, இனம், நாடு, விடுதலை, பெண்ணுரிமை, கல்வியுரிமை, விழிப்புணர்வு முதலான பல பொருண்மைகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இவையனைத்தும் ஆசிரியப்பாக்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் பாரதியார் வசன கவிதைகளை எழுதினார். வசன கவிதைகளுக்கு யாப்பிலக்கணம் இல்லை. ந.பிச்சமூர்த்தி பாரதியாரின் வசன கவிதைகளையும், இரவீந்திரநாத் தாகூரின் கீதாஞ்சலியையும், அமெரிக்க நாட்டு வால்ட் விட்மனின் புல்லின் இதழ்கள் கவிதைகளையும் படித்துத் தானும் அவ்வாறு கவிதை படைக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்; யாப்புக் கட்டுப்பாடில்லாத கவிதையாகிய புதுக்கவிதையை முதன்முதலில் 1934 ஆம் ஆண்டு எழுதினார்.

புதுக்கவிதையை ந.பிச்சமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராசகோபாலன், சி.சு.செல்லப்பா முதலானோர் எழுதத் தொடங்கினர். புதுக்கவிதையின் பரிணாம வளர்ச்சியாக டான்கா கவிதை, ஹைகூ கவிதை, சென்ரியு கவிதை, லிமரிக் கவிதை, லிமெரைக்கூ கவிதை, கஸல் கவிதை, ஹைபுன் கவிதை எனப் பல வகைகள் வளர்ந்துள்ளன. தமிழ்க் கவிதைகள் சமுதாயத்தை நோக்குகின்றன; காலத்திற்கு ஏற்ற வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டுள்ளன. அவை காலத்திற்கு ஏற்ற சமுதாயப்

பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டு சமுதாயச் சிக்கல்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விழிப்புணர்வூட்டுகின்றன; சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகளையும் புலப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு காலந்தோறும் தமிழ்க்கவிதையின் நோக்கும் போக்கும் அமைந்துள்ளன.

புதுக்கவிதை தோன்றிய காலத்தில் புதுக்கவிதைகளை மரபுக்கவிஞர்கள் கிண்டலும் கேலியும் செய்து எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பினையும் மீறி புதுக்கவிதைகளை வளர்ப்பதற்கு சில அமைப்புகளும் இதழ்களும் முன்வந்தன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது 'மணிக்கொடி' இதழாகும். புதுக்கவிதைக்காகவே இதழ்களும் அமைப்புகளும் தொடங்கப்பட்டன. அவற்றுள் எழுத்து, கசடதபற, வானம்பாடி முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

கோயமுத்தூரில் (கோவை) இலக்கியவாதிகள் கூடி 'வானம்பாடி' இயக்கத்தினைத் தோற்றுவித்தனர். இந்த இயக்கத்தில் இளமுருகு, புவியரசு, சிற்பி, ஞானி, அக்கினிபுத்திரன், முல்லை ஆதவன், மு.மேத்தா, மீரா, அப்துல் ரகுமான், சி.ஆர்.இரவீந்திரன், சக்திக்கனல் முதலானோர் அங்கம் வகித்தனர். வானம்பாடி இயக்கத்தினர் அனைவரும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தினைச் சார்ந்திருந்தார்கள்; அதனால் கொள்கையிலும் உணர்விலும் ஒன்றுபட்டிருந்தார்கள்; வானம்பாடி இயக்கம் சார்ந்த கருத்துக்களை - கொள்கைகளை - விழிப்புணர்வினை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்க்க நினைத்தார்கள். அவற்றைக் கவிதை வடிவத்தில் படைத்து வெளியிட எண்ணி, அதற்காக ஓர் இதழினைத் தொடங்கத் திட்டமிட்டார்கள்.

09.10.1971 அன்று வானம்பாடி இதழ் தோற்றம் பெற்றது. வானம்பாடி இயக்கமும் இதழும் நேரடி அரசியல் கட்சியில் பங்குபெறவில்லை. ஆனால் காரல் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், ஸ்டாலின், காஸ்ட்ரோ, சேகுவேரா முதலானோரின் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்க்கக் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவற்றால் பொதுவுடைமை, சமதர்மம், பெண்ணுரிமை, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சாதியொழிப்பு முதலான கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் கொண்டு சேர்த்தனர். இந்தக் கருத்துக்கள் மக்களிடத்து மிக விரைவில் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே - வானம்பாடி இதழினை விலையின்றி வழங்கினர். விலையிலா வானம்பாடி இதழ் என்பதால் அனைவரும் வாங்கிப் படித்தனர்; பயன் பெற்றனர். வானம்பாடி இயக்கத்தினருள் ஒருசிலரின் சுயநல

உணர்வால் அந்த இயக்கம் 13 ஆண்டுகளுடனும் வானம்பாடி இதழ் 22 இதழ்களுடனும் முடிவுக்கு வந்தன.

கவிதையின் வெளிப்பாட்டுத் திறனாகிய உத்திகளுள் 'தொன்மம்' என்னும் உத்தி மிகச் சிறந்ததாகும். தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளுள் இராமன், சீதை, இலக்குவன், இராவணன், விசுவாமித்திரர், வசிட்டர், பாண்டு, துரியோதனன், துச்சாதனன், திரௌபதி, தருமர், அர்ச்சுனன், சகுனி, ஏகலைவன், நளன், தமயந்தி, அருச்சுனன், பாரி, காரி, ஓரி, அதியமான், ஓளவையார், திருவள்ளுவர், கோவலன், கண்ணகி, மாதவி, மணிமேகலை, அட்சய பாத்திரம், புத்தர், போதிமரம், இயேசுநாதர், சிலுவை, சிவன், பார்வதி, திருமால் அவதாரங்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், மலை, கடல் முதலான இயற்கை, கதிரவன், விண்மீன், நிலா, இந்திரன், தேவர்கள் எனப் பல நிலைகளில் தொன்மக் கூறுகள் வந்துள்ளன. இந்தத் தொன்மக் கூறுகள் கவிஞர்களின் எண்ணத்தில் ஊறியவை. இவை கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த உணர்வு நிலையிலும் உள்ளுறை நிலையிலும் புலப்பாட்டு நிலையிலும் பயன்படுகின்றன; நேர்ப்பொருளைக் காட்டவும் மறைமுகப் பொருளைக் காட்டவும் உதவியாக உள்ளன.

வானம்பாடிக் காலக் கவிதைகளுள் உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, முரண், தொன்மம், அங்கதம் முதலான பல உத்திகள் கையாளப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் தொன்மம் என்னும் உத்திதான் மிகுதியான இடங்களில் காணப்பெறுகின்றது. வேதம், இதிகாசம், காப்பியம், சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், இயற்கை, நிறம், மன்னர், புலவர், பேய், பிசாசு, நவக்கிரகம், பாரதமாதா, சடங்குகள், நாட்டுப்புற மருத்துவம் என எண்ணற்ற தொன்மக் கூறுகள் வானம்பாடிக் காலப் புதுக்கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இயற்கையை அடக்கும் ஆற்றல் வானம்பாடிக் கவிஞர்களுக்கு இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். ஒரு புது பிரளயத்தினையே உருவாக்கப் போவதாக இவர்கள் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

புத்தர், போதி மரம், சிலுவை, சீதை, திரௌபதி, கண்ணகி, மாதவி ஆகிய தொன்மக் கூறுகள் வானம்பாடிக் கவிதைகளில் மிகுதியாக வந்துள்ளன. இந்தத் தொன்மக் கூறுகள் கவிதையின் பாடுபொருளை நேரடியாக வெளிப்படுத்தவும் உணர்வு நிலையில் கூறுவதற்கும் உள்ளுறையாகக் கூறுவதற்கும் பயன்பட்டுள்ளன. ஒரு கருத்தினை அப்படியே கூறினால் வாசிப்பவர் அல்லது கேட்பவர்க்கு அந்தக் கருத்தினை உள்வாங்குவதில் ஆர்வம் இருக்காது. அதனை ஓர் உத்தி மூலம்

வெளிப்படுத்தும்போது வாசிப்பவரை அல்லது கேட்பவரை ஈர்க்கச் செய்கின்றது. இந்தச் செயல்பாட்டில் தொன்மத்தின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாக அமைகின்றது.

வானம்பாடிக் கவிதைகளின் கருத்து வெளிப்பாட்டில் தொன்மக் கூறுகள் முதலிடம் பெறுகின்றன. இந்தத் தொன்மக் கூறுகள் மூலம் பொதுவுடைமை, சமதர்மம், புரட்சி, போராட்டம், புதுமை என்னும் முற்போக்குக் கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பெறுகின்றன.

சிவப்பு என்னும் நிறக்குறியீட்டினால் பல கருத்துக்கள் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்களை அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். அதற்கு அனைத்தும் அனைவர்க்கும் பொது என்னும் பொதுவுடைமை தத்துவத்தை அனைவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். முதலாளித்துவத்தை ஒழிக்க வேண்டும். ஊழல், கையூட்டு, தீண்டாமை, வறுமை, நிற அடிமை, பெண்ணடிமை முதலானவற்றை முற்றிலும் ஒழிக்க வேண்டும். உண்மையான உழைப்பாளியைப் பாராட்ட வேண்டும். ஊதாரிகளை ஏமாற்றுபவர்களைத் தட்டிக் கேட்டுக் கொட்டு வைக்க வேண்டும். பெண் வன்புணர்ச்சி, விலைமகளிர் முதலான இழிசெயல்கள் தமிழர் பண்பாட்டுக்கு இழிவைத் தரும். இவற்றைக் கடிய வேண்டும். நாட்டில் போலிச்சாமியார்களும் போலிக் கவிஞர்களும் உருவாகி வருகின்றனர். அந்தப் போலி மனிதர்களைக் கண்டறிந்து, மக்களிடத்து அடையாளம் காட்டி மக்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதனை வானம்பாடிக் கவிதைகளின் தொன்மக் கூறுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்த ஆய்வின் தொடர்ச்சியாக வானம்பாடிக் கவிதைகளில் சமூகச் சிக்கல்கள், வானம்பாடிக் கவிதைகளில் படிமம், வானம்பாடிக் கவிதைகளில் முரண் உத்தி, வானம்பாடி இதழும் எழுத்து இதழும் ஒப்பீடு, வானம்பாடி இதழும் கசடதபற இதழும் ஒப்பீடு என்னும் தலைப்புகளில் மேலாய்வு செய்யலாம் என இந்த ஆய்வு பரிந்துரை செய்கின்றது.

பின்னிணைப்பு துணைநூற் பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரம்

மஞ்சளாதேவி, ஜே. (தொ.ஆ.), வானம்பாடி கவிதைகள், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2013.

துணைமை ஆதாரங்கள்

அகத்தியலிங்கம், ச., கவிதை உருவாக்கம்-2, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.

அப்துல் ரகுமான், சோதிமிகு நவகவிதை, நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2004.

அப்துல் ரகுமான், நேயர் விருப்பம், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2003.

அப்துல் ரகுமான், மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2004.

அழகிரி பாண்டியன், புரட்சியாளர் பிடல் காஸ்ட்ரோ, பாப்புலர் பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை, 2007.

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி, முத்தங்கள் தீர்ந்துவிட்டன, குமரன் பதிப்பகம், சென்னை, 2004.

ஆலன் உட்ஸ் (தமிழாக்கம்: இரா.சிசுபாலன்), சோசலிசமும் மார்க்சியமும் - ஒரு லத்தீன் அமெரிக்க உரையாடல், NCBH, சென்னை, 2009.

இரத்தினமூர்த்தி, வெ., தொல்காப்பிய நோக்கில் புதுக்கவிதை, தமிழாய்வு மய்யம், கள்ளிப்பட்டி, 2000.

இராசேந்திரன், இரா., புதுக்கவிதை இலக்கணம், இதயரோஜா பதிப்பகம், சென்னை, 2004.

இராசேந்திரன், ம. (ப.ஆ.), கணையாழி, மலர்:54, இதழ்:10, சென்னை, சனவரி 2020.

இராமாத்தாள், கு.ம., பெரியாரியப் பெண்ணியம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2007.

இராமையாபிள்ளை (உ.ஆ.), நற்றிணை, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.

இளங்கோ, சு., கறுப்பு மலர்களில் செந்தேன், செருபி பதிப்பகம், முருகன்கோட்டை, ஜெயங்கொண்டம், 2009.

இளங்கோவடிகள், சிலப்பதிகாரம், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1998.

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1987.

- உமாமகேஸ்வரி, க., கவிதை வளர்த்த மணிக்கொடி, NCBH, சென்னை, 2006.
- ஐயன் பெருமாள் கோனார் (உ.ஆ.), மூதுரை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1988.
- கம்பர், கம்பராமாயணம், அயோத்தியா காண்டம், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1998.
- கம்பர், கம்பராமாயணம், பால காண்டம், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1998.
- கலாபரியா, மற்றாங்கே, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1979.
- கல்யாணஜி, புலரி, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1981.
- கவி அரங்கன், கவி அரங்கன் கவிதைகள், தூரிகைப் பதிப்பகம், செங்கல்பட்டு, 2011.
- கனகசபாபதி, சி., பாரதியும் பிறரும் பிச்சமுர்த்தியும் பிறரும், செல்மா வெளியீடு, சிவகங்கை, 1990.
- கனகசபாபதி, சி., புதுக்கவிதையின் உருவ அமைப்பு”, இ.ப.த.ம. முதல் கருத்தரங்க (1969) ஆய்வுக்கோவை, தொகுதி 1, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2000.
- கோவிந்தராசு, மா., புதுக்கவிதைக் கட்டமைப்பு, NCBH, சென்னை, 2011.
- சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
- சாரதாம்பாள், செ., பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண் எழுத்தும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2005.
- சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ., அபிதான சிந்தாமணி, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2001.
- சுந்தரமுர்த்தி, இ., & அரசு, மா.ரா. (ப.ஆ.), இலக்கிய இதழ்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2004.
- சுப்பிரமணியன், க.நா., க.நா.சு. கவிதைகள், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2002.
- சுப்பிரமணியன் க.நா., ந.பிச்சமுர்த்தி நினைவாக, தொகுதி II, ஞானச்சேரி வெளியீடு, சென்னை, 1989.
- சுப்பையன், ஏ.தெ., அறைகூவல், சிகரம் வெளியீடு, சென்னை, 1980.
- செகந்நாதன், ஆ., புதுக்கவிதை ஒரு திறனாய்வு, திலகன் பதிப்பகம், மேலையூர், 1978.
- செயராமன், ந.வீ., புதுக்கவிதையியல், இலக்கியப் பதிப்பகம், சென்னை, 1980.
- செல்லப்பா, சி.சு., தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், எழுத்து பிரசுர வெளியீடு, சென்னை, 1974.
- செல்லப்பா, சி.சு., ஊதுவத்திப் புல், பீகாக் பதிப்பகம், சென்னை, 1993.
- செல்லப்பா, சி.சு. (தொ.ஆ.), புதுக்குரல்கள், எழுத்து பிரசுரம், சென்னை, 1974.

- ஞானி (கி.பழனிச்சாமி), வானம்பாடிகளின் கவிதை இயக்கம் - வரலாறும் படிப்பினைகளும், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2011.
- தமிழண்ணல், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, இலக்கியக் கொள்கைகள், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 2011.
- தமிழவன், இருபதில் கவிதை, ஸ்டார் பிரசுரம், பாலையங்கோட்டை, 1971.
- தமிழன்பன், ஈரோடு, ஒரு வண்டி சென்றியு, மருதா வெளியீடு, சென்னை, 2001.
- தமிழன்பன், ஈரோடு, கலையா! கைவினையா!, மருதா வெளியீடு, சென்னை, 2001.
- தமிழன்பன், ஈரோடு, நடை மறந்த நதியும் திசை மாறிய ஓடையும், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
- தமிழன்பன், ஈரோடு, வணக்கம் வள்ளுவ!, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- தமிழ்க்குடிமகன், மு., பத்தாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகள் (1967-1976), அறிவொளி பதிப்பகம், மதுரை, 1986.
- தமிழ்நாடன், ஒரு வானம்பாடியின் இலக்கிய வானம், காவ்யா வெளியீடு, பெங்களூர், 1990.
- தமிழ்நாடன், தமிழ்நாடன் கவிதைகள், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2002.
- தமிழ்நாடன், ஆரூர், சிறகுகளாகும் சிலுவைகள், NCBH, சென்னை, 2002.
- தியாரூ, ஒரு கூடை ஒரு கோடிப் பூக்கள், NCBH, சென்னை, 2010.
- திரிசடை, பனியால் பட்ட பத்து மரங்கள், T.K.தொரைசாமி வெளியீடு, திருவனந்தபுரம், 1978.
- திருவள்ளுவர், திருக்குறள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1990.
- தேன்மொழி, எஸ்., துறவி நண்டு, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2008.
- நகுலன், இரு நீண்ட கவிதைகள், விருட்சம் வெளியீடு, சென்னை, 1991.
- பஞ்சாங்கம், க., தொன்மத் திறனாய்வு, அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2011.
- பவணந்தி முனிவர், நன்னூல், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1966.
- பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், NCBH, சென்னை, 1993.
- பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 1987.
- பாலசுந்தரம், ச., தென்னூல், தாமரை வெளியீட்டகம், தஞ்சாவூர், 1991.
- பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, அகரம் வெளியீடு, கும்பகோணம், 1999.
- பிச்சமுர்த்தி. ந., ந.பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள், மதி நிலையம், சென்னை, 2000.
- புத்தமிழ்திரர், வீரசோழியம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1970.
- பெருமாள், அ.கா., காலம்தோறும் தொன்மங்கள், தமிழினி வெளியீடு, சென்னை, 2011.

- பொன்மணி வைரமுத்து, சங்க இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதைக் கூறுகள், சூர்யா வெளியீடு, சென்னை, 2002.
- மகாதேவன், கதிர்., தொன்மம் (Myth), செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை, 2008.
- மஞ்சளாதேவி, ஜே., மானுடம் பாடிய வானம்பாடி, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2004.
- மணி, சி., இதுவரை..., க்ரியா வெளியீடு, சென்னை, 1996.
- மதிவாணன், பா., அடிவானம் நோக்கிச் சில அடிகள், காந்தி பதிப்பகம், நாட்டுச்சாலை, பட்டுக்கோட்டை, 2000.
- மறைமலை, சி.இ., புதுக்கவிதை: முப்பெரும் உத்திகள், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1986.
- மாணிக்கனார். அ. (உ.ஆ.), புறநானூறு, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.
- மாலதி மைத்ரி, நீலி., காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2007.
- மித்ரா, மௌனம் சுமக்கும் வானம், சீதை பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- மீரா, எதிர்காலத் தமிழ்க் கவிதை, அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2003.
- மீரா, கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள், அகரம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2001.
- முத்து, சு., தமிழில் ஹைகூ, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1994.
- முத்துநிலவன், நா., புதிய மரபுகள், அகரம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2014.
- மேத்தா, மு., ஊர்வலம், திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2004.
- மோகன், இரா. (ப.ஆ.), சிற்பியின் கட்டுரைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1996.
- ராஜமார்த்தாண்டன் (தொ.ஆ.), கொங்குதேர் வாழ்க்கை, தொகுதி 2, யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ், சென்னை, 2004.
- ராஜமுருகுபாண்டியன், என்றும் உன் ..., அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1994.
- ரெங்கம்மாள், இரா., & வாசுகி, சி., பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும், அறிவுப் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.
- லீலாவதி, தி. (மொ.பெ.), ஜப்பானிய ஹைகூ, அன்னம் வெளியீடு, சிவகங்கை, 1987.
- வசந்தராசன், துரை., குற்றங்களே தீர்ப்பு எழுதினால், இளந்தேவி பதிப்பகம், குருவராயப்பேட்டை, வடாற்காடு, 1982.
- வல்லிக்கண்ணன் (தொ.ஆ.), எழுத்து - சி.சு.செல்லப்பா, ஞானியாரடிகள் தமிழ் மன்றம், சென்னை, 2001.
- வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், அகரம் வெளியீடு, தஞ்சாவூர், 2004.

- வானமாமலை, நா., மார்க்சிய சமூகவியல் கொள்கை, அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2008.
- விசயலட்சுமி, ச., எல்லா மலைகளிலும் எரியுமொரு குடிசை, உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், கருமண்டபம், திருச்சி, 2011.
- விச்வநாதன், நா., முள்ளில் அமரும் பனித்துளி, இருவாட்சி இலக்கியத் துறைமுக வெளியீடு, சென்னை, 2008.
- வேங்கடராமன், கா.கோ., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கலையக வெளியீடு, பரமத்தி வேலூர் – நாமக்கல் மாவட்டம், 2001.
- வேணுகோபாலன், தி.சோ., மீட்சி விண்ணப்பம், கரியா வெளியீடு, சென்னை, 1977.
- வைரமுத்து, இந்தப் பூக்கள் விற்பனைக்கல்ல, சூர்யா வெளியீடு, சென்னை, 2004.
- வைரமுத்து, கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி, சூர்யா வெளியீடு, சென்னை, 2003.
- வைரமுத்து, திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், சூர்யா வெளியீடு, சென்னை, 2003.
- ஷாஜகான், பட்ட மரங்கள், உமா பிரிண்டர்ஸ், இளையான்குடி, 1980.
- ஜாகிர் நாயக், விஞ்ஞான ஒளியில் சூர்ஆனும் பைபிளும், சாஜிதா புக் சென்டர், சென்னை, 2012.
- ஜெயந்தா, நெல்லை, திணை மயக்கம், குமரன் பதிப்பகம், சென்னை, 2005.